திருச்சிற்றம்பலம்.

கண்ணுடையவள்ளல்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

ஒழிவிலொடுக்க

மூலமும்,

திருப்போரூர்ச்

சிதம்பரசுவாமிகள்

அருளிச்செய்தவுரையும்,

திருமயிலை

முருகேசமுதலியாரால்

பலபிரதிகளைக்கொண்டு

பரிசோதித்து

ஊ. புஷ்பரதசெட்டியாரால்

தமது

கலாரத்நாகரமென்னும்

அச்சுக்கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டன.

சென்னைப்பட்டணம்:

1875.

உ

கடவுள்துணை.

பாட்டு முதற்குறிப்பு அகராதி.

பாடமுதற்குறிப்பு அகராதி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒழிவிலொடுக்கம்.

உரைபாடம்.

முதலதிகாரம்.

வேதாகமப்

பொதுவிலுபதேசம்.

ஆசாரியர் அநாசாரியர் இலக்கண முதலியவையும் இந்நூலிற் கூறியகருத்தெல்லாவற்றையும் தொகுத்துப் பொதுவான் உபதேசமாகக் கூறினமையான் இவ்வதிகாரத்திற்குப் பொதுவிலுபதேசமென்று பெயராயிற்று.

வெண்பா.

வேதா கமப்பவுரி வீசுங் களாசநிலை
ஆதார வெற்பி லபிடேகம் - போதத்
திருளிலெழு பானு வெனதொழிவி லின்பக்
கருணைபொழி வானெடுத்த கை.

(இதன்பொருள்.) எனது ஒழிவில் இன்பக்கருணை பொழிவான் எடுத்தகை எ-று. எனது போதாசத்தின்

கண்ணே அருளானந்தத்தைப் பொழியாநின்ற பிள்ளையார் உயர எடுத்துச் சுட்டோடு மெய்ப்பொருளைக்காட்டிய திரு அத்தமானது;

வேதாகமப் பவுரிவீசும்களாசநிலை எ-து. வேதாகமங்களினது பவுரிக்கூத்தினைப் பிம்போடும் கைவாரங்கொண்டுவீசி நிறுத்தும் ஓர் உண்மைநிலை,

ஆதாரவெறுபில் அபிஷேகம் எ-து. ஆறுதாரங்களாகிய பொருப்பனாயன முடியிற்சூட்டும ஓர் மகுடம்,

போதத்து இருளில் எழுபானு எ-து. ஆன்மபோதத்தின் கண்ணதாகிய ஆணவஇருளைக் கிழித்துஎழாநின்ற ஞானசூரியன் என்றவாறு.

அரங்கின்கண் நடிக்கின்ற கூத்தர்பலருக்கும் முதல்வனாகிய கூத்தன்வந்து கூத்தைக் கைவாரங்கொண்டு நிறுத்தி, அவ்வரங்கின்கண் உள்ள குறுமன்னியர்கட்கெல்லாம் முதல்வனாகிய மகாமன்னியனையே புகழ்ந்து சுட்டிநின்றாற்போல, வேதாகமங்கள் கூறிய பலசமயநெறிகளையும் அச்சமயங்கட்குரிய கடவுளரையும் கடந்துநின்று, அக்கடவுளருக்கெல்லாம் முதல்வனையேபிள்ளையார் பரஞானக்கண்ணினால் உணர்ந்து புகழ்ந்து சுட்டி நின்றமையால், "வேதாகமப்பவுரிவீசுங்களாசநிலை" என்றும், நிராதாரமாகிய அருளினின்று மீதானமாகிய மெய்ப்பொருளில் சுட்டோடும் அதீதப்பட்டு நின்றமையால், "ஆதாரவெறுபிலபிடேகம்" என்றும், ஆன்மபோதத்தைமறைத்த ஆணவஇருளை நீக்கிச் சிவத்தை அறி

விக்குந் திருவருளைப்போல் இறைவனைப் பிறர்க்கறிவித்த தமையால், "போதத்திருளி லெழுபானு" என்றுங் கூறினார். உதாரணம்.

"தோடுடைய செவியன் விடையேறியோர் தூவெண்மதிசூடிக், காடுடையசுடலைப் பொடிபூசியென துள்ளங்கவர்கள்வன், ஏடுடைய மலரான்முனைநாட் பணிந்தேத்த வருள்செய்த, பீடுடைய பிரமாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே" என்றுந் திருக்கடைக்காப்பால மெய்ப்பொருளைத சரித்துக் கூடிப்புகழ்ந்து நின்றபோது சிவஞானம் மெய்ப்பொருளை நிருபாநோக்கம்வைக்க அகநிருபாநோக்கத்தினை வழித்தாயச்சென்று சிவத்தில் அழுத்தப்பட்டு நின்றார் என்பதும் பிறர்க்கறிவித்தார் என்பதும "என துள்ளங்கவர்கள்வன்" என்பதனானும் "பெம்மானிவனன்றே" என்பதனானுங் காண்க. இத்திருக்கடைக்காப்பு பிள்ளையார் ஞானபோனகம் உண்டருளியபோது அருளிச்செயப்பட்டது. பிரளயாகலர்க்கநுக்கிரகித்தலும, இது. வேதாகமங்களை முதற்பொருளாக்கி அவை ஒன்றோடொன்றுவ்வாதுகூறும் பலபேத சமயநெறிகளைக் கூத்தாககினார். ஆதாரம் ஆறையும் ஊடுருவிநின்ற சுழுமுனையை, மேருவென்றும், இடைபிங்கலைகளை அதனைவலம்வருஞ் சூரியசந்திரரென்றும், யோகிகள் கூறுவார். ஆகலின், "ஆதாரவெற்பு" என்றார். முடிகூறினமையால் வெற்பெனனும் அஃறிணை உயர்திணையாகக்கூறப்பட்டது. "கை" என்பதை மூன்

றிடத்துங்கூட்டுக." (கைவாரங்கொள்ளுதல்) கூத்தை நிறுத்தற்பொருட்டு ஓகோவென்னும் அடுக்குமொழிகூறிக் கரம் உயர எடுத்துவீசுதல.

"களாசம்" என்பது பிரம்பு. பிரம்போடும் வீசுவெனக்கூட்டுக.

இத்திருவெண்பா - குருதோத்திரம். (க)

தன்னிழப்பை யென்னகற்றுச் சாதிப்பான்
சற்குருவாம், மன்னுபெருஞ் சீய மதயானை -
தன்னடைமேல், சொப்பனத்தே தோன்றித் து
டிப்பற்றுக் கேவலமாய், நிற்பதுபோற் பாரானெ
னின்.

(இ-ள்.) சற்குருவும் மனனுபெருஞ் சீயமதயானை தன்னடைமேல் சொப்பனத்தே தோன்றி எ-து. ஞானுசாரியனுகிய அருள்நிலைபெற்ற பெரிய சிங்கம்போலவான் சீடனுகிய மதயானையினது மேலாம்பக்குவததால் பிரபஞ்சமாகிய சொப்பனத்தின்கண் தோன்றி;

துடிப்பு அறறுக் கேவலம் ஆய் நிற்பதுபோல் எ-து. மதம்பொழியாநின்ற யானையினது சொப்பனத்தின்கண் சிங்கந்தோன்றஅதனது மதசெர்விதம் யாவுங்கெட்டு மருட்கேவலப்பட்டு நின்றாற்போலச் சீடனுகிய யானையினதுஉட்புறனுய்ச் சீவியாநின்ற போதப் பதைப்பெல்லாம் அற்று அருட்கேவலமாய் நிற்கும்படி.

பாராளெனின் எ-து. அப்போதத்திற்கும் உட்புற றாகிய கிருபாநோக்கஞ் செய்யானாயின்.

தன இழப்பையென்னகற்றுச் சாதிப்பான் எ-து. ஒருவன் தறபோதவொழிவைச்சாத்திரங்களைக் கற்று அவறறுள் கூறியவாறேதனது போதத்தால நிட்டைகூடி எங்ஙனஞ் சாதிததடைவான எ-று.

போதவொழிவினகண் மெய்பபொருள் இருத்தலின் மெய்ப்பொருளை, "தனனிழபபு" எனறார். மெய்ப்போததால பொய்ப்போதம் அழிவதனறி இதனை இதனாலழிக்கத் தொடஙகின் மேனமேல வளர்ச்சியாய் அழிவுகூடாமையின, "தன்னிழப்பையென்னகற்றுச் சாதிப்பான" எனறா. யானையைச் சிஙகம கொலவதுபோல ஞானததால அஞ்ஞானத்தைக கெடுததலின, "சறகுருவாமனனுபெருஞ்சீயமு" என்றும், ஞாதரு, ஞானம், ஞேயம, ஆய இவைகள் ஒனறுந தோனறாது ஆன்மா அபபாரமையால் சிவததில் அதீதபபடுதலின், "கேவலமாய் நிறபதுபோற் பாராளெனின்" என்றுங் கூறினார். "குருவாஞ் சீயம்" என்றமையால் (சீடன்யானை) என்று வருவிக்கப்பட்டது, "தடிப்பற்றுக் கேவலமாய்நிறபதுபோல்" என்றுஉவமையாகக் கூறினமையால் ஈண்டும்யானையும் சிங்கமும் வருவிக்கப்பட்டன. சிங்கம்போல்வான் பாராளாயின் எங்ஙனஞ் சாதிப்பானென முடிக்க,நடை., பக்குவம், மேலாயபக்குவம், எனமாறுக. சீயம் பாராளெனின் எனமுடிந்தது, இராசசிங்கம்வந்தா

னென்பதுபோலக் கொள்க. இத்திருவெண்பாவால் அதிதீவிர பக்குவர்க்காயினும் ஞானாசாரியரால் அன்றிப போதநாசங் கூடாதென்று கூறியவாறு காண்க. (உ,

கூலித்தொழிலாளர் கொண்டுவிற்போர் போன்ற
வேலைப்பகடிகளை மேவாதே-காலம்போல் [குரு
பார்த்திருக்க வைத்த பரமகுரு வைப்பரவ
வார்த்தையிலே நீண்டாமனம்.

(இ-ள்.) கூலித்தொழில்ஆளர் கொண்டுவிற்போர்போன்ற குருவேலைப் பகடிகளைமேவாதே எ-று. வேலைசெய்து கூலிவாங்கிக்கொள்ளுங் கூலித்தொழிலாளரையும, ஓர்பொருளைக்கொண்டு ஓர் பொருளைவிற்கும வணிகரையும்போன்று, பிராக்ருத கிரியைகளைச்செய்து காட்டியும், உபதேசங்களைக்கூறியும், அவாகையில அருத்தம்பறிக்கும், தமக்கியையாத குருவெனும் பெயர் கொண்ட தொழில்செய்யும் பகடிக்கூத்தாடிகளை மாணு நீ மெய்க்குருவென்று அடையாதே.

காலம்போல் பார்த்திருக்க வைத்த பரமகுருவைப்பரவ வார்த்தைஇலே நீண்டாமனம் எ-று. கதிர்வலம் வருதலால், கணம், நாழிகை, நாள், மாதம், இருது, வருடம், யுகம், முதலிய காலங்களும அக்காலங்கள்தோறும் தோன்றும் பிரபஞ்சங்களும் அநந்தபேதமாய்த் திரியவும தனக்கோர் திரிவின்றி அவற்றோடும் தாக்கற்றிருந்த காலதத்துவம்போல, மாயையில் தோற்றிய கரு

விகளும் இக்கருவிகளால் காரியப்பட்ட பிரபஞ்சங்களும் அநந்தபேதமாய்த்திரியவும் தனக்கோர் திரிவின்றி இவற்றோடும் தாக்கற்றிருந்த அருளேவடிவாகக் கிருபாநோக்கம்வைத்து மாணாக்கனைச் சுட்டற்றிருக்கவைத்த மேலாகிய ஞானாசாரியனைத் தோத்திரம் பண்ணவோர் வசனமும் இல்லை. தியானிக்கவெனின் மனமும் அவனைத் தீண்டாது. (ஆகலின், அக்குருவை அடைதி) எ-று.

சதிர்வலம் வருதலால் கணமுதலிய காலபேதங்களும் பிரபஞ்சபேதங்களும் நானாவாய்த்தோற்றினும் அவைகள் தோற்றற்கும் அதுவலம் வருதற்கும் காலத்துவம் ஏதுவானாற்போல, மாயையில் கருவிகளும் பிரபஞ்சங்களும் நானாவாய்த்தோற்றினும் இவைதொழிற்படுதற்கும் இவை மாயையில் தோற்றுதற்கும் திருவருள் ஏதுவாயிற்றெனபதுங்காண்க. பரமகுரு ருக்குமவாக்கும் தற்போதமும் கடந்த சிவமென்றறிவிக்க வேண்டி "வார்த்தையிலே தீண்டாமனம்" என்றார். இத்திருவெண்பாவால் ஆசாரியனையும் அநாசாரியனையு மாணாக்கனுக் கறிவித்தவாறு காண்க. (௩)

குட்டித்திரட்காடியா றெழுக்கோன் குதித்துக்
கட்டிப்புதைந்த கதையாகும்-துட்டமலப்
பித்திலே மூத்தவர்கள் பேய்பிதற்றும் பேதையர்
புத்திபோற்காட்டும் பொருள். [க்குப்

(இ-ள்.) துட்டமலப்பித்திலே மூத்தவர்கள் பேய் பிதற்றுதலும் பேதையர்க்குப புத்திபோலகாட்டும் பொருள் எ-து. கொடிதாகிய மும்மலப் பைத்தியத்தால் முதிர்ந்த ஆசாரியர் அல்லாதார் ஓர்காற்கூறியது ஓர்காற் கூறாது பேய்பிடித்தார்போலும் பிதற்றுகின்ற அபக்குவர்க்கு உபதேசம் போலுங் கூறிய அருத்தம்.

குட்டித்திரள்காடியாறு ஒழுகக்கோண் டுக்கத்தக்கட்டிப் புதைந்தகதை ஆகும் எ-து. பலகுட்டிகளோடுங் காடியானது நதிவெள்ளத்தோடுஞ்செல்ல அகண்டு கரைக்கணின்ற ஓரிடையன் அதனை ஆடெனக்கருதி அந்நீரிற்குதித்து அதனைப்பற்ற அஃதிவனைப்பற்ற அஃதும் இவனும் அவ்வெள்ளத்து ஆழ்ந்தனவென்று உலகத்தார்கூறுங் கதைபோலஆகும் எ-று.

பரஞானம்என்பது சிறிதும்இல்லாதார் அபரஞானங்களைக் கற்றுக்கொண்டு மனைவிமுதலிய குடும்பவெள்ளத்தில் ஆழ்ந்துகிடக்கின்றபோ சிலர் டம்பநிமித்தங் கேட்க அவர்க்கு அருத்த நிமித்தம்உபதேசிக்க அந்த உபதேசப்பொருளால் இருவருக்குந் தோஷமேலிட்டுப்பிறவிச்சாகரத்தாழ்வர். ஆகலின், இக்கதையை இப்பொருளுக்கு உவமையாகக் கூறினர். இடையன் காடியை ஆடென்றும் காடி அவனை நதிகடத்தும் புணையென்றும் கருதினதுபோல, அபக்குவனை பக்குவனென்றும் அநாசாரியனை ஆசாரியனென்றும் இருவரு மாறுபாடாக்கருதினர் என்பதுமாம். இத்திருவெண்பாவால் அநா

சாரியனுக்கும் அவனிடத்து உபதேசங்கேட்ட அபக்குவனுக்கும் குற்றம்வருமென்று அறிவித்தவாறு காண்க.

குருட்டரிப்பனார்க்குங் குபேரனென்று பேரோ, கருப்பிரதமோத்தையோகாட்டும்- அருட்டரித்த, ஆசானைப்போலவரோ வாரூறுக்கப்புறத்தே, பேசாதிருத்த வல்லாப்பேர்.

(இ-ள்.) குருட்டு அரிப்பனார்க்கும் குபேரனென்று பேரோ, கருப்பிரதம் மோத்தையையோகாட்டும் எ-று. பிறவி அந்தகனாகிய அரிப்பாளனுக்கும் குபேரனென்று பெயருண்டுசொல்லோ, கருமபினது இரத்தத்தை மோத்தையை யாடறிந்து கூறுமோ, அவைபோலும்,

அருள்தரித்த ஆசானைப்போல்வரோ ஆரூறுக்கு அப்புறத்தே பேசாதிருத்த அல்லாப்பேர் எ-று. அருள்வடிவம் அல்லாதமாயாவடிவங்கொண்ட அநாசாரியரானோர் முப்பத்தாறு தத்துவங்களையுங் கடந்துநின்ற சிவத்தோடு மாணுக்கனை இரண்டறக் கலப்பித்து மௌனமாய் வைக்க அருளே திருமேனியாகக் கொண்டெழுந்தருளிவந்த ஞானாசாரியரைப்போலும் ஆவாரோ எ-று.

குருட்டரிப்பனுக்குக் கைப்பரிசமேயன்றிக் கட்பார்வையின்மையால் பொற்பொடியேதோன்றாது அங்ஙனம் இருப்ப அவனையும் செல்வத்தால் அளகேசனென்று கூறக்கூடுமோ, அதுபோல் அநாசாரியருக்குக்கிரியைத்

தொழில்அன்றி ஞானமேயில்லை. அங்ஙனம்இருப்ப அவரையுங் குருவென்று கூறப்படுமோஎன்றும், மோத்தையாடு கொழுந்தாழை தின்பதேஅன்றிக் கரும்புதின்ன அறியாதாதலின் அதனதுஇரதத்தை அறிந்துஇங்ஙனமென்று தனது குட்டிகளுக்குக் காட்டஅறியுமோ, அதுபோல, அநாசாரியர் ஆகமங்கள்கூறும் மந்திரகலை, தந்திரகலை, உபதேசகலைகளுள் உபதேசகலையைவிட்டு இருவகைக்கலைகளை ஆராய்ந்துஅவற்றுள்கூறிய சரியாதிகளைச்செய்து அவற்றுள வரும்விடயாநந்தானுபவம் பெறுவதேஅன்றிச் சிவாநந்தானுபவம அனுபவளவேணும் அறியார், அங்ஙனம் இருப்பப பிறர்க்கு அச்சிவாநந்தானுபவம் எங்ஙனங் கூறுவார். என்றும் இந்த உவமைகளாலறிவித்தவாறு காணக.

அஃதன்றியும் ஆட்டோகாட்டும் என்னும்எதிர்மறை ஓகாரம் அவ்வாட்டைமறுத்து யானையைக் காட்டிநின்றதாகலின் கருப்பந்தோட்டத்தைப்போல் சிவாகமம், அதனுட்புகுதம் ஆடுயானைபோல் இதனுட்புகுதம் கிரியாகுரு, ஞானகுரு.

ஆடுகரும்பைவிட்டு இலையைத்தின்று அதனதுசுவையைத்தானும்அறிந்து தனது குட்டிக்குங் காட்டுதல்போலவும், யானை இலையைவிட்டுக் கரும்பைத்தின்று அதனது சுவையைத்தானும்அறிந்து தனது கன்றுக்குங்காட்டுதல்போலவும், கிரியாகுரு, மந்திர, தந்திர, கலைகளை ஆராய்ந்து அவற்றுள்கூறிய சரியாதிகளைஅநுட்டித்து

அவரருள்வரும் விடயானந்தத்தைத் தானுமநுபவித்து
த்தன்னை அடைந்த சீடனுக்கும் அவ்வுபதேசங்களால்
அவ்வானந்தத்தை வருவிப்பனென்பதும். ஞானகுரு
மந்திர, தந்திர, கலைகளைவிட்டு உபதேசகலையை ஆராய்
ந்து அதனுள்கூறிய ஞானானந்தத்தைத் தானும்பெற்று
த்தன்னை அடைந்த பக்குவனுக்கும் அந்தஞானானந்தத்
தை வருவிப்பனென்பதுங்காண்க.

(உ-ம்.) பிரபுலிங்கலீலை "புறம்புகாண்குவன் புல்
லியனீசனை, அறிந்தஞானியகமுறக்காண்பனால், எறும்
பிகாணகுறியின் கரும்பைக்கொளும், செறிந்தவாடிலை
தினபனவெனபவே,, அஜ்ஞஜ்ஞாந்தாம் என்னுங்கிரந்தச
ம்மதியும, அது. குருட்டரிப்பனென்பதை "குருட்டரி
ப்பனா,, என்று இழிபினக்கண் பன்மையாகக் கூறினர்.
கட்பார்வை இன்மைபோல ஞானமின்மை, கைப்பரி
சம அறிதலபோல கிரியைகளைச்செய்தல, என்பதுங்
காண்க. இத்திருவெண்பாவால் அநாசாரியர் இலக்க
ணமும ஆசாரியா இலக்கணமுங் கூறியவாறுகாண்க.

தன்னறிவுசாட்சியல்லாற் சாயுச்சியப்பயனைச்
சொன்னபிழைகெட்டேன் றொலைப்பரோ- முன்
நடவாவழியொருவன் சொல்லநடந்து [னே
தடுமாறிநொந்தறியாதார்.

(இ-ள்.) தன அறிவுசாட்சிஅல்லால் சாயுச்சியப்பய
னைச் சொன்னபிழை கெட்டேனதொலைப்பரோ எ-து.

சிவாநுபவம்நன்றாய் விளங்கிறது என்பதற்கும் அஃது இன்றென்பதற்கும் தனக்குத் தன்னறிவுதானே சாட்சியாயிருக்கவும் பயனைக்குறித்து மயக்கத்தால் அந்தஅநுபவந் தனக்குண்டு போறசாட்டிப் பிறர்க்குவீட்டையும் நெறியான உபதேசப்பொருளைக் கூறியபாவங்களைக்கெட்டேன? எந்தக்காலமை நீக்கிக்கொள்வரோ.

முன்னே நடவாவழி ஒருவன்சொல்ல நடந்ததுமாறி நொந்து அறியாதார் எ-து. அஃதன்றியுமசாமமுன் செல்லாத ஊருக்குப்பின்செல்லுங்கால் அவ்வூருடையம நெறியாதென்று அந்நெறிக்கண்தான் முன்னடவாவொருவனைக் கேட்ப அவன் அதன்கட் சென்றுபோன்று நெறி அல்லா நெறிகூற அது உண்மையென்க்கருதி அந் நெறிக்கட்சென்று முன்னிருந்தவூருமு பின்னடையும் ஊரும் அன்றி நடுவிடைத்ததுமாறி மனம் உடல்வருந்தி அறிந்தவரல்லா எ-று.

ஐயன், காளி, சந்நிதியில் அசத்தியங் கூறினார்க்கும இம்மைக்கண்ணே துன்பம்வருதலின் பூரணசிவத்தின் சந்நிதியில் அசத்தியங் கூறியபாவந்தொலையாது ஆகலின், “கெட்டேனெருலைப்பரோ” என்றும், வாக்கால்கேட்டறிந்து காயத்தால்சென்றடையும் ஊர்க்கு நெறிஅறியாவொருவன்நெறி கூறக்கேட்டு அதன்கட்சென்றதனுன் வரும் இடர்அநுபவித்தறிந்தவர் மனத்தானுஞ்சென்று கூடுதற்கரிய வீட்டையுநெறியைத் தாம் அறியாதிருந்தும் அறிந்தார்போன்று பிறர்க்குக்கூறுவர். ஆகலின்,

இருவண்ண உவமைகூறினார். செறலினகண் (தம) என்
னும் பன்மை "தன" என்னும் ஒருமையாயவந்தது.
"அல்லால்" என்பதை மயக்கத்தாலெனக் கொள்க.
"முன்னே" என்பதை இரண்டிடத்துங்கூட்டுக. "கெ
ட்டேன" என்பது இரக்கக்குறிப்பினகண் வந்தவழக்க
ச்சொல. இத்திருவெண்பாவால சாத்தியனை அனறி சா
தகனுக்கு ஞானோபதேசம் பண்ணுதல் குற்றமென்று அறி
வித்தவாறுகாணக. (௬)

பொய்போகப்போகப் பொருந்திப்பொருடா
மை, சையோக போகதரங் கத்தில-கையும், பரி
பாகங் கண்டு பதையாமற் பாகரும், குருவேகா
ண் ஞானக் குரு

(இ-ள்.) பொய்போகப் போகப்பொருந்தி எ-து.
பொய்யாகியகருவிகள் முப்பத்தாறும நீங்கநீங்கவே
அவைகளைப் பகுத்தறிந்து நீங்கினறஅறிவு தானென
றுதனனை அருளால உள்ளபடி கண்டபினபு அருள்தரி
சனம, பரதரிசனம, பரயோகம், என்னும அவற
றை அடைந்து.

பொருள்தான ஆமசையோகபோகதரங்கத்தில், கை
யும, பரிபாகமகண்டு பதையாமலபாகரும், குருவே
ஞானக் குரு எ-து. மெய்ப்பொருள் தானாகிய அநு
பவசத்தியில தோன்றும் ஆநந்தபோக சமுத்திரத்து
அலையில அவன கனாநதபோகுக தீவிரதாபகருவும்

ற்றென்றுகண்டு மாணாக்கனது போதம் அணுவளவேனும் பதையாது அடங்கக் கிருபாநோக்கம் வைக்கும் ஆசாரியனே ஞானாசாரியனாவான் எ-று.

சிவசரணம் பணி 'யாகமென வந்தொடாகலின் "பொய்போகப்போக" என்றார். "மைசம்யோகம்" என்றது அனுபவசத்தி ஆதுபனை போகத்திறசம் சாதித்தற்கும் இடையே கோன்றும் ஆநந்தப்பேறுகிறகிடம். "போகதரங்கத்து" என்றமையால் சமுத்திரம் வருவிக்கப்பட்டது. "தரங்கம்" ஆநந்தமேலிடை.

அவ்விடத்து ஆன்மப்பாசங்கெடும் ஆகலின், "மைப்பும்" என்றார். அடிதொடங்கி அநுபவமுற்றுங் கூறினமையால் இவ்வநுபவமுற்றும் பெறுமவன் அதிதீவிரபக்குவன் என்பதுங்காண்க. காமம் - ஆசை.

இத்திருவெண்பாவால் ஞானசாரியர் ஆயினும் பக்குவனை அறிந்து போதியார் ஆயின் அவரையும் ஆசாரியரல்லரென்றுங் கூறியவாறுகாண்க. (எ)

தேனுண் டுமிழுந் திறம்போற் சிவானந்த
மோனந் துருமபி மொழிகாலத் - தேனின்று
தோன்றிருதுபோலுமொன்றைச் சுட்டாது கேட்
கான்றதவம் வேதமது [பவாகட்

(இ-ள்.) தேன் உண்டு உமிழும் திறம்போல சிவானந்த, மோனம் தருமபி மொழி காலத்தே எ-து. தேனை நிறைய உண்டு அதனை மீட்டும் கக்குந்தன்மைபோல

உட்புறனாய் எங்கும்நிறைந்து மௌனமாயிருந்த சிவா நந்தவெள்ளம் காருணியத்தால் ததும்பி ஞானாசாரி யர் உபதேசமொழிகளைக் கூறுங்காலத்தளவும்.

நின்று தோன்று இருதுபோலும் ஒன்றைச் சுட்டா து கேட்பவர்கட்கு ஆனந்தவம் வேதம் அது என்க. ப ணிவிடைசெய்துநின்று தோன்றப்பட்ட இருதுகாலம் போலும் அது இது என்றுஒன்றையுஞ்சுட்டாது பதை ப்பற இருந்து அதனைக் கேட்பவர்களுக்குமாட்சிமைப் பட்ட தவமுடிவும் வேதமுடிவும் அங்ஙனம்நின்று கே ட்குங்கேள்வியாம் என்று.

ஆசாரியர் மாணாக்கனது பக்குவம்அறிந்து வலியக் கூறுதலேஅன்றி அவனையும் இவன்வலியக் கேட்கலா காது. ஆகலின், "மோனந்துளும்பி மொழிகாலத்தே" என்றும், இருதுவில்பதுத்ர புடைபலாதிகள்தோறறினும் அவ்விருது விகாரம்இன்றி இருந்தாற்போலக் கருவிக ளோடுகூடியிருந்தும் உவாறன தாகக்கற்றுநின்று கேட்கவேண்டும். ஆகலின், "இருதுபோலுஞ் சுட்டா துகேட்பவர்கள்" என்றுங் கூறினார்.

மோனந்துளும்பி மொழிகாலத் தென்றமையானும், ஒன்றைச்சுட்டாது கேட்பவாக ளென்றமையானும், சொல்லாமற் சொன்னதென்றும் கேளாமற்கேட்டதெ ன்றும் ஆயிற்று. சுட்டறநிற்கவந்தது தவப்பயன் ஆக லின் அதனை, தவம்என்றும், அங்ஙனம்நின்றுகேட்கும்

மொழிநூகலின் அதனை, வேதம் என்றும், கூறினர். அங்ஙனஞ் சொல்லுவதும் இங்ஙனங்கேட்பதும் சாம்பிரதாயம்.

இத்திருவெண்பாவால் ஆசாரியன் உபதேசங்கூறுமாறும்மாணாக்கன் ஏற்றுக் கொள்ளுமாறும் அறிவித்தவாறுகாண்க. (அ)

இருளிற் சுடரொன்ன வீந்திரவி யென்ன
அருளைக் கடந்தபரா நந்தர்-திருவாக்
கமுதமழையம்பரச்சொனன்னிமித்த மாங்கே
மமதையிராதென்றேமதி.

(இ-ள்.) இருளில் சுடாஎன்ன இந்து இரவிஎன்ன, அருளைக் கடந்தபராநநதர் திருவாகரு எ-து. பூதஇருளின்கண்தோற்றும் விளக்குப்போலும் சந்திரன்போலும் சூரியன்போலும் பிரகாசித்து ஆணவஇருளைநீக்கும் திருவருளையுங்கடந்து சிவாநந்தமயமாய் எங்கும் நிறைந்துள்ளஞானசாரியரது அழகியவசனம்.

அமுதமழை அம்பரச்சொல் நல்நிமித்தம் ஆங்கே மமதை இராதுஎன்றேமதி எ-து. அமுதமழைபோலும் ஆகாசவாக்குப்போலும் நல்லநிமித்தம்போலும் ஆமஅன்றி அதன்கண்சிறிதேனும் அகங்காரம் உண்டாகாதென்று அறிதி எ-று.

அருள்தோற்றுங்கால் மூவிதமாய்த் தோற்றலானும் ஒன்றற்கொன்று அதிகமாயப் பிரகாசிக்கையானும் விளக்காதிமுக்சுடரையும் உவமையாகக் கூறினார்.

(உ-ம்.) சத்துவப்பிரகாசம் "பொறிகரணங்களையுயிர்ப்போற் போதம்போகத்தைப் பொருந்திடத்திடுஞ் செயலாற போகவுணாவுணர்ந்தே, அறிவினது செயலோ நாமெனவுணாவுறநிருப்ப வபபோதுவிளக்கென வுமருணன்மதியெனவும், கறைவிடியுங்காலமெனவொளிவந்துறபவிக்கும்" எனபதனுறகொண்க.

நீர்மழை கைம்மாறுவினறிய பொழிபினும உறபத்திராசம உளவாகலின அமமழையை உவமைகூறுமல் 'அமுதமழை' எனறும், ஆகாசவாக்கு உண்மைஅறிவித்தல்போல உணமையாகிய சிவத்தை அறிவித்தலின் 'அமபரச்சொல' என்றும், நல்லநிமித்தங்கேட்டோர்க்குத் தாங்கருதியபொருள் கைகூடலபோல் இதனைக் கேட்டோர்க்குத்தாங்கருதியவீடு கைகூடுதலின் 'நன்னிமித்தம்' என்றுங், கூறினா.

தற்போதத்தால்கூறும் சொற்கட்கெல்லாம் மமதை இருத்தலின் 'ஆங்கேமமதையிராது' என்றார். (கூ)

சாயா புருடனைப்போ லாநந்த மேதடித்த
மாயா வயிரி மனமாண்ட - நேயவுரை
ஆவேசர் வீர ராசர் மட்டலாளர்
சாவாநந் தர்க்குச் சரி.

(இ-ள்.) சாயாபுருடனைப்போல் ஆநந்தமே தடித்த மாயா வயிரிமனமாண்ட தேய உரை எ-து. வடிவம் இன்றிய ஆகாயத்தில வடிவம்போல்தடித்த சாயாபுருடனைப்போல வடிவம் இன்றிய பேராநந்தத்தானெ காருணியத்தால வடிவமபோறகாட்டி எழுந்தருளிவந்த மாயைக்கோர்வயிரியான ஞானசாரியரது மனோதீதமான கிருபாவசனம்.

ஆவேசர்வீரர் அரசர்மடல்ஆளர் சாவு ஆநந்தர்க்குச்சரி எ-று. ஆவேசம் ஏறினோர் மாவீரராயினோர் ஒருகுடைக்கீழ் ஆளும் அரசர் மடல் எடுத்தவர் தாம்சாவது இன்பமாய்ககருதினோர்ஆகிய இவாகளது மொழிகட்குச் சரியாம் எ-று.

ஆவேசமேறினோர், தறசெயல்இனறிக் கூறுதல்போல முக்கரணங்களையும் தமதிடத்தடக்கிக் கொண்டு அருளால்நினறு கூறினமையானும், மாவீரராயினோர், எதிரத்தாரைக்கொல்வதே கருத்தாகக்கூறுதலபோல் அறிவுக்கெதிரீடாயத் தோற்றுவனஎல்லாம் அதனைறகொலவதே கருத்தாகக்கூறுதலானும், ஓாகுடைக்கீழ்ஆளும் அரசா, கூறியமொழிப்படி இம்மைப்பயனைதுதல போல இவர் கூறியமொழிப்படி மறுமைப்பயனைதுதலானும், மடலாளர், மறறொன்றையுங்கூறாது தாம்நச்சியமாதினையேபுகழ்ந்து கூறுதல்போலச்சரியாதிகளைக் கூறாது தமது ஞானநந்தத்தையேபுகழ்ந்து கூறுதலானும், சாவாநந்தர், தாம் சாவதே இன்பமாகக் கூறுதல்போலத்

றற்போதவொழிவையே இனபமாகக்கூறுதலானும், ஆவேசமேறினா முதலிய ஐவாமொழியையும் உவமையாகக்கூறினா. அவரது மொழிக்கு உவமை கூறினமையால் இவரதுமொழி வருவிக்கப்பட்டது.

இவ்விரண்டு திருவெண்பாவானும் ஞானசாரியரது திருவாக்குச் சிறப்புக்கூறிய வாறுகாணக. (கO)

சத்தியநிர்வாணத்தாற் றற்போதத்தாக்கறுத்து
வைத்துவழி காட்டு மறைப்புலவன்-சுத்தன்
தமிழ்க்குரிசில் சீகாழிச் சம்பந்த னென்பான்
எமக்கருளிச் செய்த திது.

(இ-ள்.) சத்தியநிர்வாணத்தால் தற்போதத் தாக்கை அறுத்து வைத்துவழிகாட்டும் எ-று. சத்தியநிர்வாணத் தீக்ஷையால் எனது போதத்தை ஒன்றும்பற்றுது ஒழித்துச் சிவத்தோடு இரண்டறக்கலக்கவைத்து என்பால் வந்தடைந்தோர்க்கும் எனதுள்ளே தாமே நிறைந்திருந்து முத்திநெறியை அறிவிக்கும்.

மறைப்புலவன் சுத்தன் தமிழ்க்குரிசில் சீகாழிச்சம்பந்தன் என்பான் எமக்கு அருளிச்செய்தது இது எ-று. வேதங்களையெல்லாம் ஓதாமல் உணர்ந்த ஞானப்புலவர், மும்மலங்களையுங் கடந்துநின்ற நின்மலர், தமிழினது இலக்கணமெல்லாம் அளவிட்டறிந்த தமிழ்வேந்தர், சீகாழியென்னுந் திருப்பதியில் எழுந்தருளியிருந்த

திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாரென்று யாவரும் புகழாநின்ற சுவாமிகள், எம்போல்வார் வீடடைந்து உய்யும்நிமித்தம் அருளிச்செய்தது இந்நூலின் அருத்தம் எ-று.

இந்நூல்பிறர்க்கு உபகாரமாகக்கூறினமையால் 'வழிகாட்டும்' என்பது பிறர்க்கெனக்கொள்க. "மறைப்புலவன்." 'தமிழ்க்குரிசில்' என்றமையால் உபயகலைகளையும் உடையானென்றறிக.

இத் திருவெண்பாவால் ஞானமரபு கூறியவாறு காண்க. (கக)

தாக்கற்ற பூரணத்திற் சந்தற்ற தம்மைமலம்
நீக்குந் துயரகல நேசித்தோர் - பார்க்கும்
வழிபலநாம் டைமறித்த வாறுநீ மாளா
ஒழிவிலொடுக்கமுறைப் போம

(இ-ள்.) தாக்கு அற்ற பூரணத்தில் சந்து அற்ற தம்மைமலம் நீக்கும் துயர் அகலநேசித்தோர் எ-று. எல்லாவற்றோடும் கூடிநின்றும் அவைகள் ஒன்றோடும் தாக்கற்றிருந்த பரிபூரணசிவத்தோடு ஆணவநீங்கியவிடத்து இரண்டறக்கலந்து விளங்காநின்ற தம்மை அந்த ஐக்கியத்தைத் தெரியவொட்டாது மறைத்து இரண்டுபடுக்கும் அவ்வாணவமலத்துன்பம் அகன்று ஏக அன்புகொண்டோர்.

பார்க்கும் வழிபல நாம் பை மறித்த ஆறு நீ மாளா ஒழிவில் ஒடுக்கம் உரைப்போம் எ - று. ஆராய்ந்தறியும் சாத்திரநெறிகள் பற்பலவுளவாம் அவைபோலும் மறைத்துக்கூறாது நாம்பையைவிரித்து அதனுள்இருந்த பொருளை ஈதென்று காட்டுமாறுமாறைக்கனே நீ ஒழியாமல் ஒழியுமிடத்தொடுங்கும் நெறியைக் கூறுவாம் எ - று.

ஆன்மாவிற்குச் சிவத்தோடைக்கியம் மலமறைப்பால் தெரியாதிருத்தலின், நீக்குந்துயரகல நேசித்தோர் என்றார். பார்க்குமவழிபல, என்றது பேதம் அபேதம் பேதாபேதங்களாய்க் கூறுநெறிகள். அநுபவரகசியமெல்லாமறையாமல் கூறினமையால் பைமறித்தவாறு என்றார். ஆன்மா கெடாது அதனதுபோதங்கெடுதலின் 'மாளாவொழிவில' என்றார். அவ்விடஞ்சுகாதீதம். அதனுள் ஒடுங்குமநெறி இதனுள்கூறினமையால் 'ஒழிவிலொடுக்க முரைப்போம்' என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் நூற்பயன் கூறியவாறு காண்க. (கஉ)

சுருதி குருவாக்குச் சுவாநுபவ மூன்றும்
சரியொத்த போதமுனைச் சாரவைத் - தெரிய
உரைத்தநூற் பேர்களொழிவி லொடுக்கம்
விரித்தநூற் கெல்லாம் விதை.

(இ-ள்.) குருவாக்குச்சுருதி சுவானுபவம்மூன்றும் சரிஒத்த போதம்உணேசசாாலை எ-து. ஞானசாரியர்அருளிச்செய்த உபதேசமொழிகளும், இமமொழிகளமேல் ஐயம்பிறவாது இவறறைத்தெளிவிக்கும் வேதாகமஙகளும், இவ்விருவகைமொழிகளின அருததப்படியே தம்முள்தோன்றுஞ் சுவாநுபவமும்ஆகிய மூவகையுஞ் சரியொத்த இ—ததிலதோனறும்பேரறிவாகியபதியையும் அவற்றுன இப்பதியைஅறியும பசுவையும இப்பதியைப்பசுவிறகு அறியவொட்டாது மறைததுநினற பாசததையும்.

தெரிய உரைததநூல்பேர்களே ஒழிவிலொடுக்கம், விரித்தநூறகுளெல்லாமவிதை எ-து. உளளபடி விளஙககூறிய இந்நூறபெயரைாமாணுககனே நீகேட்டி; ஒழிவிலொடுக்கம் என்பதாம். இமமுபபொருளேயும பறபலவாய்விரித்துக் கூறியநூல்கட்கெலலாம் இஃதோர்வித்தாம் எ-று.

குருமொழியே அமையும்எனினுமதீவிரதர பகருவம் இன்றிய மறறையமூவர்க்கும் அதனமேல் ஐபம்பிறக்கும். ஆகலின, சுருதிவேணடிறறு, குருவும்சுருதியும் உண்டாய்ச் சுவாநுபவம் இன்றுயின அது பரஞானமன்று. ஆகலின், இம்மூனறுஞ் "சரியொத்தபோதம" என்றூர்.

இக்குறிப்பால் இந்நூலும் இம்மூன்றும் ஒத்துக் கூறியதென்பதுஆயிற்று.

மூபபொருளினது இலக்கணவிரிவையெல்லாம் சுரு க்கித்தறபோத ஒழிவிற்கு உபாயமே விரித்துககூறலா னும், போதவொழிவில் யாவுமொடுக்கிப் போதவிரிவி லயாவும விரிததலானும் இதனை 'விரிததநூறகெலலாம் விதை' என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் நூற்பெயர் கூறியவாறு கா ண்க. (சரு)

தந்திரகலை மந்திரகலை சார்பழுந்தச் சாற்றுமது
மந்திர சரியாகி மார்க்கமிது - மூந்தைத்
தபதி விரத்தியாரைச் சார்ப்பழியச் சாற்றும்
உபதேச மென்றே யுணர்.

(இ-ள்.) தந்திரகலை மந்திரகலை சார்பு அழுநதச் சாற் றும்அது மநதிர சரியாதிமாாக்கம் எ-து. குண்டமண்ட லவேதிகாந்தகளைககூறுந் தந்திரகலைகளும், கிரியைகட் கு உரியவாகிய மநதிரஙகளைக்கூறும் மநதிரகலைகளும், ஆன்மாவைமேனமேலும் மலச்சார்போடு அழுந்தக்கூ றும் அக்கலைகள் மந்திர தந்திர கிரியாபாவனைகளாற் செய்யும் சரியை கிரியா யோகநெறிகளாகும்.

இதுமுந்தைத் தபதிவிரத்தியரைச் சார்பு அழியச்சா ற்றும் உபதேசம் என்றேஉணர் எ-து. இந்நூல் முற்ப வங்களில் நிட்காமியத்தவம் பண்ணின தபோதனர்க் கும் அத்தவத்தான் உட்பற்றறுதியுடையோர்க்கும் ம

லச்சார்பு அறும்படிகூறும் ஞானோபதேசம் என்று நீ அறிதி எ-று.

அக்கலைகளால் போதவிரிவேயன்றி ஒழிவின்மையா ல் 'சார்பழுந்தச்சாறறும், எனறா.

இது தபதிவிரதநியமைச் 'சாரபழியச் சாற்றும், என றமையால் மறறையாக்கு ஆகாதென்பது ஆயிறறு.

இததிருவெணபாவால இந்நூல் உபதேசகலையென் று அறிவித்தவாறுகாண்க. (கச)

உடறகுயிர்போற்கட்கிமை போலூசி நூலொத்து
விடிற்புலிதீப்பாம்பினிலவீழ்வார்க்காம்- சுடர்ச்சு
வாழைக்காகாவேதிமட்கலத்துக்காகாவா[டினும்
றேழைக்காகா ததிது.

(இ-ள.) உடற்குஉயிர்போல் கட்குஇமைபோல் ஊசி நூல் ஒதது விடின புலி தீ பாம்பினில வீழ்வார்கரு ஆம் எ-து. உடம்பைஉயிர அபிமானித்தல போலும்கணணை இமையானது காததல்போலும் ஊசிசென்றஇடநதோ றும் சரடுபின்சேறல்போலும ஞானசாரியனைப்பிரியா தினை று அவர்திருமேனியை அபிமானித்தும் பாதுகா த்தும அவர்திருவுள்ளக் குறிப்பின்படியே சென றும் வழிபட்டு அவர்பார்ததப்புலி, தீ, பாம்பாதிகளிற்செ னறதினும் பிணிமடையாது அவைமேலவிழும் அதிபக் குவர்க்கே இநநூலகொடுக்கலாகும்.

சுடர்ச்சுடினும் வாழைக்கு ஆகா; வேதி மட்கலத்துக்கு ஆகாவாறு ஏழைக்கு ஆகாதது ஆம் எ-து. மிகுந்தஅக்கினியாற்சுடினும் வாழைத்தண்டைச்சுடக் கூடாதவாறுபோலும் பரிசனவேதி மட்கலத்திற்பரிசிக்கும் பொன்னாக்கக் கூடாதவாறுபோலும், அங்ஙனம் ஆசாரியனை வழிபடமாட்டாத அபக்குவர்க்கு இந்நூல்கொடுப்பினும் அநுபவஞ்சித்தியாது எ-று.

உயிரானது உடம்பைத்தானாய் அபிமானித்து அன்பந்துடைத்தல் ஒப்பனைசெய்தல்முதலிய உபசாரங்களை அதற்குச் செய்வதுபோலும், அவர் திருமேனியை தமது தேகமாய் அபிமானித்துச் செய்யவேண்டும் உபசாரமெல்லாஞ் செய்யவேண்டும் ஆகலின் 'உடற்குயிர்போல்' என்றும், இமைப்பானது கண்ணைவிட்டு நீங்காதிருந்து அதனைத் துரும்பாதிவந்து சார்வதற்கு முன்னேநின்று பாதுகாத்தல்போலும், இரவும்பகலும் விட்டு நீங்காதிருந்து அவரைத் துட்டமிருகமுதலிய வந்துசாராவதற்கு முன்னேநின்று பாதுகாக்கவேண்டும். ஆகலின், 'கண்ணிமைபோல' என்றும், கூறினார்.

அதிபக்குவர் தேகாபிமானம்விட்டு அவரைமெய்ப்பொருளாகக் கருதினவர். ஆகலின், புலியாதிகளைமேற்செலுத்தினும் வீழ்வாரென்பது ஆயிற்று.

அக்கினிக்கும் பரிசனவேதிக்கும் விறகைச்சுடுதற்கும் உலோகங்களைப் பொன்னாக்குதற்குங் கூடுமேயன்றி

வாழைத்தண்டையும் மட்கலதகைதயும் அங்ஙனஞ் செய்யக் கூடாததுபோல், இந்நூலாறபக்குவர்க்கு ஞானம் விளங்குமேஅனறி அபக்குவர்க்குவிளஙகா தென்பது அறிக.

இதநாருவெண்பாவால் இந்நூறகுஅதிகாரிகளின இலக்கணம் அறிவித்தவாறு காண்க. (கரு)

ஆலிங் கனத்திலே யைந்திணேயும் பாடுவோன்
மாலின்ப வாரி மறிதிரைபோல - காலப்பூக்
கிண்கிணிவாய்ச்செய்ததுபோற் கின்னரிபபாட்டு
கொண்டவர்போற் கண்டவர்க்காகும் [ல்லாசம்

(இ-ள்.) ஆலிஙகனத்திலே ஐநதிணேயும்பாடுவோன, மாலினபவாரி மறிதிரைபோல எ-து. மாதா கூட்டரவிற்செய்யும் இலகைக ஆலிஙகனததால்வருமஇன்பம் ஐந்திணையும் அநுபவித்தறிநத ஒருவனகூறிய பாட்டிணைப் பாடும் ஓாவிடனுக்கு அக்கவிஅநுததத்தான் அவ்வின்பம் பெற்ருன்போனறு உளத்தினஅம்மயக்க இன்பவாரி எழுந்து அலைமறிவதுபோலும்.

காலப்பூக் கிண்கிணிவாய்ச் செய்ததுபோல் எ-து. உதயகாலத்தத தாமரைஅரும்பு கிண்கிணிவாய்ச் செய்து அலர்நதாறபோலும்.

கின்னரிப்பாட்டு உல்லாசம் கொண்டவர்போல் கண்டவர்க்கு ஆகும் எ-து. மறறொன்றினேயுங் கேளாது ஒருவன்பாடும் கின்னரிப்பாட்டோசையையே உல்லா

சமய உட்கொண்டவர்போலும் இந்நூலைக் கேட்டறி
ந்தோர்க்கே ஞானந்தம் உள்ளதாம் எ-று.

ஐந்தினையும் பாடுவோனுக்கு அதனைப் பாடுந்தோறும் அவ்வின்பம் பெற்றான்போன்று உள்ளத்து இன்பம் மேன்மேலெழுதலின் 'மறிதிணை' என்றார். அவனைப்போல் இந்நூல்கேட்குந்தோறும் இவர்க்கும் சிவானந்தம் பெற்றார்போன்று உள்ளத்தில் மேன்மேல் சந்தோஷம் தோன்றவேண்டும். ஆகலின், 'மாலினப்வரி மறிதிணைபோல்' என்றும், முகமலர்ச்சி தோன்றவேண்டும் ஆகலின் 'காலப்பூங் கிண்கிணிவாய்ச்செய்ததுபோல்' என்றும், மற்றொன்றையும் கேளாது இதனையே கேட்கவேண்டும். ஆகலின் 'கின்னரிப்பாட்டிலாசங்கொண்டவர்போல்' என்றும் இங்ஙனம் உவமை கூறினார். ஆலிங்கன பரிசபேதத்தால் சுகமும் ஐந்து பேதப்பட்டதெனக்கொள்க. அஃது ஐந்தென்பது 'ஆலிங்கனம் ஐந்தும் அதரபானம் பத்தொன்றும்' என்னும் காமநூலிற் காண்க. இத்திருவெண்பாவால் இந்நூல்கேட்கும் இலக்கணங் கூறியவாறு காண்க. (கரு)

வணங்காவுரைக்கு வணக்கமிலைத்தீங்கை [னும்
வணங்கிவாழ்த்தென்னில வளமியா - வணங்குகி
எல்லார்க்குநன்று யிருப்பதில்லை யாதொன்றும்
எல்லார்க்கும் பொல்லாதில்லை.

(இ-ள்.) வணங்கார் உளார்க்கு வணக்கம் இல்லைத் தீங்கை - வணங்கிவாழ்த்து என்னில் உண்மையர் எ-து. போற்றம் அடங்காது ஏமாப்பார்க்கூறும் நூலுக்கு அடக்கமே இல்லை. தீமைகளைச்செறித்து ஓர் நூலாக்கி அதற்கு அடக்கங்கூறி இச்சை இச்மாது புகழ்ந்தசோர் என்னின் அதனால்வருமன்மை யாதொன்றும் இல்லை

வணங்கினும் எல்லார்க்குமன்றாய இருப்பது இலையாதலானும் எல்லார்க்கும் பொல்லாது இல்லை எ-து. நன்மைகளைச்செறித்து ஓர் நூலாக்கி அதற்கு அடக்கங் கூறினும் யாவர்க்கும் நன்றாயிருப்பது இல்லை. இவைகள் அன்றி மற்றியார்க்கோர் நூலாயினும் யாவர்க்கும்பொல் லாங்காய இருப்பதுமில்லை, எ-று.

அடங்காவுரையென்வே அடக்கங்கூறினும் அடக்கம் அன்றென்பது ஆயிற்று.

தீங்கினைச்செறித்து அடக்கங்கூறிப் புகழ்ச்சொன் னமையால் வருமன்மை ஒன்றும் இன்றாயிற்று.

நன்மைகள்யாவுஞ்செறித்து அடக்கங்கூறினும் பொ ருண்மைமுதலியவற்றால் சிலரால் இகழப்படுதலின் "எல் லார்க்கும் நன்றாயிருப்பது இல்லை," என்றும்—பயன் இன் றாய்க்கூறும்யார்க்கோர் நூலாயினுஞ் சிலர் அங்கீகரித்த லின் "எல்லார்க்கும் பொல்லாதில்லை" என்றுங் கூறினார். தீமைநன்மைகளை முறைக்கூறினமையால் "யாதொன்றும் என்பது இவைகட்குப் பொதுவாயிருந்த உலகத்தைக் களைக் கூறும்நூல் எனக் கொள்க.

"உரை" என்பதூஉம் "தீங்கு" என்பதூஉம் - ஆகுபெயர்.

"தீங்கு" என்றமையான் (நன்மை) என்று வருவிக்கப்பட்டது. "வணக்கம்", அடக்கம். "வளமியா" என்பது இகரக்குறுக்கம் ஆதலின் தளைதட்டாது என்பது காண்க.

இத்திருவெண்பாவால் இவைகள் இங்ஙனம் இருப்ப யாம் எங்ஙனம் அவையடக்கங் கூறுமாறென்று குறிப்பான் அவையடக்கங் கூறியவாறு காண்க. (௧௭)

அறைந்த பறைகுழற்கு மாடினர்க்கு மேற்க
மறந்தழூஉவார் வாய்ப்பாட்டு வாரா - நிறைகேளீர்
கூடக் கரைவதலாற் கூறிற் பயனில்லாப்
பாடற்கார் பார்ப்பார் பயன்.

(இ-ள்.) அறைந்தபறை குழற்கும் ஆடினர்க்கும் ஏற்க மறந்து அழூஉவார் வாய்ப்பாட்டுவாரா எ-று. கரத்தான் அறையப்பட்ட மத்தளத்தொனிக்கும் இத்தொனிக்கு ஏற்பவூதுங் குழல் ஓசைக்கும் இவைகட்கு ஏற்ப நடனம் இடுவோர்க்கும் ஏற்பத்தம்மை மறந்து அழூஉமகளிரது அவ்வழுகையாகிய வாய்ப்பாட்டு ஒத்து வாராததுபோலும் இந்நூல் தற்போதம் இழந்து நின்று கூறியது ஆகலின் எழுத்து முதலிய ஐந்து இலக்கணங்களோடு ஒத்து வாராது. அஃது அங்ஙனம் ஆயினும் அதன்கட் கூறிய பொருள்தான் நன்குளவோ எனின்.

திறமகேளீா கூடககளைவது அலால கூறினபயன இ
லலாப பாடறகு ஆா பயனபாாபபாா எ-து. இநநூலி
னபொருடடிறமையை நீாகேடபீராக, அஃதெஙஙனம
எனின இபபொருளைக கேடபோா இபபொருளோடுங
கூடததாமுஙகலாநது போவதேஅனறிச சொலலும
இடததுத தாமுநதமககுவரும இமமைமறுமைப பய
னகளும இலலாதபாடறகு யாவா அருததம பாாப
பாா எ-று.

தாளமுமோசையுஞ சரியொததநடனததிறசுத து
னபமேலீடடால தமமைமறநது அதனமயமா யிருநது
அழுவாாஅழும ஓசைஅவறறோடு ஒவவாததுபோல இ
னப மேமீடடால தமமைமறநது இதன மயமாயிரு
நதுகூறிய இபபாடல இலககணததோடு ஒவவாதுளள
பது குறிபபால அறியுமபடி கூறினா.

இதனது அருததம போதவொழிவும சிவாநநதப பே
றும் ஆகலினும, இதனைககேடட அதிபககுவா அககண
மேபோதம அழிநது ஆநநதமயமாவா ஆகலினும 'கூட
க்களைவது' என றும, பயனபெறுமபோதம ஒழிவதனு
ல் 'பயனிலலாபபாடல' என றுங, கூறினா.

இததிருவெணபாவால் சத்ததிறகுப் பஞசவதிகார
வழுவுணடாயினும் அருத்தம் எலலாநூலகளினது அரு
ருத்தங்கட்கு முடிவென று கூறியவாறுகாணக. கூ)

போதவொழிவையுணா போய்த்திணடாபூதல
நதோா, பாதமனஙகண்போலப பறறுமோ- நீ
தெளியின, கண்ணுடி யிறகடலைக கைவசமாக
காட்டுதலபோல, கணாரிசனனையைப போற
காண்.

(இ-ள.) போதவொழிவை உணாபோயகதிணடாபூதலத
தோா பாகம மனம கணபோலப பறறுமோ எ-று.
ஆனமபோக ஒழிவில தானய இருநதுளள சிவததை
வேகாகம சாததிரஙகளால அளவிடடறியககூடாது,
அஙஙனறிக காலாலநடந்து செனறுமமனததாலநினை
துமகணணுலபாாக நம இபபூதலததோா ஒரோா பொ
ருளை அறிநது பிடிபபதுபோல கருவிகளாலும அதனை
அறிநதபிடிககககூடாது. ஆதலின, அஙஙனம அறிநது
பறறுவது அனறி.

நீதெளியின கணணுடியிலகடலைக கைவசமாககாட்
டுதலபோல சணாாரி சனனையைபபோலகாண் எ-று.
நீஅசசிவததை அறியுமிடததுசசிறிதாகிய கணணுடியி
லபெரிதாகிய கடலைமகவுஙகுப பிரததியக்ஷமாகக கா
ட்டுமாறுபோலும, ஓாசாரி ஓாபுருடனுக குகக கட்சைகை
யால கலவிக்கு இடஙகாட்டுமாறுபோலும யாம அதனை
அறிவிக்குங்குறிபபால நீ அறிதி எ-று.

போத ஒழிவை அப் போதத்தான அறியும் கலைகளா
லுமகருவிகளாலும் அறியககூடாதாகலின் உணாபோ

ய்த்திண்டா' என்றும், 'பாகமனைக்கண்போலப் பற்று மோ' என்றுங், கூறினர்.

பரிபூரணசிவத்தன லக்கணமெல்லாம் நன்றாய்விளங்குமபடி வேதாகமமுடிவிற் கூறிய சிவவுதேசமொழிகளையெடுத்து இந்நூலிற் கூறுதலின் 'கண்ணடியிற்கடலைக்கைவசமாக காட்டுதல்போல,' என்றும் பூரணநோக்கம், மௌனமூர்த்தியை. முதலியகுறிப்பான அச்சிவத்தை அடைதற்கு உபாயம் அறிவித்தலால் 'கண்ணுரிசன்னையைப்போல,' என்றுங் கூறினர். (௧௩)

ஆனைக்கை போலபின வத்துவிதா நந்தமாம
மோனத்தைவாக்குமன முட்டுமோ-ஞானத்தால்
காக்கை யிருந்தமனை கைமேற் பிறையென்ற
லாற்கருதி னீசிவமா வை.

(இ-ள்.) ஆனைக்கைபோல் அபின அத்துவிதாநந்தம் ஆம் மோனத்தை வாக்குமனம் முட்டுமோ எ-து. பரிசம் அறியுங்கையும் கந்தம் அறியும் நாசியுமொன்றாயிருக்கின்ற யானையினது துதிக்கைபோன்று பின்னம் இன்றிச் சிவமும் ஆன்மாவும் இரண்டற்றிருந்த அத்துவிதமாகிய மோனாநந்தத்தை வாக்காற் கூறுங்கலைகளும் மனோபாவனைகளுந் தீண்டுமோ.

காக்கை இருந்தமனை கைமேல் பிறை என்றலால் ஞானத்தால் கருதின் நீ சிவம் ஆவை எ-து. ஓர் மனையையும் பிறையையும் ஒருவனுக்கு ஒருவன் அறிவிக்குங்கால்

காக்கையிருந்த மனையென்றும் கைவிரல்மேற்பிறை யென்றும் இங்ஙனம் அறிவித்தலான் அவன்அறிவது போலும் யாம் சிவத்தைக் குறிப்பான் அறிவிக்கும உபதேசங்களை ஞானகதால் கூர்ந்துவிசாரித்து அறிதி யெனின்நீயும் அச்சிவம் ஆவை எ-று.

கை நாசி என்று இரண்டுறுப்பாய் இரண்டு விடயங்களையும் வேறுபிரித்து அறிவதாயிருந்தும் பிறிபடாது அதுவே இதுவாய் இதுவே அதுவாய் இருப்பதுபோலச் சிவமென்றும் ஆன்மாவென்றும் இரண்டு பொருளாய் இரண்டுஞானங்களும் வேறாயிருந்தும் ஐக்கியத்துப்பிறிபடாது அதுவேஇதுவாய் இதுவே அதுவாய் இருத்தலினால் ஆனைக்கைபோலபினவகதுவிதம், எனறூர்.

மனைகள் பலவற்றையுங் கடந்துசென்று காக்கையிருந்தமனையை நீ பஙடதியென்று ஒருவன் அறிவிக்க அறிதல்போல், கருவிகள் பலவற்றையுங் கடந்துசென்று நாதத்துவத்தின் முடிவிலநின்ற சைதனணியம் நீயெனறு அறிவிக்க அறிதலால, "காக்கையிருந்தமனை" என்றும், ஒருவனுக்கு ஒருவன பிறையை அறிவிக்குங்கால் விரல்மேற்பிறையென்று சுட்டிக்காட்டி அறிவிக்க அவ்விரல்நேரேநோக்கி அப்பிறையைக் தரிசித்தல்போல், நாதாந்தத்தின் முடிவிலநின்று நீ திருவருளை முன்னிட்டுக்கொண்டு சிவத்தைத் தரிசிக்கவேண்டும் என்று அறிவிக்க அம்முறையேசென்று சிவத்தைத் தரிசித்தலால், "கைமேற்பிறை" என்றுங், கூறினர்.

கண்போலும்ஆன்மா, விரல்போலுந்திருவருள், பிறைபோலுஞ்சிவம், எனக்கொள்க.

இவ்விரண்டு திருவெண்பாவானும மெய்பபொருளை அறிவித்தறகு உபாயங்கூறியவாறுகாண்க. (௨௦)

முலையுண்ணிநீ ருண்ணு மோட்டெருமைமூடர்
சலமின்றிச சந்துரைபபார் தர்க்கா - பலதாரை
வட்டிலே போலுமவர் மாயோக வாசகத்தைக்
கிட்டி னரகங் கிடீர்.

(இ-ள்.) முலைஉணணிநீர உணணும் மோட்டெருமை மூடா சலமஇனறிச சநதுஉரைபபாா தாககா எ-து. பசுவினதுவிம்மிச்சுரநத முலையிலகழித்த உணணிபோலும், தடாகததில நீா அருநதும முதிாநதஎருமைபோலும், அறிவேதும்இனறிய மூடாபோலும், நீாஇனறிச் சநதனம் உரைப்பாாபோலும ஆவாா தருககராயினாா.

பலதாரை வட்டிலேபோலுமஅவா மாயோகவாசகத்தைக் கிட்டினரகங்கிடீா எ-து. பலதொரைவட்டிலைப்போலும் பலபடககூறுநினறஅவராது மாயைக கூட்டரவாகிய மொழிகளைககேட்பினும் நிரயம்என்றுஅறிவீா எ-று.

முலைஉண்ணி பால்உண்ண அறியாது உதிரம் அருந்தல்போல் நூலாால் சிவாநந்தப்பேறுஅடையாது இம்மை [illegible] கேட்டலான், "முலைஉண்ணி" என்றும், தடாகத்தில் [illegible] நீர்அருந்தாது [illegible]

நது சேறுக்கிச்செல்லும் எருமைபோல், ஞானிகள் யாற செல்லினும் அவர் கூறும் ஞானமொழிகளைக் கொள்ளாது தருக்கமாடி அவர் சித்தத்தைக் கலக்கிச் சேறலான், 'எருமை' என்றும், மூடர் யாவர் எது நன்கு கூறினும் தாம் பிடித்த பிடி விடாது நிற்றல்போல், தீதாயினும் தருக்கவலியால் தாம்பிடித்த பிடியை முற்றுஞ் சாதித்தலின், "மூடர்" என்றும், சலம் இன்றிச் சந்தைப்போர்க்குக் கைவருத்தம் அன்றிப் பயன் இன்றாவதுபோல் இவர் பலரோடுந் தருக்கமாடலான் வாய்வருத்தமே அன்றிப் பயன் வேறு இன்றாகலின், "சலம் இன்றிச் சந்தைப்பார்" என்றும், பலதாரை வட்டிலின் நீர் தாரைகள் தோறுஞ் சேறல்போல ஓர் நெறி கூறுங்கால் அதனை முற்றப்பெறக் கூறாது பலநெறியாய்ப் பிலவுபெறக் கூறலின், "பலதாரைவட்டில்" என்றும், திருவருட்போதம் அன்றி மாயாபோதத்தாற் கூறலின், "மாயோகவாசகம்" என்றும், கூறினார்.

இதனால் கல்வி உடையோரேனும் பிரபஞ்சிகளினும் கேடென்பது ஆயிற்று.

கல்வி, பொருள், என்னும் இரண்டு செல்வங்களும் நல்லோர்பால்வரின் நன்மையும் தீயோர்பால்வரின் தீமையும், மேன்மேல் வளர்தலின் இவர் தீயர் என்பது ஆயிற்று.

இவ்வாறு மொழிகளை உண்மையாகக் கொள்வோர்க்கும் தீதுவரும் ஆகலின், 'இட்டுரைகம்' என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் தருக்கவாதிகள் துர்க்குணமும் அவரது மொழிகளைக் கேட்கலாகாது எனபதும் அறிவித்தவாறு காணக. (உக)

குன்றமுலினொந்துநீர் தேடுங்குருடனைப்போல
கன்றுபசுவைப்பார்க்குங்காலம்போல - வொன்றொ
ன்றில, வேட்டவதிமோகிவிடயமபோற்சற்குரு
வைத், தேட்டமதிபக்குவமாய்ததோ்

(இ-ள்.) குன்றமுலின நொந்துநீர் தேடுங்குருடனைப்போல கன்று பசுவைப்பார்க்கும காலமபோல ஒனறுஒனறில் வேட்டஅதிமோகி விடயம்போல எ-து முதிரவேனிற காலத்துமலைக்கட்படும தீவெபபத்தால மெய்வருந்தி நீரஎங்குளதெனறு தேடுமஅந்தகனைப் போலும, ஆவினகன்று தன தாயைததேடும் காலம் போலும், விடயங்கள பலவறறள்ளும ஓர்விடயதனைத நச்சியமிகுந்த அந்த விடயமோகிபோலும்.

சறகுருவைததேட்டம அதிபக்குவம்ஆய்த்தேர் எ-து. ஞாஞசாரியாஎங்குளானெனறு தேடும்தேட்டமே அதிதீவிரதர பசகுவமெனறுஅறிதி எ-று.

மழலின்கொந்த குருடர் வெப்பத்துன்பந் தணிப்பான்நீர் தெரியாது தேடுமாறுபோல் மிகுந்தபக்குவர்க்குப்பிறவி துன்பமாய்த்தோறறலின்இனித் துன்பந்துடைப்பான்ஆசாரியனைத் தெரியாதுதேடலின், "நீர்தேடுங் குருடனைப்போல்" என்றும், கன்று காலைமாலைஆகிய

காலத்துத் தன்தாயை மிகுந்த அன்போடுந் தேடல்
போல் முற்காலம்போலஅன்றி இக்காலத்தில் பிரபஞ்
சம் பொய்யாயத்தோற்றி மிகுந்தஅன்போடு ஞானா
சாரியனைத்தேடலின” கன்றுபசுவைப் பார்க்குங்கால
ம்போல், என்றும், ஓர்விடயத்தை நச்சியஅதிமோகி
அதனால்வரும் இன்பத்தைக் கருதிக்கருகி அவ்விடயம்
என்று கிடைக்குமோ? என்று அதனையே தேடல்போல்
பேரின்பத்தைக் கருதிக்கருகி இதனைக்கொடுக்கும் ஞா
னாசாரியனை என்றைக்கு அடைவோம் என்று அவனை
யே தேடலான், “அதிமோகிவிடயம்போல” என்றுங்
கூறினர். விடயமோகிபோல என்று கூட்டுக.

இத்திருவெண்பாவால் பக்குவஇலக்கணங் கூறியவா
றுகாண்க. (உஉ)

பதிநிச்சயங்கூறல்.

பெண்ணாணலியாய்ப் பிறந்துவளர்ந் தேயழியும்
எண்ணாத பேத மியல்பின்றிப்-பண்ணுங்கால்
காரணகத்தாவொ ருவனுண் டவனைக்காட்டுநூல்
ஆரணமு மாகமமு மாம்.

(இ-ள்.) இயல்புஇன்றி எண்ணாதபேதம்பெண் ஆண்
அலியாய்ப் பிறந்து வளர்ந்தேஅழியும் பண்ணுங்கால்
காரணகத்தா ஒருவன் உண்டு எ-று. ஓர் இயல்பு இ
ன்றி அநந்த பேதங்களாயும் பெண்வடிவமாயும் ஆண்வ
டிவமாயும் இவ்விருவகையுங்கூடிய அலிவடிவமாகியும்

தோன்றிநின்று அழியப்பட்ட இத்தேகாதி பிரபஞ்சத்திற்குத் தற்சுதந்தரம் இன்மையால் தானே காரியப்படமாட்டாது. ஆகலின், இச்சுத்த அநாதியிலேபடைத்ததற்கு நிமித்தகாரணமாகிய கருத்தன் ஒருத்தன் உண்டு (அஃது எங்ஙனமெனின்.)

அவனைக்காட்டும் நூல் ஆரணமும் ஆகமமும் ஆம் எ-து. அக்கருத்தனை அறிவிக்கும் நூல்கள் வேதாகமங்கள் ஆகும். (இவற்றான் அறிந்துகொள்ளுதி) எ-று.

காரியங்கள் உண்டாவதற்குச்காரணம் முதற்காரணம், துணைக்காரணம் நிமித்தகாரணம்என மூன்றுவகையாயிருக்கும். இவற்றுள், முதற்காரணம், மண், துணைக்காரணம், தண்டசக்கரம், நிமித்தகாரணம், குலாலன்.

நிமித்தகாரணமாகிய குலாலன், முதற்காரணமாகிய மண்ணைத் துணைக்காரணமாகிய தண்டசக்கரங்களைக்கொண்டு, கடகலசாதி காரியங்களை உண்டாக்குவன். அதுபோல, குலாலன்போலும் நிமித்தகாரணமாகிய சிவன் மண்போலும் முதற்காரணமாகிய மாயையைத்தண்ட சக்கரம்போலுந் துணைக்காரணமாகிய தனது கிரியாசத்தியால், தநுகரணபுவன போகங்களாகிய காரியங்களை உண்டாக்குவன். ஆகலினும், கடகலசாதி காரியங்களைக்கண்டு இவற்றைக் காரியப்படுத்தக் குலாலன் ஒருவன் உளனென்று அறிவதுபோ

னும தநுகரணுதிகளைககணடு இவறறைக காரியப்படுத்தும கருததாஒருததன உளனென்று அறியவேணடும. ஆகலினும, “பணணுஙகாற காரணகததா ஒருவன உணடு, எனறா.

மறறைபநூலகள இவற்றைபபோல உணமையாய அவனை அறிவிககமாட்டா ஆகலின, “அவனைககாட்டுநூ லாரணமு மாகமமுமாம, எனறா.

பெணணுண எனனும பனமைபோல அலியையும் பனமையாகக கூறினமையால பெண்ணுககுரிய குறிகளஇருவகையும இனறிய புலமுதலியனவும புழுமுதலியனவும ‘அலி’ எனககொளக. பணணுஙகால, என்னும ஏழனுருபை நானகனுருபாககக கொளக.

(உ-ம.) சித்தியார, காரிய காரணஙகண முதறுணை நிமித்தஙகணடாம, பாரினமணடிரிகை பணணுமவண முதறுணை நிமித்தம், தேரினமண மாயையாகத திரிகை தன சததியாக, ஆரியனகுலாலனுய நினறுகருவணிலமெலலாம, எனபதனுறகாணக.

இததிருவெணபாவால பதிஒனறு உளதெனறு அறிவிததவாறுகாணக. (௨௩)

தன்னை யறியாது வேறுண்டாய்த் தானறியா
துன்னி லொழிவா முகிப்பீ ரொன்றுமிலைச்-[illegible]
அருசுதொழிலாமதனையாங்கவா ககாலே[இங்கே.
இருகளவு கேட்கலுமா கும.

(இ-ள்.) தன்னை அறியாது வேறுஉண்டு ஆய்த்தான் அறியாது உன்னில்ஒழிவு ஆம் உதிப்பு ஈறு ஒன்றும் இலை எ-து. நீகூறிய சிவம் தன்னை அறிந்துகொண்டு இருக்குமோ? எனின், மலரகிதமாயிருத்தலின் அது தன்னை அறியாது. மற்றோர் பொருளைத்தான் அறிந்துகொண்டு இருக்குமோ? எனின், தனது பூரணத்தில் சகலமும் அடங்கியிருக்கும். ஆகலின், தனக்கு வேறாய் ஓர் பொருளுண்டாய அதனையறியாது, நினைவோடுதான் கூடியிருக்குமோ? எனின், நினைப்பு உண்டெனின் மறப்பு உண்டு. ஆகலின், அது நினைப்புமறப்புமின்றிய நிருவிகாரி, அதுதான் ஓர்காலத்து உண்டாயதோ? எனின், உற்பத்தி உண்டெனின் நாசமும் உண்டு. அஃது அநாதி நித்தியம். ஆகலின், உற்பத்திநாசங்கள் ஒன்றுமில்லை.

இங்ஙனம் மலரகிதமாய்ப் பரிபூரணமாய் நிருவிகாரியாய் அநாதி நித்தியமாய் இருந்துள்ள அச்சிவம் எங்ஙனம் மாயையைக் காரியப்படுத்தும். எனின்,

சந்நிதிக்கே அஞ்சுதொழிலும் அதனை ஆநந்தவாக்காலே கிஞ்சு அளவுகேட்கலும் ஆகும் எ-து. அச்சிவத்தின் சந்நிதிக்கண்ணே பஞ்சகிருத்தியங்கள் உளவாம். அக்கிருத்தியத்தை ஆணமாக்கண்மேல் வைத்த காருணியத்தாலமௌனகுருநந்தந் தனும்பி அதுகூறும் ஆநந்தவாக்கால்சிறிதளவுகேட்கலும் ஆகும், எ-று.

சூரியன் இச்சா எத்தனமின்றி இருக்கவும் அவன் சந்நிதியில் ஒன்று மூகையாயும், ஒன்று அலர்ந்தும், ஒன்று உலர்ந்தும், தாமரைமுதல் தொழிற் படல்போல சிவ சந்நிதானத்திலே மாயையில் சிருட்டியாதி தோற்றலால், 'சந்நிதிக்கே அஞ்சுதொழிலாம்' என்றார். ஆநந்த வாகத்து, வேதாகமங்கள். "கிஞ்சளவு கேட்சலுமாகும்" என்றமையால், பஞ்சகிருத்தியத்தின் பெருமையை அளவிடக்கூடாதென்பது ஆயிற்று. (உச)

உதியா துளதாகி யோங்கிப் போமல்
அதிசூக் குமங் குறைந்தா காமல்-பதையாத
ஆகாய முங்காலும் போல வசைவற்ற
தேகாண் பரிபூர ணம்.

(இ-ள்.) உதியாது உளதாகி ஓங்கிப்போமல் அதி சூக்குமம் குறைந்து ஆகாமல் எ-து. தான் ஒன்றினால் உற்பத்தியாகாது எக்காலமும் உள்ளதாய்க் கருவிகள் முப்பத்தாறையும் கடந்திருப்பதாய்ப் போக்குவரவு அற்றதாய் நுண்ணிய பொருள்கட்கெல்லாம் நுண்ணிதாய் ஓர்காலத்தில் குறைந்து ஓர்காலத்தில் வளராததாய்.

பதையாத ஆகாயமும் காலும்போல அசைவு அற்றதே பரிபூரணம் எ-து. முடிவுகாலத்தில் சலனம், இன்றிய வாயுவும் ஆகாயமும் பிரிவற்று ஒன்றாயிருப்பது போலச் சடசித்துக்களாய்உள்ள பிரபஞ்சமும்தானும்

பிரிபடாது ஒன்றாய் அசைவற்றுஇருப்பதே அச்சிவத்தினது பரிபூரண சொரூபம் எ-று.

தத்துவாதிகளை மாயையில் தோற்றுவிப்பதும் ஆன்மாக்களை அவற்றில் கூட்டுவிப்பதும் அஃகாசலினும், அதற்குமேல் மற்றொன்று இன்மையானும், 'உதிபாதுளதாகி' என்றும், அசலமாதலின் 'பேராமல' என்றும், யாவைக்கும் தாரகமாய உடபுறமபாய இருந்தும் ஒன்றோடும் தாகக்கற்றிருத்தலின், 'அதிசூக்குமம' என்றும், அகண்டாகாரமாய இருத்தலின், 'குறைந்தாகாமல்' என்றும், ஆகாயத்தில் வாயு சரிக்கும்போது அவ்வாகாயத்தையும் வாயுவையும் இவ் வாயுக்கண் தோன்றும் சீதளஉட்டண முதலியவற்றையும் பிரித்துக்காணப்படும். அவற்றின் நடுநின்ற வாயு அந்த ஆகாயத்தில் அசைவற்றபின் முன் தோன்றிய பகுப்புகளின்றி அவ்வாகாயந் தானாயிருக்கும். அதுபோலும், பெத்தகாலத்து முப்பொருள்கட்கும் நடுநின்ற ஆணவம்போதம சேவிக்கும்இடத்துச் சிவம்என்றும், பசுஎன்றும், பாசம்என்றும், பிரித்தறியப்படும். முத்திகாலத்து அவ்வாணவம்போதம் சீவியாது சிவத்துள் அடங்கின முன்தோற்றிய பகுப்புகளின்றுந் தோற்றாது சிவந் தானாய் இருக்கும் ஆதலின், "ஆகாயமுங் காலும்போல வசைவற்றதே பரிபூரணம" என்றுங் கூறினார். காண்க - முனிவிலதனை.

இவ்விரண்டு திருவெண்பாவானும் பதிஇலக்கணங் கூறியவாறுகாண்க. (௨௫)

பதியானது சடசித்துக்கட்கெல்லாம் இடங்கொடுத்துக்கொண்டு எல்லாம் தானாயிருக்குமென்றீர். ஆனால், அட்டமூர்த்தமுதலிய வடிவங்களும் அத்திருமேனிகளை வழிபட்டோர்க்கு அது கொடுக்கும் பயன்முதலியவும் யாவையெனின் மேற்கூறுகின்றார்.

எட்டுருவு மைந்தொழிலு மிச்சைவடிவும்பயனுஞ்
சுட்டரியபூரணமுஞ் சுட்டுதலும் - நிட்டைகளும்
உன்னிழப்பி லின்பமுத்தித்தொடங்கு மோனநிர
தன்னருட்கே யாமத்தனை [ண்டும்

(இ-ள்.) எட்டுருவும் ஐந்தொழிலும் இச்சைவடிவும்பயனும் சுட்டரிய பூரணமும் சுட்டுதலும் எ-து. பிரபஞ்சமெல்லாம் ஓர்வடிவமாய்க் கொண்டருளிய அட்டமூர்த்தமும், ரூபா ரூபமாகிய சதாசிவஞ்செய்யும் ஐந்தொழில்களும், தமது சுதந்தரஇச்சையால் திருமேனிகொண்ட உருவமாகிய மயேசுரவடிவும், இவ்வடிவுகளை வழிபட்டோர்க்கு இவரால் கொடுக்கப்படும் பதபிரயோசனங்களும், இவ்வடிவங்களெல்லாம் கடந்த ஞானம் போதத்தால் சுட்டி அறிதற்கரிய அரூபமாகிய பரிபூரணசொரூபமும், சுட்டி அறியப்படும்படி எழுந்தருளிவந்த குருவடிவும்.

நிட்டைகளும் உன்இழப்பில் இன்பம்உதித்து ஒடுங்குமென்று இரண்டும அத்தனை தன அருட்கேயாம் எ-று. வீட்டையும் நெறியாககூறிய உபாய நிட்டைகளில் தோற்றுவனவும், உனது போதஒழிவில் ஆநந்தந்தோற்ற அதனைஅறிந்து அதனுள அதீதப்படும் அதத்துவிதம் என்பதும், இங்ஙனம அதீதப்படுவதன்முன தோற்றம் துவிதம்என்பதும ஆகிய இவை அதனையும் அச்சிவத்தினது அருட்சத்தியால் உண்டாம் எ-று.

'எட்டுரு' என்றது, பஞ்சபூதங்களும் சந்திர சூரியரும் ஆன்மாவும் எனக்கொள்க.

இத்திருவெண்பாவால பதியினது அருட்சத்தி இலக்கணங் கூறியவாறு காண்க. (௨௯)

உனையுணர்த்திற் பாச முதவி யுடையோன்
றனையுணர்த்தி னீயே தலமாம்-கனலை
விறகிடமாய்க் காணிலதன் வெம்மையை வேறு
அறியகிலாப் போலதுநீ யாம். [க்கி

(இ-ள்.) உனைஉணர்த்தின்பாசம் உதவிஉடையோன தனைஉணர்த்தின் நீயேதலம்ஆம் எ-து. பசுவாகிய உன்னை அறிவிக்குமிடத்தும, உன்னை அநாதியிலே மறைத்து நின்றபாசத்தை அறிவிக்குமிடத்தும், பெத்தமுத்தியென்னும் இரண்டு காலத்தும் உயிர்த் துணையாய்இருந்து உனக்கு உபகரிக்கும் பதியை அறிவிக்குமிடத்தும்,

நீயே மற்றைய இரண்டிற்கும் இடமாகும். அஃதெங்ஙனமெனில்.

கனலை விறகுஇடம் ஆய்க்காணில் அதன் வெம்மையை வேறாக்கி அறியகிலாப்போல் அது நீஆம் எ-து. அக்கினியைக் காட்டத்தினிடமாய்க் கடைந்து காணின் அவ்வக்கினிவேறு உட்டணம் வேறாய்ப்பிரித்து அறியக் கூடாததுபோலச் சுவாநுபவத்தால் மலத்தை நீக்கி உன்னை உள்ளபடி அறியின் நீ வேறுசிவம்வேறாய்த் தோற்றாது. ஆகலின், அச்சிவம் நீயாகும் எ-று.

காட்டத்தில் அடங்கியிருந்ததீ கடைந்தபோது தோற்றினாற்போல் முன் மலபெந்தத்தால தோற்றாதிருந்த ஆன்மா இப்போது சருதிகுரு சுபாநுபவத்தால தோற்றலின், "கனலைவிறகிடமாய்க்காணில" என்றும், அதில்தோற்றிய தீயில உட்டணமும் பிரகாசமும் இருத்தல்போல் தனனைஉள்ளபடி கண்டஆன்மாவினிடத்து ஆநந்தமும் அவ்வாநந்தம் மேன்மேல விளைவதும்இருத்தலின், "அதன்வெம்மையை வேறாக்கி யறியகிலாப்போல்" என்றும், இரண்டிற்கும் "நீயேதலம்"என்றுங் கூறினார், அக்கினியைப்போல் பசு, சூடுபோல் சிவம், பிரகாசம்போல் பாசம், எனஅறிக. ஆநந்தம் சிவம், ஆநந்தத்தை அநுபவிப்பது ஆன்மா, ஆநந்தத்தை விளைப்பது மலம். எனஅறிக. தத்துவமசி வாக்கியார்த்தமும் இங்ஙனங் காண்க என்று 'அதுநீயாம்' என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் முத்தியிலும் மும்மலமும் பிரிவறநிற்குமென்று அறிவித்தவாறு காண்க. (௨௭)

விடாதவத்தை மூடி விடம்புசித்தாற் போலச்
செடாதிகளுந் தேகனுடனேசேர்ந்து - படாது ப
அச்சைக் கழற்றி னருள்வழிநீ யவ்வழியுன் டும
இச்சைப் பொருண்மலமென் றெண்.

(இ-ள்.) விடாதஅவத்தைகளூடி விடம்புசித்தாலபோலச் செடாதிகளும் தேகனுடன் சேர்ந்து படாதுபடும். எ-து. அணுவளவேனும் இடைவிடாது அவத்தைகள் தோறும் வேறுவேறாய இருந்துள்ள உடம்பு முதலிய கருவிகளும் ஆன்மாவும் கலந்து விடமருந்தினாற்போல படாத துன்பங்களெல்லாம் படும்.

(ஆகலின் இங்ஙனமென்றறிந்து.)

அச்சைக்கழற்றின் அருள்வழி நீ அவ்வழியுன் இச்சைப்பொருள் மலமென்றெண்ண எ-து. அந்த அவத்தைகளாகிய உடம்புகளை நீங்குதி. எனின், நீ அருளிடம் ஆவை. அவ் வவத்தைகளிடம் உன்னால் இச்சிக்கப்பட்ட பொய்ப்பொருள்கள். அஃதன்றி, உன்னை வாதிக்கும் மலமும் அவையென்று அறிதி எ-று.

சாக்கிராவத்தையின் இருக்கும்போது அதனுள் தோன்றும் கருவிகள் யாதொன்று யாதொன்று அடுத்தது அதனதன் மயமாயும், அதனதன்கணின்று சொப்பனு

திகளில் செல்லும்போது ஆண்டாண்டுத் தோன்றும் கருவிகளை மயமாயும். ஈண்டு வரும்போதும அந்த அவத்தைகளதோறும முறைகூறிய கருவிகளைச்சார்ந்து வரலாலும் அந்தஅவத்தைகளைவிட ஆன்மாவிறகு வேறிடம் இன்மையானும் "விடாதவத்தை" என்றார். விடம்அருந்தினவரை அவ்விடம் வாதிப்பதுபோல அவத்தை தன்னைச்சோந்த ஆன்மாவை வாதித்தலான் அங்ஙனங் கூறினார். உடம்பும விடயமுமஆகிய இசைப்பொருளால மறைற அவத்தைகள் மேன்மேல் தொடர்தலின் எல்லாவற்றையும் கூட்டி "அவ்வழியுன னிச்சைப்பொருள" என்றார், யாதோரவத்தை அடுத்தது அந்த அவத்தைவடிவாய் ஆன்மா இருத்தலின அதனை "அச்சு" என்றார். ஸ்ரீதிருவெணபாவால் ஆன்மாசாபோதன எனபதும் இச்சாபோதததால ஏனபமேஅன்றி இனபம் இனறு எனபதும் அறிவித்தவாறு காணக. (உஅ)

தன்னையறி வார்க்கெதிருந் தானும் பயனுமிலை
என்னிற சிவனையறி வெனபோமோ-சின்னத
தீதகற்று மாறறெறிபோற் றெய்ந்துசிவ மாயிரு
போதகத்தை நாமொழிவிப் போம். [க்கப்

(இ-ள்.) தன்னை அறிவார்க்கு எதிரும் தானும் பயனும்இலை என்னின் சிவனை அறிவுஎன்போமோ எ-து. கருவிகள் முப்பத்தாறையும் நீங்கித் தன்னை உள்ளபடி உணர்ந்தோர்க்குமுன் அறிவிற்கு எதிரீடாய்த்தோன்றின

கருவிகளும் இல்லை, தேசமாகிய தானும் இல்லை. இத்தே கத்தால அநுபவிக்கும் விடயப்பயனும் இல்லையென்று வேதாகமங்கள் கூறும் எனின் அவ்வானமாவில் அக்கி னிக்கு உட்டணம்போல பிறிபடாதிருக்க சிவத்தைஎ ந்ரிட்டுஅறியத கொடங்கின் எனைவிபரீதமாய்ப் போ மோ (யாம் அறிகிலோம்.)

சின்காத நீதுஅகாறும் மாறறுஒளிபோல் தேயநது சிவம் ஆய்இருக்கப் போதககளை நாம் ஒழிவிபபோம் எ-து. ஞானநாதனே! புடம்போட்டுக் கருமசம் அகற றும்பொன்னுக்கு மாற்றொளிமிகுதலபோல உனபோத ங்குறைந்து குறைந்து நீ சிவபிரகாசந தானாயிருக்க நானுஉபாயங்களாலும் அப்போதத்தை யாம் ஒழிவிப போம் (யாம் ஒழிவித்தபடியே நீ ஒழிந்துபோக) எ-று.

பொனனும் கல்லும சரியொததபோதா இருபுறனும் சாயாதமேல்முள் நேரேநிறகும் கீழ்முள்போலைத் த ன்னை உள்ளபடி உணாநதோனுக்குக் கேவல சகலங்க ளிலசென்று அதனை அதன் மயமாய் இருநத அறிவு அ வைகளை சசாராதுபிரிந்து அருள்நாட்டததல அசைவற நிறறலால், "தனையறிவார்க கெதுவுமிலலை" எனறும், தேகம் தானாயிருநத அறிவு அதனைப்பிரிந்து அறிவாய் நிற்றலால், "தானுமிலை" எனறும், அருட்பூரணம் என றைக்கு விளங்குமோவெனறு அவ்வருள்மேல் இச்சை யைவைத்து விடய இச்சையை நீக்கி நிற்றலால், "பய னுமில்லை - என்றுங், கூறினா.

புடம் போடுந்தோறும் இடைகுறைந்துமாற்று உயர்ந்தபோலத் தற்போசத்தால் சிவத்தை எதிரிட்டு அறியாது அறிந்து அம்சைவறந்றகுந்தோறும் அப்போதங் குறையாது சிவப்பிரகாசம் மேலிட்டலால் "தீதகற்றுமா றவெருளிபோல்" என்று உவமை கூறினார்.

இத்திருவெண்பாவால் சிவத்தை எதிரிட்டு அறியக் கூடாதென்று அறிவித்தவாறு காண்க. (௨௧)

பூரணவா னந்தமாந் தானே புறம்புபால்
வாரியின்மீன் போன்ற மலவாழ்வைப் பாரீர்
உதியாது நின்ற வொளியையிரு ளாக்கும்
அதுகாறு மகிழ்வித்தம் பம்.

(இ-ள்.) பூரண ஆநந்தமஆம் தானேபுறம்புபால் வாரியில் மீன்போன்ற மலவாழ்வைப் பாரீர் எ-து. உள் புறம் நடு கீழ் மேல் பக்கம் என்று கூறப்பட்ட எவ்விடத்தும் நிறைந்துள்ள பரிபூரண சுகமாகிய சிவந்தானே அதனை விட்டு நீங்காத ஆன்மாவிற்குப்புறம்பு. பாற்கடலில் சஞ்சரித்தும் அப்பாலைப் புசிக்கஅறியாதுசெந்துக்களைப்புசிக்கும் மீன்போலும் அப்பூரணாநந்தத்திருந்தும் அதனை அநுபவிக்கஅறியாது மாயாமலமாகிய விடயங்களை அநுபவிக்கும் இந்த ஆன்மாக்களினது மலவாழ்க்கையைக் கண்டீர்கொலோ (அஃதன்றி).

உதியாதனென்ற வெளிப்பா இருள்சூழ்தும் அது அக்கினிப்பிரகாசம் என்க. உதயாதக மலமன்றி எக்காலத்தும் ஒழியலபாய் நின்ற ஞானசூரியனைத்தெரிடவொட்டாது இருள்போல நின்றும் உட அக்கினிசுதம்பம நதிரமேபோலும் ஆணவமலம் அனாதியே மறைத்திருந்த ஆணவமாவது என.

கூகைக்கு விழிகளை இருக்க அறாததால் சூரியப்பிரகாசம் இருளாயத் தோற்றியதுபோல ஆணவமலக் குற்றத்தால் ஆன்மாவிற்கு ஞானவொளி இருளாயத் தோற்றினமையால், "ஒளியையிருளாக்கும்" என்றும், அக்கினியோடு மரம் உடனாயிருந்து அவ்வக்கினி முழுதும் மறைப்பது போன்ற சூட்டை மறைத்ததுபோல ஆன்மாவை ஆணவமலம் உடனாயிருந்து அவ்வான்மாமுழுதும் மறைத்து அதனது ஞானத்தை மறைத்தலான், "ஆர்க்குமு மகக்களித்தமபம", என்றுங் கூறினர். காணும் அவை.

இத்திருவெண்பாவால் மலத்தன்மையால் ஆன்மாவிற்கு ஆநந்த பரம் காவலுளும் தோற்றுந்திருந்ததுவென்று அறிவித்தவாறு காண்க. (௫0)

கடல்சிவ நீரானமா வுப்புமலஞ் சன்மம்
அடர்வாயுப போத மலேகாணை - இடைவிடா
தவ்வாதியுட்கரணை மைம்பொய்யிற்பம்பரமபோ
இவ்வாறுனைச்சுழற்று மெனை.

(இ-ள்.) கடல் சிவம் நீர் ஆன்மா உப்பு மலம் அடர் வாயுகன்மம் அலைபோதம் எ-று. கடல்போலுஞ் சிவம். அதனுள் நீர்போலும் ஆன்மா; அந்நீருள் பிறிபடா திருந்த உப்புப்போலும் ஆணவம்; அந்நீரினமேல்வீசுங் காற்றுப்போலும் கன்மம், அக்காற்றுன் எழும் அலைபோலும் போதம். (ஆகியஇவற்றுள்.)

இடைவிடாத அவ்வாதி உட்காரணம் ஐம்பொறியில் பம்பரம்போல தூயயாறு உனைச்சுழற்றும் அண எ-று. காற்றைப்போன்ற கன்மத்துக்கிடாய இச்சா ஞானக் கிரியைகள் பஞ்சமூர்த்திகளைச் செலுத்த இப்பஞ்சமூர்த்திகள் அகாரமுதலிய அக்கரங்களைச் செலுத்த இந்த அக்கரங்கள் மனமுதலிய உட்கரணங்களைச் செலுத்த இவ்வுட்காரணங்கள் ஐம்பொறிகள் இடத்தும் இடைவிடாது உன்னைப் பம்பரச்சுழல்போலும் இங்ஙனம் எக்காலும் சுழற்றும்என்று அறிந்து எ-று.

அவ்வாதிகளைக் கூறினமையால் இவற்றிற்கு முதற் காரணமாகிய இச்சா ஞானக்கிரியை முதலிய வருவிக்கப்பட்டன. காற்றுன அலை எழல்போல ஆன்மாக்கள் கன்மத்தாக கூடாய்ப்போதம் பலபடவிரிதலின் அங்ஙனங்கூறினார். காண் அசை.

இத்திருவெண்பாவால் இருவருள் ஆன்மாக்களைக் கன்மத்துககூடாய் நடத்துமாறும் அவ்வான் மாக்கள்

கரணங்களோடுங்கூடி இந்திரியவழிச்சென்று விடயங்களைப் புசிக்குமாறும் இங்ஙனமென்று அறிவித்தவாறு காண்க. (௩௧)

மண்ணாதி சத்தாதி வாக்கு மனமாதி
கண்ணாதி நாதாந்தங் கண்டகன்ற-உண்மை
தனையணுவென் றேயுணர்த்துஞ் சார்பினையுங்க
உனையறிவென் றுள்ளே யுணர். [ண்ட

(இ-ள்.) மண்ஆதிசத்தாதி வாக்குமனம்ஆதி கண் ஆதி நாதாந்தம்கண்டு அகன்ற உண்மைதனை எ-து. பிருதிவிமுதலிய பஞ்சபூதங்களும, சத்தாதி விடயங்களும, வாக்காதி கன்மேந்திரியங்களும், மனமாதி அந்தக்கரணங்களும், சட்சுவாதி ஞானேந்திரியங்களும், காலமாதி வித்தியாதத்துவங்களும், சுத்த வித்தைஆதி நாதமீருய்ச் சொல்லப்பட்ட சிவதத்துவங்களும், ஆகிய அம்முப்பத்தாறையும் அடிதொடங்கி வேறு வேருய் ரூபகதரிசனம்பண்ணி அறிந்து, அவையெல்லாம் தானன்றென்றுநீங்கி, அவற்றின் முடிவிலநின்ற சைதன்னியத்தை

அணுஎன்றே உணர்த்தும் சார்பினையும்கண்ட உனை அறிவு என்று உள்ளே உணர் எ-து. ஆன்மா என்று உனக்கு அறிவிக்கும் திருவருளையும், அவ்வருளால் மூன் கண்டுநீங்கிய கருவிகள் இவையென்றும், கண்ட உனை அறிவென்றும் உனக்குள்ளே அறி எ-று.

கருவிகள் முப்பத்தாறும் ஒன்றையொன்று அறியாமையானும், தத்தம் குணங்களைத் தாம் அறியாமையானும், காட்சி கண்ணை அறியாததுபோல அவைகள் ஆன்மாவை அறியா ஆகலானும், கண் காட்சிகளை அறிவதுபோலக் கருவிகளை ஈதீதென்று பகுத்து அறிந்து நீங்கி நின்றது ஆன்மா ஆகலானும், 'நாதாந்தங் கண்டகன்ற வுண்மைத்தேவ' என்றார். தன்னால் அறியப்பட்டகருவிகளைச் சடமென்றும், அவற்றைத் தனக்கு அறிவித்தது அருளென்றும், அக்கருவிகளைப்போல் சடமும் அன்றித் திருவருளைப்போல பேரறிவும் அன்றி நின்று அறிந்த அறிவு தானென்றும், தன்னையும் பாசத்தையும் திருவருளையும் அவ்வருளால் கண்டமையால் 'உணர்த்துஞ் சார்பினையும்' என்றார். தத்துவங்களை எல்லாம் பகுத்துக்கூறினமையால் வித்தியாதத்துவம் நிருவிக்கப்பட்டது. அறிவோடுங்கூடி அறிவாயிருத்தலின் ஆன்மாவையும் அறிவென்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் ஆன்மா ஈதென்று அறிவித்தவாறுகாண்க. (௬௨)

அஞ்சுதொழிலாவதுவே யஞ்சவத்தைக் கிஞ்
சலிலா, அஞ்சிடத்துங்கொள்ளி வட்டமாகவே-ப
ஞ்சவன்னம், வைத்தபடிகம்போன் மாறுதனை
மயக்கல், சித்திரக்கூத்தாகத் தெளி.

(இ-ள்.) அஞ்சுதொழில் ஆவதுவே அஞ்சு அவத்தை கிஞ்சல இலா அஞ்சு இடத்தும கொளளிவட்டம ஆகவே எ-து. சிவனது பஞசகிருததியஙகள யாவையெனின, சாக்கிரமுதலிய அஞசவததைகளுமாம. சுருககமிலலாத இவ்வஞசவததைகளிடத்தும கொள்ளிவட்டம் போலாக அதிசீக்கிரமாய் மாறி மாறி வரச்சுழறறி.

பஞ்சவனனம்வைதத படிகம்போல் மாறுது உனை மயககல சித்திரககூதது ஆகதவெளி எ-து. வைக்கப்பட்ட பஞ்சவனனததின மயமாம படிகம போல நீ சேர்நத அவததையாது ? அதனமயமாககி இடையறுது உன்னைமயக்குதல அவனது அழகிய திருககூததாக அறிதி எ-று.

முப்பத்தாறு கருவிகளோடு ஆன்மா தேகபோகங்களை அறிதலின சாககிரததைச் சிருட்டியாயும, இச்சாககிரததில புசித்தவாசனை சொபபனததும அறிந்து நிறறலான் இதனைத திதியாயும, இச்சொப்பனம்போல சிறிது நிழலெழததோனறி மறைதலால சுழுததியைச் சங்காரமாயும், பிராணவாயு இயக்கமஇனறி ஒன்றுக தோன்றுத இருததலால் துரியத்தைத திரோபாவமாயும், அதீதம் கருவிகள் ஏதும் இனறி ஆணவஇருளாயிருந்ததாயினும் அதன்நிமித்தமாய் மாலையில தறுவாஇகொடுத்தல் இருவினை ஒப்புவருவித்தல் ஆசாரிய மூர்த்திமாய்வந்து உபதேசித்தல் முதலிய அநுக்கிரகம் பெறுதலின் இவ்வதீதத்தைத அநுக்கிரகமாயுங் கூறினர்.

"கிஞ்சலிலா" என்ற விதப்பான். உடல், தோன்றி, நின்று அழிவது, சிருட்டி, திதி, சங்காரம். உயிருள் மயக்கமும் தெளிவும் வருவன, திரோபாவ அநுக்கிரகம். இங்ஙனம் உடலின் மூன்றும் உயிரின் இரண்டுமாக வருவனவும். ஓர் ஆக்ருதியில் ஆன்மாபிரவேசித்தல் சிருட்டி. அதனுள் அரிய விடயத்தை அநுபவித்தல் திதி, அவ்விடயமே மாயை அழுந்துதல் சங்காரம், அதனில் ருசிபிசகுதல் திரோபாவம், அதனைத்தெளிந்து கோடல் அநுக்கிரகம், இங்ஙனம் இந்திரியங்கள்தோறும் வருவனவும். மனத்தான் ஓர்பொருளை நினைத்தல் சிருட்டி, அப்பொருளில் பிரியம் பிறத்தல் திதி, அஃது எப்போது வருமென்று இளைத்து நிற்றல் சங்காரம், அப்பொருளில் மயங்குதல் திரோபாவம், அதனைத் தெளிந்து கோடல் அநுக்கிரகம், இங்ஙனங் கரணத்தில் வருவனவும். இவைமுதலிய தேகத்தில் வரும் பஞ்ச கிருத்தியங்களும், முத்தியில் அருள் வடிவமாதல் சிருட்டி, ஆனந்தப்பேறு திதி, இதில் அதீதப்படுதல் சங்காரம், ஞாதுரு ஞானஞேயமெனும் மூன்றுந் தோன்றுதிருத்தல் திரோபாவம், இவை நான்கும் எக்காலமும் விளங்கல் அநுக்கிரகம், ஆகிய இம்முறையே வருவனவுங்கொள்க.

இத்திருவெண்பாவால் பஞ்சகிருத்தியத்தால் அவத்தைகள் நிகழ்வன அறிவித்தவாறு காண்க. (௩௩)

இந்த அவத்தைகள் ஒன்றுந் தோன்றாது ஒழிக்கக் கூடாதோ? எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

மாயா விகார மதுபானம் போன்றுமயக்
கோயாத துன்றௌ லொழியுமோ-நீயதுவாய்ப்
போகாம லாடும் பவுரியவன் பொய்க்காட்சி
ஆகாது போலே யறி.

(இ-ள்.) மாயாவிகாரம் மதுபானம் போன்று மயக்கு ஓயாது அது உன்றௌல ஒழியுமோ எ-து. முறகூறிய அவத்தை மாயாகாரிய மாகிய கருவிக் கூட்டங்களின து சேட்டை. அது மதுபானங் கொண்டவனது நறகுணத்தை மாறுபடுத்தித் தனது லகிரி மேலிட்டு அவனை மயக்குதல்போன்று உனது ஞானகுணத்தை மாறுபடுத்தித் தனது குணமேலிட்டு உன்னை ஒழிவறநின்று மயக்கும். அதனை உன்றௌல ஒழிக்கககூடுமோ.

ஆனுல் நீர்இங்ஙனங் கூறியஆற்றுன் அதனை ஒழிக்கவேண்டாவோ! எனின், அதனை ஒழியாது ஒழித்தறகு உபாயம் உண்டு. அஃது எங்ஙனம் எனின்,

நீஅதுஆய்ப் போகாமல் ஆடும் பவுரியவன் பொய்க்காட்சி ஆகாதுபோலேஅறி எ-து. ஆடப்பட்டஓர் பார்ப்பனக் கூத்தன்தோட்டி வேடம்போட்டான ஆயினும், அப்பொய் வேடக்காட்சி தான் ஆகாது தன்னை வேறு கண்டு நின்றுற்போல், அவத்தையுள இருந்த எனினும் நீ அதன்மயமாய்ப் போகாது உன்னை வேறுபிறித்து அறிதி எனின், அஃது உன்னை மயக்காதுஎன்று அறிதி எ-று.

இங்ஙனம் பிரித்துநிற்றல் சாக்கிராவத்தையில் அன்றிச் சொப்பனாதிகளில் கூடாதெனினும், அச்சாக்கிராவத்தையைப் பிரிந்து நிற்பின் திருவருள்தோற்றும. இத்தோற்றம் மேலிடின் அச்சாக்கிராவத்தை மறையும், அதுமறையவே அதனது வாசனையான சொப்பனாதிகள் தோன்ற. ஆகலின், பொதுப்படக் கூறினார்.

இத்திருவெண்பாவால் அவத்தைநீங்கி நிற்றற்கு உபாயங் கூறியவாறுகாண்க. (௩௪)

பஞ்ச கிருத்தியத்தான் உண்டாம் அஞ்சவத்தையும் கடந்து சிவத்தில் அதீதப்பட்டு நின்றார்க்கு ஓரோர் காலத்து ஓரோ ரவத்தைகள் தோன்றுமோ! எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

பழுதையைப்பாம் பென்ற பயம்போனாற் பா
வித், தழுதுடம்பை யாட்டுினு மாமோ-தொழி
லொழிவில், நின்றசிவ யோகி நினைத்தொருகா
லிவாராய், என்றழைத்தா லும்பதையா தென்.

(இ-ள்.) பழுதையைப் பாம்புஎன்ற பயம்போனால் பாவித்து அழுது உடம்பைஆட்டுகினும் ஆமோ எ-று. இருளால் பழுதையைப் பாம்பென்றுகண்ட பயகம்பனாதிகள் சுடரால் பழுதைஎன்று அறிந்து அப்பாம்பு என்றுகண்ட பயகம்பனாதிகள் போனால் இப்போது சுடரால் அறிந்த பழுதையில் முன்னிருளால் தோற்றிய பா

ம்பு இருப்புக்காய்ப் பாவித்துப் பயந்ததுபோல் அழுந்த உடலை நீக்கினும் முன்போலும் பயக்கம் பற்றுதல்கள் உண்டாகா; அதுபோலும்.)

தொழில் ஒழிவின்றி நின்ற சிவயோகி நினைத்து ஒரு காலத்திலும் என்று அழுக்காலும் பசையாது என்க. முன்மலவிருளால் மெய்போலத் தோற்றிய அவத்தைகளை எல்லாம் இப்போது ஞானசூரியனால் பொய்யாக்கக் கண்டு அவ்வவத்தைகளை நடத்தும் பஞ்சகிருத்தியங்களையும் காட்டுமேல் நின்ற சிவத்தில் அழுந்தப்பட்ட சிவயோகி ஏக்கு அவத்தாய்! ஒருசாரமீட்டு இங்கு நீ வருதி. என்று அழைப்பினும் முன் அழையாதிருக்கவும் தானே வந்து சொன்னியபடிம்போலத் தோன்றாது, இப்போது அறிவுவரும் அசையாதிருந்தது; ஏதென்கொலோ. யாம் அறிகிலோம் என்க.

சிவயோகிகட்குச் சிவகாருணியம் முதலியவாற்றால் மௌனானந்தம் தத்தமிறந்து ஆயினும், திருவருள்வடிவாய நிறைதல் அன்றி மாயாவடிவம் ஆகாள். ஆதலினும், சூரியப்பிரகாசத்தில் இருள் தோற்றாது அதுபோல ஞானப்பிரகாசத்தில் மாயாந்தகாரம் தோற்றமாட்டாது. ஆதலினும், 'அழுக்காலும்' என்றும், 'பசையாது' என்றும் கூறினார்.

இத்திருவெண்பாவால் சிவயோகியை அவத்தைகள் சாரமாட்டா என்று அறிவித்தவாறு காண்க. (கரு)

இங்ஙனம் இருந்த சிவயோகிக்கு உபதேசித்தல் முதலியவற்றால் தான்பிறன் என்று தோற்றுவது என்னெனின் மேற்கூறுகின்றார்.

கன்னிக் கதலித்தனை நார்கழிப்பான் கண்போலத்
தன்னையறி யாவறிவை தான்மீளச் சொன்னாலும்
நாமென்ற நாவேர் பொருளென்ற சொல்லளவே
ஆமன்றித் தாமென்றிரா கா

(இ-ள்.) கன்னிக்கதலித்தனை நார்கழிப்பான்கண்போலத் தன்னை அறியா அறிவை தான்மீளச் சொன்னாலும் எ-று. ஈன்றவாழையின் மட்டைநார்கழிக்கத் தொடங்கினோன் அம்மட்டை உள்ளது உளதென்று சுட்டிப் பார்க்குந்தோறும் அவனதை மட்டைகளை எல்லாம் கழித்துச்சென்று அந்நுள் இருந்த குருத்தையும் விரித்து விடுத்தக்கோடு தூண்டுமுனைபோலச் சுட்டுதற்கு வேறொன்றும் இன்றிச் சும்ம இருந்த அக்கண்போலும், ஆசாரியன் விவேகத்தால் முப்பத்தாறு கருவிகளையும் விடுவிக்கத்தான் கடந்துசென்று அவற்றின் முடிவில் நின்ற அருளையும் பலாயையுங்கடந்து அதன்மேல் தோன்றும் ஆனந்தத்தையும் எதிரிடாது அந்நுள் அழுந்தப்பட்டு இருந்த சிவயோகி தன்னை அறியா அறிவே ஆவன். அவ்வறிவாயிருந்தோனை மீட்டும் நீ நானென்று பிரித்து அவ்வறிவு ஏற்றற்பொருட்டு மாணாக்கனுக்கு அறிவித்தான் எனினும்.

நாவென்றநாவேபோல நானென்றசொல் அளவே ஆம் அன்றித்தான் எதிராகா எ-து. நாவானது தனபெயரை நாவென்றுகூறினும அப்பெயர்க்கு உரியபொருள்வேறின்றித்தானாயிருந்த அந்நாவைப்போலும், நான என்று சொல்மாத்திரமே ஆம் அன்றித் தானும் எதிரும அவனுக்கு உண்டாகா எ-று.

தன்னையறியா வறிவுசிவம், இதனைத் தன்னை யறியாது வேறுண்டாய்த் தானறியாதென்று முரைகூறியபாட்டானுங்காண்க. சிவயோகிக்குப்போதமேயாய்ச் சிவமாய் இருத்தலின் தானெனப்படுவதும் அவனுக்கில்லை. ஆகலின், 'தானெதிராகா' என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் சிவயோகி தான பிறர்போற கூறினும இவை அவனுக்கு இல்லையென றறிவித்தவாறு காண்க. (௫௬)

தன்னைத்தான் உள்ளபடி அறிவது எங்ஙனம் எனின மேற்கூறுகின்றார்.

தம்மா லறிந்ததெல்லாந் தாமல்லவென் றுரை
த்தால், சும்மாவிருப்பதுவாய்த் தோன்றுந்தோ-
விம்மி, அறிந்ததலை வாயடங்கு மவ்வளவே யல
லால, தெரிந்திடுமோ நீயேதெளி.

(இ-ள்.) தம்மால் அறிந்தது எல்லாம் தாம் அல்ல என்று உரைத்தால சும்மா இருப்பது ஆய்த்தோன்றுந்தோ எ-து. தமதுபோதத்தால் ஈது ஈதென்று பகுத்

தறிந்து நீங்கிய கருவிகள் எல்லாம் தாம்அல்ல என்று வேதாகமங்கள் கூறும் எனில் அவற்றைப்பகுத்தறிந்து நீங்கிநின்ற அறிவு தாமென அருளால அறிந்தும் மௌனமாயிருப்பதாய்த் தோற்றுதோ.'

ஆனால் தம்மை அறிந்த அநுபவஞ்சொல்வது எங்ஙனம் எனின.

அரிந்த தலை வாய் விம்மி அடங்கும் அவ்வளவே அல்லால் தெரிந்திடுமோ நீயே தெளி எ-று. உறுப்புகட்கெல்லாம் முதலாயதலையை அரிந்தபோது அவ்வாய்திறந்தடங்கும அவ்வளவே அனறித் தலை போயிற்றென்றுகூற அறியாது. அதுபோலும, கருவிகள் முப்பத்தாறையும நீங்கி அவற்றின்மேல்நின்ற முத்திச்சகலம்முத்திக்கேவலமும்நீங்கி ஆன்மா அருளால் தம்மைமாத்தாம் அறிந்திருக்குமிடத்து ஆண்டுவேறோர் அநுபவஞ்தெரிந்திடுமோ? நீயேஇதனைத்தெளிந்தறிதி எ-று.

தத்துவங்கள் முடிவில்தோன்றும் முத்திச்சகலம் முத்திக்கேவலம் இன்மையால், "அரிந்ததலை" என்றும், இங்ஙனம்நின்ற அறிவுக்குவடிவு இன்மையால் சொல்லக்கூடாது ஆகலின், 'வாயடங்கும்' என்றும், கூறினார். தத்துவங்களை அங்கமாயும் முத்திச்சகலகேவலங்களைத் தலையாயும்வைத்து இத்தலைபோய விடத்து ஆன்மாவுக்கு அவ்வநுபவங்கள் ஒன்றும் இன்றிச்சும்

மா இருத்தலின், "அறிவு சகலமொடுங்கு மவ்வளவே யன்றித் தெரிவதுண்டோ சீவனுக்கு" என்றார்.

அறிந்தகலை விபரீதமாகுமெனக் கூட்டுக. (௬௭)

மறவாத தம்மை யறிவார் போன்றோமா
அறிவோ விடயம்போ லாகி — அறிவை
அறிவதறி வாகாமை யன்றோ தத்தம்
அறிவை யறியாப் பலி

(இ-ள்.) மறவாத தம்மை அறிவோர் விடயம்போல் ஆகில மருளோ அறிவோ ... சகல கேவலங்களாகிய நினைப்பும் மறப்பும் ... அறிவாய மறவா திருந்த தம்மை மறந்ததுபோல ... அறிந்து தொடங்குவோர்க்கு எதிர்ப்பட்டிருப்பது விடயம்போல சமைமத்த மக்குத் தோற்றுமை ஆமல்லவோ ... போதமோ? அருட் போதமோ?

அறிவை அறிவது அறிவானாகில் அரூபம் தத்தம் அறிவை அறியாபோல அறிவுக்கு அறிவாயிருந்த தம்மை அறியத்தொடங்குவதனால் அறிவைக்கொண்டு ஆகலின், நூற்பக்கத்தார் தத்துவங்களைத் தத்தம அறிவை தாம் அறியாதிருப்பனபோல மயங்கி விபரீதத்தறியாது சும்மா இருப்பதுவே தம்மை அறிவதென்று அறி என்றவாறு.

முன் சகல கேவலமாயிருந்த ஆன்மா தன்னை யாரென்று பார்த்தபோது தான் வேறு, அதைவேறாய்ப் பிரிக்

தாற்போல், இப்போது சுத்தமாயிருந்த ஆன்மா தனை எதிரிட்டுப்பார்ப்பின் சுத்தசுபாவமிழந்து கேவல சகலங்களிற் செல்லும் ஆதலின், "துறந்தத் தறிவை யறியாப்போலவ்" என்றார். நினைப்பு மறப்பு இன்றி அறிவாயிருத்தலை, "மறவாத மயல்" என்றார்.

இவ்விரண்டு ஞானவெல்லையாவாறை யுணர்ந்துமறிவது இங்ஙனமென்று அறிவித்தவாறு காண்க. (௫௮)

ஊனின்றி னிலமனைத்து மொழிந்தசிவம்,
தோன்றாது நீயாய்த் தோன்றுமோ-தோ
ன்றில, விரனுனியைத் தீண்டிலபோல வாய் முக
த்தையென்று, சிரிப்பதுபோற் பார்த்துத் தெளி.

(இ-ள்.) ஊனின்றினிலம் அனைத்தினையும் ஒழிந்தசிவம் தோன்றாது உன்னை நீ தோன்றுமோ தோன்றில் எ-று. ஓர்தன்மையால் ஊனினிடமாயுள்ள நிலமும் அனைத்தும் எனின், எல்லாத் தத்துவங்களுக்கும் முடிவாகிய நாதத்தத்துவத்தையுங் கடந்து அதுவாய்க் குளதோன்றத் தானாயிருந்த சிவத்தைத் தன்போதத்தை ஊனின்றின்று அறிவோம் எனின், உன்னைக்கண்டுத்தோன்றுமோ! உன் போதத்துக்கு அது தோற்றும் எனின்.

விரல்நுனியைத் தீண்டிலபோல வாய முகத்தையென்று சிரிப்பதுபோல் பார்த்துத் தெளி எ-று. ஓர் விரல் தனதுநுனியைத் தான் தொடலபோலும், முகத்தின்கண்

இருந்தவாய் அம்முகத்தை எதிரிட்டுக் கறித்துமென்று சிரிப்பதுபோலும் ஆம. அதனை ஆராய்ந்து தெளிந்து அறிதி எ-று.

நுட்பத்தான் ஆன்மாவுள்ளும் பூரணத்தால் அதற்குப் புறம்புமாய்ப் பிரிபடாது சிவம் இருத்தலின், ஆன்மாவால அதனைப்பிரித்தறியக் கூடாது. ஆகலின், இங்ஙனம் உவமைகூறினார். 'சிரிப்பது' யான சிவத்தை அறிந்தேன என்று பிறருக்குககூறி மகிழ்தல. (௬௩)

பற்றியது தானும் படிகநீ பற்றுவிடப்
பற்றை யெதிரிட்டுப் பார்த்தாலென்-சற்றும்
பிரியாச் சிவனைப் பிரித்தறியத் தேடும்
அறியாமை காணு ணவம்.

(இ-ள்.) பற்றியது தான் ஆம் படிகம் நீ பற்றுவிடப் பற்றை எதிரிட்டுப் பார்த்தாலென எ-து. தன்னைச் சார்ந்த நிறம் யாது அந்நிறம்தானாயிருக்கும் படிகம் போலும் யாதோர் கருவியடுத்தது அதனமயமாலவ. நீ அக்கருவிகள் நீங்குதறபொருட்டு உனககுள் இருந்த சிவமாகிய பற்றை எதிரிட்டுப் பார்த்ததனால் பயனஎனனையுளது.

சற்றும் பிரியாச்சிவனைப் பிரித்து அறியத்தேடும் அறியாமை ஆணவம் எ-து. ஓராணுவளவேனும் உனனை விட்டுப் பிரியாதிருந்த சிவத்தை உன் போதத்தால் பிரி

த்து உணர்வை விட அஃதோர் முதலாய்க்கண்டு அதனை அறியத்தேடும் பேதைமை ஆணவமாவது எ-று.

கேவல சகலங்களை நீக்கும் அருளால் தன்னை உள்ளபடி அறிந்த ஆன்மா தனக்கு வேறற இருந்த சிவத்தையும் அவ்வருளால் அறியவேண்டும். அதனைக் குருவுபதேசத்தால் அறிந்துகொள்க. உ-ம். அறியாமை யறிவகற்றி யறிவினுள்ளே யறிவுதனை யருளினா லறியாதே யறிந்து என்றும், சித்தியாருள்ளுநர் காண்க. சிவத்தைப் பிரியாது அதனுள் அடங்கின் கருவிகள் தொடரா, அதனைப் பிரிகின் தொடரும். ஆகலின், 'பற்றுவிடப் பற்றறை யெய்தரிட்டுப் பாராசகாலென' என்றார். ஆங்கு மலம் இன்றாயினும் அதனது வாசனையால் போதம் எழுதலின், 'அறியாமை காணுணவம்' என்றார். ஆன்மாவைப் பற்று விடாதிருத்தலின், சிவத்தை 'பற்று' என்றார். காணை, ..நசை.

இவ்விரண்டு திருவெண்பாவானும் திருவருளால் சிவத்தை அறியும்போதும் சிறிதும் போதஞ்சீவியாது நின்று அறியவேண்டுமென்று கூறியவாறு காண்க. (௨0)

அந்தச் சிவத்தைச் சென்று அடையும் இடம் எவ்விடம் என்னின் மேற்கூறுகின்றார்.

அருளாலே தம்மை யறிந்தருளா யந்தப்
பரிபூரணமே பணியாய்ப் - பணியொழிவில்
ஆனந்தா தீதமாம் அத்துவித சித்தாந்த
மோனம்வே தாந்த முடிவு.

(இ-ள்.) அருளாலேதம்மை அறிந்து அருள் ஆய் அ
ந்தப் பரிபூரணப்பரையே ஆய் எ-று. முப்பத்தாறு த
த்துவங்களையும் கடந்து நின்ற இடத்து பாசம் ஈது அ
ருள் ஈதென்று பகுத்தறிந்த அறிவு தாம் என்று தம்
மை அருளால் அறிந்து பின்னர்த் தம்மையும் அவ்வ
ருளையும் பிரித்துப் பாராது அவ்வருள் தாமாயிருந்து
பின்னர்த்தம்மைச் சிறிதுந்தோற்றாத அந்தப் பரிபூர
ணமாகிய பரையே ஆகி.

பராஒழிவில் ஆநந்தாதீதம் ஆம் அத்துவிதசித்தா
ந்தமோனம் வேதாந்தமுடிவு எ-று. பின்னர் அப்ப
ரை நீக்கத்தில்தோன்றும் ஆநந்தமயமாகி, அவ்வாநந்
தத்தையும் இங்ஙனம் என்று அறியாது அதனுள் அழு
ந்தப்படுவதாகும் அத்துவிதமான ஆகமமுடிவாகியமௌ
னம் வேதமுடிவிற்கு முடிவாம் எ-று.

அருள் தனது இச்சைப்படி ஆன்மா இச்சையைச்
சேர்த்தியும், தனது ஞானத்தால் அதன் ஞானத்தை ம
றைத்தும், தனது கிரியையால் அதனது கிரியையை
அடக்கியும், இங்ஙனம் அவ்வான்மாவோடுஞ் செவியாதட
க்குவது. அங்ஙனம் அதனது போதமடங்கின விடத்
து முன்தோற்றிய இச்சாஞானக்கிரியைகள் விரியா
து நீங்கினவிடம்பரை. ஆகலின், 'அருள்' என்றும் 'ப
ரை' என்றும் கூறினார். வேதாந்திக்குப் பெத்தநிலை
போல் முத்தியிலும் நானென்பது தொடர்தலின் "வே
தாந்தமுடிவு" என்றார்.

இந்த வெண்பாவால் ஆன்மாசியாதசோ(ஷ) இரண்டுபாசகங்களைக் அக ... ம ... டம் என்பதும இஃ தொனாக முடி ... எனப ம ... ததிவிதகவாறு காணக.)

தன்னையு முன்னையுந் தந்துயர பட்டாக்கை யூராய, எவ்வெறிநெறி யுமாயின்புமிநு என்றைத, வேதாந்த சித்தாந்த மேயிறவா வீடென்றான், ஓதாமல் வேதப் பயனோர்ந்தோன்.

(இ-ள்.) தன்னையும முன்னையும் ... ஆயப்பட்டா கையும ஆய என ... நெறியும இன்பமும ... இதும் இஃது என்றைத் எ-று ... அறிவிக்கும திருவருள் ... யும ... மாகி, ஆசாரியராகிய முனிவரையும ... வடிவாயிருந்து கூறப்பட்ட வேதாந்த ... யும் தாமாகி, இச்சுருதி குரு சுவாநுபவங்களால் ஒன்று போதவொழிவில தோன்றும ... ரும் தாம ... ஆகும் இதுவென்று கூறக்கூடாத ஆநந்தரூபம் தாமாகி, எழுந்தருளியிருந்த.

ஓதாமல் வேதம உணர்ந்தோன் வேதாந்த சித்தாந்த மே பிறவா வீடு என்றான் எ-று. ஓதியறியாமல் தமது திருவருள் ஞானத்தால் நான்குவேதங்களையும் முழு துணர்ந்த திருஞான சம்பந்தப்பிள்ளையார் இந்த அநுபவமுற்றும் உண்டானவேதத்தின் முடிவாகிய சித்தாந்தமே மீண்டுவாரா முத்தி என்று அருளிச்செய்தார் எ-று.

எல்லாம் தாமாகி என்றது அவரநுசந்தான அறிவிந்தது. ஓதி உணர்ந்தோரைப்பற்ற ஓதாமல் உணர்ந்தோர்க்கு உண்மையெல்லாம் உள்ளபடி தெரியும். ஞானமனம் ஓதாமல் உணர்ந்தோரே இதுவே இறைவாவீடென்று கூறினமையால். இஃதுண்மை முதலென்று அறிந்துகொள்க. வியாசர் முதலியோர் ஓதாமல் உணரினும் அவர்களுக்கு விட்டுணுபரமென்றும அகம் பிரமம் என்றும் பின்னர் மலையுபிறந்தது. ஆகலின், இவரைப போலும் அவர்களது அறிவிலா எனக்கொள்க. (௬௨)

மலையேறிப் போவார்க்கு மாநிலமாய்த் தோ
ன்றிக், கலையாதியைக் கழற்றக் காட்டித் - தொ
லைவிலே, காட்சியொழித் தென்னைக் கரந்தகலா
வாதனையின், மாட்சிசொலின் மோனமாய் வந்து.

(இ-ள்.) மலை ஏறிப்போவார்க்கு மாநிலம் ஆய்த் தோன்றிக் கலை ஆதியைக் கழற்றிக் காட்டித் தொலைவிலே, காட்சி ஒழித்து எ-து. மாநிலத்திருந்து மலைமேல் ஏறிச்செல்வோர்க்கு ஆண்டு மாநிலமாய்த்தோற்றி அம்மலைமுடிமேல் ஏறிநின்று மீண்டுபார்க்குமிடத்து முன்னிருந்த மாநிலமும் பின்வந்தமலையிடமும் தாம்நின்ற இடத்திற்குக் கீழ்ப்பட்டு அருகிதழ்ந்தாற்றுமாய்ப் போலும் கலைமுதலிய ஆறத்துவாக்களையுஞ் சோதனைபண்ணி நீக்கி, இவற்றின்முடிவில்நின்ற ஆன்மாவை அறிதல்முதலிய அநுபவங்களைக்காட்டி, இவ்வநுபவமுடிவிலே

முன்கோறிய கருவிகளும் பின்கோறிய அநுபவங்களுமாகிய காட்சிகள் எனக்குத் தோற்றுவாறு ஒழிந்தது.

வாதனையில் என்னைக்கராது அகலா மாட்சி சொலின வாறது மோனமயமாம் எ-று. எனக்கு ஓர்வாதனையும் இல்லாது என்னைத் தமது பூரணத்தகத்தொளித்து உளும் புறம்புமாய் எழுந்தருளியிருந்த எனது ஆசாரியரது பெருமையைச் சொல்லுமிடத்து அதனைச்சொல்ல வொட்டாது என்னைப் பேராநந்தம் வந்துமௌனமாக்குதும் (இதெனகொலோ அறிகிலேன்.) எ-று.

“கொலைவிலே காட்சியொழித்து” என்றமையால் மலைமுடிமேல ஏறினாறு பாகத்திடத்து என்றும் வருவிக்கப் பட்டது. கலையாதி ஆறுஅத்துவாவாவன மந்திரம்பதினொன்றும், பதம் எண்பத்தொன்றும், வன்னம் ஐம்பத்தொன்றும், புவனம் இருநூற்றிருபத்துநாலும், தத்துவமுப்பத்தாறும், கலைஐந்தும், எனக்கொள்க. அநுபவ முடிவுசொல்லக் கூடாமையின், “மோனமாம்வகுத்து” என்றார். (௪௩)

இதுவென்ற தெல்லாம்பொய் யென்றுனெ
னக்குப், பொதுவன்றித் தங்குமிடம் போச்சு—
அது நாங்காண், என்றுனதன்பே ரிரவைப் ப
கலாக்கும், ஒன்றே பரமசுக மோ.

(இ-ள்.) இது என்றது எல்லாம் பொய் என்றுன் எனக்குப் பொது அன்றித் தங்கும் இடம் போச்சு எ-து,

ரது ஈதென்று உன்போதத்தால் சுட்டி அறிந்ததுயாது அஃதெல்லாம் பொய் என்றார். இங்ஙனம் அருளிச் செய்த ஆற்றான் என்போதத்தால் சுட்டி அறிந்தது அசித்தாய் எல்லாம் நற்றுளும் பொதுவாய திருத்தரு வருளிடமே அன்றி முன்னாக கருவிகளாதேம் அ தனதன மயமாயதரங்கும் இடமெல்லாம் புலப்பா துபோயிற்று.

அது நாம் என்றன் அதன்போ [illegible] ரவைப்பக அசுத்தம் ஒன்றோ பரமசுகமோ எ-று. முன் [illegible] கூடிக் கருவிமயமாயும், இப்போது அருளோடு கூடி அருள்மயமாயப், அவர் [illegible] படாச்மேனாதும் [illegible] அருளொன்றும் இப [illegible] எம்மைவிட்டேவர் [illegible] று எமதாசாரிடா அ [illegible] ளிச்செய்ச் திருப்பெருந் [illegible] றையனையும் [illegible] கும் ஞானகுரிய [illegible] அஃதன்றி [illegible] டாகிருந்த சற்போதத்தை [illegible] சாகரமோ யான் அறிந்திலன் எ-று.

பசுபதியின்றி எல்லாவற்றுள்ளும் பொதுவாய இருத்தலின், அருளே "பொது" என்றார். "அது நாமான்" என்றது ஆன்மாவைச் சிவத்தோடு இரண்டறற ஐக்கியங்கூட்டியது எனக்கொள்க. (௬௬)

அறிவித்தா லன்றி யறியாய்நீ யென்றுன்
மறவைக் கதுவே மருந்தாய் - அறியவெனில்
ஆகாய மெய்யவைத்த வம்பா மறிவெனிலும்
ஆகாய வாக்கா மது.

(இ-ள்.) அறிவித்தால் அன்றி நீ அறியாய் என்றுன் மறவைக்கு அதுவே மருந்தாய் அறிய எனில் ஆகாயம் எய்யவைத்த அம்பு ஆம் எ-று. உனது உயிருக்கு உயிராயிருந்து யாம் ஒன்றினை அறிவித்தால் நீ அறிவதேயன்றி உனக்குச் சுதந்தரமாய் ஒன்றினையும் அறியாய்; என்று அருளிச்செய்தார். யான் என்கின்ற எழுமலப்பிணியை நீக்குதற்கு அத்திருவாக்கே மருந்தாய இங்ஙனம் அறிவிக்குஞ் சமயம் யான் அறியத்தொடங்கின், யான் இருந்தவிடமும் தம்மை அறிதற்கு எழும்போதத்திற்கு இடமும் தமக்கே அன்றி வேறு காணேன். ஆகலின், ஆகாயம் இலக்காய் அதனை எய்யவைத்த அம்பு போலும் ஆகும்.

இங்ஙனம் உயிர்க்குயிராயிருந்து அறிவிப்பதாய் எதிரிட்டு அறியக்கூடாததாய் இருந்த அறிவின்கண் வாக்குத்தோற்றுவது எங்ஙனம் எனின்.

அறிவு எனினும் ஆகாயவாக்கு அது ஆம் எ-று. அவர் அங்ஙனம் இருந்த அறிவேயெனினும் அவ்வறிவின்கண்ணின்ற காருணியத்தால் தோற்றும் வாக்கும் அவ்வாகாய வாக்குப்போலும்

அம்பிறகு எயயாமுன நிரயததறகு இடமுமம எயச்சி ன சேறறகு இடமும அவவாகாயமே அனறி வேறிடம இனமையான இதனை அதறகு உவமையாகக கூறினா வாககால கூறியதுபோல பிறாககுத தோறறுமே அ னறி அவாககுததோறறுது. ஆகலின, "ஆயயாசசா மது" எனறா.

தனமையும முனனிலையும எனறவம திருவெணபாமு தல இருநானகு திருவெணபாவாலும தமது ஆசாரியா தமககு அருளிசசெயத நிலை கூறியவாறுகாணக. ௬௫

மலமாயை கன்ம மயகக விகறபம
நிலைபோகப பொயொழிநத நிடடை - பலவோ
அறிவுக கெதிரிலலை யாகாய நீழல
அறநிறகு மாபோனிற பாய.

(இ-ள.) மல மயக்கம் மாயை விகறபம கனம நிலை போகப்போய ஒழிநதநிட்டை பலவோ எ-று. ஆணவ மலமாகிய மயககததைக கேவலாவததையால போ கச்செய்து, மாயை யாகிய விகறபததைக குருலிஙக சஙகமவழிபாட்டால போகச்செயது, கனமததைச சுத்தநிலையாகிய அருளால போககசெயது ஆனமா இ நத அருள்வழிச்சென்று சிவானநதததில தறபோதமஅ றற உணமைநிட்டை பலவிதமாமோ.

அறிவுக்கு எதிர் இல்லை ஆகாயநீழல் அறநிறகுமா போல நிறபாய எ-து. இஙஙனம் தறபோதமஅறறுச

சுயமென்றும் தானென்றும் இரண்டற இருந்த அறிவிற்கு எதிரிட்டாய்த்தோற்றுவது ஒன்றும் இல்லை. ஆகாயம் எல்லாப்பொருள்களோடுங் கூடியிருப்பினும் அப்பொருள்களின் சாயை தன்னுளதாகாது நின்றாற்போல எல்லாக்கருவிகளோடுங் கூடியிருப்பினும் அக்கருவிகள் குணமும் உன்னைச்சாராது நீ நிற்றி எ-று.

கேவலாவத்தையைத் தெரிசிக்கவே ஆணவம்நீங்கும் ஆகலானும், மனவாக்குக் காயங்களால் குருலிங்க சங்கமத்தை வழிபடவே அம்மனவாக்குக் காயங்களாய் விரிந்த விகற்பரூபமாகிய மாயை நீங்கும் ஆகலானும், இவற்றை நீங்கிச் சுத்தநிலையில் தோன்றுந் திருவருளைத் தெரிசித்து அந்தத்திருவருளே பெத்தமுத்தியினும் எமக்கு உபகரிப்பது என்று அறிந்து தான் பிறரென்னும் முனைவிலைச்சுட்டொழிந்து நிற்கவே கன்மம்நீங்கும் ஆகலானும், "மலமாயைகன்ம மயக்கவிகற்ப நிலைபோக" என்றார். சகல கேவலங்களைநீங்கி ஆன்மபோதமும் ஒழிந்தநிட்டைக்குமேல் வேறுநிட்டை இன்றாகலின், "பலவோ" என்றார். ஆகாயம் தனது நுண்ணிய குணத்தில் திரிவுஇன்றி இருந்தமையால் மற்றப்பொருள்களின் நிழல்தாக்காது இருந்ததுபோல ஆன்மா தனது போதஞ்சீவியாது நுட்பகுணத்தோடு இருந்ததுஎனின் சிவத்தோடு கலப்புக்கூடும், நாலமாகிய கருவிகளும் அதனைத் தாக்கமாட்டாதென்பது அறிக. (௩௧)

போதம் பதைப்பறவே பூரணமாம் பூரணமும்
போதம் பதைத்தளவே பொய்யாகும் ஆது
விழித்திமைப்பா நின்றால் வெளியசைந்தாற் காற்
பழக்கமதைச் சாட்சியாய்ப்போற் பார் [றும்

(இ-ள்) போதம் பதைப்பு அறவே பூரணமாகும் பூரணமும் போதம் பதைத்த அளவே பொய்யாகும் ஆது நின்றால் விழித்து இமை [illegible] எ-று. அமைபோகம் சிவியாது அடங்கின அவ்வாணம் [illegible] அறுமல் இருட பூரணம் [illegible] அட பூரணமும் [illegible] போதம் [illegible] [illegible] றும் [illegible] அவ வாணமாய் [illegible] அடங்கி யும் விரி [illegible] நின்றும் [illegible] தோன்றிய [illegible] [illegible] போலும் [illegible]

வெளியசைந்தால் காற்றும் பழக்கமதைச் சாட்சி யைப்போலப் பார் எ-று. வெளியில் அடங்கப் காற்று த்தானே வேறாக [illegible] றுமல் வெளி யேயாம். அவ்வெளியில் நின்றும் அசைந்தால் அசைவி டத்தானே ஒரு பொருளாயக் காற்றென்பதாம். இக்காற் றாகிய சாட்சியைப்போல உண்டு போதம் அருளில் அ டங்கியும் விரிந்தும் நின்ற பழக்க மதையும் பார்த்து அறிக எ-று.

போதம் அடங்கில் அருளாகியும், அஃது அசையில் ஆணவமாகியும், இங்ஙனம் வருதலின் அதனைச் சிறிதுந் தோன்றாது அடக்கவேண்டுமென்பது கருத்து.

இவ்விரண்டு திருவெண்பாவானும் மும்மலங்களை நீக்குதற்கு உபாயமும், இம்மலங்களை நீக்கி ஆணவமா தற்போதமுங்கெட்டு ஆநந்தாதீதப்பட்டால் அதற்குமேல வேறு நிட்டை இல்லையென்பதூஉம், ஆன்மா கருவிகள் தாக்காது நிற்றற்கு உபாயமும், அடங்கிய போதம் மீட்டும் விரியாது அடக்கவேண்டும் என்பதூஉம் அறிவித்தவாறு காண்க. (௩எ)

வேதாந்தம போலிருக்கும் வேதாந்த சித்தாந்த
நாதாந்த போத நடுவினர்க்கு - நேதி   [ம்
தனைக்கழன்று தற்போதஞ் சார்பழியுஞ் சந்தில்
உனக்கறிவா நந்த முதிக்கும்

(இ-ள்.) நாதாந்த போத நடுவினர்க்கு வேதாந்தம்போல இருக்கும் வேதாந்த சித்தாந்தம எ-று. நாத தத்துவத்தின் முடிவாயிருந்த அருளையும் கடந்த மெய்ஞ்ஞானிகட்கு வேதாந்தம்போல தவிதாட்டம் இன்றி இருக்கும் வேதத்தின் முடிவாகிய இச்சித்தாந்த நூல், ஆகலின்.

நேதிதனைக் கழன்று தற்போதம் சார்புஅழியும் சந்தில் உனக்கு அறிவுஆநந்தம் உதிக்கும் எ-று. நீக்குவதாய் உள்ள தத்துவ முப்பத்தாறையுங் கழன்று, அவ

ற்றின் முடிவில்நின்ற அருளையும் பரையையும் அவ்வித நாட்டமின்றிக் கழன்றுநிற்றி எனின், நினதற்போதமும் ஆணவ வாசனையாகிய சார்பும் ஒழியும். இவை ஒழிந்த இடத்திற்கும் அதீதத்திற்கும் நடுவாகிய சந்தியில் உனக்கு ஞானாநந்தம் தோன்றும். எ-று.

முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் நீங்கும் அளவும ஆன்மபோதஞ் சீவித்தறிவது. அருள்தெரிசனமுதல் ஆநந்தாதீதப்படுமளவும் அப்போதஞ் சீவியாதடங்கி அவ்வநுபவங்களைப் பெறவேண்டும். ஆகலின், "வேதாந்தம போலிருக்கும்" என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் ஆநந்தம் தோன்றுமிடம் அறிவித்தவாறு காண்க. (ருஅ)

தத்துவா தீதத் திமிர்ப்படங்கிக் தற்செலவும
அத்தின் வரத்து மசையாத-சுத்தத்தை
ஒன்றென்று மீசற் றுளதாவை யாதலினல்
அன்றென்ற தென்றே யறி.

(இ-ள்.) தத்துவாதீதத் திமிர்ப்பு அடங்கித் தன் செலவும் அதின்வரத்தும் அசையாத எ-று. முப்பத்தாறு தத்துவத்திற்கும் அதீதமாயிருந்த ஆணவமல வாசனையெல்லாம் நீங்கியவிடத்து ஆன்மா சிவத்தைச் சென்று கூடுதலும், சிவம் ஆன்மாவை வந்து பொருந்துதலும் ஆகிய இருவகை அசைவும் இன்றி இரண்டற்று இருந்த.

உ தததை ஒனறு எனறால நீ சறறு உளது ஆனம ஆதலினால அனறு எனறது எனறேஅறி எ-று. முத்தர்க ளை சிவம ஒனறுமேஎனறு கூறுதல், எனனை, அச்சிவம் ஒ னறெனறு அறிந்த கூறியநீயும சிறிதுஉணடாகவை. ஆக லின, அமமுமுக்ஷுக்கள அந்நியம கூறுவதும அனறெ னறு அறிந்து எ-று.

உடமபின குணம அனறி அதனைக ஏறியிருந்த திமிரப்பபோல உயிரின குணம அனறி இதனைக ஏறியிருந்தமைபால, ஆணவத்தைத 'திமிரப்பு' எனறார். திமிரப்பு உடங்காவிடத்துச கூடினது போனறும பிரிந்ததுபோனறும அநுபவத தோனறலின அங்ஙனங கூறினார். (சக)

வெறறவெறு மாநந்த மேலீட்டே கேவலத்தில
நிறபதுபோ லந்த நிலைகழனறோ- சிறபோத
அணடங் கடந்த வபு தந்தி ஞேநிலவும
வெணடிங்க ளருங்கிரண முமம.

(இ-ள) வெறறவெறும ஆநந்த மேலாட்டேகேவலத் தில நிறபதுபோல அந்த நிலை கழனறோ எ-து. நியதி யிட்ட இடமெலலாம கழனறுசெனறு தறபோதம் ஒ ழிந்ததெல்லாம ஆநந்தமயமாயததோறறும. ஆகலின, வெறறவெறும்ஆநந்த மேலீடாகிய இடமே கேவலாவ த்தைபபட்டு நிறபதுபோலத் தோனறும். இங்ஙனந் தோறறும் அவவாநந்த மேலீடாகிய நிலையும் நீங்கி ஞேர்.

நிறைபோக அண்டமடைந்த அமுதத்தோடு உலவும் வெண்டிங்-களும் கிரணமும் எ-து. அமுதம் பனையும் ஆகிய ஞாயுகச் சசைக கூட்டுகின்ற ஆநந்தாமிர்த கதோடு விளக்கின்ற சிவசக்கரோதயம் சாம ஆக ஐையிட்டு நீக்காத அந்த ஆநந்தாமிர்த கிரணமாகி நிற பார எ-று.

ஆநந்தமேமேலிட்டபோது பிரபஞ்சமெல்லாம் ஆநந்தமயமாயத் தோற்றும். ஆகலின், "வெள்ளறிவெறுமாநந்தம்" என்றார். ஆநந்த மேலிட்டு பட்டு மயமாகுமென்று ஆவது. கேவலாவத்தைக் அநுபவத்தைக் கூறி, ஒன்று ம் தோன்றாதிருந்ததென்று சொல்லுவதுபோல ஆநந்தாநுபவம் சொல்லவருதலால், "கேவலத்தில் பிரபஞ்சம் போல" என்றார். அந்நிலையில் ஆணவமலத்தால் மறைபட்டிருந்த உயிர்க்கு அநுபவந் சொல்லக்கூடாதது போல், சிவத்தில் இரண்டறக்கலந்து நின்ற அநுபவஞ் சொல்லக்கூடாது. ஆகலின், ஆநந்தாநுபவத்திற்கு உவமை கேவலாவத்தையைக் கூறினார். "வெண்டிங்களுங் கிரணமும்" என்று உவமைகூறினமையால் சந்திரனைப்போலச் சிவம். அவனைவிட்டு நீங்காத அமுதம் போல் ஆநந்தம், அவனையும் அமுதத்தையும்விட்டு நீங்காத கிரணம்போல ஆன்மா சிவத்தோடு இரண்டறக் கலந்துநின்ற நிலையெனக்கொள்க.

இவ்விரண்டு திருவெண்பாவானும் முத்தியில் ஒன்றென்றும் இரண்டென்றுங் கூறக்கூடாதென்று அறிவித்தவாறு காண்க. (௩௰)

நினைப்பு மறப்பறுத்து நீயறிவே நீக்கா
துனைக்கண்டாய நில்லாதவர் நாங்கள்—எனக்கதறல
விப்பிரட்ட மந்திரட்டம வேலையிலே போட்டசு
செப்படித்தன் ஞானச் சிறை. [ணா

(இ-ள்.) நினைப்பு மறப்பு ஆகிய இரண்டையும் நீக்காது உனைக்கண்டாயெனில் அங்ஙனம் ஆகாமல் கூறுதல் எ-து. முன்னோர் நினைப்பு மறப்பு ஆகிய சகலகேவலங்களை அறவிதத்து நீ ... பிரானாத்தனக்கு உயிரானவியாபியிருந்தும் ... அநாதிசிவபிடிக்கு, இத்திருவருள் ... போக காரணத்து மாய ... ஆகையினால், அருளை முன்னிட்டுக்கொண்டு தப்பாத ஒழிவைப்பெறுதற்கு உபாயங்களை, அங்கே நீக்காத அந்நினைப்பு மறப்பு ஆகிய சகலகேவலங்களாகிய, உன்போதங்களாய நீ அப்படியில் அப்படியில்லை என்று மாணாக்கர்களுக்கு ஓர் சிட்டைபோலுங் கூறுதல்.

விப்பிரட்டம மந்திரட்டம் வேலையிலே போட்டசுணா செப்படித்தல் ஞானச் சிறை எ-து. மிகவும் பிரட்டமும், மந்திரத்தால் ஒருவனுக்கு விநோதங்காட்டலும், கூடற்கட்டிப்போட்ட சுணாஙும். செப்படிவித்தையும், ஞானத்திறகுத தடையாயுள்ள மலபோதமும் ஆம் எ-று.

அந்தசிட்டை கூடுவோர்ஞானமும்அன்றி முற்செய்த கிரியை யாதிகளும் அன்றி உபப்பிரஷ்டராய்க் கருவி

களோடும் மயங்கலின், "வியபிரட்டம்" என்றும், ஒரு வன் மந்திரத்தால் விநோதவித்தை தோற்றுவதுபோல உண்மை காணுமாறு மாயாவிநோதங்கள் தோற்றலின், "மந்திரட்டம்" என்றும், சுனை ஒன்று துறைக்கண் சேராது அலையோடு மறிதல்போல, அறிவு பூர நிலை நில்லாது நினைவோடுஞ் சுழலுதலால், "வெலியிலே போட்டவா" என்றும், ஓர் பந்து முன்தோற்றிப் பின் அதில் பற்பல பந்து தோற்றுதல்போல, ஓர் காட்சிபோல முன்தோற்றி அது முற்றுமறிவில்லாது பற்பல காட்சியாய் விரிதலின் "செப்படித்தல்" என்றும், இங்ஙனந் தோற்றுவன சகலகேவலபோதம் ஆகலின், "ஞானசினறு" என்றுங்கூறினார். அங்ஙனங் கூறியது நிட்டை அன்று, ஆகலின், சதற்றல் என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் மாணாக்கனுக்குச் சகல கேவலங்களை முன்னர் அறிவித்து நீக்கி, பின்னர் போதம் ஒழிதற்கு உபாயங் கூறாது அச்சகலகேவலங்களுள் அநிட்டை கூறுதல் ஆகாதென்று அறிவித்தவாறு காண்க.)

சத்தாதி தத்துவம்போய்த் தானுமெதிருங்கழன்
சித்தாந்த வேதாந்தச் சீர்மையிலே-முத்தி [றால
அநிர்வசன மின்ப வதீதமெனி லாங்கே
பிணமிடுதல் கன்மம பிளாய்.

(இ-ள்.) சத்தாதி தத்துவம்போய்த் தானும் எதிரும் கழன்றால் சித்தாந்த வேதாந்தச் சீர்மை இலை எ-று. சத

தமுதலிய முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் நீங்கி அவற்றின முடிவில்நின்ற தானும், திருவருள் தெரிசன முதல ஆநந்தானுபவம் ஈறாய் அவ்வருளால் தான்அறியாது அறியும் அநுபவங்களாகிய எதிரும், சமுன்று ஆநந்தாதீதப்பட்டால இரண்டென்று கூறும் சித்தாந்தச் சிறப்பும் ஒன்றென்று கூறும வேதாந்தச் சிறப்பும் அங்கு இல்லை.

முத்தி அநிர்வசனம் இன்பஅதீதம்எனவில் ஆங்கே பினம்இழுதல் கண்மம்பிளாய் எ-து. அங்ஙனம் அதீதப்பட்ட முத்தி சொல் இறந்த சுகாதீதம்என்றால், பிள்ளாய்! ஒன்றென்றும் இரண்டென்றும் அம்முத்தியைப் பின்னபடக் கூறுதல் போதச்சேட்டையாம் எ-று.

சத்தாதி விடயங்களினமேல் ஆன்மாவுக்கு அனிச்சை பிறந்தபோது சோத்திராதி பஞ்சேந்திரியங்களும் விடயங்களை அபகரியாது நீங்கும். இவைநீங்கவே முன் அபகரித்தபோது வசன, கமன, தான, விசர்க்காநந்தங்களை விடயீகரிக்கும் வாக்காதி கன்மேந்திரியங்கள் ஐந்தும் நீங்கும். இவை நீங்கவே அப்பத்திந்திரியங்கட்கும் இடமாய்நின்ற பூதங்கள் நீங்கும். இவை நீங்கவே விடயங்களைப்பற்றி நிச்சயித்து அபிமானித்துச் சிந்தித்துநிற்கும் அந்தக்கரணவாசனை நீங்கும். இது நீங்கவே விடயங்களைப்புசித்தற்கு ஓரெல்லையும் அவ்வெல்லையில் உண்டாம் விடயப்படனும் அவ்விடயத்தைப் புசிக்கும்போது ஓர் காலங்களினும் அறி

யாததுபோலப் புதுமையும் மேலும் இவ்விடயம் அனுபவிக்கவேண்டும் என்னும் கருத்தும் உண்டாக்கும் காலதத்துவமும் நீங்கும். இதுநீங்கவே விடயங்களைப் புசிக்கும்போது இவனுக்கு இவ்வளவு புசிப்பென்னும் மட்டறிந்து வரைந்துநிற்கும் நியதிநீங்கும். இதுநீங்கவே ஆன்மா விடயங்களை இச்சித்துப் பகுத்தறிந்துபற்றி அநுபவிக்க அவ்வான்மாவுக்கு இச்சாஞானக்கிரியைகளை எழுப்பும் இராகம் வித்தை கலையெனும் இம்மூன்றும் நீங்கும். இவைநீங்கவே ஆன்மாவைப் பஞ்சேந்திரியங்களினும் சேர்ந்துபோற்கொண்டு சுழற்றும் புருடனீங்கும். இதுநீங்கவே அவ்விடயங்களைப் புசிக்குமிடத்து அவ்விடயமென்றும் தானென்றும் இரண்டறமயக்கி நிற்கும் மாயை நீங்கும். இங்ஙனம் வித்தியாதத்துவங்கள் நீங்கவே இப்பாலைப் பிரேரகம்பண்ணுஞ் சுத்ததத்துவங்கள் ஐந்தும் நீங்கும். இங்ஙனம் தத்துவம் முப்பத்தாறும் நீங்கினவிடத்து ஆன்மாவின் இச்சை பெத்தத்தில் விடயத்தினமேல் சனித்ததுபோல் சிவத்தின்மேல் சனிக்கும். ஞானம் விடயானந்தம் அசுத்தம் அசுகம் அநித்தியமென்றும், சிவானந்தம் சுத்தம் சுகம் நித்தியமென்றும், பகுத்தறிந்து கொண்டுநிற்கும். கிரியை பழைய பழக்கத்தால் விடயங்கள்மேற்செல்லினும் அவற்றிற்செல்லாது மறுத்துநீங்கிச் சிவத்தையே நாடிநிற்கும் ஆன்மா இச்சாஞானக்கிரியைகள் இங்ஙனம் நிற்பது. சிவன் ஆன்மாக்களை முத்தியிலே அடைவிக்கவேண்டும் என்னும் இச்சைப்

படி நிற்பது ஆகலின், திருவருள்பதியும், இத்திருவருளை முன்னிட்டுக்கொண்டு அறியும் பஞ்சாதெரிசன முதலிய அநுபவங்களாகிய எதிரும் அவைகளை அறிகத தானும் சமன்று ஆநந்தா தீதப்பட்டால், இரணடென்றும் ஒன்றென்றும் கூறக்கூடாது. ஆகலின், "சித்தாந்த வேதாந்தச் சீர்மையிலே" என்றார். கன்மமென்பது சேட்டை மேலேறிற்று. ஆன்மா சத்தாதிகளைத் தரிசறவிடுத்த போது மற்றைத் தத்துவம் முப்பத்தொன்றும் இங்ஙனம் நீங்கலின் சததாதிகளை முன்வைத்துக் கூறினார். முத்தியைஅறிவிப்பது வேதாகம முடிவாகலின், "சீர்மை" என்றும், அம்முததியில் அதனைஅறிந்து கூறும் போதம் இன்மையால், "அநிர்வசனம்" என்றுங் கூறினார். (உ-ம.) (சிவப்பிரகாசம்.) மருவிய பொறியிலொன்று மாபூதமைந்திலொன்றும், சருவிகளுன்கு நீங்காக்கலாதிக ளொந் நங்கூடி, ஒருபுலனுகருமிந்த வொழுங்கொழிந் தயிருமொன்றைத், தெரிதராதவஞெழிநதத் திரள்களுஞ் செயலிலாவே, என்றும், (திருவள்ளுவர்) சுவையொளி யூறோசை நாற்றமென்றைந்தின், வகைதெரிவான்கட்டேயுலகு, என்றும், மற்றும் வருவனவற்றுனுங் காண்க.

இத்திருவெண்பாவால் சித்தாந்த முத்தியோ? வேதாந்தமுத்தியோ! உண்மைஎன்று ஐயுறுகின்ற மாணாக்கனுக்குக் காண்பானும் காட்சியும் அற்ற இடத்து இரண்டுஞ் சரிஎன்று அறிவித்தவாறு காண்க. (இஉ)

சிந்தை பயமிலச்சை சீல மருவருப்பு
அந்தைவிடுஞ் சாந்திகுல மாசாரம்- இந்தவழி
எட்டுஞ் சிவயோகிக் கில்லையென மாமறைகள்
தட்டும் பெருமுரசந் தான்.

(இ-ள்.) சிந்தை பயம் இலச்சை சீலம் அருவருப்பு அந்தை விடும் சாந்தி குலம் ஆசாரம் இந்தவழி எட்டும் எ-து. எனக்கு இன்னதுவேண்டும் என்னும் சிந்தனையும், துட்டமிருகாதி தோன்றியக்கால் அச்சமும், இன்னார் இன்னது சொல்லப்பொறா என்னும் நாணமும், சாந்திராயண விரதமுதலிய சீலமும், ஈது அசுத்தமென்னும் அருவருப்பும், அகந்தையால் செய்த பாவந்தீர்க்கும புண்ணியம் ஈதென்றுசெய்யுஞ் சாந்தியும், குலாசாரமும், சமயாசாரமும் ஆகிய இந்தமாாககம் எணவகையும்.

சிவயோகிக்கு இல்லைஎன மாமறைகள் பெருமுரசம் தட்டும் எ-து. சிவத்தோடு இரண்டறக்கூடி நின்ற சிவயோகிக்கு இல்லைஎன்று மாமறைகளாகிய பெரிய பேரிகை முழக்கும் எ-று.

"மாமறைகட்டும் பெருமுரசம்" என்றது அவர்க்கில்லைஎன்று பலபடக்கூறுதல், இவைஎட்டும்சிவத்திற்கு இன்றாகலின் அதனை அடைந்த சிவயோகிக்கும் இன்றென்பது ஆயிற்று. (௫௩)

தத்துவத்தா ரல்லார் சலசந்திர னொப்பார்
தத்துவத்தார் செய்யுந் தவாதவங்கள்-சுத்தக்
ககனமழை யாற்கழுவிக் காற்றைக் கனலால்
தெகனஞ் செயல்போற் றெளி.

(இ-ள்.) தத்துவத்தார் அல்லார் சலசந்திரன் ஒப்பார் தத்துவத்தார் செய்யும் தவாதவங்கள் எ-து. மெய்ப்பொருளாகிய பரதத்துவத்தை அடையாதார தற்போதத்தால் செய்யும் தவாதவங்களினானும், இவற்றின் பயன்களினானும, உயர்ந்தும் தாழ்ந்தும் சலத்தில் பிரதிபிம்பமான சந்திரனைப்போலும் அவர். அப்பாதத்துவத்தை அடைந்தோர் அருள்வடிவாயிருந்து செய்யும் தவங்களும் அவங்களும் இவற்றான் வரும் பயன்களும் (இவர்க்கு எங்ஙனம் ஆம் எனின்.)

சுத்தக் ககனமழைபால் கழுவிக் காற்றைக் கனலால் தெகனம் செயல் போல் தெளி எ-து. நிருமலமாய் உள்ள ஆகாயத்தை மழையால்கழுவிக் காற்றைக் கனலால் சுடுவதுபோலும் ஆம்என்று அறிதி எ-று.

ககனத்தை மழையால் கழுவுதலும் காற்றைக் கனலால் சுடுதலும் இன்றாயின வாறுபோல், தற்போதம் போய்ப் பேய்பிடியுண்டவரைப்போலும் திருவருளே வடிவாயிருந்த மெய்ஞ்ஞானிகள் திருமேனியில் நிகழும் தவாதவங்கள் அவ்வருள் விளையாட்டே அன்றி அவர் அவற்றைச் செய்ததும் அவற்றின்பயன் அவரை

ச்சார்வதம் இன்றென்பது ஆயிற்று. தவாதவங்கள் தத்துவத்தார் அலலாார்க்கு வருவிக்கப்பட்டன, தத்துவம்எனறது ஈண்டுச்சிவத்தை. (ருச)

காலனுக்குப் பாவமென்றுங் காற்றுங் கதிரவனும்
சீலமிலா வொன்றுஞ் சிவயோகி - மேலொன்றைச்
சுட்டுவதுந் தம்மைச் சுழற்றிவிடா தாட்டுமலக்
கட்டின் பிராந்திவலுக் காண்.

(இ-ள்.) காலனுக்குப் பாவம்என்றும் காற்றும் கதிரவனும சீலம்இலார் எனறும் சிவயோகி மேல் ஒன்றைச் சுட்டுவதும் எ-து. உயிர்களைக் கோறலால் காலனுக்குப் பாவம் உண்டெனறும், அசுத்த நிலத்தில் சலித்தலாலும் அந்நிலத்து எறிதலானும் காற்றுங் கதிரவனும் ஆசாரம் இலவொன்றுங் கூறுதல்போல், சிவபூசையாதி சன்மார்க்கங்களைச் செய்திலர் என்றும், நீராடல்ஆதி ஆசாரம் இலவொன்றும், இவைமுதலிய குணதோஷங்களைச் சிவயோகிகள்மேற் சுட்டிக் கூறுவது.

தம்மைச்சுழற்றிவிடாது ஆட்டும்மலக் கட்டின் பிராந்திவலு எ-து. தம்மைவிடாது பறறிநின்று அவத்தைகள்தோறும் சுழற்றி ஆட்டப்பட்ட மலபந்தத்தினுல் தோற்றும் பிராந்தியினது சாமர்த்தியமாம் எ-று.

சரியை கிரியாயோக ஞானங்களுள் ஞானம் ஒன்றுமே முத்திக்கு ஏதுவாகலின், இஞ்ஞானத்தால் முத்தியை அடைந்திருத்தலின் சரியாதிகளையும் உடம்பா

தி அசுத்தங்களை எல்லாங்கடந்து சுத்தமாயுள்ள ஆந்தவெள்ளத்தில மூழ்கியிருத்தலின், நீராடலாதி ஆசாரங்களுஞ்செயவற இறைநிச் சிவயோகி சும்மா இருப்பன். அஙஙனம இருப்பது சரியாதிகளைச் செய்வோர்க்கு மலமறைப்பால் தெரியாது தம்மைப்போல் பார்த்து அவனை இகழுதலான, "மலக்கட்டின் பிராந்தியலுக்காண்" எனறுா. காலனுசருப்பாவமும காற்றிற்கும் கதிரவனுசரும் அசுசகமும் இன்றுயதுபோல் நன்மார்க்கஞ் செய்பாஙமையால் பாவமும் ஆசாரம் இன்மையால அசுதரமும் அவர்க்கு இன்றெனபதுங் காண்க. காண் அசை. (௫௫)

நாயேறி வீழ்ந்தென் னடாத்துகிலென் ஞானிக்குப், பேயாஞ் சகம்பழித்தென் பேணுகிலென்-தோயார், பெருமை சிறுமையிலே பின்னு முன்னு மிலலை, வாைவறறு வேண்டியசெய்வார்.

(இ-ள்.) நாய் ஏறிவீழ்ந்து என நடாத்துகில் என் ஞானிக்குப் பேய ஆம் சகம பழித்து என பேணுகில் என தோயார் எ-று. நாயமேலிவர்ந்தோன் அதில் நின்றும் வீழ்ந்ததனுல் இகழ்ச்சி என்னை, வீழாதிருந்து அதனை நடாத்தியதால புகழ்ச்சி என்னை; அதுபோல், ஞானிகட்குப்பேய்க் கூத்துப்போல் தோற்றும் இச்சகத்திலுள்ளார் இகழ்ந்தால் அவர்க்கோர்சேதம் என்னை, புகழ்ந்தால் ஓர் இலாபம் என்னை, அவர் ஒன்றேடுந் தோயார்.

பெருமை சிறுமை இல்லை பின்னும் முன்னும் இல்லை வரைவு அற்று வேண்டிய செய்வார் எ-று. அஃதன்றி உயர்ச்சி வந்ததென்று பெருமையும், தாழ்ச்சி வந்ததென்று சிறுமையும், அவர்க்கில்லை. பின்னாகிய சகலமும் முன்னாகிய கேவலமும் இல்லை. ஆகலின், சுத்தமாகிய அருள் வடிவாயிருந்து அளவின்றித் தாம் வேண்டியவாறே திருவிளையாட்டாடுவார் எ-று.

இகழ்ச்சியாய் உள்ள நாய் எறிக்க வீழ்ந்தாலும் நடாத்தினாலும் இகழ்ச்சிபுகழ்ச்சி இன்றியது போல ஞானிகள் தமக்கு இகழ்ச்சியாயிருந்த உடம்பை இகழ்ந்தாலும் புகழ்ந்தாலும் அவை அவர்க்கு இன்றென்பது ஆயிற்று. செம்பில் காளிதம்போன்று உள்ள அநாதியிற்பற்றியிருந்த சகசமலம் நீக்கற்பொருட்டுமாயையில் தனுவாதி கொடுத்தலின் சகலத்தைப் பின்னென்றும் ஆணவ சம்பந்தமான கேவலத்தை முன்னென்றும் கூறினார்.

சிந்த பயமிலச்சை என்னும் திருவெண்பா முதல் இந்நான்கு திருவெண்பாவானும் சிவஞானிமகிமையை அறிவித்தவாறு காண்க. (௫௯)

சன்மார்க்க மேமுதலாத் தாதமார்க் கத்தளவும்
தன்மார்க்க மானவெங்கள் சம்பந்தன் - தன்னைத்
துறவி யரசு சுகியோகி போகி
அறவன் மறவனென லாம்.

(இ-ள்.) சன்மார்க்கமே முதலாத் தாதமார்க்கத்து அளவும் தன்மாரக்கம் ஆன எங்களசம்பந்தன் தனனை எ-று. ஞானமுதல் சரியை ஈறுய்ச் சொல்லப்பட்ட நானகு பாததத்திற்கும் உரித்தாகிய சன்மார்க்கமுதல் தாதமார்க்கம் ஈறுய்ச்சொல்லபபட்ட இநநான்கினையும் தமது அருள நெறியால் எமககுணடாகச்செய்தருளிய எமது சுவாமிகளாகிய திருஞான சம்பந்தப் பிள்ளையாரை.

துறவி அரசு சுகி யோகி போகி உறவன் மறவன் எனல் ஆம் எ-று. எலலாவறறோடுங் கூடியிருந்தும் அவறறோடு தாக்கறறு நிறறலின துறவிஎன்றும், சகலபுவனங்களையுந தாமேயிருந்து நடததலின அரசு என்றும், ஆநந்த மயனாயிருந்தலின் சுகிஎன்றும், சிவயோகத்தை அநுக்கிரகித்தலின யோகிஎனறும் ஆனமபோதங்களை விழுங்கிக் கோடலின போகி என்றும், சகல தருமங்களும் ஓர் வடிவாயிருத்தலின உறவன எனறும், அடைந்தோர் மும்மலஙகளைக் கோறலான் மறவன என்றும் சொலலலாம் எ-று.

சன்மார்க்கம் சகசமார்க்சம் சற்புத்திரமாரக்கம் தாதமார்க்கம் எனநான்கு. இவற்றுள சன்மார்க்கமாவது, நீயேநான நானே நீயென்பது. சகசமார்க்கமாவது, தோழனும் தோழனும். சற்புத்திர மார்க்கமாவது, பிதாவும்புத்திரனும. தாதமார்க்கமாவது, அண்டவனும் அடியானும் எனக்கொள்க.

ஞானம் பெற்றோரைப் புகழ்ந்து கூறிய பின்னர் இத்திருவெண்பாவால் அந்தஞானத்தை அருளிச் செய்த நந்த தலைவராகிய பிள்ளையாரைப் புகழ்ந்து கூறியவா றுகாணக. (ருஎ)

தானல்லர் தன்னதல்லர் தத்துவசா லத்தலைவர்
மேனிசதா நந்தம் விளையுமிடம்-யானைக்கைப்
போலே யிவருடம்பிற போகமெலாம் பூசையித
னாலே சகம்பிழைக்கு மெண்.

(இ-ள்.) தான அலலா தனன து அல்லர் தத்துவசால தததலைவா மேனி சதாநநதம விளையுமஇடம் எ-து. தனு கரண புவன போகஙகளாய் உளள தத்துவங்கள் எல லாம் தமக்கு அயல ஆகலின, அவை தாமும் அல்லாமல் அசுத்தம் துக்கம் அனித்தியமா யிருத்தலின அவை தம தும் அலலாமல, அத்தத்துவஙகளோடு கூடியும கூடா தசாலத்தோடும அவறறிறகுத் தலைவராயிருநத மெய் ஞ்ஞானிகள் திருமேனி சதாநநதம் மேனமேலும் உண் டாகும ஓரிடம் ஆகலின.

ஆனைக்கைபோலே இவர் உடம்பின் போகம்எலாம் பூசை இதனாலே சகம் பிழைக்கும் எண் எ-து. எடுத்த பொருளின பரிசமறிவதுபோல் தோற்றி அதனுள் இருந்த நாசிக்குக் கந்தவிடயமுமாக இருந்த யானைக்கை போல் இருநத ஞானிகளது திருமேனியால் அநுபவிக் கும் போகமெல்லாம் இத்திருமேனி அநுபவிப்பதுபோ

ல் இருந்து இத்திருமேனியுள் இருந்த பரிபூரணசிவத்தி றகும பூசையாம். இப்பூசையினாலே சகத்திலுள்ளார் பிறவித் துன்பத்திறகுத் தப்பி வீட்டின்பத்தை எய்துவர் என்று அறிதி எ-று.

முன் தனுகரணங்களை யாம் என்றும், புவனபோகங் களை எமதென்றுங் கருதுகின்ற தற்போதங்கெட்டு இப் போது அறிவுகாமாய ஆநந்தம தமதாயிருத்தலின், "தா னல்லா தன்னதல்லா" என்றார். தேகத்திருந்த போத த்தையும கருவிகளையும விழுங்கிக்கொண்டு அதனுள் சிவஞ் சுடியாயிருத்தலின், "மேனிசதாநந்தம் விளையு மிடம" என்றும், "போகமெல்லாம் பூசை" என்றுங் கூறினார்.

இத்திருவெண்பாவால் ஞானிகட்குப் பத்திசெய்வா ர் வீடடைவார் என்று அறிவித்தவாறு காணக. (௫அ)

பூசி முடிப்பனவும் பூண்பனவும் பொற்றுகிலும்
ஆசை மிகுந்த வரசியர்ககாம்-காசிற்ற
முண்டையர்கக் காசிவன் முத்தனுக்குப் போக
குண்டையொப்பார்க் கேனிதுவாகும் [மல்லால்

(இ-ள்.) பூசிமுடிப்பனவும் பூண்பனவும் பொன்று கிலும ஆசைமிகுந்த அரசியாக்குஆம் எ-து. சந்தனமா தி பூசபபடுவனவும், மலலிகையாதி முடிக்கப் படுவன வும், கொந்தளபபொன ஞெலாதி பூணப் படுவனவு ம். பொற்சரிகைச் சேலை அதி உடுக்கப் படுவனவும்,

ஆகிய இவைமுதலிய போகங்களெல்லாம் அரையனால் மிகவும் இச்சிக்கப்பட்ட சுமங்கலியாகிய அரசியாக் கேஆகும் (அதுபோலும்).

சிவனமுதத்தனுக்குப் போகம் அல்லால காசுஇறை முண்டையாகுக்ஆகா குண்டைஒப்பாரக்கு என இதுஆகும் எ-று. சிவனது இச்சைப்படியே அவனது திருவடி சேர்ந்த சிவனமுதத்தனுக்கே போகம் அன்றி, மங்கலம் நீங்கிய அமங்கலிக்குப் போகங்களில் ஒன்றேனும் ஆகாவாறுபோலும், சிவனடிசேராது தவம்பண்ணுவோர்க்கும் அத்தவத்திற்கு உரிய விரதஞ்செய்து முடிப்பதே அன்றிப் போகங்களில் ஒன்றேனும் அநுபவிக்கலாகாது. அஃதன்றிக் குண்டையைப்போலும் சரியாதி தொழில் செய்வோர்க்கும் இப்போகம் அநுபவிப்பது என ஆகும் எ-று.

தம்முதலாகிய சிவனைத் இழந்து தவம் பண்ணுவோரை முண்டையாளென்று குறிப்பால் கூறினார். குண்டைக்குத் தொழில்செய்வதே அன்றி அரையனோடும் கூட்டரவு இன்மைபோல சரியாக்களைச் செய்வோர்க்கு இத்தொழில்செய்வதே அன்றி சிவத்தோடும் கூட்டரவு இன்மையால இவரை, "குண்டையொப்பார்" என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் திருவடியை அடைந்தோர்க்கே போகம் அநுபவிப்பதாம் அன்றி, மற்றையர் தமக்குச்சொன்னநெறி நிற்பதே அன்றிப் போகம் அநுபவிக்கலாகாது என்று அறிவித்தவாறு காண்க. (௫௧)

ஆனைமதப் பட்டா லலங்கார மன்றிநாய்
தானுமதப் பட்டாற் சரியாமோ-ஞானி
தடைமீறி னாலுஞ் சதுராகுங் கன்மி
கடைமீற லாகாது காண்.

(இ-ள்.) ஆனைமதப்பட்டால் அலங்காரம் அன்றி நாய்தானும் மதப்பட்டால் சரிஆமோ எ-று. மதமேறு முன்னும் சிறப்புள்ள யானை பின மதமேறித் தன் தளை கடந்து சேறினும் சிறப்பேயாம். அன்றிப் பேயேறு முன்னும் இழிவுள்ள நாய்தானும் பின்பேயேறினால் அது போலும் சிறப்போமோ? அவைபோலும்.

ஞானி தடைமீறினாலும் சதுர்ஆகும் கன்மி கடைமீறல் ஆகாது எ-து. முன்னினறநிலை கடவாதிருந்த போதும் சிறப்புள்ள மெய்ஞ்ஞானி பினஆநநத மேலீட்டால் அந்நிலை கடந்து சேறினும் சிறப்பேஆவன். கருமி நிலைகடவாமுனனும் அம்மெய்ஞ்ஞானிகட்கு இழிவாவன். தறபோதத்தால் அந்நிலைகடந்தபோதும் இழிவாவான். ஆகலின், தன்னிலை கடக்கலாகாது எ-று.

ஆனைமதமேறினால் மிகவுஞ்சிறப்பு, நாய்பேயேறினால் மிகவும் இழிவு. அவைபோல, ஞானி தடைமீறினால் மிகவுஞ் சிறப்பு, கன்மி கடைமீறினால் மிகவும் இழிவென்பதுங் காண்க. காண் அசை.

இத்திருவெண்பாவால் ஞானிகிரியை செய்யினும் செய்யாவிடினும் சிறப்பாவன் என்பதும். கன்மிகிரி

யைச்செய்யாவிடின் மிகவும் இழிவாவனஎன்பதும் அறிவித்தவாறு காண்க. (௯௦)

அதிபக்கு வந்தாற் கநுக்கிரகஞ் செய்யும் [றைப
புதுமைக்குச் சாத்திரங்கள் போதா - திதுவென்
பேறே யநந்தம் பிரகாரம் வந்தாலும்
வேறே யநந்த விதம்.

(இ-ள்.) அதிபக்குவத்தார்க்கு அநுக்கிரகம் செய்யும் புதுமைக்குச் சாத்திரங்கள் போதாது எ-று. தீவிரதர பக்குவம் உடையானுக்கு ஞானாநுக்கிரகம் பண்ணும் அதிசயத்திற்கு வெவ்வேறு வகைப்பட்ட சாத்திரங்கள் எல்லாம் போதாது (அஃது எங்ஙனம் எனின்.)

இதுஎன்றுப் பேறே அநந்தம் பிரகாரம் வந்தாலும் வேறே அநந்தவிதம் எ-று. இதுஎன்று ஒன்றைச் சுட்டுதற்கு இடமில்லாததாகக் கூறும் உபதேசப்பேறே அவனுக்கு அநந்தவிதமாயக் கூறும் சாத்திரங்கள் ஆகும். இங்ஙனம்வந்த பக்குவனும் அநந்தம் பெயர்களுளானும் வேறு, இவனை ஒழிந்த பக்குவர்களும் அநந்தவிதம் ஆவார்கள் எ-று.

தீவிரதர பக்குவனது அறிவு சிவத்தையேஅன்றி மற்றொன்றையும் பகுத்து நாடாது. ஆகலின, "சாத்திரங்கள் போதாதுஎன்றார். மந்தம், மந்ததரம், தீவிரம்என்னும் இம்மூன்று பக்குவரும் நானாபேதமாய் வருதலினும், இவர்க்கு உபதேசம் நானாபேதமாகக்கூறிப் பக்குவப்படுத்தவேண்டும் ஆகலினும், அநந்தவிதம்என்றார்.

இத்திரு வெண்பாவால் தீவிரதர பக்குவனுக்குக் கூறும் உபதேசமே போதுமென்பதும் மற்றையமூவர்க்கும் அவர்கூறும் உபதேசமொழியும் அன்றி வேதாகமங்களால் உணர்த்தவேண்டும் என்பதும் அறிவித்தவாறு காண்க. (௱௧)

அறியாமை நீங்கி யறிவா யறிவே
அறியாம லாயிரண்டு மற்றுப்-பிறியாதார்
தன்னிழப்பின் ஞான சமாதிக்குச் சாதகராம்
அந்நிலைக்கே சீவன்முத்த ராம்.

(இ-ள்.) அறியாமைநீங்கி அறிவாய் அறிவே அறியாமல ஆய் இரண்டும் அற்றுப் பிரியாதார் எ-று. சகலகேவலம் ஆகிய அறியாமை நீங்கித் தம்மை அருளாற் கண்டு அவ்வருள் அறிவாகி முன்மலமாகிய அறியாமையில் மறைந்திருந்தாற்போல் அவ்வறிவு தானே அறியாமையாகி அதனுள் மறைந்து இவ்வறிவென்பதும் தாமென்பதும் ஆகிய இரண்டும் அற்று இதனைப் பிறியா திருப்போர்.

தன்இழப்பில் ஞானசமாதிக்குச் சாதகர் ஆம் அந்நிலைக்கே சிவன்முத்தர் ஆம் எ-று. அங்ஙனம் இருக்கவே தற்சுதந்தரபோதம் அறும். அஃது அறவே பரைதானாகிய ஞானசமாதிக்குச் சாதகர் ஆவர், இச்சாதகம் வந்த அக்கணமே சீவன் முத்தரும் ஆவர் எ-று.

இம்முறைவந்து பனையோகத்தில் நின்றோர்களுக் சுகப்பேறும் சுகாதீதமும் தாமே கிடைக்கும் ஆகலின், "ஞாநிலைக்கே சீவன முத்தராம" என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால பனையோகத்தில் நிற்போரும் சீவனமுத்த ராவர்என்று அறிவித்தவாறு காண்க. ()

மகவான்கண் பார்த்தவர்க்கு மாண்பாய்த் தனக்குப், பகமா யிலச்சைவிடாப் பண்பாய்ச்-செகமாணக், கண்ணாரி போலவேடக் கண்ணாடி காட்டுதவம், எண்ணூழி காலமிருந் தென்.

(இ-ள்.) மகவானகண் பார்த்தவர்க்கு மாண்புஆய்த்தனக்குப் பகம்ஆய் இச்சைவிடாப்பணபாய் எ-று. இந்திரனது கணகளைப் பார்ககபெயாக்கு மாட்சிமையாய் அவ்விந்திரனுக்கு அல்குலாய் அவனது உள்ளே நாணம் விடா முறைமையா யிருந்ததுபோல.

செகமாணக் கண்ணாரிபோல் வேடக்கண்ணாடி காட்டு தவம் எண் ஊழிகாலம் இருந்து என் எ-று. தவவேடத்தைப் பார்க்கின்ற சகததோர்க்கு மாட்சிமையா யிருப்ப இவ்வேடத்திற்கு உரிய ஞானம் தமக்கு இன்றென்று தமமுள்ளே நாணமுற வேசிபோல் மினுக்கியவேடமாகிய கண்ணாடி காட்டப்பட்ட தவத்தார் அளவிறந்தகாலம் இருபபினும் அவ்வேடத்தால் பயன் அவர்க்குஎன்னை உளது எ-று.

அவனுக்குக் கண்களைப் பார்க்குந்தோறும் இலச்சைவரலால, "இலச்சைவிடா" என்றார். அவனை இவர்க்கு உவமை கூறினமையால இவர்க்கும் இவ்வேடத்தைப் பார்க்குந்தோறும் இலச்சைவருமென்பது ஆயிற்று.

தவத்தோர்க்குரிய உள்ளொழுக்கமான ஞானசாரம் ஒன்றும் தோற்றாது வடிவமாத்திரையே தோற்றினமையால, "வேடக்கண்ணாடி காட்டுந்தவம்" என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் சிவஞானம் இல்லார்க்குச் சிவவேடத்தால் பயன் இன்று என்று அறிவித்தவாறு காண்க. (சுரு)

முதலாவது-வேதாகமப் பொதுவிலுபதேசம் முற்றும்.

உ

சிவமயம்.

உ - ம் அதிகாரம்.

சத்திநிபாதத்துத் தமரொழிவு.

நால்வகைச் சத்திநிபாதத்து உத்தமர்களது பிரபஞ்சப்பற்று ஒழிவை முறையே கூறினமையால் இவ்வதிகாரத்திற்குச் சத்திநிபாதத்து உத்தமர் ஒழிவு என்று பெயர் ஆயிற்று.

இவர் இந்நூற்கு உரியவர் ஆகலின் அவ்வதிகாரத்தி னபின் இவ்வதிகாரம் வைக்கப்பட்டது.

சரியாதி நான்கினுக்குஞ் சாலோக மாதி
வருமா றெனக்களித்த வள்ளல் — குருராயன்
ஞானத்திற் பக்குவர்கள் நால்வர்க் குபதேசம்
ஆனத் தையுநிகழ்த்தி னான்.

(இ-ள்.) சரியாதி நான்கிற்கும் சாலோகம் ஆதிவரும் ஆறு எனக்கு அளித்த வள்ளல் குருராயன் எ-று. சரியை, கிரியை, யோகம் ஞானம் என்னும் இந்நான்கு பாதத்திற்கும் சாலோகம், சாமீபம், சாரூபம், சாயுச்சியம் என்னும் இந்நான்கு பதமும் வருமுறைமையை எனக்கு அருளிச்செய்தவள்ளல் குருராயனாகிய திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார்.

ஞானத்தில் பக்குவர்கள் நால்வர்க்கு உபதேசம் ஆனத்தையும் நிகழ்த்தினான் எ-று. ஞானபாதத்திற்கு உரிய மந்தம், மந்ததரம், தீவிரம், தீவிரதரம் என்னும் இப் பக்குவமுடையார் நால்வராகிய இலக்கணமும் அவர்க்கு உபதேசித்த முறைமையையும் அருளிச்செய்தார் எ-று.

முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் நிபதிக்கிலைவது சரியை. அவற்றை அறிந்து நீங்கிய தன்னை அருளால் அறிந்து அவற்றின் முடிவில் நிற்பது சாலோகபதம், ஆங்குத் தனக்கறிவித்த அவ்வருளைத் தெரிசித்தருப பின் அருள் என்றும் தான் என்றும் பிரித்துநோக்காது தற்போதத்

தை அடக்குவது கிரியை, அவ்வருளே வடிவாயிருப்பது சாமீபபதம், அங்ஙனம்இருந்து தற்போதஞ் சிறிதுந்தோன்றாது ஒழிப்பது யோகம், ஆங்குப் பணிதானேயிருப்பது சாரூபபதம், அப்பணி நீக்கத்தில் தோன்றும ஞானானந்தத்தைப் பெறுவது ஞானம், அந்த ஆனந்தத்தில் அழுந்தப்படுவது சாயுச்சியபதம். ஆகலின், "சரியாதி ஞானாந்தஞ் சாலோகமாதி வருமாறு" இங்ஙனமெனக்கொள்க.

கின்னரியைத் தொட்டவர்போற் கேட்டவள
வுக்களவு, சொன்னதல வெங்கள் சுவாமியுரை—
மன்னடத்தில், ஆனந்த மூர்ச்சிதர்கை யாட்கயா
ழ் தன்னிலே, தானுநலம் போலமொழிந் தான்.

(இ-ள்.) தொட்டவர் கேட்ட அளவுக்கு அளவு கின்னரியைப் போல் சொன்னது அல எங்கள்சுவாமி உரை எ-து. வருடிவாசிப்பார் தாம் நினைத்துக்கேட்ட பாட்டின் அளவுக்கு அளவு கூறும் கின்னரியைப்போன்று யான் நினைத்து வினவிய மட்டிற்கு இம்மட்டுவிடைகூறியது அன்று. எமது சுவாமிகளாகிய திருஞான சம்பந்தப்பிள்ளையார் திருவாக்கு (அஃது எங்ஙனம் எனின்)

மன்னடத்தில் ஆனந்தமூர்ச்சிதர்கை ஆட்கயாழ்தன்னிலே தானும் நலம்போல மொழிந்தான் எ-து. பரமேச்சுரன் திருநடனத்தில் அந்நடன அதிசயத்தைப் பார்த்து ஆனந்தபரவசராய் நிறபோர் கைப்பிடித்த

பொனனினுன் இயறறப்பட்டயாழ் தன்னிலே தான் வாசிக்கும் நலம்போல, யான் கேளாதுகேட்க எனக கு உபதேசமொழிகளை அருளிச்செயதாா எ-று.

அவா ஆநநதபரவசராய் நிறகவும தெய்வயாழ் வரு டாது வாசிததலபோல, பிளளையார் ஆநநதாதீதராய எழுநதருளியிருக்கவும் அவரது தெய்வவாககு நினை யாது கூறிறறெனபது அறிக. "கினனரியைத தொட்ட வர்போற் கேட்டவளவுககளவு சொனனதல" என்ற மையால், கடாவும் விடையுநதாமே அருளிச்செயதா ரெனபது ஆயிற்று. தெய்வயாழககுமேல வேறுயாழ இன்மைபோல இநத ஆசாரியர்க்குமேல் வேறுசாரியா இலரெனபதூஉ காணக. யாம் உனனிவாசியாதிருக்க வும் பிறர்கு அநுஙனம் செய்ததுபோல தோறறலின, "தானுநலம்போலமொழிநதான"எனறு திருவாக்குக்கு அதனை உவமையாகக் கூறினா.

இவ்விரணடு திருவெணபாவானும் தமது ஆசிரியர் ஞானபக்குவா நாலவர்க்கும் உபதேசிககு முறைமை யைத் தமக்கருளிச் செய்யும்போதும் ஆநந்தாதீதரா ய் எழுநதருளியிருந்தே அருளிச்செய்தாரென்று அறி வித்தவாறு காணக. (உ)

சும்மாதே பார்த்திருக்கச் சுத்தியா மூத்தமர்க் குத், தம்மாய்வார்க் கோருணாயே சஞ்சீவம்-மென்மேலும், மாற்றஞ் சகுனப்புள் வாக்கு ம துவுண்டு, போற்றும்பி யின்பாட்டுப் போல்.

(இ-ள்.) உத்தமர்க்குச் சும்மாதே பார்த்திருக்கச் சுத்தி ஆம் தம் ஆய்வார்க்கு ஓர் உரையே சஞ்சீவம் எ-து. தீவிரதரபக்குவர்க்கு ஓர்மொழியும் கூறாது ஞானாசாரியர் மௌனநோக்கால் பார்த்திருக்கவே ஆன்மசுத்தியாம். தீவிரபக்குவமுடையராய்த் தற்போதம் ஒழிப்போர்க்கு அப்போதஞ் சிறிதேனும் பதையாது ஒழிதற்கு ஏதுவாய்க் கூறும் ஓர்மொழியே சஞ்சீவம் போன்று சுத்தி ஆம்,

மென்மேலும் மாற்றம் சகுனப்புள்வாக்கு மது உண்டபோல தும்பியின்பாட்டுப்போல எ-து. மந்ததரபக்குவர்க்கு விட்டிசையாது இசைக்கும் சகுனப்புள் வாக்குப்போலச் சிற்சில சொற்களால் தெளிவிக்கச் சுத்தியாம். மந்தபக்குவர்க்கு மதுவை நிறைய உண்ட தும்பி இடையறாதுபாடும் பாட்டுப்போல வேதாகமசாத்திரங்களானும் நானா உபாய யுத்திகளானும் இடையறாது அறிவிக்கச் சுத்தியாம் எ-று.

திருநோக்கக்குறிப்பால் அந்நிலைதெரிந்து கோடலின், "சும்மாதேபார்த்திருக்க" என்றும், சஞ்சீவத்தால் உடலம் சுத்தியாவதுபோல ஓர் உரையால் ஆன்மசுத்திபெறுதலின், "சஞ்சீவம்" என்றும், சகுனப்புள்வாக்கால் தான் நினைத்தபொருள் கிடைத்தல்போல் சிற்சிலசொற்களால் மெய்ப்பொருளைத்தெரிந்து கோடலின், "சகுனப்புள்வாக்குப்போல்" என்றும், மூர்ச்சித்துக்கிடந்த பெண்தும்பியை ஆண்தும்பிசூழ்ந்து கொ

ண்டு இடையறுதபாடி ஆடவே அதற்கு அம்மூர்ச் சைதெளிந்து இதனோடுபறந்து கூடல்போல, நாலுவ பாயயுத்திகளான இடைவிடாத அறிவித்து அறிவின து ஆணவமூர்ச்சையை நீக்கித் தம்மோடு சேர்த்தலா ன், "தும்பியினபாட்டுப்போல" என்றுங்கூறினூ. சத் தியாவது சகல கேவலங்களைநீங்கி அவற்றின வாசனை யோடு எழுந்ததறபோதமும் ஒழிதல். "மௌனமேலு மாற்றஞ்சகுனப்புள்" என்றதனால், ஆந்தை என்பதாயி ற்று. சகுனப்புள் வாக்குப்போல எனறும மதுவுணட தும்பியின பாட்டுப்போல எனறுங் கூட்டுக.

இத்திருவெண்பாவால் ஞானசாரியர் உபதேசத்தா ல் நாலவகைப் பக்குவரும தெளிந்துகொளளு முறை மை அறிவித்தவாறுகாண்க. (௩)

மூலைமுதிர நாண முதிர்ந்தடங்கி மூடிக் [ன்
கலவியிலே நக்கினத்தைக் காட்டல் - சலனேயய
ஆனதுந் தம்பனேசெய் தாநந்த மாக்குவது
போனலா மிந்தப் பொருள்.

(இ-ள்.) மூலைமுதிரநாணம் முதிர்ந்து அடங்கிமூடி க் கலவியிலே நக்கினத்தைக்காட்டல் எ-து. ஓர்பேதை ப்பெண் தனது மூலை முதிரமுதிர நாணம் மேனமேலு ம் முதிர்ந்து. பிறபுருடரோடு முன்போல் நகையாடலா தி செய்யாது அடங்கி, அம்மூலையினை மறைத்துத் தன து சுயபுருடனுக்குக் கூட்டுறவின்கண் நக்கினத்தைக்

காட்டுவதுபோலும் ஒருவன் அறிவு முகிழாமுகிழா முன்போல விடயங்களிற் செல்வதாகிய நாணமுகிழ்ந்து அவ்விடயங்களிற் செல்லும் போதத்தை உள்ளடக்கித் திருவருளின் மறைத்து ஆநந்தத்திற் கொப்பித்து நிற்றல். அப்போதத்தை ஆநந்தத்திற் கொப்பிக்கவெனின் அங்ஙனம் ஒப்பிக்குமாறே நிலைமை.

சலனைப் பயன் ஆனாலும் தம்பனைசெய்து ஆநந்தம் ஆக்குவதுபோலாலா மிந்தப்பொருள் ஆம் எ-து. போதச்சலனை ஆனாலும், விடயப்பயனை அநுபவிப்பதானாலும், இவ்விடயப்பயனை நீக்கி அப்போதச் சலனையை அடக்கி அப்போதத்தை ஆநந்தமயமாக்குவதானாலும், இவ்வாநந்தப் பொருள் ஓர் இயல்பிறழாய்த் தோற்றாது. அங்ஙனம் செய்வனபோம் ஆயின், அப்பொருள் ஓர் இயல்பிறழாய்த் தோற்றுவதாம் எ-று.

முலை முகிழ்க்க பெண் அம்முலையையும் அல்குலையும் பிறபுருடனுக்குக் காட்டாது மறைத்துச் சுயபுருடனுக்குக் காட்டுதல்போல, அறிவு முகிழ்த்தோர் தமபோதத்தைவிடயங்களில் செல்லவொட்டாது மீட்டு உள்ளடக்கி அதனைச் சிவாநந்தத்திற் கொப்பிக்கவேண்டும். ஆகலின், அங்ஙனம் உவமை கூறினார். போதம் விடயங்களிற்சென்று அழுந்தியும் ஆநந்தத்திற்சென்று அழுந்தியும் இங்ஙனம் மாறிநிற்கும். எனின், ஆநந்தமும் மாறித்தோன்றும். ஆகலின், "ஆநந்தமாக்குவதுபோலாலா மிந்தப்பொருள்" என்றார். ஆனாலு மென்பதனைச் சல

னை என்பதனோடும் ஆநந்தமாக்குவ தென்பதனோடுங் கூட்டுக.

இத்திருவெண்பாவால் அறிவாநந்தத்து அழுந்திய போதம் விரிந்து விடயாநந்தத்திற செல்லாது ஓரியல் பிறழாய நின்றோர்க்கே இவ்வாநந்தம் மாறாது கிடைக்கும் என்று அறிவித்தவாறு காண்க. (௪)

பஞ்ச மலமும் பசுவநந்த மும்பதியும்
அஞ்சு தொழிலு மவத்தைகளும் - கிஞ்சறிவும்
கேட்டுச சரியாதி செய்துகிலே சங்கெடாக
காட்சிமெழு கிற்கனகங் காண்.

(இ-ள்.) பஞ்சமலமும் பசு அநந்தமும் பதியும் அஞ்சு தொழிலும் அவத்தைகளும் கிஞ்சறிவும் கேட்டு எ-து. ஆணவம், மாயை, காமியம், திரோதை, மாமாயை என்று கூறப்பட்ட பஞ்சமலங்களினது இலக்கணமும், இம்மலங்களால மறைப்பட்டிருந்த அநேகமாயுள்ள பசுவினது இலக்கணமும், இப்பசுபாசங்கட்கு முதன்மையாய் ஏகமாயிருந்த பதியினது இலக்கணமும், அப்பதியால் செய்யாநின்ற பஞ்சகிருத்திய இலக்கணமும், இப்பஞ்ச கிருத்தியத்தால நடக்கும் சாக்கிராதி அஞ்சவத்தையினது இலக்கணமும், இவ்வஞ்சவத்தைகள்தோறும் சுழலும் ஆன்மபோத இலக்கணமுங் கேட்டறிந்தும்.

சரியாதி செய்து கிலேசம் கெடாக் காட்சிமெழுகில் கனகம் எ-து, சரியை கிரியா யோகங்களைச் செய்தும்

அப்பாசத்தை நீங்கிப் பதியை அடைந்து பிறவித்துன்பத்தை நீக்கமாட்டாதார் அறிவு மாற்றறி மெழுகில் அடங்கிய கனகம் போலும் ஆம் எ-று.

உரைத்து ஓட்ட ஏறிய கனகம் உருக்கி எடாமையின் மெழுகில் மறைந்தாற்போலத் திரிபதார்த்தங்களினது உண்மையைக் கேட்டறிந்த அறிவு சுவாநுபவத்தான் வெளியாகாது மலத்துள் மறைந்தமையால் மெழுகிற் கனகங் காண் என்றார். அவ்வறிவு பிறர்க்குக் காட்சியாய்த் தோற்றலான் அதனை, "காட்சி" என்றார். காண்-அசை.

இத்திருவெண்பாவால் பதி, பசு, பாசங்களினது உண்மையை வேதாகமங்களால் உணர்ந்தாலும் அப்பதியைச் சுவாநுபவத்தால் உணராருக்குப் பயனில்லை என்று அறிவித்தவாறு காண்க. (௫)

வாதி வடத்தினமு மாமருத்து வன்பிணியும்
சாதித்த வீரனமேற் றம்பலமும்-தீதுபோல்
ஞானத்தி னின்மை நசிப்பித்து நானதுவாம்
ஊனத்தை யாரொழிவிப் போர்.

(இ-ள்.) வாதிவடத்தினமும் மா மருத்துவன் பிணியும் சாதித்த வீரனமேல் தம்பலமும் தீது அதுபோல் எ-று. பஞ்சலோகங்களையும் பொன்னாக்கினேன் என்று கூறும் இரதவாதி மிடியனாயிருத்தலும், பிறர்பிணிகளை எல்லாம் போக்கினேன் என்று கூறும் மருத்துவனித்

தியன் பிணியாளையிருத்தலும், பகைகளை எல்லாம் வென்று சாதித்தேன் என்று கூறும் மகாவீரன்மேல் பிறர் போட்டதும் டம்பம் இருத்தலுங் குற்றமாம். அதுபோல,

ஞானத்தில் இன்பமனுபவித்து நான் அதுவும் ஊனத்தையா ஒழிப்பேன் என்றது. சுவானுபவத்தால் ஞானானந்தத்தைப் பெற்று அதனை விட்ட சகேசரால் கெடுப்பித்து இவ்விடயசகேசரறில் அழுந்தியினாறு அவ்வானந்தத்தை அடைகறது ஏதுவாகக் கூறும் ஞானசாத்திரங்களைக் கேட்டறிந்தமாத்திரத்தால் நான் அவ்வானந்தமயமானேன் என்று கூறுங் குற்றத்தை யாவர் நீக்குகிறவர் எ-று.

மிடி பிணி தம்பம் அவரிடத்திருத்தலால் தாம்சொன்னவாறு செய்பவர் அலர் என்று அறிந்தாற்போல, விடயப்பற்று விடாமையால் இவர் இங்ஙனங்கூறுதலே அன்றி அதனை அடைந்திலர் என்பதறி +. மிடியாதி அவர்க்குக் கூறினமையால் விடயம் இவாக தலைருவிக்கப்பட்டது. இங்ஙனங்கூறுதல் மிகவுந் தோஷமாகலின், "ஊனத்தையாரொழிப்போர்" என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் சிவானந்தத்தைப் பெறுதிருந்தும் பெற்றேமென்று அசத்தியங்கூறல் மிகவும் பாவமென்று அறிவித்தவாறு காண்க. (௬)

மயலற்றார் கேட்க மகிழ்ந்துரைத்த வார்த்தை
அயலுக் குபதேச மாகும்-துயிலாத்

தொறுவனைப்போ னின்றுகேட்டூசழுக்கு நோயும்
அறுமுறைத்தோ நாமுரைப்பதை.

(இ-ள்.) மயல் அறஞானிகேட்க மகிழ்ந்து உரைத்தவார்த்தை அயலுக்கு, உபக்கசம் ஆகும் எ-று. தேகாதிபிரபஞ்சங்களை யான் எனது என்று கருதும் மயக்கம் அற்ற அதிபக்குவர்களாகேட்க ஞானாசாரியர் ஆநந்த மகிழ்ச்சியால் அருளிச்செய்த உபதேசமொழிகள் அப்பக்குவர்க்கு அன்றி அயலிருந்தோர்க்கும் உபதேசமாகும். (ஆகலின் அம்மொழிகளை)

துயிலாத் தொறுவனைப்போல் நின்றுகேள் தூசு அழுக்கு நோயும் அறும நாம் உரைப்பதை உரைத்தோம் எ-து. சாக்கிரத்தில் நில்லாது சொப்பனத்துஞ் செல்லாது இடையான தன்மையாயத் துயின்றும் துயிலாத இடையனைப்போன்று கேவல சகலங்களில் தாக்கற்றுநின்று கேட்டி. இங்ஙனங் கேட்டியெனின், தூசின் மேலேறும் அழுக்குப்போன்று ஏறுவதாய் ஆகாமிய துன்பமும் ஒழியும், யாம் உனக்குச் சொல்லவேண்டிய புத்தியைச் சொன்னோம். (இதனை நீ அறிதி; எ-று.

இடையன் கோற்கண் துயிலாதுதுயின்று மாட்டுமணிய ரவத்தைக் கேளாதுகேட்கும் முறைமைபோல் இப்போது ஞானோபதேசங் கேட்கும்போதே சகல கேவலங்கள் தாக்காது கேட்போன் அநுபவமுற்றும் பெற்று முன்னிலைச்சுட்டும் ஒழிந்துநிற்பன். ஆகலின்

"தூசமூககுநோயுமறும்" எனறார். தூசமூக்கு நோயு மறுமெனறவுமையால் சஞ்சித பிராரத்தமும் அறு மென்பதும்பிறது. இஃது எங்ஙனம் எனில், கருவிகள் சடமாகலின் அவைகள் ஆன்மாவை அறிந்து கூடமாட்டா, ஆன்மா கேவலத்தின மறைபட்டுக் கிடத்தலின் அவைகளைச்சென்று கூடமாட்டான். கருவிகளைப் பிரேரகம்பண்ணி இக்கேவலமறப்பை நீக்கிச்சகலத்தில் வைத்துப்பெத்தத்தில் தேகாதிபிரபஞ்சங்களை அறிவிப்பதுபோலவும், மேலவதகைப்படுத்திக் கேவலத்தில் வைப்பதுபோலவும், முத்தியில் இக்கேவலசகலங்கள் தாக்காது வைத்துச்சுத்தாவத்தையிற செலுத்திச் சுத்தத்தில்வைப்பதும திருவருளேயன்றும், இஃதனறிக் கருவிகளைக் கூட்டுவித்தபோது ஆன்மாவிறசுச்சுதந்தர அறிவுதோனறித் தானஅல்லாத தேகத்தைத் தானெனக்கருதிநின்று யானே எல்லாவற்றையும் அறிவேன் எல்லாவற்றையுஞ் செய்துமுடிப்பேன் எனக்கெதிரொருவரும் இனறெனநிறகும். இங்ஙன நிறபதனால் இதாகிதங்களும் இவற்றுள்வரும் இருவினைகளுந் தொடரும், இத்தொடர்ச்சியால அளவிறந்த பிறவிகளில் நெடுங்காலம் சுழல்வது இங்ஙனம் என்று அந்தப் புல்லறிவை விட்டுநீங்கக் கானலை நீரொன்று மயங்கிக் கண்டபோதும் நீலா நீரொன்றுஉள்ளபடி கண்டபோதும் தனக்குக் காட்டிநின்றது கதிரொளியென்று கண்டுநின்றாற்போல், ஆன்மா பொய்யை மெய்யென்று

மயங்கிநின்று அறிந்தபோதும், மெய்யை மெய்யென்று தெளிந்துநின்று அறிந்த போதும, திரோபவித்தும் அநுக்கிரகித்தும் அறிவித்து நின்றதும் திருவருளேஎன் றுகூறுமுளபடி அறியின் தானெனபதும, இந்தமுறை யொடுவன அவன அது என்னும் முனனிலேக்கண்ணும் திருவருள் நடபபிக்கின்றது என்று கண்டு அம்முனனிலேகளால தனக்கோர் இதாகிதங்கள வந்தகாலே அம்முனனிலேகளே நபடாது விளைக்கிடாயக் திருவருள் நடப்பிக்கின்றதென்று அத்திருவருளைநாடி நிற்றலான், பிறரென்பதும்போய, எங்குந்திருவருளாய்க காண்டலால ஆகாமியம் அறும் என்பதும, ஞானுசாரியர் கிருபாநோக்கததால சஞ்சிதம் அறும் எனபதும் உண்மை. முற்செனனம்புரிந்த வலவிளே உடலுடன அகலும் என்றும் “விளைபபோகமேயொரு தேககங்கண்டாய் விளைதானொழிந்தால, திளைப்போதளவு நிலலாதுகண்டாய்” என றும் இஙஙனம் ஈச்சுவரவாககியம் ஞானிகள் வாக்கியங்கள் இருக்க, நீர் பிராரத்தவிளையும் போம்என்றது எனனே எனின், ஈண்டுககூறியமுறையே நின்று யான் பிறர்எனபது ஒழிந்து திருவருளே கண்ணுகச்சென்று சிவதரிசனம்பண்ணி அதில் அதீதப்பட்டுநின்ற சிவயோகி பஞ்சகிருத்தியங்களேயுங் கடந்து பரமுத்தனேப்போலிருப்பன். ஆகலினும், அவன்பிராரத்தம வருவதுபோல் தோனறி அழிவதே அனறி அவனே வாதியாது. ஆகலினும், அவனுக்குப் பிராரத்தம் இனறென்பதறிக. இன்

னும் அப்பர் மாணிக்கவாசகர் முதலாயினோர் சரித்திரங்களினாலுங் காண்க.

யான்பிறனென்பதனால் வினைவரும் என்பதற்கு உதாரணம். தாட்டு — "யானென தென்னுமகங்காரம் நீடமானக் கருதிக்கொண்டே, யானெலாஞ் செய்தேன் ... த்தவினு ஞானமுடிபாமைகளால், எனமாம் வினையுமாடமிருவினை பயனுடம்பாம், ஊனமாமுடம்பானுமூழிலாகாதவ்வடா". சித்தியார்.— "யானசெய்தேன் பிறர்செய்தா ரென்னதியா னென்னு மிகச்சானெரானவெரியாமை யெறிப்பிதிமித்தத். தான்செய்வினைதிடவத் தந்தவனருளோ தன்னையளித்த முனைவற்கும் வெனியொளிசதிட்டோம், நானசெய்தே னெனுமவாக்குதசானங்கினறி நன்னுவிக்கும் போகத்தைப் பண்ணுவிக்குங் கன்மம், ஊனசெய்யா ஞானந்தானுதிப்பினல்லா லொருவருக்கும் யானெனதின் கொழியாதன்றே". சிவஞானதீபம —"யானசெய்தேன் பிறர்செய்தா ரெனுங்கோளனீங்கி" என்றும் மற்றும் வருவனவற்றாற்காண்க. பிராரத்தம் இன்றென்பதற்கு உதாரணம். திருவருட்பயன்.—"மும்மைதரும்வினைகண் மூளாவாமுதறிவார்க், கம்மையுமிம்மையேயாம்" என்பதனாலுங்காண்க.

இத்திருவெண்பாவால் ஆசாரியர் உபதேசங் கூறியிடத்து மாணாக்கன் சகலகேவலங்களில் தாக்கற்று நின்று சேட்பிளா மூவகைவினைகளும் அறுமெனவு அறிவித்தவாறு காண்க. (எ)

அண்ட முதலா யநந்தம் பிறப்பின்விதம் [டின்
கொண்டுநின் றாய்வினைகள் கூடொருகத்-தொண்
சரியாதி செய்து தவச்சார்பி னிறம்போர்க்
காகான பக்குவநா லாம்.

(இ-ள்.) அண்டமுதலா யநந்தம் பிறப்பின்விதம்
கொண்டுநின்றாய்தொண்டின சரியாதிசெய்து வினை
கள்கூடொத்தது எ-து. அண்டசம் சுவேதசம் உற்பீசம்
சராயுசம் என்னும் இந்நான்கினில் தோற்றம் எழுவ
கைப் பிறவியில் உண்டாகிய எண்பத்துநான்கு நூறு
யிர யோனிபேதங்களிலும் அநந்தம் உருக்கொண்டு மா
றிமாறிச் சுழன்று அவைகொண்டுவந்த பின்பு நரவடிவு
கொண்டு இவ்வடிவு அநந்தங்கோடியில் சிவபுண்ணிய
ம் பெற்று அச்சிவபுண்ணியத்தால் சிவத்தொண்டுபூண்டு
இச்சிவத்தொண்டினால் சரியை கிரியா யோகங்களைச்
செய்து இச்சரியை கிரியாயோகங்களால் இருவினை
ஒப்பு மலபரிபாகம் பிறந்து.

தவச்சாரில் நிறபோக்கு அரிது ஆன பக்குவம் நா
லாம் எ-து. உயிர்ச்சார்பு பொருட்சார்புகளை நீத்துத்
தவச்சார்பில நிறபோக்குக் கிடைத்தற்கு அரிதாகிய
மந்தம் மந்தரம் தீவிரம் தீவிரதரம் எனப் பக்குவம்
நான்குஉள எ-று.

இத்திருவெண்பாவால இருவினையொப்பு மலபரிபா
கம் உடையோர்க்குப் பக்குவம் நாலவகையா யிருக்கு
மென்று அறிவித்தவாறுகாண்க. (அ)

மேலைச் சுகம்வெறுத்து மேலொடுங்கீ ழற்று
வெறும், சாலப்பொய் யாயுடலார் தானார்தன்-
மூலமார், என்றுதெரி விப்பானை யெய்துவோ
மென்றிரண்டாய், ஒன்றுபடத் தேட்டமுதிக்
கும்.

(இ-ள்.) மேலைச்சுகம்வெறுத்து மேலொடுங்கீழ் ஆற
றுவெறுஞ் சாலப்பொய் ஆய் உடல்ஆர் தான் ஆர் தன்
மூலம் ஆர் என்று எ-து. மேலாகிய வனிதாதிசுகங்களை
வெறுத்து, இனிமேல் அடையும் பதமுத்திகளினும் பூ
லோக போகத்தினும் விருப்பற்று, அவைகளை எல்லாம்
மிகவும் வெறும்பொய்யாய்க்கண்டு, இவ்வுடல் தான
யாது? இதனுள் இருந்த நான யாவன்? எனக்கு முதலாய்
உள்ளபதியாது ! என்று விசாரித்து (இவை எம்மால்
அறியக்கூடுவதில்லை (ஆகலின்,)

தெரிவிப்பனை எய்துவோம் என்று இரண்டுஆய் ஒ
ன்றுபடத்தேட்டம் உதிக்கும் எ-து. இவற்றை அறிவி
க்கும் ஞானசாரியனை அடைவோம் என்றுகருதித்தா
ன் என்றும் சிவம் என்றும் இரண்டாய்ப் பகுத்தறிவ
தாய்ப் பின்னர் அச்சிவத்தோடு ஒன்றாக இங்ஙனம் பகு
த்தறிவித்து ஒன்றாக்கும் அந்த ஞானசாரியர் எங்கு
ளர் என்று தேடுந்தேட்டம் பிறக்கும் எ-று.

முன்போல் மெய்யாய்த் தோன்றாமையின், "வெறு
ஞ்சாலப் பொய்யாய்" என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் பக்குவாக்கு ஞானாசாரியனைத் தேடுந்தேட்டம் இன்னம் பிறக்கும் என்று அறிவித்தவாறு காண்க. (௯)

வேர்க்குங்கண்ணீர் ததும்புங் கம்பிக்கு மெ
ய்நடுங்கும், வார்த்தைதழுவு மனம்பதறும்- கார்
க்கத்மாயக், காந்து ருரோமாஞ் சலியாகுங் காத
லித்தார்க், கேய்ந்தகுணங் காணிவையெட் டும்.

(இ-ள்.) வேர்க்கும் கண்ணீர் ததும்பும் கம்பிக்கும் மெய்நடுங்கும் வார்த்தைதழுவும் மனம்பதறும் கார்க்கத்மாயக் காந்தும் உரோமாஞ்சலி ஆகும் எ-து. உடல் கணவேர்வை அரும்பும், கண்களில் ஆனந்தநீர் ஒழுகும், உளநடுங்கும், உடல்நடுங்கும், வசனம் குழறும், ஆசாரியனை என்றைக்கு அடைவோம் என்று மனம் விரைந்தோடும், மேகம்போல உள்ளே குமுறி உள்ளெல்லாம் வெதும்பும் உடல்மயிர்க்குச் செறியும்,

இவையெட்டும் காதலித்தார்க்கு ஏய்ந்தகுணம் எ-று. ஆகிய விவை யெணவகையும் ஞானாசாரியனை விரும்பித் தேடுவோர்க்கு இயைந்த குணங்களாம் எ-று. காண் அசை.

இத்திருவெண்பாவால் ஞானாசாரியனைத் தேடும் போது பிறக்குங்குணம் அறிவித்தவாறு காண்க. (௧௦)

ஆணைநோட்டனுஞ் சிகதை பெருமூச்ச சரியாச
சாழட்ட மெல்லாந் துறக்தல உரைக்கோற்று
மான மவுனம் விசள மறவைசா
வானவிவை பத்துமவத்தை

- (உ.) ஆணைநோட்டம் திகைக்க பெருமூச்சு அரி
ய சாட்டமெல்லாம் துறத்தல் உரைக்குற்றம
மானம் ௭-து. மனம் சஞ்சலப்படுதலினால் அகமுகமாய
பிறவின் அருமைபெறுதலும், எப்போது குருசாரி
யனர் ஆதிபத்து அவைமயினை மதிக்கணமும், அவ
ரை நினைக்குந்தோறும் பெருமூச்சுவிடுதலும், இந்
நினைவுமேலிட்டால் இறப்பதை அசைக்கூடாது மேலே
லெழுதலும், இதுவே ஊன்றுறக்கமுறாமையெனல்லாம்
துறத்தலும், இந்நிலைப்பிறகச்சம் பாடுதல் சொல்லக்கா
ம் என்று சொல்லாது அடக்கம் மானமும்,

மவுனம் விசனம் மறவை சாவு ஆன இவைபத்தும்
அவத்தை ௭-து. இம்மானத்தால் ஒருவரோடு ஒன்று
சொல்லாதிருக்கும் மௌனமும், இப்படிக்கூடும்
விசாரமேலிட்டால் பிசகுமேறலும், இந்த அவத்தைகள்
படுங்காலத்தும் அந்த குருசாரியார் எதிர்ப்படாராயி
ன் மூர்ச்சித்தலும், இறத்தலும் ஆகிய இவைபத்தும்பக
்குவாக்குத்தோற்றும் அவத்தைகளாம் ௭-று.

மறவை சாவு என்னும் இரண்டவத்தையும் தீவிரதர
பக்குவர்க்கெனக்கொள்க.

இத்திருவெண்பாவால் ஞானாசாரியர் எதிர்ப்படாத போது அவர்க்கு இங்ஙனம் அவத்தைகள் தோற்றும் என்று அறிவித்தவாறு காண்க.   (கக)

தேட்டந் திரண்ட திருமேனி யுட்புறம்பாய்க்
காட்டு மளவே கனாபுரண்டு-கேட்ட
அதிபக்குவத்தார்க் ககம்புற மென்றாறு
விதிவைத்த தீக்கைபா மெண்.

(இ-ள்.) உள்புறம்புஆய்த்தேட்டம் திரண்டதிருமேனி காட்டும் அளவே எ-று. தமது உயிருள் இருந்தும் தெரியாது தாம் தேடும் தேட்டமாகிய பேரானந்தந் தானே திரண்ட ஞானாசாரியர்தமது திருமேனியை அவர் கண்ணாரக்காணும்படி புறம்பாய்க் காட்டுமாத்திரத்திலே,

கனாபுரண்டுகேட்ட அதியக்குவத்தாக்கு அகம்புறம் என்று ஆறு விதிவைத்ததீக்கை ஆம் எண் எ-று. அன்பெனும் ஆறுகனாபுரண்டெழுந்து உந்த அவ்வாசாரியனைப் பலதரம் வலம்வந்து அட்டாங்கமுதலிய வணக்கஞ்செய்து பின்னெழுந்து அஞ்சலி அத்தராய் நின்று ஆநந்தக்கண்ணீர் ஒழுக அநேகதோத்திரம் பண்ணி எமது சுவாமிகளே ! அடியேங்கட்கு இவ்வுடல்வந்தவாறு யாது ! இவற்றுள் இருந்தயாம் ஆர்? எமக்கு முதலாயுள்ள மெய்ப்பொருள்யாது ? என்றுகேட்ட அதிபக்குவமுடையோர்க்கு வேதாகமங்களில் விதித்துவை

த்தபடி அவர் பண்ணுந்தீக்கை அகத்தீக்கை மூன்று புற த்தீக்கை மூன்று என்று ஆறுவகையா யிருக்குமென்று அறிதி எ-று.

தீக்கைகள் ஆறுவன திருநோக்கம், பரிசம், வாக்கு, பாவனை, நூல், யோகம் எனபன, இவற்றுள் திருநோ க்கம் பாவனை யோகம் என்னும் இம்மூன்றும அகத்தீக கை, பரிசம், வாக்கு, நூல என்னும் இம்மூன்றும் புறத தீக்கை எனக்கொள்க. உள்ளெனபதை உயிருளளிருந தும் எனக்கொள்க.

இத்திருவெண்பாவால் ஞானசாரியர் தமக்கு எந் தோ எழுந்தருளியபோது பக்குவாவணங்கி விறைவுமு றைமையும் இவர்க்கு அவர்பண்ணுந்தீக்கை இவை என பதும் அறிவித்தவாறு காண்க. (கஉ)

பரிசித்துஞ் சிந்தித்தும் பார்த்தும் மலமாயை
கருமத்தை யெல்லாங் கழற்றிச்-சரியாதி
வாதனையாம் போத மயக்கத்தை வாக்காலே
போதைசெய்து போக்கிவிடப் போம்.

(இ-ள்.) பரிசித்தும் சிந்தித்தும் பார்த்து மலம்மா யை கருமத்தை எல்லாம் கழற்றி எ-து. பறவைமுட் டையைச்செட்டையால் பரிசித்தல்போல் மாணக்கனை க் கரசரணங்களால் பரிசித்தும், ஆமைகரைக்கண் இரு ந்த முட்டையைத் தன்மனத்திற் பாவித்தல்போல் அய னைத்தமது அருளுருவாய்ப்பாவித்தும், மீன் தனது சி

னையைப் பார்த்தலபோல் அவனைத்தமதுகிருபைப் பார்வையாறபாாததும், ஆணவமலம மாயாமலம் கனமமமொகிய இவையெலலாம் நீக்கி,

சரியாதி வாதனை ஆம் போதமயக்கத்தைவாக்காலே போதைசெய்து போக்கிவிடப்போம் எ-து. சரியைகிரியா யோகங்களைச்செய்யும் வாசனை ஆகிய தறபோத மயக்கததை நீக்குதறகு ஏதுவாகிய உபதேசமொழிகளைத திருவாக்காலபோதித்து நீக்கப் போம் எ-று.

யோகத்தைப் பாவனையுள் அடக்கி நூலைவாக்கில் அடக்கி அவ்வாறையும் ஈண்டு நானகாய்க் கூறினார்.

இத்திருவெணபாவால் ஞானசாரியர் மாணாக்கனுக்குத்தீகைகயால மும்மலங்களையும் தற்போதத்தையும் நீக்குமுறைமை அறிவிததவாறு காண்க. (கரு)

காலமறை தேசமறை கன்மறைபோற் காண்பாருமு, பாலுணும்புள் ளிப்பிமீன் பக்கிநீக்-காலும், இரும்பினீர் மின்னலிலே யேற்றபணம் பார்ப்பார், தரும்பொருளைக் கொள்ளுவார் தாம்.

(இ-ள்.) காலமறைதேசமறை கல் மறைபோல் காண்பாரும் எ-து. முன ஓர்காலத்து ஓர்பொருளை அறியாதிருநது பின் ஓர்காலத்து அதனை அறிந்துகொள்ளும் காலமறைபோலும், ஓர்தேசத்து அறியாதிருந்தபொருளை ஓர்தேசத்து அறிந்துகொள்ளும் தேசமறைபோலும், முன்மணியென்று அறியாதிருந்தும் பின் அறின்

நோட்டம் அறிவாரோடும் பழகி மணி என்று அறிந்து கொள்ளும் கல்மறைபோலும், ஆசாரியர் அநுக்கிரகித் தபொருளை அறிந்துகொள்ளுவாரும் உளர். அஃதன்றி,

பால் உணும் புள் இப்பி மீன் பக்கி தீக்காலும் இரும்பி ன் நீர் மின்னலிலே ஏற்றபணம்பார்ப்பார் தரும்பொ ருளைக்கொள்ளுவார்தாம் எ-து. பாலுணணும் அன்ன ப்புள்போலும், சிப்பிபோலும், மீன் உண்ணுங்கொக்கு ப்போலும், உலையிலெழக்காய்ந்த இரும்பின்நீர்போலும், மின்னலொளியில் ஏறகப்பட்ட பணநோட்டம் அறி வார்போலும, அவரருளிச்செய்த பொருளை அங்ஙனம் ஏற்றுக்கொள்ளும் பக்குவரும் உளர் எ-று.

ஆசாரியர் அநுக்கிரகிதத பொருள் அக்காலத்துத் தோற்றாதிருந்து சினனாட்குப்பின்னா தம்முளளேதெ ரிந்துகோடலால் "காலமறை" என்றும், அவர்கொடுதத நூலில் தெரியாதிருநத அநநூறபொருளைககூறும மற றோர் நூலில்தெரிந்துகோடலால, "தேசமறை" என்றும, தாம் கற்றநூலகற்றோரோடும பழகித்தெரிநது கோட லால், "கன்மறைபோல், என்றுங்" கூறினார். அன்னம் நீரைநீக்கிப்பாலை உண்டாற்போல சரியாதிகளை நீக்கி ஞானமொழியைக் கோடலான், "பாலுண்ணும்புள்" என்றும், சிப்பிசோதிமழைக்கு அங்காந்திருந்து துளி விழுந்த மாத்திரத்தில் வாய்மூடிக் கொள்ளுதல்போல் எப்போது கூறுவார் என்று இதயமலர்ந்துகேட்டு அங் ஙனங் கேட்டபொருளை உள்ளடக்கிப் பயன்படுத்திக்

கோடலான், "இப்பி" என்றும், கொக்குத் துறைக்கண் அசைவறநின்று மீனவந்துழிக்கவருதல்போல் சித்திரப்பாவைபோல் அசைவற இருந்து பயன்தருமொழிவருந்தோறும் ஏற்றுக்கோடலான், "மீனபக்கி" என்றும், இரும்புதான் ஏற்கும் நீர்மாத்திரம் எடுத்துக்கொண்டு அதனைமீளவிடாதிருத்தல்போலத் தமக்குவேண்டிய உபதேசமொழிகளை ஏற்றுக்கொண்டு மீளவிடாதிருத்தலான், "இரும்பினீர்" என்றும், கட்கூர்மையால் விரைந்து மின்னல் ஒளியில் பணம்பார்ப்பதுபோல் அறிவுகூர்மையால் அதிசீக்கிரத்தில் கூறிய மொழிகளினருத்தமெல்லாம் அறிந்துகோடலின், "மின்னலிலேயேற்ற பணம்பார்ப்பார்" என்றுங் கூறினார். காலமுறையாதி மூன்றற்கும் இன்ன காலத்து இன்னபொருள் உளதென்றும், இன்னதேசத்தில் இன்னபொருள் உளதென்றும், இன்னமலைக்கப்பால் இன்னபொருள் உளதென்றும், தமக்கு ஆப்தனாயுள்ளவன் கூற அம்மொழியை உண்மையாகக் காண்பார்போற் காண்பாரும் உளரென்றும் ஆம்.

இத்திருவெண்பாவால் ஆசாரியர் உபதேசித்த பொருள்களை மாணாக்கர் இம்முறைமைகளாய் ஏற்றுக்கொள்வார் என்று அறிவித்தவாறு காண்க. (௧௮)

பதியிறக்கக் கேட்டிறந்த பத்தினிபோற் பால்
போல், அதிமோகி தீப்புகல்போ லன்பாம்-விதி

வையாபோல, கன்னன் கடையிற் கொடைபோ
லக காணலாம, தன்னையிழ வாதிழத்த ருன.

(இ-ள்.) பதி இறககககேட்டு இறநதபததினிபோல
பாலபோல் அதிமோகிதீப்புகலபோல எ-து. பதி இற
நதான் எனறு பிறாகூறககேட்ட அககணததில் தானும்
இறநத பதிவிரதைபோலும, கடைகாலில இருநதுகவி
ழநத பாலபோலும், தனது புருடனமேல அதிமோகி
யாயிருநதுளாள அவனிறநதகாலதது அவனுடும அக்
கினிப்பிரவேச மாதலபோலும,

அனபு ஆம் விதவையாபோல் கனனனகடையில
கொடைபோலத் தனனை இழவாது இழததல கா
ணல ஆம் எ-து. புருடன இறநதுபோய பினனரும்
முனனா அனபுவிடாதிருநத விதவையாபோலும, மறு
மைகுறிதது ஈட்டிய புண்ணியமெலலாம ஓா அநதண
னுககுக்கனனன தனதேகாநததிறகொடுதத கொடை
போலும். ஆசாரியா உபதேசிதத மொழிகளை உட்கொ
ணட பக்குவர் தம்மை ஒழியாதொழிகுதும முறை
மைகாணப்படும் எ-று.

கேட்ட அக்கணதது இறநதாளைப்போல உபதேசமொ
ழியைக்கேட்ட அக்கணததில போதமிறத்தலின, "பதி
யிறக்கக் கேட்டிறந்த பததினிபோல்" எனறும், பால்
எல்லாங்கவிழ்ந்தது ஆயினும் அதனுள்வாசனை இருத்
தல்போல் போதம் இறநதது ஆயினும் அப்போதவாச
னையிருத்தலின், "பால்போல்" எனறும், கினறுழிகை

சென்றபின்னர்த் தீப்புகல்போல் சின்னாளில்போதம் இறத்தலின்,"அக்கிமோகத்தீபபுகல்போல" என்றும், புருடனோடு இறவாதிருந்து தேகபோகங்களை வெறுத்து இருத்தல்போல் யான் எனது என்று எழும்போதஎழுச்சியை அடக்கியிருத்தலின், "விதவையார்போல" என்றும், ஒன்றையுங்குறியாது கொடுத்தல்போல் ஒன்றையுங்கருதாது எல்லாவற்றையும் விடுத்தலின், "கள்ளன்கடையிறகொடைபோல" என்றுங் கூறினார். தான்-அசை.

இத்திருவெண்பாவால் ஆசாரியர் உபதேசித்தபொருளை உட்கொண்டபக்குவாத்றபோதம் ஒழிகுமமுறைமையை இங்ஙனமென்று அறிவித்தவாறு காண்க.

மாற்றுப் பலவகையாம் பொன்னோட வைப்பானபோல்,தேற்றிச் சிவாகமத்தாற் செப்புகினும்-ஏற்ற, பரிபாகத் தாலே பழுப்பாம் பலவும், ஒருபாக மன்றென் றுணர்.

(இ-ள்.) பலவகை ஆம் பொன்மாற்று ஓடவைப்பான்போல் சிவாகமத்தால் தேற்றிச்செப்புகினும் எ-று. பலவகையாய்த்தோற்றும் மாற்றுப்பொன்களைப் பத்துமாற்று ஆக்குதற்பொருட்டுப் புடம்போடும் ஒருவனைப்போலும், பக்குவர்நால்வர்க்கும் ஓர்படித்தாற் சிவாகமத்தால் தெளிவித்துக்கூறினும்,

ஏற்ற பரிபாகத்தாலே பழுப்பு ஆம் பலவும் ஒருபாகம் அன்று என்று உணர் எ-று. மாற்று ஏற்றமாயிருக

த பொன் பரிபாகத்தால் முன்பழுப்பாகும் அன்றிக் குறைந்தமாற்று உயர்ந்தமாற்றுக்களாகிய பலபொன்களும் ஒருபாகமாய்ப் பழுப்பாகுவதன்று. அதுபோல, உயர்ந்த பக்குவனுக்குமுன்னர் ஞானம் ஏறும் அன்றி எல்லார்க்கும் ஓர் பிரகாரமாய் ஞானம் ஏறுமென்று அறிதி எ-று.

தாழ்ந்தமாற்றுப் பொன்களைப் புடம்போடுந்தோறும் இடைகுறைந்து மாற்றுயர்தல்போல, தாழ்ந்தபக்குவர்க்குச் சிவாகமத்திற் கூறும் நாலுவுபாய யுத்திகளை உபதேசிக்குந்தோறும் பாசங்குறைந்து ஞானமேறும் என்பதூஉங் காண்க.

இத்திருவெண்பாவால் ஆசாரியர் உபதேசிக்கும் மொழி ஓர்பிரகாரம் ஆயினும், பக்குவ உயர்ச்சி தாழ்ச்சிப்படி ஞானம்ஏறுவதனறி ஓர்படித்தாய் ஞானம்ஏறுமென்று அறிவித்தவாறு காண்க. (சகூ)

கல்லையுரு வாக்குங் கழற்றியிலே யில்வாழ்க்
கைச், சில்லநீர் போலத் தெளிந்துவரும்-தொல்
லுலகம், கான்றசோ றுகுங் கதலித்தண் டைக்
கனலில், ஊன்றல்போன் ஞான முகிக் கும்.

(இ-ள்.) கல்லை உருவாக்கும் கழற்றியிலே இல்வாழ்க்கைச் சில்லம் நீர்போலத் தெளிந்துவரும் எ-து. கல்லினை ஓர் பாவை வடிவாக்கும் முறைமைபோல், அருள் வடிவாக்குதற் பொருட்டு மந்தபக்குவர்க்கு உபதேச

மொழிகளால் பாசத்தை நீக்குமிடத்துத் தேற்றிட்ட
நீர்தெளிந்து வருதல்போல், அவர்க்கு இல்வாழ்க்கை
இஃது ஆர் யாம் ஆர் என்று தெளிவு பிறந்துவரும்.

தொல்உலகம் கான்ற சோறுஆகும் கதலித்தண்டை
க்கனலில் ஊன்றல்போல் ஞானம் உதிக்கும் எ-து.
பழையதாகவரும் இப்பிரபஞ்சம் கக்கினசோறுபோல
அருவருப்பாகத்தோற்றும். வாழைத்தண்டை அக்கினி
யிற் சுடுதல்போல அவர்க்கு ஞானந்தோன்றும் எ-று.

பிரிந்தசேறும் தெளிந்தநீரும் கலந்துவருதல்போல
இல்வாழ்க்கையில் பற்றும் பற்றின்மையும் கலந்து வரு
தலின், "தெளிந்துவரும்" என்றார். வாழைத்தண்டை
ப் பன்முறை பலகாட்டத்தால் சுடல்போல இவர்க்குப்
பன்முறையில் பற்பல உபதேச மொழிகளால் ஞானம் ஏறு
ம் என்பதறிக. (கஎ)

இரும்பை வடிவாக்கு மியல்பினர்க்குப் பச
சை, மரஞ்சுடுமா போன்ஞானம் வாய்க்கும் இரு
ந்தவிடம், நீர்த்தா மரையிலைபோ லீங்குமுலக
மெலாம், பேய்த்தேர் போற்றோன்றும் பிரிந்து.

(இ-ள.) இரும்பை வடிவுஆக்கும் இயல்பினர்க்குப்
பச்சைமரம் சுடுமாபோல் ஞானம் வாய்க்கும் எ-து.
இரும்பினை ஓர் பாவை வடிவாக்கும் முறைமைபோல்
பாசத்தைநீக்கி அருள்வடி வாக்கப்பட்ட மந்தரபக

குவர்க்குப் பச்சைமரத்தை அக்கினியால் சுடுமாறு போல் ஞானம்பலிக்கும்.

இருந்த இடம் தாமரையிலை நீர்போல் நீங்கும் உலகம்எலாம் பிரிந்த பேய்த்தேர்போல் தோன்றும் எ-று. தாம்இருந்த இல்வாழ்க்கை தாமரையிலையின நீர்போல் கூடியிருந்தும் அதிற கூடாது நீங்குவர், பிரபஞ்சமெல்லாம் அவர்க்கனனியமாகக் கானற் சலம்போல தோன்றும்.

சிலகாட்டததால் பச்சைமரம் சுடல்போல் சிலஉபதேச மொழிகளால் இவர்க்கு ஞானம்ஏறும் என்பதறிக. (கஅ)

மரப்பாவை போலுடம்பின் வாதனையை மாற்றிக், கரித்திக் கவர்வதுவாங் காமித்-திருந்த, மனை பொதுவின் மண்டபமாம வானோர்கள் வாழ்வும், கனவெனவே தோன்றிடுங் காண்.

(இ-ள்.) மரப்பாவை போல உடம்பின் வாதனையை மாற்றிக் கரிததிச்கவர்வதுஆம் எ-று. மரத்தினை ஓர்பாவைவடி வாக்குதலபோல், அருள்வடிவாக்குதற் பொருட்டுத் தீவிரபக்குவாக்கு உடம்பின வாதனையாய பொறிகரண முதலியவறறைநீக்கி, ஞானத்தை உணர்த்தக் கரிதீ ஏறறக்கொளல்போல் ஞானமஉண்டாம்.

காமித்து இருந்த மனை பொதுவின் மண்டபம் ஆம் வானோர்கள் வாழ்வும் கனவு எனவே தோன்றியிடும்

எ-து. தான் இச்சித்த நித்தமனை வாழ்க்கை நாளும்பெரு
ங் கூடியிருக்கும்பொது மண்டபம் போலாகும். கேள்
வியால் அறியப்பட்ட இந்திராதி தேவர்கள் செல்வமு
ம் சொப்பனம்போல் தோற்றும் எ-று.

உடம்பின் வாசனையை மாற்றி என்றமையான், இவர்
க்குப் போகவாதனை மாற்றவேண்டுவது இன்றென்பது
ஆயிற்று. "வானோர்கள் வாழ்வுங் கனவென்னவே தோன்
றும்" என்றமையான், நரர்வாழ்வு சுழுத்திக்காட்சிபோ
ல் தோன்றும் என்பதாயிற்று. இருந்தென்பது இருத்த
என்று வலித்தல் விகாரமாய்வந்தது. காண்-அசை. (

வெண்ணெயுறு பாவையர்க்கு ஞானம் விளங்
கின்மேல், அண்ணின்மயிர் பஞ்சாகு மாசையி
லை-கண்ணீர், ஒழுகும் பொழுதறியா துள்ளுரு
கிவிம்மி, அழுதுசிரிப் பார்புளக மாம்

(இ-ள்.) வெள்நெய் உறு பாவையர்க்கு ஞானம் வி
ளங்கின்மேல் அணில்மயிர் பஞ்சு ஆகும் ஆசை இலை
எ-து. வெண்ணெயின் பொருந்தாநின்ற ஓர்பாவை
ஆக்குதல்போல் அருள்வடி வாசகும் தீவிரதர பக்குவர்
க்கு விளக்கின கொழுந்திற பிடித்த அணிலின் மயிர்
போலும் பன்னிய பஞ்சுபோலும் பாசநீங்கி ஞானம்
உண்டாம். அவர்க்கு ஒன்றிலும் ஆசைஇன்று.

கண்ணீர் ஒழுகும்பொழுது அறியாது உள்உருகி விம்
மி அழுது சிரிப்பார் புளகம் ஆம் எ-து. ஆகர்த்தக்கனை

ணீர் ஓடும்போதும் காமறியாது உள்ளமெல்லாம் நெ க்குநெக்குருகி விம்மி விம்மி அழுது சிரிப்பார். அவர்க் குடம்பெல்லாம் உரோமாஞ்சலிக்கும் எ-று.

அழுவது முன்பட்டபிறவித் துன்பங்களை நோக்கி, சிரிப்பது துன்பங்களையெல்லாம் ஒருகணத்தில் மாற்றி ய ஆசாரியரது அதிசயத்தைநோக்கி எனக்கொள்க. பிரபஞ்சத்தின்மேல் இல்வாழ்க்கைமேல் உடம்பின்மே ல் ஆகிய மூன்றிடத்தும் அவர்க்கு ஆசையின்மையால் பொதுப்பட "ஆசையில்லை" என்றார்.

கல்லெனினும் திருவெண்பாமுதல் இந்நான்கு திரு வெண்பாவானும் மந்தமுதலிய நான்கு பக்குவங்களை யும் உடையோரை ஞானாசாரியர் பக்குவப்படுத்தி அவ ர்க்கு ஞானம் ஏற்றும் முறைமை இங்ஙனம் என்று அறி வித்தவாறு காண்க. (௨௦)

இங்ஙனம் கூறும் பக்குவர்க்கே அன்றி மற்றையார்க் கு ஞானம்போதித்தால் ஏறாதோ? எனின் மேற்கூறுகி ன்றார்.

புளிசேர் பழமானாற் போற்புறம்போ டுள்ளி ன், மூளைதானும் வேறாய் மூளைபோய்க-டொளை மாண்ட், ஊசிக்குப்பாச மொழிந்ததுபோ லொ ப்பாருக், காசைக்கே டாங்கத மாம்.

(இ-ள்.) புளிசேர் பழம்ஆனால் போல் புறம்போடு உள்ளின் மூளைதானும் வேறுஆய் மூளைபோய் எ-து.

முன்னர்ப் பிஞ்சாய் இருந்தபோது ஓடும்வித்தும் பிரிய டாது ஒன்றாய்ச்சேர்ந்த புளிஅவ்வோடும் வித்தும் பிரி படும்பழம் ஆனாற்போல், முன்னர் அறிவுமுதிராமையி ன பிரிபடாதிருந்த மும்மலங்களும இப்போது அவ்வ றிவு முதிர்ந்தமையால மாயை கன்மம்ஆகிய புறம்போ டு உயிருள இருந்த முளையாகிப் ஆணவமும தமக்கு அனாதியமாய்நீங்கி இவற்றான் வருவதாய ஆகாமிய மு ளையும்போய்.

தொளைமாண்ட ஊசிக்குப் பாசம ஒழிந்ததுபோல் லெப்பாருக்கு ஆசைகளேடு ஆநந்தம் ஆம எ-று. காதற் றஊசிக்குச் சரடு ஒழிந்ததுபோல தற்போதத் தோடு எல்லாப பாசங்களையும இங்ஙனம ஒழிந்தோர்க்கு அப் போததால் தோற்றும்ஆசை நாசமே சிவாநந்தபே றாம எ-று.

மாயையும் கன்மமும் புறம்பாய்க் காணப்படுதலி ன, "புறம்பு" என்றும், அவை நீங்கியபோதும தான நீங்காது உயிருள் இருத்தலின், ஆணவத்தை "உள்ளி ன முளை" என்றும், ஆகாமியம் பிறவிக்கு ஏது ஆகலின இதனையும் "முளை" என்றுங் கூறினர்.

காது அறுமுன் தொடர்ந்த பாசம் அஃது அற்றபோ து ஒழிந்தாற்போல், போதம் அறுமுன் தொடர்ந்தபாச ம் அஃது அற்றபோது ஒழிதலின, "ஊசிக்குப்பாசமொ ழிந்தாற்போ லொப்பாருக்கு" என்றார். தேகபோகங்க ளாகிய துன்பத்தை இன்பம்போல் மாறுபாடாய்த்தோ

ற்றுவித்த உயிர்க்கு ஆசைஉண்டாக்குவது ஆணவம். அதனது வாசனை போதம்ஒழியுமளவும் இருத்தலின், அதன் காரியமாகிய ஆசைகெடவே காரணமாகிய அவ்வாணவ வாசனையும் அவ்வாசனையால எழும்போதமும் கெடும் ஆகலின், "ஆசைக்கேடானந்தமாம்" எனருர்.

இத் திருவெண்பாவால் பக்குவம் உடையோர்க்கே ஞானம் போதித்தால் பாசநீக்கி ஆநந்தப்பேறு உளதாம. அன்றி, மற்றையர்க்கு அங்ஙனம உண்டாகாதென்று அறிவித்தவாறு காண்க. (உக)

அருண னுதயம்போற் றாம்வீழ்வா ராசை [ம்
பெருகுவபோற் கப்பல் பிழைத்துக்-கரைகாணு
ஆபோற் சிறையு மரும்பிணியு நீங்கியிடும்
ஆபோ லதிசயம்போ லாம்.

(இ-ள்.) அருணன் உதயம்போல தாம் வீழ்வார் ஆசைபெருகுவபோல கப்பலபிழைத்துக் கரைகாணும் ஆறுபோல் எ-து. மழையிருளில் நெறிதெரியாது உழல்வோர்க்குச்சூரியன் உதயமானதுபோலும், தம்மால விரும்பப்பட்ட மாதர்மேல் ஆசை உள்ளமும்மறைய மேன் மேல்வளர்தல்போலும், திசைதப்பியகப்பல தப்பித்துறைசேரக்காணு மாறுபோலும்,

சிறையும் அரும்பிணியும் நீங்கியிடும் ஆறுபோல் அதிசயம்போல் ஆம் எ-து. விடாச்சிறை இருந்தோர்

க்கு அச்சிறை நீங்கியவாறுபோலும், மாறுநோயாளர்க்கு அந்நோய் நீங்கியவாறுபோலும், ஓர் காலமுங்காணுத, அதிசயங்கண்டதுபோலும் திருவருள் ஞானம் பெற்றோர்க்குத்தோற்றும் எ-று.

முன்னர் ஆணவ இருளால்பொய் இது மெய்இது என்று ஒன்றும் தோன்றாதிருந்தோர்க்கு இப்போது அருளொளியால் எல்லாம் வெளிமாய்த்தோற்றலின், "அருனோதயம்போல்" என்றும், அவ்வருள் ஞானத்தால் தோன்றும் ஆநந்தத்தில் தாம் மேன்மேல் மகிழ்தலின், "காமவீழ்வாராசைபெருகுவபோல" என்றும், இந்த ஞானமுடிபுத்தலை என்றைக்கு அடைவோம்என்று இருந்த தமக்கு இப்போது கிடைத்தலின், "கப்பல்கரைகாணுமாபோல" என்றும், முன் உடலாயிருந்ததாம் இப்போது அதனுள் உட்புறனை விளங்கும் சிவமாயிருத்தலின், "சிறைநீங்குமாபோல்" என்றும், முன்இருந்த பிறவித்துன்பம் இப்போது நீங்கலின், "பிணிநீங்குமாபோல" என்றும், ஓர் காலங்களினும் கண்டறியாத காட்சியாகலின், "அதிசயம்போல்" என்றும் கூறினார்.

இத்திருவெண்பாவால் பக்குவர்க்குப் பாசநீங்கி ஞானோதயமானபோது தோற்றும் அதிசயகுணம் இவை என்று அறிவித்தவாறு காண்க. (௨௨)

பாசநீங்கி ஞானந்தோன்றினால் அவர்க்கு இக்குணங்கள் தோற்றுவது என்னை? எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

௱௩௫ சத்திநிபாதத் துக்கமொழிவு.

உடலபொய்க ளுட்சரணத் தோடுகுணம வாயு
விடவிடவே நாதாந்த வீடும்-நடுநிலையாய்க
தன்னெறியும பேரின்ப சாகரமுஞ் சந்தியார
எனபட்டார கண்டறியார ரோ

(இ-ள். உடலபொறி ளுட்சரணத் தொடு குண ம வாயு விடவிடவே நாதாந்தவீடும எ-று. உடலுமுப பொறிகளும அநதககரணஙகளும் அவறறுடனே குண ஙகளும பிராணவாயுவுமாகிய இவைகளையும ஒன றொன்றாய அறிந்து நீஙக நீஙக வருமபோது நாதா நதமாகிய வீட்டினையும,

நடுநிலையாய்க தனனெறியும பேரின்ப சாகரமும சந திப்பார எனபட்டாரகண்டு அறிவார எ-று. அவவி டுதலைகளும் சுகாதீதசாகரம நடுநிலையாகத் தோன றும தனனெறிசனம குருவாக வெளிசனம், பலாதெ ரிசனம், பலாயோகம, பலாயோக நீக்கத்தையும, அ வற்றினமேல தற்போத ஒழிவையும, அதனமேல ஆநந தசாகரத்தையும, அநுபவமாகக்கண்டு அதனமேலிவ தத்தோடு இரண்டற நிற்கின்றார எனனை ஆசரிப்பப டார. முன்னோர் காலஙகளினும அவறறைக்கண்டறி யாதார் எ-று.

உடலத்தை உள்ளபடி அறிந்து நீங்கவே பஞ்சபூதகா ரியமாகிய புறக்கருவிகள் இருபத்தைந்தும், ஈடணைத திரயங்களும் தசநாடிகளும் நீங்கும். ஞானேந்திரி

யங்களை உள்ளபடி அறிந்துநீங்கவே அவற்றான் அபகரிக்கப்பட்ட சத்தாதிகள் ஐந்தும், அவ்விந்திரியங்களை அவ்விடயங்களை அபகரிக்கும்போது தொழிற்படும் கன்மேந்திரியங்கள் ஐந்தும், விடயீகரிக்கப்பட்ட வசனாதிகள் ஐந்தும், இவ்விருவகை இந்திரியங்கட்கும் இடமாயின்ற பூதங்கள் ஐந்தும் நீங்கும். அந்தக்கரணங்களை உள்ளபடி அறிந்தடங்கவே சூக்குமையாதி வாக்கு நான்கும் நீங்கும். முக்குணங்களை உள்ளபடி அறிந்துநீங்கவே இம்முக்குணசாரமான மூலப்பிரகிருதி நீங்கும். மூலப்பிரகிருதி நீங்கவே இராகிதங்களாய்வரும் கன்மம் வேறின்றி நிற்கும் ஆகலின், அக்கன்மத்தைக் கூட்டாநின்றகாலமும் அதனை வலாந்துநிற்கின்ற நியதியும் நீங்கும். இவைநீங்கவே ஆன்மாவிற்குப் புசிப்பின்மையான் இச்சாஞானக்கிரியை சீவியாது. ஆகலின், கிரியையை எழுப்பும் கலையும அறிவை எழுப்பும்வித்தையும ஆசையை எழுப்பும இராகமும் ஆசைப்பட்ட பதார்த்தத்தின மயங்கும புருடனும நீங்கும். இங்ஙனம் கலாதிகள் நீங்கவே காலத்தையும் நியதியையும் கலையையும் பிரேரித்த சத்திதத்துவமும், வித்தையைப்பிரேரித்த சுத்தவித்தையும், இராகத்தைப் பிரேரித்த ஈச்சுரதத்துவமும், புருடனை பிரேரித்த சிவதத்துவமும், மூலப்பிரகிருதியைப் பிரேரித்த சாதாக்கியதத்துவமும் நீங்கும். இங்ஙனம் சுத்ததத்துவங்கள் நீங்கவே பிராணவாயுமாத்திரம் இயங்கும். இப்பிராணவாயுவை

உள்ளபடி அறிந்து நீங்கவே தசவாயுக்களும் அசபை நாதமும் நீங்கும் இம்முறையே தத்துவம் தொண்ணூற்றாறும் நீங்கும் ஆகலின், "விட்டவிட்டே நாதாந்த வீடும்" என்றார்.

'நடுநிலைபாய" என்றதனாலும், "பேரின்பசாகரமும்" என்றதனாலும் தற்றெரிசன முதலிய வருவிக்கப்பட்டன. கண்டத்தானத்தில் அந்தக்கரணங்களோடுங்கூடி மத்திமைவாக்கை நன்றாயறிதலின், மத்திமையாகத் தக்காரணமாகிய சூக்குமை பைசந்தியும், மத்திமையால் காரியப்பட்ட வைகரியும், அந்தக்கரணங்களை நீங்கவே நீங்கும் ஆகலின், அந்தக்கரணங்களை நீங்கவே சூக்குமைபாதிவாக்குகள் நீங்கும் என்று சொல்லப்பட்டன. பிராணவாயு முப்பக்கத்தை அடக்கத்தொடங்கின் அடங்காது மேன்மேலியங்கும். ஆகலின், அவ்வியக்கம் தன்னால் அறியப்படுதலானும், தன்னை அஃது அறியாமையானும், அதனைச் சடம் என்றும், அதனை அறிந்த அறிவு தான் என்றும், தனக்கறிவித்தது திருவருளென்றும் அறிந்து தான் திருவருள்நாட்டத்தில் நிற்கவே அது நீங்கும் எனக்கொள்க. "கண்டறியாரோ" என்றதனால், இப்போது கண்டென்பது வருவிக்கப்பட்டது. உ-ம். "ஐம்புலநாலா மந்தக்கரண மூக்குணமிருவளி யொருங்கிய வாறேழோர்த்த நின்றனை" என்னும் திருவெழுகூற்றிருக்கையாற் காண்க. ௬ - சுற்றதை.

இத்திருவெண்பாவால் முன் ஓர்காலங்களினும் கண்டறியார். ஆகலின், இப்போது அக்குணங்களை அவர்க்குத் தோற்றுமென்று அறிவித்தவாறுகாண்க. (௨௫)

இங்ஙனம் ஞானத்தால் பாசத்தை நீங்கிப் பதியை அடைந்தோரை மீட்டும் அப்பாசம் மயக்காதோ? எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

அறிவு மறிவானு மறியா மலையும்
அறியிற் றடையே தவர்க்குப் - பிறிவரோ
ஆகாயஞ் சூறைகொளி லஞ்சி யடுக்கலைக்குள்
போகாது போலாம் பொருள்.

(இ-ள்.) அறிவும் அறிவானும் அறியாமலையும் அறியின் அவர்க்குத் தடை ஏது பிறிவரோ எ-து. உயிர்க்குயிராய உள்ளும் புறம்பும் ஓராணுவளவேனும் விட்டு நீங்காதிருந்து அறிவிக்கும் அறிவாகிய பதியையும், தற்சுதந்தரமாய் ஒன்றினையுமறியாது அப்பதி அறிவிக்க அறிவதாகிய பசுவையும், இங்ஙனம் அறியும் பசுவிற்குத் தனையும் தனக்கறிவிக்கும் பதியையும் அறியவொட்டாது மறைத்திருந்த அறியாமை யாகிய பாசத்தையும், அப்பதியால் உள்ளபடி அறியின், அவர்க்கு முன்போலும் தடையாது. அஃதன்றி, அப்பதியை ஓர் கணமேனும் பிறிவரோ. (ஆனால் அப்பதியை அவர்பிரியாது காடிக்கொண்டு நிற்பரோ எனின்,)

கஙு-சு சத்திநிபாதத்துத்தமமொழிவு.

ஆகாயம் சூறைசொளில் அஞ்சி அடுக்களைக்குள்போ காதுபோல் பொருள் ஆம் எ-து. எல்லாப்பொருள்கட் கும் இடங்கொடுத்திருந்த ஆகாயந்தானே அப்பொருள் களைக் கொள்ளைகொள்ளும் எனின், அதற்கு அஞ்சி அ டுக்களைவீட்டில் புகுந்தொளிக்கக்கூடாது. அதுபோல, அவ்வாகாயமுதலிய எப்பொருளகட்கும் ஆதாரமாகி யிருந்துள்ள மெய்ப்பொருளதன்னை அறிந்தோர்க்கு இடம் வேறின்மையான் அ[illegible] விழுங்கிக்கொள்வதா ம் எ-று.

பாசத்தை அறியும்போது முப்பத்தாறுகருவிகளையு ம் இஃது ஈதென்று அறிந்துசென்று அவற்றின் முடிவி ல்நின்ற தன்னால் அவை அறியப்படலாலும், தன்னை அவை அறியாமையாலும், தனக்கு அன்னியமென்றும் சடமென்றும் அறியப்படும். தன்னை அறியும்போது அ க்கருவிகளை எல்லாம் அறிந்து அவற்றை நீங்கிநின்ற அறிவு தானென்றும். திருவருளால் அன்றிச் சுதந்த ரமாய் அறிவதிலன என்றும், தான் கருவிகளோடு கூடியபோது அவை மயமாயும், அவற்றைநீக்கித் திரு வருளோடு கூடியபோது இதன்மயமாயும் இருத்தலின், தான் பாச அறிவும் அன்று. பதி அறிவும் அன்று என் று அறியப்படும். பதியை அறியும்போது பெத்தமுத்தி காலத்தினும் தன்னைவிட்டு நீங்காதிருப்பதென்றும், த னக்கு அறிவிப்பதென்றும் பாசத்தைப் பிரேரகம்பண் ணுவதென்றும், ஞானாநந்தசொரூபமென்றும் அறியப்

படும். இங்ஙனம் நடுநின்று அறிந்த பசுபாசத்தை நீங்கி ப பரிபூரணமாகிய பதியை அடைந்து அப்பூரணமெல லாந் தானாயி நத்தலின், "அறியிற்றனையேதவாகக்கு" என்றும், பிறிதொன்று ஏனவாம் போதம் இறந்தலின், "பி றிவரோ" என்றும், இங்ஙனம் பிரியாதிருந்தோரை மெய்ப்பொருள் தன்மயமாய்க் கோடலின், "அடுக்களை கருடப்போகாதபே லாமபொருள்" என்றுங் கூறினார்.

பொய்ப்போல மெய்யு மறியப் பெருப்போக
சையோகர்க் கொன்றேனு சார்பில்லை — துய்ய
விழிக்குதித்த விரிகதிர்போற் றம்மை
அழித்ததுவே யாச்சரிய மாம்

(இ-ள்.) பொய்போல மெய்யும் அறியப் பெருப்போக சையோகர்க்கு ஒன்றேனுஞ் சார்பு இல்லை எ-று. முன்னாப் பொய்யாகிய உடலைக்கொடுங் கூடியபோது அவ்வுடலென்றுந் தானென்றும் பிறித்தறியாது அதனையே தாமாயிருந்தாற்போல, இப்போது மெய்ப்பொருளையுந் தம்மையும் பிரிக்கப்பெறாது இம்மெய்ப்பொருள் ஆனந்தத்தோடு கூடிக் கலந்திருந்தோர்க்கு ஒருபொருளோடுஞ் சார்பில்லை, அஃது எங்ஙனம் எனின்)

துய்ய விழிகளுள் உதித்த விரிகதிர்போல் தம்மை அழித்ததுவே ஆச்சரியம் ஆம் எ-று. எல்லாவற்றையும் எதிரிட்டறியும் மாசற்றவிழிகளுள்ளே முன்போல எதிரிட ஒட்டாது உதித்த சூரியனைப்போல், ஞானகுருஞான

ஞேயமென்னும் முப்பொருளையும் எதிரிட்டறிந்த ஆன்மபோதத்தை அங்ஙனம் எதிரிடவொட்டாது இதனுள் சிவசூரியனுதித்து அப்போதத்தை அழித்துத் தானாயிருந்ததுவே மிகவும் அதிசயமாம் எ-று.

கதிர்ப்புறம்பு உதிக்கப்போதுகண்டகட்குள் உதித்த போது காண்டற்கு இடமின்மைபோல் போகத்தாற் புறம்போல் தோற்றிய ஞானசூரியன் இப்போதத்துள்ளையுந் தன்னொளியால் மன்றச உயிர்க்கள் உதித்தமையான இத்தகுமம் எதிரிடத் இடம் இன்றென்பதறிக.

தன்னை யிழப்ப பாகங்கொண்ண சாரதி சங்காரம்
என்னிலொளித் தெங்கே யிருக்கலாம்-புன்னை
புலிபாகப் போனகதை போலிமையா நாட்டம்
சவியாமன் மூடுந் தனை

(இ-ள்.) கன்னைத்தழப்பாகச்ச சாரவுள்ள ஊழிச்சங்காரம் என்னில் ஒளித்து எங்கேயிருக்கலாம் எ-து தற்போதம் ஒழிப்பாகு மறைச்சார்புகள் என்ன உள்ளன முப்பத்தாறு தத்துவம் என்பதும் அவற்றின் முடிவில் நின்றதாம் என்பதும் கமகத் அறிவித்த அருளென்பதும் இதனைக்கடந்த ஆநந்தம் என்பதும் இன்றி ஆநந்தாதீதராயிருத்தலின், அவர்க்கிதுவே சர்வசங்கார காலமென்று மெய்ஞ்ஞானிகள் சொல்லுவார். எனின், அவர்க்கு எவ்விடத்து ஒளித்திருக்கலாகும். ஆனால் சிவத்தை அருளால் அறிந்து அடையவேண்டும் என்பது என்னை எனின்.)

முன்னே புலியாகப் போனதைப்போலத் தன்னை இமையாநாட்டம் சலியாமல் மூடும் எ-று. முன்னே புலியினைப்பாகத் தறியச்சென்று ஓர்புருடன் அஃதிருந்த முழைக்கு எதிர்ப்பக்கம் தறுவாயில் அவன் தேசப்பதைப்பற அது பிடித்துக்கொண்டதென்று கூறுமக்தைபோல, சிவத்தை அறியவேண்டுமென்று முப்பத்தாறு கருவிகளையும் கடந்துசென்று அருளோர் நிற்கும் தறுவாயில் இவனறனை இமையா நாட்டமாகிய அச்சிவந்தானே இவனது போதப்பரப்பு அறும்படி மூடிக்கொள்ளும் எ-று.

இமைக்கல் விழிக்கலின்றிய இமையா நாட்டம்போல, மறப்பு நினைப்புமின்றிய பேரறிவாதலின், சிவத்தை "இமையாநாட்டம்" என்றார். புலிமுழைவாய் நின்றோனை யடித்துக்கொள்ளல்போல, அருளோர் நின்றோனைச் சிவமமுத்திக்கொள்ளலான், அங்ஙனம் உவமை கூறினார்.

அறிவு மறிவானும் என்னுந் திருவெண்பா முதல் இம்மூன்று திருவெண்பாவானும் தற்போதம் இழந்த ஞானிகள் சிவமடமாயிருப்பாரென் றறிதி அவரைமீட்டும் பாசமயக்கா தென்று அறிவித்தவாறு காண்க. ()

அறிந்ததுவாய் நின்ற வறியாமை கண்டு
மறந்தறியார் வாழாது வாழ்க-வெறும்பாழ்
விளைந்தசுகஞ் சொலவில வெளியைப் படியால்
அளந்தறியு மாபோல வாம்.

கஅ சத்திநிபாதத்துத்தம்மொழிவு.

(இ-ள்.) அறிந்து அறியும் நின்ற அறியாமைகண்டு மறந்து அறியார் வாழார் வாழ்ந்த எ-று. முப்பத்தாறு கருவிகளையுமீங்கி அவற்றின் முடிவிலே நின்ற தம்மை அருளால் அறிந்து அவ்வருள் தெரிசனம் பண்ணி தெரிசனம் ஆகாசப் பேறு ஆகிய இவற்றையும் கடந்து சிவம் தாய முன்னே நீக்கி நின்ற சத்தியினை மீட்டுங் கண்டு அசிவங்களை மறந்தும் பின்னும் அக்கருவிகளை நீக்கி அசிவத்தைச் அறியாகாா இயல்பினைச் சிறிதும் தோன்றாது அசிவத்தைக்கொண்டு வாழ்வாற்றை வாழ்ந்த.

வெறும்பாழ் விளங்கக் கொண்டல் வெளியைப் படியால் அளந்து அறியும் அரும்பல் ஆம் எ-ம். ஓர் பொருளோடும் கொடாவின்றிய வெறுவெருக் குனியத்தால் உண்டாகிய போகம் தரும் சேர்க்காம் என்னின், ஆகாயத்தைத் தாழியால் அளந்து அளவிடுமாறு போலுமாம் எ-று.

"அறியாமையை மறந்தறியார்" என்றமையால் கருவிகளின் மீளாது சிவமாய் எக்காலமும் இருப்பார் என்பதாயிற்று. வெளியை அளக்குமபடிக்குள் அவ்வெளி நிறைந்திருத்தலின், அதனை அளக்கக்கூடாது. அதுபோல், கருதிக்கூறும் மனவாக்கெல்லாம் அவ்வானந்தம் நிறைந்திருத்தலின், அதனைக் கூறக்கூடாதென்பது அறிக.

இத்திருவெண்பாவால் அங்ஙனம் இருந்த ஞானிகள் பெற்ற இன்பத்தை இங்ஙனம் இருக்குமென்று அவரால் கூறக் கூடாதென்று அறிவித்தவாறு காண்க. ()

அறிவுக் கறிவென்று மாகமங்கள் சுத்த
அறிவென்னும் வேதத்தி னந்தம்-பிறியா
நிலைக்குச சரியாகு நீயென்ற தொன்ன
றலைக்கு மரிபிரம னா.

(இ-ள்.) அறிவுக்கு அறிவென்றும் ஆகமங்கள் வேத
த்தின் அந்தம் சுத்த அறிவென்னும் பிறியாநிலைக்குச்ச
ரி ஆகும் எ-று. சச்சிதானந்த சிவத்தை உயிராகிய அறி
வுக்கு அறிவிக்கும் அறிவென்று கூறும் ஆகமாந்தங்கள்.
வேதாந்தங்கள் அறியும் அறிவும் அறிவிக்கும் அறிவு
ம் சுத்தஅறிவு தானேயென்று கூறும். தற்போதம்போய
ச் சிவத்தைப் பிரியாத நிலைக்கும் சீவத்துவம்போய்
ப் பிரமத்தைப் பிரியாத நிலைக்கும் அவ்வாகம வேதங்
கள் கூறிய வாக்கியஞ் சரியே ஆகும்.

நீயென்று நானென்று அரிபிரமனா அலைக்கும் எ-று.
ஆனிலையில்லாத வாசகஞானமாக நீ அதுஎன்றால் அ
து நானென்று இவ்வண்ணம் விண்டு பிரமாதிகளையும் அலை
க்கும் எ-று.

நீ அதுஎன்பது ஆகமம், அது நான் என்பது வேதம்.

இத்திருவெண்பாவால் பாஞானத்தால் சிவத்தைக்கூ
டிப் பிரியாதிருந்தோர்க்கு வேதாகமங்கள் கூறும் ஞா

னம் இரண்டும் சரியென்பதும் அப்பர ஞானிகட்குச் சரி அன்றென்பதும் அறிவித்தவாறுகாண்க. (உ௮

உ - ம் அதிகாரம்.

சத்திநிபாதத்துக்கமொழிவு-முற்றும்.

ஆக அதிகாரம் உ-இ-திருவெண்பா - கக.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

௩ - ம் அதிகாரம்.

யோகக்கழற்றி.

சரியாதியில் நிற்போர்களுள் ஒவ்வொருவர் முன்விட்ட குறையால் ஞானசத்திபக்குவராய் வருவார்கள். அவர்கட்குச் சற்போதத்தை யெறிந்து ஞானம் வருவித்தற்பொருட்டு அசற்போதத்தால் செய்யும் சரியாதிகளைப் போதனைகளாலேநீக்கவேண்டும். ஆதலின், அவ்வதிகாரத்தின் பின்னர் இவ்வதிகாரங்கள் வைக்கப்பட்டன. ஆயின், முறையே வைத்துக்கூறாது யோகக்கழற்றியை முதற்கண் வைத்தது என்னை? எனின், யோகம் ஞானத்திற்கு அருகம் ஆகலினும், இவ்யோகத்தின்ஞானபக்குவன் அதிபக்குவன் ஆகலினும், முதற்கண் வைக்கப்பட்டது.

இவ்வதிகாரம் யோகத்தைக் கழலப் பண்ணினமையான இதற்கு யோககழற்றியென்று பெயராயிற்று. இதனைப் பின்னாகக் கூறும் ஆரணாதிகாரத்திற்கும் அதிகாரவமைவும் பெயரும் இம்முறையே கொள்க.

சரியை கிரியைகளைச் சற்றுஞ்சிச் சாகாக்
கருமயோகத்தைக் கழற்ற—அரிதவர்க்குத்
தோன்றியது பொய்யாகக் காணுகையிலே தோன்றுத
லூன்றியபோதங் கழலுமோ.

(இ-ள்.) சரியைகிரியைகளைச் சற்றுஅஞ்சிச் சாகாக் கருமயோகத்தைக் கழற்ற அரிது எ-று. சரியை கிரியைகளைச் செய்வது அறமெனக்கருதி உடல் நாசமாகாவகைசெய்யும் யோகிகளது கிரியாயோகத்தை யாவராலும் நீக்குதற்கு அரிது.

அவர்க்குத்தோன்றியது பொய்யாகக் காணுகையிலே தோன்றுதலூன்றியபோதம் கழலுமோ எ-று. அக்கிரியாயோகிகளுக்கு ஆறுஆதாரங்களினும் ஓர் மூர்த்தியைத் தியானித்து அதனைவிட்டு மற்றொருமூர்த்தியைத் தியானிக்கும்போது முன்தியானித்தது பொய்ப்பொருளாய்ப்போகத் தமக்கு அநுபவமாகக் காணுமிடத்தும் தெரியாது அதனை மெய்ப்பொருளாய்ப் பிடித்த போதம் எவ்வண்ணங் கழலும் எ-று.

இத்திருவெண்பாவால் போதம் யாதொன்றினைப் பற்றினும் விடாதென்பதும் அப்பற்றைப் பிறரானும் விலகுவித்தல் அரிதென்பதும் அறிவித்தவாறு காண்க. (க)

அட்டமா சித்திகளு மத்துவா மூர்த்திசாரும்
கிட்டிலத்தம சங்கங்கேசிரமேலாய விட்டு
வரும்போதுந் துச்சமாய வந்துவந்து மாய்ந்து
பெரும்பாவஞ் செய்யப் பெறும்

(இ-ள்.) அட்டமாசித்திகளும் அத்துவாமூர்த்திகளும் கிட்டினால் எ-து அங்கியா யோகசாரலானிமாமுதலிய அட்டமாசித்திகளும் சிவ சக்திகளால் மாக கிடைப்பினும் விநாயகன் முதலிய ஆசாதனைமூர்த்திகளையும் சடாகாரங்களில் வழிவழுத்து தியானிக்கக் கிடைப்பினும்

அதற்கு அங்கு அங்கேசிரமேலாய விட்டு வரும்போதும் துச்சமாய் வந்துவந்து மாய்ந்து பெரும்பாவம் செய்யப்பெறும் எ-து. அச்சித்திகளால் எடுக்கும் உருவங்களை ஒருருவிற் கொருருவாய்ப் புகுந்தும் உயர்ந்து தோற்ற அவ்வுருவுகளை ஆங்காங்கு விடுத்து வரும்போதும் துக்கமாயும் மூர்த்திகளை ஆதாரங்களினும் வெவ்வேறாய அங்காங்குக் கேசிரமேலுமாய தியானித்து விடுத்து வரும்போதும் துக்கமாய அவ்வுரு வெடுக்கும்போதும் அதனை விடுக்கும்போதும் அம்மூர்த்திகளைத் தியானிக்கும்போதும் விடுக்கும்போதும் பிறந்து பிறந்து இறந்து இறந்து இவற்றாலமிழ்ந்த பாவங்களை செய்யப்படும் எ-று.

சித்தியால் ஒருருவை மறைத்து ஒருருவைக் காட்டலும், தியானத்தால் ஓராதாரம்விடுத்து ஓராதாரஞ்சே

றனும் மாபிரமடகிரி யோபிரவிடையையும் வுயும், ஓ வதலகளைகின்ற ரெவசனகளைப் பெய்யாதுமபோல் இரு த்தலின், "யத வாக் மாயாந்" என்பதும், சித்தியான சப்பதமென்பது உரையாவனை முனிவு பிரசாதபோது பிறமாசட்பிர லாபம், சமமைப்பட்டச்சமுகுதமூா தனைடச் சாமப்படைத்து அறிதலானும், பாவமவருக யினை, "பெருமானை செய்யப்பெறும்" என்றது, சு றிரு. வருமப்பாடும் ஆகசமனைப்பதனை அகத்ஹைச கணமவு நல்கையரு நீனவெருமபோடும் னனவு வாளக. சமுசக்தல் செய்யும் தொழில்போனறு அசமுசத்து செயக்லால் சசமெனறா. அட்டமா சித்திகளாவன அணிமா, இலகிமா, கரிமா, மகிமா, பிராத்தி, பிராகாமியம், ஈசத்துவம், வசித்துவம், ஆகிய இவை எண்வகையும் எனக்கொள்க. அதற்கெனறு றாளை சுருதப அதருவெனறு மூனறனுருபாகக் கொள்க. (உ)

அறிவடங்கா வாய அடங்கவசை வற்றுந்
தறியிருந்தாற் போலச் சமாதி-பெறுகில
நடந்த குருடடும நஞ்சுருந்தியபாம்பாக
கிடந்தகுழிய புக்கதினும கேடு

(இ-ள்.) அறிவுஅடங்காவாய அடங்க அசைவுஅற்றுத தறிஇருந்தாலபோலச் சமாதிபெருகில எ-து. தமது அறிவான் அதன இச்சைப்படிசென்று அடங்காத பிரா

னவாயுவைத் தமது இச்சைப்படி இரேசித்தும் பூரித்தும் கும்பித்தும் உள்ளடங்கச்செய்து தாமும் அதனோடு அசைவறக் கம்பம் இருந்ததுபோல சமாதி பெறுவர். ஆயின. (இச்சமாதி.)

நடந்த குருட்டேமன் நஞ்சருந்திப் பாழூர்க் கிடந்த குழிப்புக்கு அதனும் கேடு எ-று. நடக்கப்பட்ட பிறவிடத்தருந்திய ஒருமையன் விடத்தகையை புசித்துக் குடிபோகிய ஊரினகண் உள்ள பாழுங்கிணற்றில் எடுப்பாரற்று வீழ்ந்துகிடந்த அதனிலும் கேடாம் எ-று.

வாயு அடக்கல் முதலிய தொழில்செய்தலின், "நடந்த" என்றும், அதற்குரிய ஞானமின்மையால், "குருடு" என்றும், அந்தஞானத்தைக் கூறும் சாத்திரம் அறியாமையால், "ஊமன்" என்றும், சடமாயுள்ள வாயுவுடன் கூடினமையால், "நஞ்சருந்த" என்றும், முன்செய்த தொழில் மறந்தமையானும் ஆண்டுத் திருவருள் விளக்காமையானும், "பாழூர்க்கிடந்த குழிப்புக்கு" என்றும், இங்ஙனம் உவமைகூறினார். இவற்றுள் நடந்த குருட்டேமன் என்பது அவர்க்கு உவமையும், நஞ்சருந்திப் பாழூர்க்கிடந்த குழிப்புக்கு என்பது அவர் சமாதிக்கு உவமையும் எனக்கொள்க. அவன் அறியாது வீழ்ந்தவன்; இவர் அறிந்து வீழ்ந்தவர்; ஆகலின், அதனினுங்கேடென்றார்.

இவ்விரண்டு திருவெண்பாவானும் கிரியாயோகஞ் செய்வது துன்பமென்றும், அங்ஙனம் துணபப்பட்டுச் செயினும் ஆன்மலாபம் இன்றென்றும, தனது கருத்தை எடுத்துஅறிவித்து அவ்வியோகத்தை மறுத்தவாறு காண்க. (கூ)

கவிபபயனு மாதனமூங் கண்சிமிட்டா நோக்கும், தவப்பகடி யாட்டங்காண் சார்வைத்-தவிர்க்கின், மறந்தறிய லாகா மலட்டறிவாய் வான்போல, நிறைந்து துளும்பாம லில்.

(இ-ள்.) கவிபபயனும் ஆதனமும் கணசிமிட்டாநோக்கும் தவப்பகடி ஆட்டம் சார்வைத் தவிர்க்கின் எ-து. யோகநூலைக் கறறுக்கொண்டு பிறர்க்கு அதன் அருத்தங்கூறுதலும், பதுமாதனமுதலிய ஆதனங்கட்டலும், மனத்தை ஓர் தானத்தில்நிறுத்தி இமையா நாட்டமாய்ப் பார்த்திருத்தலும், இவைமுதலிய நீ செய்யும்தொழில்கள் ஞானதபோதனர் முனனர்த் தவப்பகடிக் கூததுக் கட்டியாடுவதாம். இனி இவ்வியோக வாதனையை நீங்குதனின் (மேலோ வீட்டைதற்கு ஒருபாயமுண்டு. அஃது யாங்ஙனமெனின்.)

மறந்து அறியல் ஆகா மலட்டறிவுஆய்வான்போல் நிறைந்து துளும்பாமல் நில் எ-து. நீ யோக சமாதிகூடும்போது ஓர்கால் நினைந்தும் ஓர்கால் மறந்தும் முன்னர் அறிந்ததுபோல் அறியாது, இப்போது அந்நினைப்

புமறப்பு முதலிய ஒன்றும் தோன்றாத அறிவாயெங்கு ம பூரணமாய் ஒன்றேயுமே தாக்கற்று அசைவற்றிருந்த ஆகாயம்போல, நீயும் எங்கும் பூரணமாய் ஒன்றேயும் தாக்கற்று அசைவற்று நிற்றி எ-று.

'கண்சாமிட்டாரோக்கும்" என்றது, நாசிநுனி புருவ மத்தியங்களில் பார்த்துக்கொண்டிருத்தல். நல்லகூத்தாடுவானுமுன்னா அவன்வேடம் தானும் போட்டுக கொண்டு அக்கூத்திற்கு மாறாய அகசியக் கூத்தாடுவானைப்போல, ஞானிகளைப்போலும் வேடமும் நடையும காட்டி, அவரது பூரணஅறிவுக்கு மாறுகக் கிஞ்சிக்கிய அறிவுடையிருத்தலின், "சுயப்பகடிப்பாட்டம்" என்றார். மலைட்டறிவு ஒன்றாய கலவாத அறிவு.

இத்திருவெண்பாவால் சேவலசகலங்கள் தாக்காது அருளவடிவாய் நிற்றற்கு உபாயங்கூறியவாறுகாண்க.

இங்ஙனம இருவருக்கும் சமாதிகூடுதல சரியெனின யோகியைய ஞானிகள இகழ்ந்து கூறுவது என்னை ? எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

தத்துவமுட் டாக்காய்ச் சமாதியினைச்சார்போ
தப், பித்தனென்பார் பேரிற் பிழையுண்டோ-புத்
திபோய்க், கம்பக் களிறுகட்டக் கலவிஞர் காணு
மிவர், அம்பரத்தை வந்துபிடிப் பார்.

(இ-ள்.) தத்துவம் மூட்டாக்குஆய்ச் சமாதியினைச் சார்போதப் பித்தன்என்பார் பேரில் பிழைஉண்டோ

எ-து. தத்துவங்களெல்லாம் நியதிப்பண்ணி நீங்கித் தம்மை அருளால் அறியும் அறிவின்றி, அந்தத் தத்துவங்களைத் தன்மேல் முட்டாக்காய மூடிக்கொண்டு, சமாதிகூடும் கிரியா யோகிப்பச் சாம்போதமுஞ்சிய பித்தனென்று கூறும் ஞானிகள் மேல் குற்றம் யாது.

புகதுப்போய்க் கம்பங்கொள்கட்டுக் கல்லினார் அம்பரத்தை வந்துபிடிப்பாரியார் எ-து. யூகபுத்தியின்றிக் கம்பத்தினைக் கண்டுங்கா மதங்களிற்றைக் கட்டுதற்குக் கல்லினைக் கனாருரிப்பாரும், தாம் இருந்ததற்கு இடமைகொடுத்திருந்த ஆகாயத்தைச் சென்று பிடிப்பாரும் இவர் எ-று.

“தத்துவமுட்டாக்காய்ச் சமாதி” என்றது. மனத்தால் வாயுவை வாங்கி நிருத்தி அதனுள் தாம்மறைந்திருத்தலின், இங்ஙனம் இருப்போர்க்கு அறிவிக்க அறியும் போகமே இன்மையால், எங்ஙனம் சிவத்தை அறிவாரெனப்பற் குறித்த, “கம்பங்களிறுகட்டக் கல்லினார்” என்றும், தம் உயிருள் பூரணமாயிருந்த சிவத்தை அறியாது மறந்திருப்பதாயக் கருதி அதனைப்பிடிக்கச் சேறலின், “அம்பரத்தை வந்துபிடிப்பார்” என்றுங்கூறினார். சாம்போதம் சேர்ந்த கருவிமயமாயிருத்தல், மனமும் பிராணவாயுவும் இருந்தவிடத்து எல்லாக்கருவிகளும் இருக்கும். ஆகலின், “தத்துவம்” என்று பொதுப்படக்கூறினார். காணும், அசை.

இத்திருவெண்பாவால் சமாதிகூடிதல இருவருக்கும் ஒததாயினும், யோகி இங்ஙனம் செய்தலால் ஞானிகளான் இகழ்ந்து கூறப்பட்டான என்று அறிவித்தவாறு காண்க.

நெய்யி னிழல்போ னிழலிற் புருடனைப்போல
பொய்யில் விகற்பம் புகுவதுவும்-துய்ய
ஒளியோசை யாகி யொடுங்குவதுந் தம்மைத்
தெளியாதார் செய்யுஞ் செயல.

(இ-ள்.) நெய்யில் நிழல்போல் நிழலில் புருடனைப் போல் பொய்யில் விகற்பம் புகுவதுவும் எ-து. நெய்யின்கண் தோற்றும் நிழலைப்போலும், அந் நிழலைப்பார்த்து ஆகாயத்தைப்பார்க்கில் அந்நிழல்போல தோற்றும் சாயாபுருடனைப்போலும், கருவிகளாகிய பொய்யிற்கூடிய தற்போதவிகற்பத்தால் தாமும் தம்மால தியானிக்கப்பட்ட மூர்த்திகளுமாய் ஆருதாரங்களில் தோற்றுவதும்,

துய்ய ஒளி ஓசை ஆகி ஒடுங்குவதும் தம்மைத் தெளியாதார் செய்யும் செயல் எ-து. நிருமலமாகிய விந்துதரிசனமும் நாததரிசனமுமாய்த் தோற்றி, அங்ஙனம் தோற்றியவாறே யில்லாது, மீட்டும் ஒடுங்குவதும் ஆகிய இச்செயல்கள் எல்லாம் தம்மை அருளால் தெளிந்தறியாதார் செய்யும்செயல்களாம் எ-று.

நெய்போல் கருவிகள், அதில் தோற்றும் நிழலும், அந்நிழல்போல் ஆகாயத்தில் தோற்றும் சாயாபுருடனும் போல தாமும், தமமால தியானிக்கும் மூர்த்தியும் என்பதறிக. விந்துநாததரிசனம் மாயையுள் தோற்றுவது. ஆகலின், அதுபொருள் அன்று என்பதுங்காண்க. (சு)

சாக்கிரத்தே கேவலத்தைச் சார்ந்துவிட்டத் தத்துவத்தை, நூக்கியொழிப் பார்போ னுழைவதையும் – நீக்கியே, கண்ணாடி பார்த்த குரக்கறிவாய்க் காண்பதையும், எண்ணா ரவத்தையறியில

(இ-ள்.) சாக்கிரத்தே கேவலத்தைச் சார்ந்தவிட்டத் தத்துவத்தை நூக்கி ஒழிப்பார்போல் நுழைவதையும் எ-து. சாக்கிரத்தில் அதீதத்தைப் பெறும்பொருட்டுத் தத்துவங்களைத் தள்ளி ஒழிப்பாரபோன்று, அவற்றுள் தாம் மறைந்திருப்பதையும,

கண்ணாடி பார்த்த குரங்கு அறிவுஆய்க் காண்பதையும் அவத்தையை அறியில நீக்கி எண்ணார் எ-து. கண்ணாடிபார்த்த குரங்கு அதனுள் தோற்றிய நிழலைத் தன் நிழல் என்று எண்ணாது, மற்றோர் குரங்கென்று அதனை மெய்யாகக்கருதும் அதன அறிவுபோல, தறபோதத்தால் தியானித்தறியும்பொருளை அத்தியானத்தின்படி கருவிகளில் தோற்றுவதென்று அறியாது, அதனை மெய்ப்பொருளாய்க் காண்பதையும் சுத்தாவத்தையின் இல

க்கணம் அறிவார் எனின், அவர் பொய்யெனநீக்கி ஓர்
பொருளாய் என்றார் எ-று.

ஆதாரம் ஆறையும ஊடுருவி நிற்கின்றோம் தத்துவ
ங்களை எல்லாம் கடந்தோம என்றுகருதிய பிராணவா
யுவில மறைந்திருத்தலின், "நூசகி யொழிப்பாரோ
னுழைவதையும்" என்றார். சுத்தாவத்தையில அருள்மய
மாய் நிற்போர்க்கு எதிரிட்டவை எல்லாம பொய்யாக
லின், "அவத்தையறியலென்றார்" என்றார். ஏ-அசை.

இவ்விரண்டு திருவெண்பாவானும சகல கேவலங்க
ளை நீக்கித் தம்மை அருளால உணர்ந்து சுத்தாவத்தையி
ல் நிற்போர் யோகி கருதிய பொருளை எண்ணுமென்று
அறிவித்தவாறு காண்க எ-று. எ)

உபதேசப் பித்தோ வுபமானப் பித்தோ
விபரீத மோபழக்கோ வேறோ - தபசிநீ
கண்மூடா வினைமூடத் தேடுஞ் சவுசனைபோல
எண்மூடா யோகமிது வென்.

(இ-ள்.) உபதேசப் பித்தோ உபமானம பித்தோ வி
பரீதமோ பழக்கோ வேறோ தபசிநீ எ-து. உனக்குக்
குருசொன்ன உபதேசபித்தமோ! சாத்திரங்கூறிய
உபமானப்பித்தமோ? உனது விபரீதபுத்திதானோ! மு
ற்சனனங்களில தொன்றுதொட்டு நீ செய்துவந்த பழ
க்கந்தானோ! அஃதன்றிப் பிறர்செய்வதுகண்டு பாவ
னையாகச்செய்தல் முதலிய மற்றியாதோ? தவவேடம்

பூண்டு தவத்தைப்பண்ணுகின்ற நீ (அத்தவத்திற்கு உரிய ஞானயோகம் புரியாது)

விண்மூடத் தேடும் கண்மூடா கவுசனைபோல் எண்மூடா யோகம் இது என் எ-று. விண்ணை மூடவேண்டுமென் அதனைநாடுங் கண்ணை மூடாதுவைத்து, அவ்விண்ணை மூடுதற்குக் கவுசனை தேடுதல்போன்று எண்ணுகின்ற மூடனே! பஞ்சபூதாதிகருவிகளை ஒழிக்கத் தொடங்கிய நீ அவற்றைநாடும் தற்போதத்தைக் கட்டிமைபோல் உனதுயிரைவிட்டு நீங்காதிருந்த அருளில் மறைந்து அடக்காது, இத்தற்போதத்தால் அப்பஞ்சபூதாதிகருவிகளை ஒழிப்பல் என்றுகருதிப் பிராணவாயுவை உளமறித்து, இதனேஞ்டும்போராடி நீ செய்யும் யோகம் இதென்னைகொல எ-று.

அருளில் மறைந்து அசைந்தோனுக்கு அவ்வருளே தோன்றும். கருவியில் மறைந்து அசைந்தோனுக்கு அக்கருவியே தோன்றும். ஆகலின், அவ்வியோகத்திற்கும் இவ்வியோகத்திற்கும் பேதம் இவ்வாறுபவத்தானுங் காணக. ஒகாரம் அடுக்கிவந்து இது என்னென முடிந்தது. (அ)

வாலே முகமாய் வரவானை யேயினன்
போலேயுன் போதமோ பேய்த்தீண்டும்-சாலப்
பெருஞ் சிரிப்பாந்தன்னைப் பிடித்தாட்டும் மே
தெரிஞ்சிருக்கத் தேடுஞ் செயல். [வையத்

(இ-ள்.) வாலேமுகம்ஆய்வர ஆனை ஏறினன்போலே உன போதமோ போய்ததீண்டும் எ-து. தான்கருதிய ஊருக்குச்செல்லத் தலைபபுறத்தைபபினனிட்டு வாற்ட றமுகமாய் ஆனையேறி ஞனைப்போலும், நீ கருதியசிவ ததை அடைதறகு அருளைப பினனிட்டு உனபோதத்தை முனனிட்டுச் செனருல, உனபோதமோ ? அச்சிவததை பபோய்த தீணடுவது. (ஆயின் அவ்வருளைத தான அடையவேணடாவோ ? எனின.)

தனனைபபிடிதது ஆட்டும்பேயைத தெரிஞ்சுஇருக்கத தேடும் செயல சாலப்பெருஞ்சிரிபபுஆம எ-து. தனனை விடாதுபறறிநினறு அதனது இசசைபபடி ஆட்டும் பேயை எதிரிட்டு அறிநதிருக்க, அஃது எஙகுளதெனறு தேடும்ஒருவனது அறியாமைபோல,பெதத முகதிகளினும் உனதுயிரைவிட்டு நீங்காதிருநது ஊட்டிஉறகளி உபகரித்து வீட்டைககொடுககும திருவருளை வேறுபிரிதது, இஃது எங்குளதென்று தேடுவது இததிருவருளஞான ம பெறறோருக்கு மிகவும் நகையாம் எ-று.

வாறபுறமுகமாய் ஏறினனை அவன்கருதிய ஊருக்கு மாறுகிய ஊரைச்சார்விக்கும், தலைப்புறமுகமாய் ஏறினனை அவன கருதிய ஊருக்கேகோ சார்விக்கும். அது போல், அருளைப்பின்னிட்டுப் போததததை முன்னிட்டுச் சேன்றுனைக் கருவிகளைச் சார்விக்கும், அததிருவருளை முன்னிட்டுப் போதத்தைப் பின்னிட்டுச் சென்றுனைச் சிவத்தைச்சார்விக்கும் என்பதறிக. (க)

குறங்கு குத்திக் கொண்டு குறேக்கைகத்திக்
கூட்டை, மறந்தழைத்தாற் றூக்கம் வருமோ-
வெறுங்கெடுவீர், தன்னை யழித்தெழுந்த சச்சி
தா நந்தத்தை, உன்னி லொளித்துவிடா தோ.

(இ-ள்.) குறங்கு குத்திக்கொண்டு குறேக்கைகத்தி க்கூட்டை மறந்து அழைத்தால் தூக்கம்வருமோ எ-து. பாயலில் படுத்துக்கொண்டு தொடையைக் குத்திக்கொண்டு குறேக்கை விட்டுக்கொண்டு உடம்பை மறந்ததாகப் பாவிதது கொண்டு தூக்கமே!நீ வாராய்; என்று அழைத்தால் அத்தூக்கம்வருமோ. அங்ஙனம் நினைத்துச் செய்யும நினைவை அழித்தெழும் கேவலம் வந்தால்அன்றி, அதுபோலும் உனதுபோததகால் பிராணவாயுவை மறித்துநீ செய்யும் யோகத்தால ஆநந்தநித்திரையை வரசசொன்னால் அந்நித்திரை வருமோ. அபபோதத்தை அழித்தெழாநின்ற அருட்கேவலம் வந்தால்அன்றி, (அவ்வருட்கேவலம் எங்ஙனம் வரும்எனின.)

வெறுங்கெடுவீர் தனனை அழித்து எழுந்த சச்சிதாநந்தத்தை உன்னில் ஒளித்துவிடாதோ எ-து. அந்தோ வெறுங்கெடுவீர ! தற்போதத்தை அழித்துத் தானுயிருக்கும் சச்சிதாநந்த வடிவாகிய சிவத்தை உன் போதத்தால் உனனில், உன்னையறியாது உனக்குள் ஒளித்துத் தன்னைவிட உன்னை ஒருமுதலாக்கிப் பிறித்துவிடும். (ஆகலின், உனதுயிர்க்குள் இருந்து அறிவிக்கும் பூரணம்எனக்காணடி.) எ-று.

சுபாவ நித்திரைபண்ணுவோன் செயலெல்லாங்காட்டி நித்திரைபண்ணு நின்றோனைப்போல, ஏகாந்தத்திருத்தல் ஆதனங்கட்டல் அசைவற்றிருத்தல் முதலிய ஞானிகள் நடையைக்காட்டி, அவரைப்போலும் ஆநந்த நித்திரைபண்ணு தற்போதத்தோடிருத்தலின், இங்ஙனம் உவமை கூறினார்.

உபதேசப் பிர்சோளனெனும் திருவெண்பாமுதல் இம்மூன்று திருவெண்பாவானும் குருவருளை அறிதற்கும், தற்போதம் ஒழிதற்கும், உபாயம் யாது கூறினும் தெளிந்துகொள்ளாத யோகியைப்பார்த்து வெறுத்துப் போதத்தை அறிந்தடக்கினால் அன்றிக் கருவிகள் அடங்காதென்பதும், அப்போதத்தைப் பின்னிட்டு அருளை முன்னிட்டுச் செல்லவேண்டும் என்பதும், அவ்வருளை முன்னிட்டுச் சென்றபோதும் அகன்ற தற்போதத்தால் எதிரிட்டுப் பார்க்கலாகாது என்பதும், அறிவித்தவாறு காண்க. (௧௦)

நீர் கூறியவாறே யோகிகளும் சிவம் வாச்சுமனதீத கோசரம்என்றுகூற நீர் அவரை மறுப்பதென்னை? எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

மனவாக்குக் காயத்தான் மாய்ந்தளவை மாண்
ட, தெனவாய்ப் பறைபறையி லென்னும்-நினைவ
தெலாம், சாக்கிரப் பொய் தானுந் தனியனவன்
றற்பரமும். நீக்கமற்ற பூரணமென் னில்.

(இ-ள்.) மனம் வாக்குக் காயத்தால் மாய்ந்து அளவைமாண்டது என வாய்ப்பறை ஆற்றயில் என ஆமதினைவது எலாம் சாக்கிரப்பொய் எ-று. மனவாக்குக் காயத்தால் வருந்தி யோகசமாதிகூடிச் சிவத்தைப்பெறுது, அம் மனவாக்குக்காயங்களால் அளவிடப்பட்ட அளவைகளை எல்லாங்கடந்தது. அச்சிவம், என்னைப்பிறர்க்கு வாய்ப்பறை ஆறைந்து கூறிய ஆற்றுன், அவர்க்குப் பயனென்னை உண்டாம். அவர் பாவிப்பதெல்லாம் சாக்கிரப்பொய். ஆகலின்,

தானும் தனியன அலனதற்பரமும் நீசம் அறபூரணம் எனவில் எ-று. ஆன்மாவும சிவத்வைதவிட ஓர் தனி முதலவன் அன்று என்றும, அச்சிவமும் ஆன்மாவைவிட்டு நீங்காது உடபுறமயாய் நிறைந்துள்ள பரிபூரணம் என்றும் வேதாகமங்கள் கூறும் எனின எ-று.

கூறும் எனின பொய்யாகலின பயனென்னை உண்டாம் என முடித்துக்கொளக.

மனத்தால் வருந்துவது வாயுவை உண்மறித்தல், வாக்கால் வருந்துவது சாத்திரம்பாாததல, காயத்தால்வருந்துவது ஆதனங்கட்டல் ஔடதம் புசித்தல் முதலியன. அளவை என்பது காட்சி அநுமானம் ஆகமம் முதலியன. அவ்வளவைமாண்டது ஆன்மாவும் சிவமும் இரண்டற்றிருந்த இடம். அதனை அறியாது மானதக்காட்சியில நின்று அளவைமாண்டது என்றமையால், "வாய்ப்புறை யறையிலென்னும்" என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் அவர் அங்ஙனம் கூறினாராயி னும் மனதிகளைக்கடந்துநின்ற பூரணத்தை உணர்ந்த வரலர் என்று அறிவித்தவாறுகாண்க. (கக)

வாயுமனங் கண்ணசையா வாறடக்கி மக்கின மாய், நீபுதைந்து போய்க்கூட னீதியோ-காயத் துக், குட்புறம்பாய் நீதானு யுண்டில்லை யாயதற் கும், அப்புறமாய்த் தாக்கற்ற தை.

(இ-ள்.) காயத்துக்கு உள்புறம்பு ஆய் நீ தான் ஆய் உண்டு இல்லை ஆய் அதற்கும் அப்புறம் ஆய்த் தாக்கு அற்றதை எ-து. வெறுங்கடத்திருந்த ஆகாயம்போன்று இக்காயத்திற்கு உள்ளும்புறம்புமாய், நீ அருள் தானாகியகாலத்து உண்டென்றும் இல்லையென்றும் சொல்லப்பட்ட அநுபவமாய், அதறகும் அப்பாலாய் ஒன்றோடும் தாக்கற்றிருந்த சிவத்தை,

வாயுமனம் கண் அசையா ஆறு அடக்கிமக்கினம் ஆய் நீபுதைந்து போய்க்கூடல் நீதியோ எ-து. வாயுவும் மனமும் கண்ணும் சிறிதும் அசையாவாறு அடக்கி, அங்ஙனம் அடக்கியபோதமும் தோன்றாது அவற்றுள் மறைந்து, நீ சென்று அடையத்தொடங்குதல் முறைமையோ எ-று.

ஆன்மா அருள்வயப் பட்டபோது எல்லாம் அவ்வருள் வடிவாய்த்தோற்றலான் உண்டென்றும், அங்ஙனந் தோற்றிய அருளை இன்னபிரகாரமாய் இருக்கின்றது

என்று சொல்லக் கூடாமையான், "இல்லையாய்" என்றும், அதனையும் கழன்று சுசாரீதப்படுதலின், "அதற்கும் அப்புறமாய்" எனவும் கூறினர்.

இத்திருவெண்பாவால் பூரணத்தை அடைதற்கு ஈது உபாயம் அன்றென்று அறிவித்தவாறு காண்க. (கஉ)

ஒட்டா திருக்கவென்று லொட்டா துறக்கமாம்
சுட்டா திருக்கிற் சுடர்க்கொழுந்தாம் - துட்ட
மனத்தோடு வாயுவைநீர் மண்டையிலே வைக்க
நினைப்பீ ரிதென்ன நிலை.

(இ-ள்.) ஒட்டாது இருக்கவென்றால் ஒட்டாது உறக்கமும் சுட்டாது இருக்கின் சுடர்க்கொழுந்தும் எ-து. உமது யோகத்தால் கருவிகள்ஒன்றும் தாக்காது ஒழிந்திருப்போமென்று நீர் கருதினால், அக்கருவிகள் ஒழிந்தபடி நிற்க வொட்டாது; கேவலம்வந்து சாரும்; அக்கருவிகள் ஒன்றையும் எதிரிடாது பார்த்திருப்போமெனில் ஆண்டு ஓரொளிதோற்றும். (மனத்தால் வாயுவை அடக்கி நிற்பின் அங்ஙனமாமெனின்.)

துட்ட மனத்தோடு வாயுவைநீர் மண்டையிலேவைக்கநினைப்பீர் இதுஎன்னநிலை எ-து. அக்கொடிய மனத்துடனே வாயுவையும் பிரமரந்திரத்தில் நிறுத்துதலே முத்திஎன்று அப்பிரமரந்திரத்தில் அவற்றை நிறுத்தக் கருதுவீர்! இஃதென்ன உண்மைநிலை எ-று.

மனத்தையும் வாயுவையும் பிரமரந்திரத்தில் நிறுத்தினால் கருவிகளெல்லாம் ஒழியும்; அவையொழியவே கேவலம் நீங்கும்; அது நீங்கவே சம்மோடு தமக்குள் இருந்த அறிவுக்கும் திருவருளும் தெரியாது. ஆதலின், அந்நிலையை, "ஏதொன்று நில்" என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் யோகியாது கருத்தை எடுத்துக்காட்டி, இங்ஙனம் நிற்பின் ஆநந்தம் தோற்றும் எனின், எங்ஙனம் நிலையைப் பெறுவீரென்று அவரை மறுத்தவாறுகாண்க. (கக)

வாயுவைவிட்டு மனத்தைமாத்திரம் நிறுத்தினால் சிவத்தைப் பெறலாமோ? எனின், மேற் கூறுகின்றார்.

கூட்டிற் குரங்கைவிழுப் கோமணிக்கூத் தாமனத்
ஆட்டிப் பிடித்தா ரடக்குவார்-காட்சியறச [தை
சும்மா விருக்கி லசையாது சுற்றுவிறி
சம்மானை பம்பரங்கா ணும்.

(இ-ள்.) காட்சிஅறச சும்மாஇருக்கில அசையாது சுற்றுவிறிசு அம்மானை பம்பரம் எ-று. போதம்ஒன்றையும் எதிரிட்டு நாடாது சும்மாஇருப்பினும் ஒருவர்பிடித்து அசைக்காததானே சுற்றுகின்ற விறிசுபோலும், ஒருவர் எறிந்து பிடியாததானேசுழலும் அம்மானைபோலும், ஒருவர் ஆட்டாததாலும் பம்பரம்போலும் (தானேவிளைந்தெழுந்து அசைவதனின்)

கூட்டில் குரங்கை நிழல் கோரணிக்கூத்தும் மனத்தை ஆட்டிப்பிடித்து ஆர் அடக்குவார் என்று. கூட்டில் அடைத்துவைத்த குரங்கைப்போலும், நிழற்பாவைக் கோரணிக்கூத்தைப்போலும், ஒருவர் பிடியாதிருக்கவும் தானே சேட்டிக்கும் மனத்தைப் போதத்தால் பற்றிப் பிடித்து ஆட்டி யாவர் அடக்கிக்கொள்வார் என்று.

உடம்பிலிருந்து சேட்டித்தலின், "கூட்டிற் குரங்கை" என்றும், நிழற்கோரணிக்கூத்தைக் கண்டமாத்திரம் அனுபவிப்பதற்குக் கூடாததுபோல, மனத்தினது போக்குவரத்து கூடியவரேனும் அதனை அறிந்து பற்றக் கூடாமையின், "நிழற்கோரணிக்கூத்து" என்றும், பன்முகமாய்ச் சிதறியெழுதலின், "விறிசு" என்றும், குதித்துக் குதித்தெழுதலின், "உம்மானை" என்றும், ஓர்கணத்தில் அநேகஞ் சுழலாகச் சுழல்வதனால், "பம்பரம்" என்றுங் கூறினார்.

கூட்டிற் குரங்கையும் நிழற்கூத்தையும் தூலமாகலின், போதம் அசைந்துவிட்டது அதனது அசைவிற்கு உவமையும், விறிசும் அம்மானை பம்பரத்தையும் சூக்குமம் ஆகலின், போதம்சிறிதடங்கிய இடத்து அம்மனத்தின் அசைவிற்கு உவமையுமாகக் கொள்க. (கசு)

பற்றுத போதும் பதறும் பழக்கமதைக்
கற்று லென்னாகக் கலக்காது-சற்றேனீ

தீண்டிவிடிற் றுன்காண செனன மரணமது
மாண்டுவிடி னீசிவமா வை

(இ-ள்.) பற்றுந்போதும் பற்றும் பழக்கமதைக் கற் றுல் என்னாகக் கலக்காது எ-று. நா பொருளையும் போ தங்கருதாது அசைவற நிறுத்தபோதும் முன்னா அசை ந்த அப்போதத்தைக்கொண்டு கூடிய பழக்கத்தான் விளைந்தெ ழும் மனத்தைப் போதத்தால் பிடித்துச் சாதித்து அட க்குவனெனின், உன்னை எங்ஙனம் மயங்காக் கலக்காது,

நீ சற்றே தீண்டிவிடின் ஞான செனனமரணம் அது மாண்டுவிடின் சிவமாவை எ-று. நீ உன்போதத்தால் அம்மனத்தினைக் கணப்போதாயினும் பிடித்து விடுத்தி எனின், அதுதானே பிறப்பும் இறப்பும் ஆம். அங்ஙனம் பிடித்து விடுக்கும்போதும் இரக்கும் உபாயம் அறிந்து இறந்தியெனின், அம்மனமும் இறக்கும் நீயும் சிவமாவை.

பிடித்தபோது நினைப்பும் விடுத்தபோது மறப்பும் வருதலின், "செனனமரணம்" என்றார்.

இவ்விரண்டு திருவெண்பாவானும் தற்போதத்தால் மனத்தை அடக்கக் கூடாதென்று அறிவித்தவாறு காண்க. (கரு)

அறிவா யிரீர்மயக்க மாகா தசையில்
விறிசாய விடாதோ விகற்பம்-பிறியாத்
தராசி னுனிபோற் சமாதிவரின் ஞான
இராசனுமக் கொப்பா ரெவர்.

(இ-ள்.) அறிவு ஆய்இரீர் மயக்கம் ஆகாது அசையில் விகற்பம் விரிசு ஆய்விடாதோ எ-று. கருவிகளையெல்லாம் நீங்கி நின்ற உயிர் அறிவை விட்டுநீங்காத அருள் அறிவாயிருங்கோள்; அங்ஙனம் இருப்பீரெனின், மயக்கம்வந்தடாது. அவ்வுயிரறிவைப் பிரியா அறிவைத் தற்போதத்தால எதிரிட்டுப் பார்ப்பதாய் அசையில் விகற்பஞ் சுழல விரிசுபோலாய்ச் சுழலும். (ஆகலின், அங்ஙனம் பார்த்து அசையாது.)

பிரியாத் தராசின் நுனிபோல் சமாதிவரின் ஞான இராசன உமக்கு ஒப்பார்எவர் எ-று. இரண்டுதட்டிலும் இட்டபொன்னும் கல்லும் சரியானபோது கீழ்நின்ற முள் ஓர்பால்சாயாது மேல்நின்ற முள்ளைப் பிரியாதிருந்த அத்தராசின்முள் நுனிபோல, மயக்கமும் விகற்பமும் அடாது அவ்வருளறிவின் நேரே உமதுபோதம் அசைவற்று இருக்கும் சமாதி வருமாயின், அப்போது நீர் ஞானராசன ஆவீர்; அஃதன்றி இவ்வுலகத்து உமக்கொப்பாரும் யாவர் எ-று.

கல்போலும் கேவலம், பொன்போலும் சகலம், அக்கல்மிகுந்தபோது கல்தட்டுப் புறத்தும் பொன்மிகுந்தபோது பொன்தட்டுப் புறத்தும் சாயும். கீழ்நின்ற முள்போல் ஆன்மா, இம்முள் சாய்ந்தபோதும் சாயாது அசைவற நேரே நின்றபோதும் அசைவற்றுமேல்நின்ற முள்போல் அருளை அறிக. மேல்நின்ற முள்போல் கீழ்நின்றமுள்ளும் அசைவற்நேரே நிற்றல்போல் ஆன்மா,

அருளில் அசைவற நிற்கவேண்டும். ஆகலின், "தராசு நுனிபோல்" என்றார். இங்ஙனம் நிற்கின்ற சமாதிவருதல் அரிதாகலின், "வரின்" என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் கேவலசகலங்கள் தாக்காது திருவருட்கண் நிற்றற்கு உபாயங்கூறிய வாறுகாண்க.

இங்ஙனம் கேவல சகலங்களை நீக்கித் திருவருளில் அசைவற நிற்கக்கூடாது. ஆயினும், அந்தக்கரணங்களை அடக்குதற்கு உபாயம் மேற்கூறுகின்றார்.

நீர்க்குப் பதமு நெருப்புச் சுடுந்தொழிலும்
காற்றைச் சலிக்கவுமார் கற்பித்தார்- ஆக்குமிது
போகா மனதி புதைக்குநிழல் போலாநீ
ஆகாயம் போற்பா ராறும்.

(இ-ள்.) நீர்க்குப்பதமும் நெருப்புச்சுடும் தொழிலும் காற்றைச்சலிக்கவும் ஆர்கற்பித்தார் ஆக்கும் இது மனதிபோகா எ-று. நீர்க்குக்குளிர்ந்து பதஞ்செய்யும் குணமும், நெருப்பிற்குச் சுட்டொன்றுவிக்கும் குணமும், காற்றிற்குச் சலித்துத் திரட்டும் குணமும் கற்பித்தார்யாவர்? அவற்றிற்கு இக்குணங்கள் இயல்பானவாறுபோல், மனத்திற்கு ஓர்பொருளைப் பற்றும் குணமும், புத்திக்கு அதுபற்றியபொருளை நிச்சயிக்கும் குணமும், அகங்காரத்திற்கு அதுநிச்சயித்தபொருளை அபிமானிக்கும் குணமும், சித்தத்துக்கு அஃது அபிமானித்த பொருளைச் சிந்திக்கும் குணம் இயல்பாம். ஆகலின்,

யாவர்க்கும் இம்மனமாதி அந்தக் கரணங்கள் நீங்கா; ஆயின், (நீர் இங்ஙனங் கூறிய ஆற்றால் அக்கரணங்கள் அங்ஙனம் இருப்பன அன்றி அவற்றை நீக்கவேண்டா வோ? எனின்.)

புதைக்கும் நிழல்போல் ஆம் நீ ஆகாயம்போல்பார் அறும் எ-று. தன்னைப் புதைக்க மண்போடும் தோறும் அம்மண்மீது மேன்மேல் எழும்பிப் புதைக்கும் நிழல் போலும் அக்கரணங்களை உன்போதத்தான் அடக்கும் தோறும் இப்போதத்தின்மீது மேன்மேல் எழுவதாம்; ஆகலின், உனது உயிரைப் பிரிவறநிறைந்த அருளை உட்புறம்பும் அனைத்தும் தாக்கற நிறைந்த ஆகாயம்போல், அவ்வருள்ஞானக்கண்ணால் தேகாதி பிரபஞ்சங்களை எல்லாம் நிரந்தரமாய்ப்பார்; இங்ஙனம் பார்த்தபோது அக்கரணங்கள் அறும் எ-று.

இதனால் அகக்கரணம் பொறிவழிச்சென்று பிரபஞ்சத்தைத் தாக்கும்பொழுதும், அங்ஙனம் செல்லாவிட்டு அவ்வாசனையால் உள்ளே அசையும்போதும், தற்போதத்தால் அடக்கின அடங்காது மேன்மேல் எழும். ஆகலின், புறம்பும் உள்ளும் திருவருளைப் பரிபூரணமாய்க்காணின் அகக்கரணங்கள் அடங்கும் என்பதாயிற்று. நீராதி இயற்கைக்குணங்களைப் போதத்தால் அடக்கக் கூடாததுபோல், மனாதி இயற்கைக் குணங்களையும் இதனால் அடக்கக்கூடாதென்பதூஉங் காண்க.

இத்திருவெண்பாவால் திருவருளை உள்ளும் புறனும் பரிபூரணமாய்ப் பாவித்தால் கரணம் அடங்கும் என்று அறிவித்தவாறு காண்க. (௧௭)

இங்ஙனம் உள்ளும் புறனும் பரிபூரணமாய்ப் பாவிப்பது அருளன்றோ! எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

மண்ணை மலையை மறிகடலை வானகத்தை
எண்ணி லளந்தறிய வொண்ணுமோ உண்மையைநீ
உண்டென்னி லோவார்த்தை யுண்டல்லா துன
னொழிவைக், கண்டறியி னொளியமாங் காண்.

(இ-ள்.) மண்ணைமலையைமறிகடலை வானகத்தை எண்ணில் அளந்து அறியவொண்ணுமோ எ-று. மண்ணக முழுமையும் வானகமுழுமையும் நீட்டல் அளவையானும், மலையைஎடுத்தல் அளவையானும், மறிகடலைமுகத்தல் அளவையானும், எண்ணிறுத்து ஒருவரால் இவ்வளவென்று அளவிட்டறியக்கூடுமோ. அதுபோல,

உண்மையை நீ உண்டென்னிலோ வார்த்தை உண்டு அல்லாது உனதொழிவைக்கண்டு அறியின் ஒளியம் ஆம் எ-று. இருநூற்றிருபத்துநாலு புவனங்கட்கும் அவற்றுள் இருந்த சராசர உயிர்கட்கும் உட்புறம்பாய் நிறைந்துள்ள திருவருளை நீ உண்டென்று சொற்றினனின், அவ்வாறு சொல்லும் உரையாவது அன்றி இச்சொற்குப் பொருள் இது என்று உரைப்போதத்தால் இதனை ஆகாசத்தில் தோற்றும் அவ்வருளைக் கண்டு அளவிட்டு

அறியக் கூடுமோ? அங்ஙனம் அன்று; அளவிட்டறிவேன் எனில், உனக்கு அனன்னியமாய் இருந்த அவ்வருள் அனன்னியமாய் நீங்கும் எ-று.

இதனால் போதசத்தாற் சிறிதளவிட்ப்படும் மண்ணாதி பொய்ப்பொருளையே முற்றும் அளவிடக்கூடாதெனின், அப்போத நாசத்திருந்த மெய்ப்பொருளை எங்ஙனம் அளவிடக்கூடும் என்பதாயிற்று. அருள் அனன்னியமாயிருந்துள்ளது; ஆயினும், போதஞ் சடித்தபோது மலவாசனை தோன்றும், இம்மலவாசனையோடுங் கூடிய போதத்திற்கு மலரஞ்சிதமாயிருந்துள்ள அவ்வருள்தோன்றாது. ஆகலின், "அனன்னியமாங்காண் என்றார். காண் அசை.

இத்திருவெண்பாவால் அருளை எதிரிட்டு அறியின் அன்னியமாம் என்று அறிவித்தவாறு காண்க. (கஅ)

உதித்தொடுங்கும் பொய்க்கா ருபாதான மென்று
துதிப்பை யுதிப்பா லொடுக்கின்-பதைத்தெழுந்
த, பந்தன்றே சாட்சியைப்போற் பார்வேர் பறி
கொந்தலர்ந்து காயாதொக்கும். [த்துமரம்

(இ-ள்.) உதித்து ஒடுங்கும் பொய்க்கார் உபாதானம் என்று உதிப்பைஉதிப்பால் ஒடுக்கின் பதைத்து எழுந்தபந்து அன்றேசாட்சியைப்போல் பார் எ-று. ஆகாயத்தில் தோன்றி மறையும்கார்போல், மாயையில் தோன்றி ஒடுங்கும் பொய்யாகிய கரணங்களையும் அம்மா

யை என்று அருளால்கண்டு நீக்காது: அதனை மெய்போல்கருதி அக்கரணங்களைப் போதத்தால் அடக்கில், அவைகரத்தால் அறையுந்தோறும் விசைந்தெழுந்த பந்துபோல் ஆகாவோ? அப்பந்தைக்கரத்தா லறையாதுவிடுத்தால் நிலத்திற்கிடக்கும். ஆகலின், இதன்சாட்சியைப்போல் உன்போதத்தால் அவற்றை அடக்கின,மேன் மேலெழும் என்பதையும், உன்போதம் சும்மா இருப்பின் அவைதாமே அடங்கும் என்பதையும், பார்த்தறிதி, (அஃதனறியும்.)

வேர்பறித்தமரம் கொந்து அலர்ந்துகாயாது ஒக்கும் எ-து. நிலத்தில் ஊன்றிய முதல்வேர்பறிந்தமரம பூத்துக் காயாது. அதுபோலும், உன்போதம்அற்றபோது கரணஇந்திரியங்கள் ஒன்றும தோன்றாது அறும்.

உபாதானம் என்றது மாயையை, அதுகாரியத்தலைக் காரணமாகக்கூறியது. கரணம்போல தோன்றி மறைதலின போதத்தையும், "உதிப்புஎன்றார்" கரணங்கள போதம்இருந்தபோது இருந்தும் இறந்தபோது இறந்தும்வருதலின், போதத்தைவேர்க்கு உவமையாகக்கூறினா.

இத்திருவெண்பாவால் அருளால் கருவிகளினது உண்மையை அறிந்துநீக்கினல் நீங்குமென்பதும், போதத்தால அடக்கின்மேன்மேலும் எழும்என்பதும், கருவிகளை நியதிகளைந்து தறபோதத்தையும் அடக்கினல் மீட்டும் கருவிகள் தோற்றுவென்பதும், அறிவித்தவாறு காண்க. (கக)

இங்ஙனங் கருவிகளும் போதமும் இறந்துநின்ற இடத்துவரும் இலாபம் எனை ? எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

சுட்டுப்போ தங்கழன்ற சுத்தமரை மாத்திரையில
மட்டுத்தா னற்றநிட்டை வாய்க்குமால-கெட்டே
தலைச்செய்யு மாநந்தஞ் சற்றேபால்வாரி [ன்
முலைக்கண்ணிற் றோன்று முறை.

(இ-ள்.) சுட்டுப்போதம கழன்றசுத்தம் அரைமாத்திரையில மட்டு அற்றநிட்டைவாய்க்கும் கெட்டேன் தலைச்செய்யும் ஆநந்தம் சற்றே எ-து அரைக்கணப்போது ஆயினும் இது அது என்றுசுட்டி அறியும் தற்போதம் ஒழிந்த ஓர்வரம்பின்றிய சுத்தமாகியநிட்டைவாய்க்கும. ஆயின, கெட்டேன் ஆண்டுப் பிரவேசிக்கும் பேராநந்தம அற்பமோ?

முலைக்கண்ணில் பால்வாரிதோன்றும் முறை எ-து. முலையினது சிறியகண் துவாரத்தில் பெரியபாற்கடல் உதயமான முறைமைபோல் பரிபூரணமாய்த்தோற்றும் எ-று.

ஈண்டுச்சுத்தம்என்றது பரையோகம், இப்பரையோகத்தில் ஆன்மபோதம் மிகவும் தேய்ந்திருத்தலின் அதனை, "முலைக்கண்" என்றும், இங்ஙனம் இருந்தபோது அரைக்கணத்தில் அப்பரையோகம்நீங்கிப் பரிபூரணாநந்த

ம் அநுபவமாய்த்தோற்றலின் அதனை, "பால்வாரி"என்றுங்கூறிஞர். தான், ஆல், அசை.

இச்திருவெண்பாவால் கருவிகளும் போதமும்இறந்த நிலையிலநின்ருல ஆநந்தலாபம் உண்டென்று அறிவித்தவாறு காண்க.

ஆகாயத் தேபலவுந் தோன்றி யடங்காதோ
நீகாயத் தோடழுந்தி நீங்கியருள்-ஆகாதோ
என்றுசலிப் பானே னெதிரற்ற பூரணத்தே
ஒன்று மிலேக்கா ஞனக்கு.

(இ-ள்,) நீ காயத்தோடுஅழுந்தி நீங்கிஅருள்ஆகாதோ என்று சலிப்பான் ஏன் எ-று. நீ சாயததோடு பொருந்தி இருப்பதாய்க் கருதி இக்காயம் நீஙகி எனக்கு ஓர்காலம் திருவருள்வடிவம் ஆகாதோ? எனறு சலித்துத்துயர் உறுவானேன.

ஆகாயத்தேபலவும் தோன்றி அடங்காதோ எதிர் அற்றபூரணத்தே உனக்கு ஒன்றும் இலே எ-து ஆகாயத்திளிடமாய்ச் சரஅசரதேகங்கள் பறபலவும் தோன்றிநின்று அழியாதோ? அதுபோல, உனபோதம் ஓர பொருளேயும் எதிரிடாத அற்றபோது உன்னே விழுங்கிநின்ற அருட்பூரணத்தில உனககு அத்தேகாதி பிரபஞ்சங்கள் ஒன்றும் இல்லே எ-று.

ஆகாயத்திளிடமாய்த் தோன்றி ஓடுங்கும் காயங்கள் அவ்வாயுாகத்திற்கு அனவியமானதுபோல், மூன்

தேகாதிகளை யானெனது என்று பற்றிநின்ற போதம் திருவருளில் அழுந்திய பூரணமாய்ப்போகத் தேகாதி பிரபஞ்சங்கள் அனனியமாயத்தோற்றும் ஆகலின், "ஆகாயத்தே பலவுருத்தோன்றி யடங்காதோ" என்றும், பொய்யாய்த் தோற்றலின், "ஒன்று மிலைக்காண்" என்றுங்கூறினார். காண-அசை.

இத்திருவெண்பாவால் அருள்வடிவமாய என்னைக் கிருப்பன் என்றமாணாக்கனுக்கு அவ்வருள்பூரணமென்றும், உனசுட்டிப்போதம் அற்றால் அதனைவிட நீ ஒருமுதலன்று என்றும் அறிவித்து, அவனதுதுயரை மாற்றியவாறு காண்க. (உக)

அயன் யோகப்பழக்கம் நீங்கற் பொருட்டுப் பழக்க இலக்கணம் எடுத்து மேற்கூறுகின்றார்.

பழக்கங் கொடியதுபார் பாறையினுங் கோழி
கிழிக்கும் பொலியைக் கிளறும் விழித்தும்
குருடாங் கொளிபகையாய்க் கூசிக்கோல போ
அருளைப் பகுக்குமான் மா. [டார்

(இ-ள்.) பழக்கம் கொடியதுபார் பாறையினும் கோழி கிழிக்கும்பொலியைகளிறும் எ-து யாவர்க்கும் பன்னுள் தொன்று தொட்டுவரும் பழக்கம் நீக்கக்கூடாமையின் மிகவும் கொடியது. அதனை நீபார்த்தறிதி, அஃதெங்ஙனம் எனின், பன்னுள் குப்பைசீத்தபழக்கத்தசு

ல் கோழி கற்பாறையாயினும் சீக்கும், நெற்பொலிமே லவிடப்பினும் சீக்குறுய, அஃதன்றி.

விழித்தும் குருடர்க்கு ஒளி பலகையூடக் கூசிக்கோல போடார் அருளை ஆன்மா பகுக்கும் எ-று. காசநோய படர்ந்த குருடர் கண்ணோயதீர்ந்து விழித்தபோதும், கதிரொளி இருட்பலகை போலாய்க்கூசி முனபிடித்தகோலை கைவிடார். அவர்போல, அருளையடையார் முன்னா அது இது என்று நாலுவாயப்பகுத்த பழக்கத்தால், இபபோது பகுத்தற்கு இடமின்றி, எங்கும் தானாயிருந்த அவ்வருளை அடைந்தும், ஆன்மா அதனைப் பகுத்துநாடும் எ-று.

சீக்கக்கூடாத பாறையைச் சீத்தல்போல பகுக்கக் கூடாத அருளைப் பகுத்தலானும், கிளறவேண்டுவது இன்றி நின்று தன்னுதபொலியைக் கிளறுதல்போல, பகுக்கவேண்டுவது இன்றி இருந்து அருளாநந்தத்தை அநுபவியாது அவ்வருளைப்பகுத்தலானும், காசமிகுந்த போது கூசிப்பிடித்தகோலை அக்காசநீங்கிக்கதிரொளி கண்டும், இவ்வொளி முன்தோன்றிய இருளாயக் கூசிக்கை விடாபோலும், முன்னர் ஆணவமறைப்பானது இதுவென்று பகுத்த போதத்தை இப்போது அவ்வாணவம்நீங்கி அருளொளிகண்டும், இவ்வருளொளியை முன்னர் ஆணவ இருள்போல் பாவித்துவிடார். ஆகலினும், இங்ஙனம் உவமைகூறினர்.

தேகாதிபிரபஞ்சங்களை எல்லாம் திருவருள் வடிவாப்க்காண்பதே அன்றி, அவற்றை நாமரூபாய்ப் பகுப்பினும் இவ்வருளைப் பகுப்பதாகாதென்பதூஉங் காண்க. (௨௨)

கட்டியநாண் விட்டாலுங் கந்தகலாக் கன்றுக
ளைத், தட்டிப் புறப்படுத்துந் தன்மைபோல் – ஒ
ட்டொழித்து, நின்றாற்போ னீசிவமாய் நில்லெ
ன்று நீக்கமறுத், தொன்றாக்கி லொன்றிரண்
டாகும்.

(இ-ள்.) கட்டியநாண்விட்டாலும் கந்து அகலாக்கன்றுகளைத் தட்டிப் புறப்படுத்தும் தன்மைபோல் எ-று. தறியோடுங்கட்டிய தாம்பைத்தெறித்து விடினும் முன்கட்டி யிருந்ததுபோல கருதி, அத்தறியைவிட்டு நீங்காத கன்றுகளைக் கரத்தால் தட்டி ஓட்டிவெளியில புறப்படுத்தும் முறைமைபோல.

ஒட்டொழித்து நின்றால்போல் நீசிவம்ஆய் நில்என்று நீக்கம் அறுத்து ஒன்று ஆக்கில் ஒன்று இரண்டு ஆகும் எ-று. முன்பந்தமா யிருந்துள்ள முப்பத்தாறு கருவிகளையும் விடுத்துத் தனையும் திருவருளையும் அறிவித்து அவ்வருளோடும் சேர்த்தி, அவ்வருள் அசைவறநின்றாற்போல் நீ உனபோதம் அசைவறுச் சிவமயமாய் நில்லென்றுகூறிச் சிவத்தைவிடத் தானொரு முதல்என்றுகருதும் அவிதபாவனையை மாற்றி, அச்சிவத்தோடு ஒன்றாக்கினும் போதஒழிவால் அதனோடுஒன்றுண ஆன்

மா போதஅசைவால் இரண்டாகும். ஆகலின், இதனது போதம் இருந்தவாறு என்னை எ-று.

தம்புசெறிந்த வீடுவிதப்போதே தாயைச்சென்று கூடிப்பால் உண்ணும் கன்றுபோல, ஒட்டொழித்தபோதே தற்போதம் ஒழிந்து அருள்வழிச்சென்று சிவத்தை அடைந்து பேரின்பத்தைப்பெறும் பக்குவர்போலாகாது, கட்டியநாண விட்டாலுங்கந்தகலாது நின்ற கன்றுகளைக் கரத்தாலச்சட்டி வெளியிற்புறப்படுத்தித் தாயோடுஞ்சேர்த்து முலையைப் பிடித்துண்ண விடுப்பினும் உண்ணாது மீளுமாறுபோல, ஒட்டொழித்தலும் தனி அருளோடுஞ்சேர்த்த துவிதபாவனையைமாற்றிச் சிவத்தோடொன்றாக்கினும் அச்சிவத்தோடு இரண்டறநின்ற ஆனந்தப்பேற்றை அடையாது தற்போதஅசைவான இரண்டாகல்லான, இவர்க்கு இக்கன்றுகளை உவமைகூறினார்.

குரங்கை நினையா திருவென்று கூறத்
திரும்பி யதுவே தியானம் வருங்கதைபோல்
நீசிவமாய் நில்லென்று நீங்கியது வாய்நினைந்து
மாய்வையது வன்றோ மலம்.

(இ-ள்.) குரங்கைநினையாது இருஎன்றுகூறத் திரும்பிஅதுவே தியானம்வருமகதைபோல் எ-து. ஓர்புருடன் ஓர்பேதைக்குக் குரங்கினை நினையாது இருக்கின [illegible]கூற, அவன் அங்ஙனங்கூறிய மாத்திரத்தில் மீண்டு

அக்குரங்குத்தியானமே இவனுக்கு மனத்தில் குடியாயிருந்ததென்று உலகத்தில் வழங்கும் கதைபோல.

நீ சிவம்ஆய் நில்லென்றால் நீங்கி அது ஆய் நினைந்து மாய்வைஅது அன்றோ மலம் எ-று. நீ வேறொன்றையும் எதிரிடாது சிவமயமாய் நில்லென்று கூறினால், அங்ஙனம் எதிரிடும்போதம் ஒழிவித்த அச்சிவமயமாய் நிற்பது என்று அறியாது, போகக்கால் சிவத்தை எதிரிட்டுப் பார்த்துயான் சிவமயமாயினேன் ஆயினேன் என்று கருதி வருந்துவாய்; இங்ஙனம் கருதி வருந்தப்பண்ணுவது அன்றோ மலமாவது எ-று.

கூரியபுத்தி உடையோனுக்கு நீ குரங்கைநினையாதிருவென்று கூறினால், அக்கணமே அந்நினைவை ஒழித்திருப்பன். அதுபோல, தீவிரதர பக்குவனுக்கு நீ சிவமாய் நில்லென்றால் அக்கணமே சிவமென்றுந் தானென்றும் கருதும் துவிதபோதமொழிந்து சிவமாய் நிற்பனென்று அதற்கு எதிர்மறையும் வருவித்துக்காண்க. (உச)

மணிப்பாம் பிருளின் மறைந்திருக்கத் தேடும்
கணக்காந்தற் போதத்தைக் காட்டி-உணர்த்துகி
நீரிற்கிணறு நிழலுயுத்தமும போலாம் [னும்
ஆரித்தை நீக்கியிருப் பார்.

(இ-ள்.) மணிப்பாம்பு இருளில் மறைந்துஇருக்கத்தேடும் கணக்குஆம் தற்போதத்தைக்காட்டி உணர்த்துகினும் எ-று. சென்னியின் மீதுமணியையுடைய பாம்பு

தான் இருளிடத்து மறைந்திருப்ப இருளைத்தேடும் முறைமைபோலாகும். நீ உன்போதத்தை முனைவிட்டு அருளிடத்து மறைந்திருப்ப அருளைத்தேடு முறைமையென்று போதஞ் சேவிப்பதைக்காட்டி, அருளையும் உனைவிட்டு நீங்காச பரிபூரணமென்று அறிவிப்பினும் தெளிந்து கொள்ளாது.

நீரிலிணைறும் நிழல உயக்சமும்போலாம் ஆர இத்தைநீக்கி இருப்பார் எ-து. பிரளயமாயக்கோதத்தினிற சுத்தசலத்தில் கிணறுதொட்டு நீர் தேடும் ஒருவனைப்போலும், சனாநிழலை எதிராயக் கருதி அதனொடு யுத்தஞ் செய்யும் ஒருவனைப்போலும், பின்னரும் உன் போதஞ் சேவியாநிற்கும். ஆகலின், இப்போதத்தை நீக்கிச்சிவமாயிருப்பார் யாவர் எ-று.

சென்னியின்மீது மணிச்சுடரை உடைய பாம்புஇருளைத்தேடுந்தோறும் அவ்விருள் நீங்குவது அன்றி நில்லாது. அதுபோல, தற்போதத்தை முனைவிட்டு அருளைத் தேடுந்தோறும் இவ்வருள் நீங்குவது அன்றி நில்லாது என்பதும், அப்பாம்பு சென்னிமணியைப் புறைவழிக் கொண்டு வாய்க்குள் அடக்கின், இருள்தேடவேண்டுவதின்று. அதுபோல, முனைவிட்டபோதத்தைப் பின்னிட்டால் அருள்தேடவேண்டுவது இன்று என்பதும், அவ்விருள் நிறைந்தாற்போல் இவ்வருள் நிறைந்திருப்பதென்பதும், நீர் வெள்ளமாயிருக்கவும் அந்நீரில் கிணறுதொட்டு நீர் சம்பாதிக்கத் தொடங்கினவனைப்போ

ல், அருளெங்கும்பிரிவறப்பூரணமாயிருக்கவும், அவ்வரு ளைத்தேடி அருளைச்சம்பாதிக்கத் தொடங்கினேனென பதும், தன்தேக அசைவால் நிழலசைவது என்று அறி யாது அதற்கு ஓர் அசைவு வேறுளதென்று கருதி அத னைத்தடுக்க முயற்சி செய்வானைப்போல், தன்போத அசை வால் கருவிகள் அசைவதென்று அறியாது அதற்கு ஓர் அசைவு வேறுளதென்று கருதி அவற்றை அடக்கத் தொடங்கினேனென்பதும், இவ்வுவமைக் குறிப்புகளா றகாண்க. இவ்வுண்மை எம்போதம் ஒழிப்பார் அரியர். ஆகலின், 'ஆரிதனைநீக்கப்பிறப்பார்" என்றார். "மணிப் பாம்பிருளையென்பது" சர்ப்பாத்தைமுன்னிட்டு அரு ளைநாடுகிறதற்குவமை, "நீரென்று" என்பது அருளை ச்சேதமாக்கொடுக்கிறதற்கு உவமை, "நிழலுயுத்தம்" என் பது தன்னை அருளுக்கு ஊணாக்கொடுத்து நிற்கவே கருவிகள் ஒழியுமென்று அறியாது, தற்போதத்தால் அவற்றை அடக்கத்தொடங்குவதற்கு உவமையெனக் கொள்க.

பழக்கங் கொடியதுபாரென்னும் திருவெண்பாமுத ல் இந்நான்கு திருவெண்பாவானும் அளவில் காலம்தற் போதத்தால் அத்துவிதநாட்டத்தில் பழகிவருதலின், அப்போதமொழிதற்குச் சிவத்தோடு இரண்டற்று இருத் தற்குஉபாயம் யாது கூறினும், பழக்கமிகுதியால் ஆன் மாக்கள் அத்துவிதநாட்டமொழிந்து நிற்றல் மிகவுமரி தென்று அறிவித்தவாறுகாண்க. (௨௫)

ஆயின் இப்பழக்கம் நீங்குமாறு எங்ஙனம் எனின்மே
றகூறுகின்றார்.

உட்புறம்பாம் பூசனையு மியோக சமாதிகளும்
சுட்டறிவு கெட்டவாபோற் றாங்குவது மவிட்டு
பகல்விளக்கு முச்சிப் படிகமும்போற் பாசம் [ப்
அகலநிற்பார்க் காசரியொப் பார்.

(இ-ள்.) உட்புறம்பாகும் பூசனையும் யோகசமாதிகளும் சுட்டு அறிவு கெட்டவாபோல் தாங்குவதும விட்டு எ-து. அந்தரியாகம் பகிரியாகமாயச் செய்யும் பூசைகளும், ஆருதார யாவனுயோக சமாதிகூடுதலும், இது அதன்று சுட்டிஅறியும் சுட்டாந்த கெட்டுப் பரமாநந்தநித்திரை பண்ணும் மெய்ஞ்ஞானிகளைப்போல, மனத்தால் பிராணவாயுவை உள்மறித்துப் பிரமரந்திரத்தில் அதனுள்மறைந்து தாங்குவதும் ஆகிய இவற்றை எல்லாம் பொய்யென்று விட்டொழிக்கி.

பகல்விளக்கும் உச்சிப் படிகமும் போல் பாசம் அகல நிற்பார்க்கு ஆசரியொப்பார் எ-து. பகற்காலத்து ஏற்றிய தீபம்போலும், உச்சிக்காலத்துப் படிகம் போலும், கருவிகள் முப்பத்தாறும் அகன்றுபோகத் திருவருளில் அசைவற நிற்போர்க்கு இணையொப்பாவார் யாவர் எ-று.

இருளில் தோன்றியதுபோல அன்றிச் சூரியப்பிரகாசத்தால் முதல்கெடாது ஒளிகெட்ட பகல்விளக்குப் போல், முன்னர் ஆணவ அந்தகாரத்தில் தோன்றியது

போல் அன்றி அருட்பிரகாசத்தால் முதல் கெடாது
போதங்கெட்டு நிற்றலின், "பகல்விளக்குப்போல்" என்
றும், பொழுதேறுகாலம் சாயங்காலத்து அன்றி உச்
சிக்காலத்தில பஞ்சவன்னங்களையுங் கவராத படிகம்
போலச் சகலகேவலத்துஅன்றிச் சுத்தமாகிய அருள்
நேரோ கருவிகள்ஒன்றோடும் தாக்கறறுநிற்றலின், "உச்சி
படிகம்போல்" என்றும் "பாசமகலநிற்பார்" என்று
ங்கூறினர். பகல்விளக்கென்றது தற்போதம் சீவியா
து அருளிலநிற்றறகு உவமையும், உச்சிப்படிகம்போல்
என்றது கருவிகள் ஒன்றோடும் தாக்கறறு நிற்றறகு உவ
மையும் ஆகககொள்க.

இத்திருவெண்பாவால் நீ இடைநாட்பழகிய யோகப்ப
ழக்கத்தைவிட்டு ஞானயோகததில் பழகுதியெனின் சிவ
த்தைப் பெறலாமென்று அறிவித்தவாறுகாண்க. (உகூ)

ஆயின் ஒன்றையும் கருதாது சும்மாநிற்பின் சிவத்
தை அடைவது எங்ஙனம் எனின்மேற்கூறுகின்றார்.

இருட்கே வலத்தின் றெழுப்பியெதி ரிட்ட,
மருட்கே வலசகல மாற்றித்-திரிச்சுடர்போல், த
ன்னறிவு நின்னிக்குத் தானுணவாய்ப் போவத
ல்லால், உன்னுதலே யொட்டுதல்கா ணும்.

(இ-ள்.) இருள் கேவலத்து இன்று எழுப்பி எதிரிட்
ட மருள்கேவலசகலம் மாற்றி எ-று. கருவிகள்மூப்ப
த்தாறும் இறந்து ஆன்மபோதமும் இறந்து அந்தகா

ரமாயிருந்த கேவலத்தில் நின்றும் இப்போது தனது அருட்சத்தியால் கருவிகளைக்கூடப் பண்ணிச தற்போ தத்தைஎழுப்பிச் சுருதிசுருவாகிய படர்க்கை முன்னி லையாய்நின்று ஞானசமாதிகூடப்பண்ணி அத்தற்போ தத்திற்கு எதிரிட்ட மருளாகிய கேவலசகலங்களைப் பூரணமாகிய தன்மையாய்நின்றுமாற்றி.

திரிச்சுடர்போல் தனை அறிவுதின்னிக்குத் தான்உண வுஆய்ப்போவது அல்லால் உன்னுதலேஒட்டுதல் எ-று. விளக்குச திரிமேலேறிய சுடர் சிறுகச்சிறுகத் தின்று வந்து முடிவில் அத்திரிமுழுதையும் விழுங்குதல் போல, தன்னை அருளால் அறிவித்தபோது தான் இவ்வருள் வழிவரவரச் சிறுகச்சிறுகத்தின்றுமுடிவில தனதுபோ தமெல்லாம் விழுங்கித் தானாயிருக்கும் சிவத்திற்குத தான் புசிப்பாய்ப்போவதுஅன்றித் தான் வேறொரு மு தலாய்நின்று அச்சிவத்தை எதிரிட்டு நாடுதலே அதனை நீக்குதல் எ-று.

கருவிகளும் போதமும்இறந்து கேவலஇருளில் கிட ந்த நீ கிஞ்சிக்கியனாகலின், அவ்விருளை நீக்கக் கருவிக ளைக்கூடமாட்டாய்; கருவிகள் சடமாகலின், உன்னை அவைவந்து கூடிஎழுப்பமாட்டா. ஆகலின், சுதந்தா மாயுள்ள அருட்சத்தி கருவிகளைக்கூட்டி உன்னை எழுப் ப இக்கருவிகளோடுங்கூடி நீ சாக்கிரத்தனானை. இங் ஙனம் உனக்குப் பெதததிலசையில சுதந்தரம் இன்மை போல் முத்திநிலையினும் இன்றாகலின், நீ உன்போதத்

நால் ஒன்றையும் எதிரிடாது அசைவற நிற்றியெனின், அச்சிவந்தானே உன்னை விழுங்கிக்கொண்டு நிற்கும் என்று அறிவிக்கவேண்டி, "இருட்கேவலத்தினெழு பரி" என்றும், "கண்ணறியுக் கணி" என்றுங் கூறினார். "இன்றெழுப்பி" என்றதனால் அநாதியில் எழுப்பியதும் இவ்வாறெனக்கொள்க. காணும்-அசை.

இத்திருவெண்பாவால் கூட்டறிருந்தால் அன்றிச் சிவத்தைப்பெறக்கூடாதென்பதும், அங்ஙனம்நிற்பின் சிவம் தானே விழுங்கிக்கொள்ளும் என்பதும், அறிவித்தவாறு காண்க. (உஎ)

ஆயின் நீர் இங்ஙனங்கூறிய ஆற்றான் வேதாந்திநிலை யென்னையென மாணாக்கன் வினவ மேற்கூறுகின்றார்.

அறிந்ததெல்லாம் பொய்யென்ற வத்துவிதி
யார்க்கும், வெறும்பாழி லூன்றல விடாது - பிற
ந்திறப்பை, ஆனா லுனைக்கொழிவு மாசந்தமாமுதிப்
பும், போனலகா ணுன்மெய்ப்பும் போம்.

(இ-ள்.) அறிந்ததெல்லாம் பொய்யென்ற அத்துவிதியார்க்கும் வெறும்பாழில் ஊன்றல்விடாது பிறந்து இறப்பையாகுதல் எ-று. தம்மால் எதிரிட்டு அறிந்ததெல்லாம் கண்ணினால் அறிந்த காட்சியெல்லாம் கனவுகண்டவாறுபோல யாம் அல்லோம், இவை மித்தியாரூபம் என்று அவற்றை நீக்கிநின்ற வேதாந்தியாருக்கும் அஞ்ஞானம் எதிரீடாய்த் தோற்றுவனயாவும் இன்றிச் சர்வ

சூனியமாயிருந்த பிரமம் நாமென்று இச்சூனியத்தில் தற்போதம்மின்றி நிற்றல் அவாகரும்விடாது. ஆகலின். நீ அவர்போலநிற்றி, ஆயினும், சென்னமரணப்பகையை, இவ்வண்ணம்நிற்பினும் உற்பத்திநாசம் உளவென்னில் இனி உற்பத்திநாசம் இன்றாய முத்திபாதுளெனின.

உனதுஒழிவும் ஆநந்தமதும் உதிப்பும் போனால் உன் பிறப்பும்போம் என்று. உனது போக ஒழிவாகிய பரை யோகமும் இப்பயலாயோகத்தில் மேலிடும் ஆநந்தே தயமும்போனால் அப்போது உன்பிறப்பும்போம் என்று.

பரையோகமும் ஆநந்தப்பேறும் ஆன்மாவிற்கு அநு பவமாய்த் தோற்றலானும், அவ்விடத்தில் ஆன்மாவி ற்குச் சிவத்தோடு அத்துவிதம் இன்றாகலானும், "போ னால்உன்பிறப்பும்போம்" என்றார். அவைபோனவி டரு சகாதிதம். காணை-அலை.

இத்திருவெண்பாவால் வேதாந்திகள் இங்ஙனம் நிற் றலின் அவர்க்குப் பிறப்புநீங்காதென்பதும், பிறப்பும் இறப்பும் நீங்கும்இடம் இவ்விடம்என்பதும், அறிவித்த வாறுகாண்க. (உஅ)

அறிவுக் கறிவா யகண்டமாய் நின்ற
நிறைவைக் குறைய நினைந்து-மறவையுமாய்த்
தாமே சிவத்தைப் படைத்தழிப்பார் தற்றேட்டம்
போமா றிலேப்பிறப்பேன் போம்.

(இ-ள்.) அறிவுக்கு அறிவுஆய் அகண்டம்ஆய்நின்ற நிறைவைக் குறைய நினைந்து மறவையும்ஆய் எ-து. உயிர்க்கு உயிராய்நின்று அறிவிக்கும் அறிவாய், கண்டிதமெல்லாங் கடந்ததாய், குறைவு இன்றி ஓரியல்பினாய் எக்காலமும் விளங்காநின்ற பரிபூரணசிவத்தை ஏகதேச வடிவாய்த் தற்போதத்தால் தியானித்து, அங்ஙனம் தியானித்த வடிவை மறந்துபோம் தன்மை உடையருமாகி.

தாமே சிவத்தைப்படைத்து அழிப்பார் தன்தோடம்ம்பாம் ஆறு இலைப்பிறப்பு ஏன போம் எ-து. தம்மைப் படைத்தழிக்கும் சிவத்தைத்தாமே படைத்தழிப்பார். ஆகலின, அவர் இங்ஙனஞ்செய்தலான் வரும் தமதுபாவமே நீங்குமாறு இல்லை எனின் பிறப்பெனை நீங்கும் எ-று.

தியானித்தபோது வடிவுதோன்றியும், விடுத்தபோது அவ்வடிவு நீங்கியும் வருதலின், "படைத்தழிப்பார்" என்றும், சிவத்தைப் படைத்தழிப்பது தோஷமாகலின் "தோடம்" என்றுங்கூறினார்.

இத்திருவெண்பாவால் யோகியினது கருத்தை எடுத்துக்காட்டி, இங்ஙனம் ஞானபக்குவன் செய்வதுபாவம் என்று அறிவித்தவாறு காண்க. (௨௧)

மறப்பு நினைப்பு மயக்கும் விகற்பும்
வெறுப்பும் விருப்பும் விடாமல் - விறப்பேனைப்

பானுவும வேதியும்போற பார்த்தும பரிசித்தும
ஞானபந்தன ஒருக்கி னுன

(இ-ள்.) மறப்பும நினைப்பும மயக்கும விகற்பும வெறுப்பும விருப்பும விடாமல விறப்பேனை எ-று. மறப்பும நினைப்புமாயுள்ள கேவலமும சகலமும மாறிமாறிவரலால, தேகாதிபிரபஞ்சங்களினமேல விருப்பும வெறுப்பும் சனனங்கடோறும விடுகின்றாமல தன்பத்தை அநுபவிக்கையினும அதனை ஆணவத்தான இன்பமெனக்கருதி இறமாந்து கொண்டிருப்பேனை,

பானுவும வேதியுமபோல பார்த்தும பரிசித்தும ஞானபந்தன தான ஆக்கினுன எ-று. பூதவிருளை நீக்கும பானுவையும் கனனைச் சார்ந்து செம்பாக்கும வேதியையுமபோனறு, தமது ஞானபிரகாச நோக்கத்தால பார்த்தும, கரசரணங்களாலபரிசித்தும, மும்மலங்களையும நீக்கித் திருவருளால எந்தத் திருஞானசமபந்தபபிள்ளையார் தமது திருவடியில ஒன்றுவித்தார் எ-று.

தான அலலாத தேகத்தை யானென்றும, தனது அலலாதபோகத்தை எனதென்றும கருதப்பண்ணுவது மயக்கம். அத்தேகபோகங்களில வெறுப்புமவிருப்பும் வரச்செய்வது விகற்பமாகுமவினை. இவற்றைத் தொடாந்து நின்று இருவினைகளும இவவிருவினைகளால பிறப்பிறப்புமவிடாது வரலால, "மயக்கும விகற்பும் வெறுப்பு

ம் விருப்பும் விடாமல்" என்று இம்முறைவைத்துக்கூறி னார். ஞானதீக்கை பண்ணும்போது கிருபாநோக்கம் வைத்துத் திருவடிசூட்ட வேண்டுமாகலின், "பார்த்து ம்பரிசித்தும்" என்றார். அங்ஙனம் பண்ணுந்தீக்கையில் பாவனையும் இருத்தலின், அது கூறாராயினார். அப்பாவ னையால் தம்மோடு ஐக்கம்பண்ணிக்கோடலின், "தானு க்கினான்" என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் தமதாசாரியர் தீக்கையினால் தம்மைத் திருவடிக்கண் ஐக்கியமாக்கிய முறைமை அ றிவித்து, நீயும் ஞானதீக்கை பண்ணிக்கொள்ளுதி என் று அறிவித்தவாறுகாண்க. (௯௦)

யோகக்கழற்றி முற்றும்.

ஆ அதிகாரம் ௯-இ திருவெண்பா - கஉக.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

சு - ம் அதிகாரம்.

கிரியைக்கழற்றி.

தத்துவத்தை யெல்லாஞ் சடமென்று தாக்க ற்றுச், செத்தசத்தின் கண்போற் றிரியாது-வை த்தெடுத்தும், பூரணமே யென்றழைத்துந் தேடி

ப் புரண்டழூதும், கோரணிகாட் டுமேபேய்க்கு வால.

(இ-ள) ததது்வததை எலலாம சடம எனறுதாகறு அறறுச செதத அசகதின கணபோல திரியாது எ-து ததது்வஙகளை எலலாம இது இது எனறு கணடு அறி யபபடலாறும, தனனை அவைகள அறியாமையாறும அவறறைச சடமெனறு அறிநது அவைகள ஒனறேடுட டாககறறுச செததாடடுககணபோல ᐩ டறிவுகெடு ச சமமாதிரியாமல,

வைதது எடுததும பூரணமே எனறு அழைததும தே டிபபுரணடு அழுதும பேயகதுவால கோரணிகாடடும எ-து. தறபோத எாசததிருநத பூரணசிவகதை அப போததது ஓரவடிவில ஆவாகனமபணணி, அதனைமீ டடும தியானமபணணி, இஙஙனம பூசனைபுரிநதும, அ வவடிவைப பரிபூரணசொருபமேனறு ஒலமிடடழை ததும, அசசிவம எஙகணும இலலை மகாதலஙகளில உ ணடெனறுகருதி அததலஙகளில தேடிசசெனறும, நில ததிலவீழநது புரணடழுதும, இஙஙனம கிரியையாள ரெனனும பேயககூடடஙகள கோரணிககூததாடிக கா டடும எ-று.

செததசததினகண உயிா அசததினகணபோல இரு ப்பினும இததனது சுட்டறிவு அதறகு இனமைபோல மெயஞஞானிகள பிரபஞசிகளபோல இருபபினும, இவ

ாது சுட்டறிவு அவர்க்கு இன்றி இருப்பர். அவர்போல் நீரும் இராது என்னை செய்கின்றீர்என்று அவரது நடையை இவர்க்கு அறிவிக்கவேண்டி, அந்நடையின்றிய இவரைப்பார்த்து, "செததசததின கண்போற்றிரியாது" என்றார்.

சுட்டறிவு கெட்டுநிற்பது அருள், சுட்டசசெய்வது மருள் ஆகலின், இவரைப பேய்க்குவால், என்றும, இவரதொழிலே, "கோரணிக்கூத்தென்றும" இவர்க்கு ஆண்மலாபம் இன்மையால பிறர்க்கு, "கூட்டும்" என்றுங் கூறினார்.

இத்திருவெண்பாவால் கிரியையாளரைப் பார்த்து ஞானிகள் நடையை எடுத்துக்காட்டி, இவரைப்போல் நீரும் செய்யாது என்செய்கின்றீர் என்று இகழ்ந்து கூறியவாறுகாண்க. (௬)

கிரியைக் கிளைத்துவந்து கேட்டவர்க்குச் சும்மா
திரியச் சுகம்விளைத்த சீமான் - குருவன்றிச்
சற்றே பதைப்பத் தரினுஞ் சகம்படைக்கக்
கற்றுனுங் காலனுமாங் காண்.

(இ-ள்.) கிரியைக்கு இளைத்துவந்து கேட்டவர்க்குச் சும்மா திரியச் சுகமவிளைத்த சீமான் குருஅன்றி எ-து. மனத்தால் பாவிக்கும் தொழிலும், வாக்கால் தோத்திரம் பண்ணும் தொழிலும், காயத்தால் அருச்சனையாதி செய்யும் தொழிலும ஆகிய இக்கிரியைகளால் மிகவும்

மெலிந்து இவற்றை வெறுத்து. ஞானத்தை விரும்பிவந்
தடைந்து கேட்ட அதிபக்குவர்க்கு இம்மனவாக்குக்கா
யங்கள் அசைதற்கேதுவாய தற்போத அசைவை ஒழி
த்து அருள்வடிவாக்கி, எனக்கு இன்னது வேண்டும் எ
ன்பது ஒன்றும் இன்றிச் சும்மா சஞ்சரிக்கவைத்துப்
பேரின்பத்தை உண்டாக்கிய இவ்வானந்தச்செல்வனே
ஞானகுரு அன்றி,

சற்றே பதைப்பத் தரினும் சகம்படைக்கக் கற்றானு
ம் காலனும் ஆம்காண் எ-று. அப்பக்குவர்க்கு ஓரொருவ
ரேனும் தற்போதம் அசைதற்கேதுவாய உபதேசங்
களைக் கொடுப்பினும், அக்குரு சகத்தைப் படைத்தற்கு
க் கற்றுள்ள பிரமனும், இவனால் படைத்துள்ள சகத்தி
ல் உண்டாகிய உடல்களை அழிக்கும் காலனும் ஆவன்.
அன்றி ஞானகுரு அல்லன் என்று அறிந்து எ-று.

போதம் பதைத்தற்கு ஏதுவாகிய உபதேசங்களைக்
கூறலின், சகலகேவலங்கள் நீங்கா; இவை நீங்காமை
யால் பிறப்பிறப்பு உண்டாம். ஆகலின், "கற்றானுங்கா
லனுமாங்காண்" என்றார். சிவனமுதத்தையுண்டு நிலத்திற்
சஞ்சரித்தலின், "திரிய" என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் ஞானபக்குவனுக்கு முன்னி
ருந்த சரியாதிவாதனைகளை எல்லாம் போக்கி, தற்போத
ம்பதையாது மௌனமாயிருக்கும்படி போதிப்பவனே
ஞானகுரு என்றும், போதஞ்சிறிதேனும் பதைப்பக்கூ
றும் அவன் குரு அல்லன் என்றும் அறிவித்தவாறு காண்க.

அககினி தேவற கசிரா கநிலெயனறு சுககளாததது
வைசகோலான் மூடி மலையடுப்பின்-துககியாய
நீளாக கழுவி நிழலைப புதைதகளபபார
ஆளைபபோல வாரொனன லாம

(இ-ள்.) அககினிதேவறகு அசீரணமென்று சககளை ததது வைககோலாலமூடி மலையடுப்பின துககியன-று. அககினிதேவனுககு அசீரணம பிறநதகதென்று கருதி, அது போதறகுச சககளைததுக கொடுதது, சீரணம பிறநததென்று அவனை வைககோலாலமூடி அவனுககு முனனோ இபபடியமசெய்யாதிருநதோமென்று மலை வநது தமமேல அடுததாபோலும துககததை உடைய வராகி.

நீளாகசழுவி நிழலைபபுதைததது அளபபார ஆளைப போலவார எனனலாம எ-து. நீளை நீராலசழுவித த மதுநிழலை மணணு-புதைதது அநநிழலைத தமமடியா ல அளநது இவவளவுஎனறு அளவிடுவாரை யாவரைப போலவாரெனறு கூறலாம எ-று.

எவரொவா புசிதத புசிபபுகளெலலாம் அவரவர் வயி றறுடிருநது சீரணிககபபணணும அககினிதேவனுககு அசீரணம பிறநததென்று உபசரிககு முறைமைபோல, உயிரகடகெலலாம உயிராயிருநது ஊட்டி உறககி உப சரிக்கும் சச்சிதாநநத சொரூபமாயுளள சிவத்திறகு ஓர குறைஉளளதுபோறகருதி, அட்டவிதார்ச்சனை சோ

டச உபசாரங்களைச் செய்தலான், "அக்கினிதேவற்க ளீர்த்தியென்று சுக்காத்து வைக்கோலானமூடி" என்றும், இன்னறைத்த இருநாழிகை அளவும் பூசைநைவேத்திய உபசாரங்களைச் செய்தலமென்று மனத்தில்துய ருறலால், "துக்கியாய" என்றும், அசுத்தங்களைதெல்லாம் சுத்தமாக்கும் நீராக்கழுவிச் சுத்தமாக்கத் தொடங்குவானபோன்று தன்னைச் சார்ந்த உயிர்களினது மும்மலங்களையும் அடைத்து நின்மலமாக்கும் சிவத்தை நீராட்டி நின்மலமாக்கத் தொடங்கினார். ஆகலின், "நீராக்கழுவி" என்றும், புகைப்பற்றுக்கு அகப்படா நிழலைப்புகைக்கத் தொடங்கினாற்போல, ஒன்றினாலும் அகப்படாதபொருளைத் தரபோதத்தால் அகப்பட்டதுபோல் பாவித்து ஆவாகனம்பண்ணலின், "நிழலைப்புகைத்து" என்றும், தன்நிழலை அளந்து செல்லுந்தோறும் அந்நிழல்கடந்து கடந்துசேறல்போல, ஆரணம் இருக்கும்என்று சிவத்தைத் தியானிக்குந்தோறும் அத்தியானங்களுக்கு அப்பால் அப்பாற்சேறலின், "நிழலளப்பார" என்றுங் கூறினார். சிவத்தின்து உண்மையைக் கேட்டிருந்தும் இங்ஙனம் செய்தலான் "ஆமைபோலவாரென்னலாம்" என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் மலரகிதமாய் ஆநந்தவடிவாயிருந்த சிவத்திற்கு மாயாகாரியமாகிய நீராதி உபசாரங்களால் சுத்தமும் சுகமும் உண்டாகாவென்பதும், அதனைப் போதத்தால் அளவிட்டறியக் கூடாதென்பதும் அறிவித்தவாறுகாண்க. (௫)

நீர்க்கும் வழிகளுந் துயரிலலை நீந்திநடந்
தார்க்குத் துயரொன் றறிவறியா-மூர்க்கருனை [க்
யாற்றுக்கு வாய்கட்டி யம்பரத்துக் கேணியிட்டு
காற்றுக்குக் காலபிடித்தல காண்.

(இ-ள்.) நீக்கும் வழிக்கும் துயரில்லை நீந்திநடந் தார்க்குத் துயரொன்று அறிவறியா மூர்க்கருனை எ-து. வெள்ளமாய் நிறைந்துள்ள நீர் நிற்கும் ஒருத்தர்க்குச்செல் லும் வழிக்கும் துன்பம் ஏதுமில்லை. அவ்வெள்ளத் தைநீந்திச் செல்வோர்க்கும் அவ்வழி நடந்து செல்வோர் க்கும் துன்பமென்று அறிவதுபோல, பூரணமாய மௌனமாய் அகண்டமாயிருக்கும் சிவத்திற்கு ஓர்துன்ப மும் இன்று. அதற்கு ஓர் துன்பம் உளதுபோற கருதி, பூசை நைவேத்திய உபசாரங்களைச் செய்யத்தொடங் கும் எமக்கே துன்பமென்று அறிந்து, இங்ஙனம்செய் யும் பூசையாதிகளை விட்டு நீங்கி, அச்சிவத்தை அறிவித் தற்கு ஏதுவாய ஞானசாரியனைஅடைந்து, திருவருள ஞானத்தை அறியாத கிரியாகுருவாகிய தாச்சனர் பிற ர்க்கு உபதேசம்போற கூறும்உரை.

யாற்றுக்குவாய்கட்டி அம்பரத்துக்குஏணிஇட்டுக் கா ற்றுக்குக் காலபிடித்தல எ-து. பிரளயமாய்ச் செல்லும் ஆற்றுக்குவாய்கட்டி அதனை அடக்கச் சொல்லுதல்போ லும், ஆகாயத்தின்கண் ஏணிநாட்டி இதன்மேல் ஏறி அதனைப்பிடிக்கச் சொல்லுதல்போலும், காற்றுக்குக்

காலபிடித்தல் முதலிய உபசாரங்களைச் செய்யச்சொல்லுதலபோலும் ஆம் எ-று.

மலைக்கண்ணின்று கடலளவும் ஊடுருவிக்கோத்து நின்ற ஆற்றுக்கு வாய்கட்டி அடக்கச்சொன்னதுபோல், பிருதிவிமுதல முப்பத்தாறு கருவிகளையும் ஊடுருவிப் பேரானந்தக்கடலாய் நிறைந்துநின்ற சிவத்தை ஓரவடிவத்து ஆவாகனம்பண்ணச் சொல்லுவதனால், "ஆற்றுக்குவாய்கட்டி" என்றும், ஏணிநிற்றற்கும் அதன்மேல் ஏறிச்செல்வோனுக்கும் இடங்கொடுத்துநின்ற ஆகாயத்தை அவ்வேணிமேல ஏறிப்பிடிக்கச்சொன்னதுபோல், அந்தரியாக பூசைக்குத்தான் செல்லும் தானத்திற்கும், அத்தானத்திருந்து பூசனைசெய்வோனுக்கும், உட்புறம்பாய் நிறைந்துள்ள சிவத்தை இங்ஙனம் இருப்பதென்று அறியாது, அப்பூசனையால் அறி என்று சொல்லுவதனால், "அம்பரத்துக்கேணியிட்டு" என்றும், அருவமாயிருந்த காற்றிற்குக்காலே இன்று, அஃது அங்ஙனம் இருப்பவும் அதற்குக்காலபிடித்தல் முதலிய உபசாரங்களைச் செய்யச்சொல்வதுபோல், உருவம் அருவம் உருவருவங்களை எல்லாம் கடந்துநின்ற சிவத்திற்கு வடிவேயிலலை, இஃது இங்ஙனம் இருப்பவும் இதற்குச்சோடசோபசாரங்களைச் செய்யச்சொல்லுவதனால், "காற்றுக்குக்கால்பிடித்தல்" என்றுங் கூறினார். உபசாரஞ் செய்தலை இருவகைப்பூசைக்கும் பொதுவாகக்கொள்க. காண் - அசை.

இத்திருவெண்பாவால் கிரியாகுரு உபதேசத்தால் ஆன்மலாபம் இன்றென்று அறிவித்தவாறு காண்க. ()

ஆயின் ஞானிசருக்கு கிரியைசெய்ய வேண்டாவோ? எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

ஆகாயம் போவார்க்கு மாளிகையோ வாழ்க
டலோ, மீகாமன் போற்றிரிய வேண்டுமோ-யோ
கிக்கும், கன்மமோ பூரணன்காண் காலமுமா
காயமும்போய், என்ன தொழிலியற்றும்.

(இ-ள். ஆகாயம் போவார்க்கு மாளிகையோ ஆழ்கடலோ மீகாமன் போலதிரிய வேண்டுமோ எ-று. ஆகாயகமனம் பண்ணுவோர்க்கும் ஓர் பற்றுக்கோடோ? அவ்வாகாயம் ஆழ்கடலோ? அவ்வாழ்கடலில்செல்லும் மீகாமனைப்போல பற்றுக்கோடுபற்றி ஓர்துறை சார்தறபொருட்டுத் திசைநாடி இங்ஙனம்சுழல அவர்க்குவேண்டுமோ, (அதுபோல)

பூரணன் யோகிசரும் கன்மமோ காலமும் ஆகாயமும்போய் என்னதொழிலை இயற்றும் எ-று. சிவயோகி ஆநந்தபூரணன் ஆகலின், தேகாந்தனாயிருந்துள்ள கிரியையாளனைபபோல், அவனுக்கும் கிரியைசெய்ய வேண்டுமோ. அஃதன்றி, காலமும் ஆகாயமும் தாம் இருந்தபடி இருப்ப, தம்மிடத்தில் பிறபொருள்கள் தொழிற்படுவன அன்றி, தாம் சென்று யாது தொழிலைச்செய்யும். அதுபோல், பூரணனாகிய அச்சிவயோகி

சந்நிதானத்தில் கருவிகள் தொழிற்படுவன அன்றி, தான் ஒருகருவிகளோடும் கூடித்தொழில் செய்யான் எ-று.

ஆகாயகமனம் பண்ணுவோன் தானநினைந்த தானத்தில வாயுவினால சென்றிருத்தலபோல, சிவயோகி தான் கருதியவீட்டை அருளால அடைந்திருத்தலின, "ஆகாயம்போவார்க்கு மாவிலகையோ" என்றும், ஆழ்கடலிற்செலலும் நீகாமனுக்குக் கப்பலாகிய பற்றுக்கோடுபெற்று ஓர் துறைக்கண சார்தற பொருட்டுத் திசைநாடிச் செல்லவேணடும். அதுபோல, கிரியாவானுக்கோர் வடிவைச் சிவமாயப்பாவித்து ஓர்பதவியை அடைதற பொருட்டு அதற்கு விதமார்க்கமாய அருச்சனை யாதிகளைச் செய்யவேண்டுவதுபோல், அவர்க்குச் செய்ய வேண்டுவது இன்றாகலின், "நீகாமனபோறறிரியவேண்டுமோ" என்றுங்கூறினார். சிவயோகி தான அறிவாயும் ஆநந்தம் சிவமாயுமகண்டு, அறிவாகியதான் ஆநந்தமாகிய சிவத்தில கலந்திருப்பன். கிரியாவானதான தேகமாயும் சிவம் சிலையாதிகளாற செய்யும் ஓர் வடிவாயும்கண்டு, அதனைத் திரிகரணங்களால் வழிப்பட்டு இனிமேல ஓர்பதவியை அடையக்கருதி இருப்பன். ஆகலின, இவர்இருவருக்கும் இங்ஙனம் உவமைகூறினார்.()

நெருப்பில் விறகுதியா நெய்யிற்பா ரேன்று,
அருக்க னிருளை யடர்த்தாற்போல்-மருட் கெடு

த்த, ஞானத்தின் பேர்கிரியை நாசமெனின் ஞா
னிகளும், ஊனத் தொழிலுழைப்பா ரோ.

(இ-ள்.) நெருபபில் விறகுஉதியா நெய்யில் பால தோனறா அருக்கன் இருளை அடர்த்தால்போல் மருள கெடுத்த ஞானததின்பேர் கிரியை நாசமெனின் எ-று. நெருப்பினகண் விறகு தோன்றாது அதுபோலும், நெயயில பால்தோனறாது அதுபோலும், ஆதித்தன் பூத விருளை அழித்து எழுந்தாறபோல் மும்மலமாகிய இருளை அழித்து எழுந்தஞானம் அவராறினது காரியமாகிய கிரியையையும தோன்றாது அழிக்தும. ஆகலின், இநத ஞானத்தின்பேர் கிரியாநாசமெனறு வேதாகமங்களகூறும் எனின்.

ஞானிகளும் ஊனத்தொழில உழைபபாரோ எ-று. இநதஞானத்தைப்பெறறு இதுவே வடிவாயிருந்துள்ள மெஞ்ஞானிகளும் குறறம் பொருநதிய கிரியைத்தொழிலைச் செய்வாரோ (செய்யார்) எ-று.

விறகை அழிதது எழுந்தநெருப்பில் விறகும, பாலை அழிக்து எழுநதநெய்யில பாலும்தோன்றா. அதுபோல, கிரியையை அழிகது எழுந்த ஞானததில் கிரியை தோன்றாது. ஆகலின், இங்ஙனம் உவமைகூறினார். கிரியை பிறவித்துன்பத்துக்கு ஏது ஆகலானும், அதனால் ஆன்மலாபமாகிய ஆநந்தம் இன்மையானும், "ஊனத்தொழில்" என்றும், "உழைப்பரோ" என்றுங் கூறினார்.

இவ்விரண்டு திருவெண்பாவானும் ஞானிகளுக் கிரியைசெய்யவேண்டுவது இன்று என்று அறிவித்தவாறு காண்க. (௫)

கிரியையான் ஞானங் கிடைத்தாலுங் கேடு
கருவால் வருவதுபோற் காணும் - ஒருகோடி
சூரியனைக் கூரிருளா லேசுருட்ட னீரகில
காரணனைத் தீண்டநினைக் கை.

(இ-ள்.) கிரியையால் ஞானம் கிடைத்தாலும் கருவால் வருவதுபோல் கேடு காணும் எ-று. கிரியைத் தொழிலால ஞானங்கிடைத்தது. ஆயினும், அந்த ஞானத்திறகுக் கெர்ப்பத்தின்கண் உறபத்தியாய் வரும்பொருள்கள்போல் கேடுண்டாம் (அஃதனறி),

நீர் அகில காரணனைத் தீண்ட நினைக்கை ஒருகோடி சூரியனைக் கூர் இருளாலே சுருட்டல் எ-று. சடசித்துக்களாயுள்ள பிரபஞ்சங்களையெல்லாம் கடந்துநின்றும் அவற்றை நடத்தும் காரணனாகியிருந்த சிவனை நீர் உமது கிரியையாலதொடர்ந்து பற்றக்கருதுவது ஒருகோடி சூரியனை மிகுந்த இருளினால் சுருட்டிப்பிடித்தல்போலும் எ-று.

சரியை கிரியா யோகங்கள் ஞானாசாரியனை அடைதற்குப் பக்குவம் ஆக்குவன அன்றி, ஞானத்தைக்கொடா; ஆயினும், முன்விட்டகுறையால் கிரியை அநுட்டிக்குங்காலை ஓர்கால் ஞானம் தோன்றிற்றாயினும், அந்த

ஞானம் ஞானாசாரியாரால பெருமையானும், தான்செய்யும் கிரியை மேலீட்டானும் நிலைபெறாதுமறையும். ஆகலின், "கிரியையானஞானங்கிடைத்தாலும்" என்றும், "கருவால்வருவதுபோறகேடு" என்றுங் கூறினார். ஞானத்தால் சிவத்தைப் பெறவேண்டும் என்பது அறியாது மாயாகாரியமாகிய கிரியையால் அதனைப் பெறத்தொடங்கலின், "ஒருகோடி சூரியனைக் கூரிருளாலே சுருட்டல" என்று உவமைகூறினார். கிரியை ஏதுவால் ஞானம்வந்ததாயினும்" நண்டு இடபி முதலிய தமது கருவால நாசமானபோல், அந்த ஞானமேலீட்டால் கிரியைகெடும என்பதும் ஆம்.

இத்திருவெண்பாவால் கிரியை அநுட்டிக்குங்காலத் தெய்வகதியாய் ஞானம தோன்றிற்று. ஆயினும், அக்கிரியைமேலீட்டால அந்த ஞானம் நிலைபெற்றுநில்லாது மறையும என்று அறிவித்தவாறு காண்க. (எ)

சுகாதீதம வேண்டிற் றொழில்செய்வோ மெ
ன்றால், நகாரோ துயில்வார் நடந்தோ – விகார
மெனச், சாத்திரமும் பூசைச் சமாதிகளுஞ் சா
ரபோதக், கோத்திரங்காண் மாயைக் குழாம்.

(இ-ள்.) சுகாதீதம் வேண்டின் தொழில்செய்வோம் என்றால் நகாரோ நடந்தோ துயில்வார் எ-து. ஆனந்தாதீதமாகிய வீட்டையவிரும்பின், அதனை அறிவிக்கும் ஞானாசாரியனை அடைந்து அருள்ஞானம்பெற்று, இவ்

வருள் ஞானத்தால் அவ்வீடடையாது விடுத்து, கிரியைத்தொழிலான் அவ்வீடடையலாம் என்று கருதி அக்கிரியைகளைச்செய்வோம் எனின், மெய்ஞ்ஞானிகள நகையாரோ? அஃதென்னெனின், நித்திரை பணணவேண்டினோர் ஓரிடத்துப் படுத்துக்கொண்டு நித்திரைபண்ணுவது அன்றி, ஒரூர்வழிநடந்து சென்றோ! நித்திரை பண்ணுவார் (அஃதன்றி),

விகாரம் எனச் சாத்திரமும பூசைச் சமாதிகளுஞ் சார்போதக் கோத்திரம் மாயைக் குழாம் எ-து. ஞானிகளோடு மாறுபட்டதுபோன்று நீர் ஓதும்சாத்திரமும், அக்கிரியாக பூசையில ஓவாடிவைத்தியாணித்து நீர் சமாதிகூடுதலும, உமது சார்போதத்தின கூட்டமும, மாயைக்கூட்டமும் அவை எ-று.

போத ஒழிவில்நின்ற சுகாதீதத்தை விரும்பினோர் கருவிகள் ஒழிந்தபோதும் அசைவுறுதபோதும, அவைகளோடுங்கூடித தொழில்செய்தால, அப்போதும நெய சொரிதழலபோல் மேனமேல்வளர்தலின், "சுகாதீதம் வேண்டிற றொழிலசெய்வோமென்றல" என்றும், இத்தொழிலால் அச்சுகாதீதம் பெறுதல் அரிதெனபதும் ஞானிகளறிவார்ஆகலின், "நகாரோ" என்றுங் கூறினார். தேகமசைந்து செல்லும்போது நித்திரைவரினும், அவ்வசைவு அந்நித்திரையை வரவொட்டாது தடுத்தல் போல, கருவிகள் அசைந்து தொழில் செய்யும்போது தெய்வகதியால் ஆநந்த நித்திரைவரினும், இத்தொழில்

அநநித்திரையை வரவொட்டாது தடுக்கும் ஆசவியினும், தேகம் அசைவற ஓரிடத்துக் கிடந்தபோது நித்திரை நன்றாய் வருவதுபோல், கருவிகள் தொழில்செய்யாது அடங்கியபோது ஆநந்தநித்திரை நன்றாய் வருமாகலினும், "துயில்வார் நடந்தோ" என்றா. போதம் ஒன்றாயினும் அடுத்த கருவிகள்தோறும் அதனதன் மயமாய்ச்சென்றிருத்தலின், "சார்போதக்கோத்திரம்" என்று பன்மையாகக் கூறினர். "மாயைக்குழாம்" என்றது கருவிகளை, போதமும் கருவிகளும்கூடிச் செய்தலான் இரண்டையுங் கூட்டிக்கூறினர். பாசஞானம் பசுஞானம்என்றும் ஆம்.

இத்திருவெண்பாவால் கருவிகளையும் போதத்தையும் கடந்துநின்ற சுகாதீதமுத்தியை அவற்றாற்செய்யும் கிரியைகளான் அடையக்கூடாதென்று அறிவித்தவாறு காண்க. (அ)

தொழிலிறுதி தானே சுகவுதய மென்றால்,
தொழிலுதயந் துக்கமெனச் சொல்லோம்-தொ
ழில்செயினும், வந்திப்போ கம்போல வுண்டுடுத்
தன் மாத்திரமாய்ச், சிந்திப்பா ரைப்பேணிச்
செய்.

(இ-ள்.) தொழில் இறுதிதானே சுகஉதயம் என்றால் தொழில்உதயம் துக்கம்எனச் சொல்லோம் எ-று. இம்மையைக் குறித்துச்செய்யும் உழவாதி அருவருதைத்

தொழில்களும், மறுமையைக் குறித்துச் செய்யும் சரியாதி தொழில்களும், வீட்டைக்குறித்துச் செய்யுங்கருவிகளை நியதிகளைதலாகிய தொழில்களும், அதற்குமேல் ஞாதுரு ஞானஞேயமாய் நிற்கும் போத அசைவுகளும அற்ற இடந்தானே சிவானந்தோதயம் என்று வேதாகமங்கள கூறும. எனின், அணுவளவேனும் தொழில் உதயமான இடத்துத துனபம உண்டாம் என்று யாம்கூறுகிலோம். ஆண்டுத துன்பம் உண்டெனபது தொழிலிறுதிதானே சுகவுதயம் என்ற மொழிதானே விளக்கலின,

ஆயின நீரிங்ஙனங் கூறியஆற்றான தொழில சிறிதேனும் செய்யவேண்டாவோ ? எனின.

தொழில்செயினும் வந்திப்போகம்போல உண்டு உடுத்தல் மாத்திரம்ஆய்ச் சிந்திப்பாரைப் பேணிச்செய எ-து. இன்றிஅமையாத சிற்சில தொழில்களை நீ செய்யினும் இனி மேலைக்குவேண்டும்என்று ஒன்றையும் கருதாது, உண்டு உடுக்கும் வந்திப்போகம்போல் இம்மை மறுமைப் போகங்களில ஒன்றையும் சிந்தியாது, காடி கூழேனும் கிடைத்ததை உண்டலும, கிழிந்துணி கந்தையாதேனும் கிடைத்ததை உடுத்தலும்ஆகிய இம்மாத்திரமே சிந்திக்கும் பெரியோரைப்பார்த்து அவரைப்போல நீயும்செய்தி எ-று.

ஓர்தொழிலும் செய்யாது நிழற்கண்இருப்பது சுகம் என்றால் எழுந்து வெயலிற்சென்று தொழில்செய்தல்

துன்பம் என்பது சொல்லவேண்டுவது இன்றாகலின், “தொழிலுதயந் துக்கமெனச் சொல்லேலாய” என்றார், மந்தி சுகத்தைச் சுதர்னைமையால் மேலைக்கு ஒன்றையும் குறியாததுபோல், ஞானிகட்கு இகபரங்க ளெல்லாம் பொய்யாகலின், இவரும் ஒன்றினையும் குறியார ஆகலினும் அவள் உண்டு உடுத்தல் மாத்திரமா யிருத்தல்போல, இவரும் உண்டு உடுத்தல்மாத்திரமா யிருத்தலினும் இங்ஙனம் உவமை கூறினார். “சிந்தப்பாவைப்பேணிச்செய்” என்பது, நீ தொழில்செய்தி ஆயினும் ஞானிகள் நடையைப்பார்த்து அவர்செய்யும் தொழில்மாத்திரமே அன்றி அதிகஞ்செய்யற்க என்பதெனக்கொள்க.

இத்திருவெண்பாவால் ஞானக்கிரியைமாத்திரம் மேலைப்பயன் குறியாது செய்க என்று அறிவித்தவாறுகாண்க. (௯)

சும்மா விருக்கவைத்த சூத்திரமாஞ் சாத்திரத்தை, விம்மாக் கதறுவதும வேலைகளும் - தம்மறிவால், நீட்டிப் பிடித்திருக்கு நிட்டைகளு ஞானிகண்முன், காட்டும் பரியாச கம்.

(இ-ள்.) சும்மா இருக்கவைத்த சூத்திரம் ஆம் சாத்திரத்தை விம்மாக் கதறுவதும் வேலைகளும் தம் அறிவால் நீட்டிப்பிடித்து இருக்கும் நிட்டைகளும் எ-று. தற்போதத்தை ஒழித்து ஆனந்தமௌனமாயிருக்க ஓதி

வைத்த உபாயமாகிய சாத்திரங்களை விம்மி அழுது ஓதலும், நீராடல் ஆதிகிரியைகளைச் செய்தலும்; தமது போதத்தால் ஓர்வடிவைத் தியானித்து உடலை நீட்டிப பிடித்து ஆசனங் கட்டியிருக்கும் நிட்டைகளும் ஆகிய இவை எல்லாம்,

ஞானிகள்முன் காட்டும் பரியாசகம் எ-று. இவைக ள் ஒன்றும் இன்றி மௌனாநந்தமாயிருக்கும் மெய்ஞ் ஞானிகள் முன்னர்க் காட்டப்பட்ட பரியாசகமாம எ-று.

வேதாகமவழிகூறும் ஞானசாத்திரங்க ளெல்லாம் தற்போதத்தை ஒழித்துச் சிவமாயிருக்கறகு உபாயங கூறும். ஆகலின, "சும்மாவிருக்கவைதத சூததிரமாகு சாததிரத்தை" என்றும், ஞானசாததிரததின அருதத ங்களை நாடிக சலுழ்தலான, "விம்மா" எனறும், அவ்வ ருததப்படி நில்லாமையான, "கதறவது எனறும், கிரி யைகள் யாவும் அறிவனறு ஆகலினும, உலசா வேலை யோடு இதுவும் ஓர்வேலை ஆகலினும், "வேலைகள எனு னும்" தறபோதத்தால்கூடும் நிட்டை ஞானநிட்டை அ ன்மையால் "நீட்டிப்பிடிததிருக்கு நிட்டை" எனறும, இவைஎல்லாம் ஞானிகட்குப் பரியாசகமா யிருததலி ன, "பரியாசகம" எனறுங்கூறினர். "சும்மாவிருக்க வைட் டிப்பிடித்திருக்கும்" என்றமையான் அருளறிவால நிட் டைகூடுதல் நிட்டை என்பதாயிறறு.

இத்திருவெண்பாவால் போதம் இறந்து நிற்பதே நிட்டையென்றும், போதத்தோடு கூடிச் செய்வது நிட்டை அன்றென்றும் அறிவித்தவாறுகாண்க. (௧0)

குடையுஞ் செருப்புங் கொடுநடப்ப தல்லால்
படியும் விசும்பும் பரப்பி-இடையாடும்
மாத்திரமபோ லேசமய வாதமனம போதாத
சாத்திரங்கற் றார்வீடுற் றார்

(இ-ள்.) குடையும் செருப்பும் கொடுநடப்பது அல்லால் படியும் விசும்பும் பரப்பி இடை ஆடும் மாத்திரம் போலே எ-து. ஓர் ஊருக்குச் செல்லவேண்டினோன் உடம்பில் மழைவெயிலாதிகள் படாது கையில் குடையும் பிடித்துக்கொண்டு, காலில் கல்முள் மணதாக்காது செருப்பும் தொட்டுக்கொண்டு நடப்பதன்றி, ஆகாயம் எங்கும் குடை பரப்பிப் பூமியெங்கும் தோல்பரப்பி அவற்றிற்கு இடையேசெல்லு மாத்திரம்போலே.

சமயவாதம் மனம்போதாத சாத்திரம்கற்று விடு உற்றார் ஆர் எ-து. சமயிகள் நாலுவாகக் கூறும் தருக்க வாதங்களையும், அத்தருக்கவாதத்தால் அநந்தபேதமாய்த் தோற்றும் மனோவுத்திகளையும், அளவு கூறினும் அவ்வளவு போதாத சாத்திரங்களைக் கற்று வீட்டைந்தார் யாவர் எ-று.

ஓர் ஊரை அடையக்கருதினோன் மேலுக்கும் காலுக்கும் துன்பம் அணுகாவகை குடையும் செருப்பும் பி

டித்திட்டுக் கொண்டு சென்று அவ்வூரை அடைவது போல், வீட்டையக் கருதினோன் ஆசாரியர் கூறும் உபதேச மொழியினும் அவர் கொடுக்கும் ஓர் சாத்திரமும் கொண்டு, அவற்றின் அருத்தப்படி திரிகரணங்களால் ஒன்றையும் வருந்திச் செய்யாது சற்போதத்தையே ஒழித்து அவ்வீட்டை அடையாது, அளவிடப்படாத ஆகாயத்தினும் பூமியினும் குடையும் தோலும் பரப்பி நடுவிடைசெல்லத் தொடங்குவோனைப்போலும், தருக்கவாதங்களையும் அவ்வாதத்தாலெழும் மறுவுத்திகளையும் அளவிடினும் அளவிடப்படாத சாத்திரங்களைக்கற்று நீர் வீட்டையத் தொடங்குவது என்பதும், சிலகற்பினும் அதனால் வீடு கூடாதென்பதும் இசைவுறகாண்க. சாத்திரங்களை மிகவுங் கற்றோர்க்குத் தருக்கவாதமும் மறுவுசத்தியும் மிகவும் விரியுமாகலின், சாத்திரங்கட்கு அளவுகூறுவார் வேறுகூறாது அவற்றையே அளவு கூறினார், வாதம் என்பதும் மனம் என்பதும் ஆகுபெயர்.

இத்திருவெண்பாவால் அபரஞானத்தால் வீடடையக்கூடாது என்று அறிவித்தவாறு காண்க. (கக)

அறிவாலே பற்றி யனுபவித்து விட்ட
தியால் வருமோ கெடுவீர்-அறிவாய்நீர்
ஆம்போ தறிவிப்பான் றூறு யவையிரண்டும்
போம்போதும் வாராப் பொருள்.

(இ-ள்.) அறிவாய்நீர் ஆம்போது அறிவிப்பான் தான் ஆய் அவைஇரண்டும் போம்போதும் வாராப்பொருள எ-று. கருவிகள் முப்பத்தாறையும் நீக்கி அவற்றின் முடிவில்நின்ற அறிவு யாம் என்று அவ்வறிவாய் நீரா கும்போது உம்மையும் தன்னையும் அறிவிப்பான் தா னாகி அந்த அறியும் அறிவும் அறிவிக்கும் அறிவும்ஆகிய இவைஇரண்டும் நீங்கியபோதும் வாராத சிவனாகிய மெய்ப்பொருள்,

கெடுவீர் அறிவாலேபற்றி அநுபவித்துவிட்ட கிறியா ல்வருமோ எ-து, கெடுவீர்காள்! தற்போத அறிவால் ஒன்றைப் பாவித்துப் பரம், இஃது இங்ஙனம் இருப்ப தென்று அப்போதத்தால் அநுபவித்து அறிந்து, மீட்டு ம் அப்பாவனையைவிடுத்த பொய்யினால்வருமோ எ-று.

பாவனையில்தோன்றும் வடிவு மாயை, அவ்வடிவில் இதம்பிறத்தல் கருமம், அவ்வடிவை மெய்யாகக் கருத பண்ணுவது ஆணவம் ஆகலின், "கிறியால்வருமோ கெடுவீர்" என்றார். அருளும் ஆன்மபோதமும் நீங்கிய போது ஆன்மா சிவமயமாயிருக்கும் ஆகலின், "அவை யிரண்டும் போம்போதும வாராப்பொருள்" என்றார்.

இத்திரு வெண்பாவால் அருளையும் போதத்தையும் கடந்துநின்ற சிவம் போதத்திற்கு அகப்படாதென்று அறிவித்தவாறு காண்க. (கஉ)

அழிப்பே யவனுக்கு மிச்சையது வாஞல்
இழப்பே யுனக்கிச்சை யென்ஞய் - இழப்பை
அறியா ததுகா ணறியாவஞ் ஞானம்
கிறிகேஞன் போதங் கெடல்.

(இ-ள்.) அழிப்பே அவனுக்கும் இச்சை அது ஆஞல் இழப்பே உனக்கு இச்சை எனஞய் எ-து. உனபோதத்தை ஒழிப்பதே சிவனுக்கும் இச்சை, அவனது ஞப்.. சத்தி தொழிலும் அதுவாஞல அவனது இச்சைபோல் உன்போதத்தை ஒழிப்பதே உனக்கும இச்சையாய்க் கருதுவாய். நீ வீட்டைய விரும்பினை எனின்,

(ஆயின நீர் இங்ஙனங்கூறிய ஆறஞல் அஞ்ஞானங் கெடுதல் வீடு அன்றென்பதும், போதங்கெடுதல வீடு என்பதும் ஆயிறறு. இனி அஞ்ஞானமாவது யாது எனின்)

இழப்பை அறியா அறியாதது அஞ்ஞானம் கிறி உன போதம் கெடல கேள் எ-து. அப்போத இழப்பை அறியாது கிரியையாதிகளை நீ செய்கலே அறியாமையாகிய அஞ்ஞானம் என்று அறிதி ஆயின், அப்போத இழப்பை அறிதற்கு உபாயம் எங்ஙனம்எனின், பொய்யனே! இனி உனபோதங்கெடுதற்கு உபாயம் சொலலுதும் நீ கேட்டி எ-று.

சிவனபெத்த நிசையில் உடலை ஒழித்து மாயையில் வைத்து இளைப்பாற்றுதல்போல், முத்திநிசையில் போ

தத்தை ஒழித்து ஆநந்தககடலில வைத்து இளைப்பாற்று வன். ஆயினும், அவனை ஒழிக தம இச்சைபோல தன்னை இழக்கும் இச்சையைதத ஆனமபோததததை ஒழிப்பன அன்றி, அடபோதத்தை ஒழிக்கும் இச்சை இனறிய ஆனமபோதததை ஒழியான ஆகலின, "இழபபேயுனககி ச்சையெனறுய்" என்றுர்.

இத்திருவெண்பாவால தறபோக நாசததை விரும்பி னோர்கது மெயப்பொருள கிடைக்கும் என்று அறிவித தவாறு காணக. (கரு)

மருந்து பிணியோடே மாண்டு புகைதீ
எரிநத விறகோ டிறக்கில் - விரிந்த
தொழின்மனத்தின் மட்டேநீ தோயும்தென் றை
நிழல்புதைத்தாற் போலெதிர்போய் நில். [டி

(இ-ள்.) மருந்து பிணியோடே மாண்டு புகைதீ எரிநத விறகோடு இறககில் எ-து. பிணிமாணடபோது அது நீங்கறபொருட்டு உண்டமருநதும் அப்பிணியோடு மாண்டுபோம் எனில, எரிந்தவிறகு இருந்தால் அவ்விறகோடும் புகையும் தீயுமஇறக்கும் எனில அவைபோல், உன்போதம் இறந்தால் அப்போதத்தோடும் கிரியை இறக்கும் என்றும் கிரியை இறநதால் அதனோடும் கருவியும்போதமும் இறக்குமென்றும் அறியாது உன்போதத்தால் கிரியை செய்யாநின்றனே,

விரிந்த தொழில்மனத்தின் மட்டே நாடி சோயுமது என நீ நிழலை புதைத்தாற்போல எதிர்போய்நில் எ-து. நாளுவாய் விரிந்த உனது கிரியைத்தொழில்கள் மனத்தினளவே அன்றி வேறு இன்று. ஆகலின், கருவிகள் முப்பத்தாறையும் போதத்தையும் கடந்துநின்ற சிவத்தைக் கிரியைக்கு ஏதுவாகக்கொண்டு அப்போதத்தால் நாடி, அச்சிவத்தை அடையத்தொடங்கும் உன் கருத்து என்னை, நீ அக்கருவிகளை நியதிகளோடு அவற்றின் முடிவில்நின்ற உன்னை அருளால் அறிந்து, பெரியநிழலில் சிறியநிழல் மறைந்தாற்போல நீ அத்திருவருளில் மறைந்து எதிரிட்டலாமல்போய் நிற்றி, இங்ஙனம்நிற்றி எனின், போதம் ஒழிந்தற்கு உபாயமும் சிவத்தைப்பெறுதற்கு உபாயமும் இதுவேயாம் எ-று.

போதம் தோன்றியபோது கிரியைதோன்றும். அப்போதம் சிவத்தில் இறந்தபோது அப்போதத்தோடும் கிரியை இறக்கும். ஆகலின், போதத்தைப் பிணியாகவும், கிரியையை மருந்தாகவும் வைத்துக்கூறினார். விறகு எவ்வள விருந்தது அவ்வளவும் புகையும் தீயும் இறவா, அவ்விறகிறந்தபோது அதனுடனே புகையும் தீயும் இறக்கும், அதுபோலக் கிரியை எவ்வளவு இருந்தது அவ்வளவும் கருவிகளும் போதமும் இறவா, அக்கிரியை சிறிதும் தோன்றாது இறப்பின் அதனோடும் இக்கருவிகளும் போதமும் இறக்கும் ஆகலின், "புகைதீயெரிந்த விறகோடிறக்கில்" என்றார். கிரியை இறந்தபோ

து கருவிகளும் போதமும் இறக்குமென்றது எங்ஙன மெனின், கிரியை இருந்தபோது போதம் வளர்வதே அன்றி இறவாது, அக்கிரியை இறந்தால போதத்திற்கு அசைவின்றிக்கெடும். இப்போதம்கெடவே இதனைத் தொடர்ந்துநின்ற கருவிகளுமகெடும. ஆகலின், இங்ஙனமென்று அறிக. பெரியநிழலில சிறியநிழல புறம்போகாது அடங்கின மறையுமதுபோல பூரணமாகிய சிவபோததில் கிஞ்சிக்ஞ மாகிய ஆனமபோதம் எதிரிட்டசையாது அடங்கின் அதில் மறையும்ஆகலின, "நிழலபுதைத்தாறபோல்" என்றார். நீங்கிநின்ற கருவிகளையும் அடைந்துநின்ற திருவருளையும் எதிரிடாது நிறகவேணடு மாகலின், "எதிர்போய்நில" என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் போதம் அடக்குதற்குபாயங் கூறியவாறு காண்க. (கசு)

காணு மறிவுநீ காட்டறிவு நாமவற்றைக்
காணக் கழலுங் கழற்றியிலே-நாணி
நமைத்திரும்பிப் பாராதே நான்றானென் றேதே
அமிழ்த்துகர கம்போனிற் பாய்.

(இ-ள்.) காணும் அறிவுநீ காட்டு அறிவுநாம் அவற்றைக் காணக்கழலும் கழற்றியிலே எ-து. கருவிகளை இதுஇது என்று காணும்அறிவு நீ, அவற்றை உனதுயிர்க்கு உயிராயிருந்து உனக்குக்காட்டும் அறிவு நாம்

அக்கருவிகளினது குணங்களை நீ காணக்காண அவைகளெல்லாம் உனக்கன்னியமாய் நீங்கும். நீக்கத்தில் அவற்றின் முடிவில் நின்ற உன்னைக் கண்டபின்னர்.

நாணி நமைத் திரும்பிப்பாராதே நான்தான் என்றே அமிழ்ந்த சரகம்போல நிற்பாய் எ-று. அக்கருவிகளை அறிந்து நீங்கவும் என்னை உள்ளபடி அறியவும் யான் காணும் அறிவு ஆகலின், எனக்குச் சுதந்தரம் இன்மையென்று நீ நாணி என்னைச் சுட்டிக்காட்டும் அறிவு ஒன்று உளது என்று எம்மை எதிரிட்டுப் பாராதே. அங்ஙனம் காணுமறிவும் காட்டும் அறிவுமாய் இருந்தோம். ஆயினும், கண்ணொளியும் ஆதித்தன் ஒளியும் பிறிபடாதது போல் பிறிபடாதிருப்போம் ஆகலின், அஃதன்றி இங்ஙனம் பிறிபடாதிருந்த பரிபூரணத்தை நான் காணேனென்று கருதாதே. கடலில் அமிழ்த்திய கரகம் சலத்தை உள்ளே மொண்டு அக்கடலில் மறைந்தாற்போல, நீயும் அப்பரிபூரணத்துக்குள்ளே அமிழ்ந்து நீ தோன்றாது அதனுள் மறைந்து நிற்பாய் எ-று.

கருவிகளினது குணங்களை எதிரிட்டு அறியாத போது அவைகள் ஆன்மாவிற்கு அன்னியமாய் நீங்காது ஆகலின், "காணக்கழலும்" என்றார். கருவிகளை எல்லாம் நீங்கி ஆன்மா அருள்வடிவாயபோது அவ்வருட்பூரணமெல்லாம் தானாய்த்தோற்றும் ஆகலின், நானென்றே" என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் கருவிகள் நீக்குதற்கு உபாயமும், அவற்றை நீக்கிய தன்னை அருளால் அறிந்து அருட்பூரணம் விளங்கியபோது போதம் சீவியாது அருளிலமைவுற்று நிற்றற்கு உபாயமும் அறிவித்தவாறு காண்க. (௧௬)

வத்துவைச் சடங்கதனை மைத்துனமாகக் கொண்ட
புதுமைச் சிவானந்தம் போதும்-பதையா [ல
விளக்கொளியி லெண்ணெய் வியாபியாற்போற்
கொள்ளக்கொடுத்தல் சத்தியமாகக் கொள்.

(இ-ள்.) வத்துவைச் சடங்கதனை மைத்துனமாகக் கொண்ட புதுமைச் சிவானந்தம் போதும் எ-து. தன்புருடனைக்கூடி இன்புறுதற்கு ஏதுவாகச்செய்யும் கலியாணச் சடங்கினை அவனோடும் கூடி இன்புறுதலாகக் கருதிக்கொண்ட பேதைப்பெண்போல், சிவனாகிய புருடனை ஆன்மநாயகி கூடி இன்புறுதற்கு ஏதுவாகச் செய்யும் கிரியைத்தொழிலை அவனோடும் கூடி நீ இன்புறுதலாகக் கருதிக்கொண்ட இந்தப் புதுமையாகிய சிவானந்தம் அமையும். (இனிக்கிரியையைச் சிவானந்தமாகக் கருதும் கருத்தைவிட்டு)

பதையா விளக்கு ஒளியில் எண்ணெய் வியாபி ஆனால்போல் கொள்ளக்கொடுத்தல் சத்தியமாக் கொள் எ-து. அசையாதுநின்று விளக்கொளிக்குள் எண்ணெய் வியாபியானாற்போல், நீ சிவத்தில் வியாபியாய் அசைவற

நின்று அது விழுங்கிக்கொள்ள உன்னைக் கொடுத்தல் உண்மையாயுள்ள முத்தி என்று அறிந்துகொள்ளுதி, எ-று.

விளக்கொளியில் வெயிலொளி வியாபித்துக்கொண்டிருக்க, இவ்வெயிலொளி அவ்வொளி விழுங்கித் தான் பிரகாசித்தல் போல, சத்தி பூரணத்தில் ஆன்மா வியாபித்து அதனைப் பற்றிநின்றால் அச்சிற் பூரணம் ஆன்மாவை விழுங்கித் தானே பிரகாசிக்கும். ஆதலின், "விளக்கொளியில் வெயிலொளி வியாபித்தாற்போலக் கொள்ளக்கொடுத்தல்" என்றார். தன்னைக்கொடுப்பது சத்தியம் எனவே தன்னாற்செய்யும் கிரியை அசத்தியம் என்பது தானே ஆயிற்று.

இத்திருவெண்பாவாற் போதச்சார்ந்து செய்யும் கிரியை முத்திக்கு ஏது அன்று என்பதும், போதத்தைச் சிவனுக்கு ஊணாக்கக்கொடுத்து நிற்றலே ஏது என்பதும் அறிவித்தவாறு காண்க. (கரு)

கிரியைக்கழற்றி முற்றும்.

ஆ அதிகாரம் ச-இ திருவெண்பா — கருசு.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

௫ - ம் அதிகாரம்

சரியைக்கழற்றி.

நடந்துங் குளித்துமிது நல்லநா ளூணை, விடு ந்தொழிலான மெய்வருந்தி வீடென் - றடங்கா தார், என்றுசுக மேயிருப்ப ரிப்போதே துக்கமி வர்க், கென்றெதிர்போ யின்பமுதிக் கும்.

(இ-ள்.) நடந்தும் குளித்தும இது நல்லநாள் ஊணை விடும் தொழிலால் மெய்வருந்தி வீடு என்று அடங்கா தார் எ-து. பூப்பிரதக்ஷிணமாய் நடந்துசென்றும், கங்கைமுதலிய தீர்த்தங்களாடியும், இது நல்லநாள் என்ன ஊணைவிடுதலும், இவைமுதலியன செய்யும் சரியைத்தொழிலால் மெய்வருந்தி, இங்ஙனம் செய்வனவே வீடென்று துணிந்து நற்போதம் அடங்காதார்,

என்று சுகமே இருப்பர் இப்போதே துக்கம் இவர்க்கு என்று எதிர்போய் இன்பம் உதிக்கும் எ-து. எக்காலம் ஓர்தொழிலையும் செய்யாது சுகமே இருப்பர். இத்தொழில்களான் இவர்க்கு இம்மைக்கண்ணே துன்பம், இத்தொழில்வாசனை மறுமைக்கண்ணும் தொடரும். ஆகலின், எக்காலம் தான் என்றும் சிவம் என்றும் எதிரிடும்போதம் ஒழிந்து ஆநந்தம் தோன்றும் எ-று.

தாம் குறித்தது வீட்டின்பமாயிருந்தும் அதனைப்பெறுதற்கு ஏதுவல்லாத சரியைத்தொழிலை மிகவும் மெய்வருத்திச் செய்தலான், அவ்வினைப்பயனைப் பெறுதற்கு ஏதுவாய கற்பாசத்தையும் விதித்தொழித்து, அதனை எக்காலமும் பெறுவீரோ என்னும் காருணியத்தால், "என்னை மறக்காப்பா யினடமுதிக்கும்" என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் வீடடையத் தொடங்கினோர் அறியாமையான் இத்தொழிலைச் செய்து வருந்துகின்றார், அந்தோ என்று இரங்கிக் கூறியவாறுகாண்க. (க)

உடலா லுழைத்தா லுடலொழியு மென்று
கெடுவீ ரிதையெங்கே கேட்டீர் — உடலே
நடையா டியபிணம்போ ஞான்போய்த் திரியக்
கிடையாதோ வென்றுகேளீர்.

(இ-ள்.) உடலே நடையாடிய பிணம்போல் ஞான போய்த் திரியக் கிடையாதோ என்று கேளீர் எ-து. இந்த உடல்தானே நடையாடிய பிணம்போலத் தற்போதம் கெட்டு நிலத்தின்கண் உலாவ எமக்கு உண்டாகாதோ? என்று ஞானசாரியரைக் கேளாத நீங்கள்,

கெடுவீர் உடலால் உழைத்தால் உடல் ஒழியும் என்று இதை எங்கே கேட்டீர் எ-து. கெடுவீர்காள், உடலால் வருந்தி யாத்திரை சேறல் முதலிய இச்சரியைத்தொழிலைச்செய்தால் பிறப்பு நீங்கும் என்று இந்த உபதேசத்தை எந்தக் குருவினிடத்துக் கேட்டீர் எ-று.

ஞானாசாரியனை அடைந்து அநுக்கிரகம்பெற்ற மெய்ஞ்ஞானிகட்குக் கருவிகள் முப்பத்தாறும் தற்போதமும் கெடலான், அக்கருவிச் சேட்டையும் போதச்சேட்டையும் இன்றாம். ஆகலின், அவர் தந்திருமேனி உள்ளும் புறனும்வறுங் கடத்து ஆகாயம்போல் சிவமே நிறைந்திருக்கும், அவர் நிலத்திற் சரிக்கும்போதும் கடம் ஆகாயத்திற் செல்வதுபோல் தோற்றும். ஆகலின், "நடையாடிய பிணம்போலும் போய்த்திரிப" என்றார். கேளீர் எங்கேகேட்டீர் என முடிக்க. வீட்டையத் தொடங்கி இங்ஙனம் செய்தலால், "கெடுவீர்" என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் அவர்கேட்ட உபதேசத்தை மறந்தவாறு காண்க. (௨)

எந்தவூர் நீரென்று மிப்போ திருந்துநாம்
வந்தவூர் தன்னை மறந்தோமேல் - அந்தவூர்க்
கின்றுநாம் போம்வழியே தென்னினுமக் கேழு
ஒன்றுபோ லொன்றுதோன் றும். [லகும்

(இ-ள்.) நாம் எந்தவூர் நீரென்றால் இப்போது இருந்து வந்தவூர்தன்னை மறந்தோமேல் எ-து. யாம் இந்தவூரிலிருந்து மற்றோர் ஊருக்குச்சென்றபோது, அவ்வூரில்இருந்தான் ஒருவன் எந்தவூர் நீரென்று எம்மைக்கேட்டால், இப்பொது இருந்துவந்த ஊர்தன்னை அவனுக்கு இன்னவூரென்று சொல்ல மறந்தோமெனின்.

அந்தவூர்க்கு இன்றுநாம் போம்வழி ஏது என்னின் உமக்கு ஏழுலகும் ஒன்றுபோல் ஒன்றுதோன்றும் என்-று. முன்னிருந்து வந்தவூருக்கு இப்போது நாம்போதற்கு வழியாதென்று நீர் நாடின, உமக்கு ஏழுலகும் ஒன்றுபோல் தோன்றி அந்தவூருக்குச் செல்லும்வழிபோல் மற்றோர் ஊருக்குச் செல்லும்வழி தோன்றும் என்னின, இங்ஙனம் கேட்டோனுக்கு ஊர்ப்பெயரும் சொல்லமறந்து அவ்வூருக்குச்செல்லும் வழியுந்தெரியா தமயங்கிய இப்போதங்கொண்டோ திரிகரணங்களையும் கடந்துநின்ற பூரணசிவத்தைநீர் அடையத்தொடங்கினீர்.

அவர்க்குத் தம்மைப்போல இவரும் தோற்றலான அவரை இவர் தம்மோடுங்கூட்டி, "மறந்தோமே" என்றார். ஊர்ப்பெயர் சொல்ல மறந்துபோவது தூலபுத்தியால் தெரியாது யாம் அங்ஙனம்மறப்பது இல்லமென்று அவரைத் தம்மைவிட்டுப்பிரித்துநோக்கி, உமக்கு ஏழுலகும் ஒன்றுபோல ஒன்றுதோன்றும் எனத் தூலமாகிய வழித்திகைப்பை எடுத்துக்காட்டினார். நெறிக்கண்திசைதப்பியபோது முன்போல் நான்குதிசையும் பிரிந்துதோன்றாது. ஆகலின், "ஏழுலகு மொன்றுபோல" என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் ஞானாசாரியரால் அன்றி ஆன்மாக்கள் சுதந்தரத்தால் வீடடையக்கூடாதென்று சுதந்தரனை மறிவித்தவாறுகாண்க. (க)

வேட்டியுந் தாழ்வடமும் வெண்ணீறும் வெண்பலலும், காட்டுவது ஞானக் களவுகாண்-தேட்டமற்றோன், பூரணனானை சிறறறிவன் பொய்பாச மென்றறிந்தார்க், கோர்வடிவும் வார்த்தையுமுண் டோ.

(இ-ள்.) வேட்டியும் தாழ்வடமும் வெள்ள நீறும் வெள்ளைப்பலலும் காட்டுவது ஞானக்களவு எ-று. காவிவேட்டியும், உருத்திராக்கத் தாழ்வடமும், மெய்ம்முழுதும் பூசும் வெண்ணீறும், அடைக்காய் தின்னாத வெண்பலலும் நோன்பு முதலிய சிலவேடங்களை மெய்யிறக் காட்டுவது ஞான களவு,

தேட்டம் அற்றோன் பூரணன் சிறறறிவன் பாசம் பொய் என்று அறிந்தார்க்கு ஓர்வடிவும் வார்த்தையும் உண்டோ எ-று. ஓர் பொருட்களினும் விருப்பம் அற்றோனாகிய சிவனை பரிபூரணனை, சீவனை சிறறறிவன், பாசம் பொய்யென்று அறிந்த ஞானிகட்கு ஓர்சமய வேடமும் சமய அபிமான வார்த்தையும் உளவோ இல்லை எ-று.

அகத்து ஞானம் இன்றிப் புறத்து வேடத்தானும் வசனத்தானும் ஞானிபோற காட்டினமையால, "ஞானக்களவுகாண" என்றார். அகத்துஞானமும் புறத்துவேடமும் உளஎனின், ஞானக்களவுஅன்று என்றாயிற்று. சிவம் அணுத்திரண முதலிய பொருள்கட்கெல்லாம் உட்புறமாகிய பரிபூரணஅறிவாகலின, அதற்கோர்சமயம் இல்லை.

சிறறறிவுபொயயாகிய பாசததைவிடடுநீஙகிஅபபரிபூர ண அறிவோடுமகலநதபோது, அபபரிபூரண அறிவாயநி றகுமனறி அதநிதனனுமபசபிலலை ஆகலின, "ஒ ருவடிவுமவாராததையுமுணடோ" எனறார காண-அசை.

இததிருவெணபாவால வேடசார மிகவும சிறபபு ளளாராயினும. அகததுஞானமுளளாரினசிறபபிலா ரெனபதும, வேடமயாதுமிலலாராயினும, அகததுஞான முடையார சிறபபுளளாரெனபதும அறிவிததவாறுகாணக.

கலவியுடன புததகமாயக காவிகடுக குடகட
டாயப, பலவினவெருப பொதத பசுமாரககம-
எலலை, கழனற கியானததிற கணசிமிடடு மாங
காண, சுழனறபெரு மாயைத தொழில.

(இ-ள்.) கலவிஅயப புததகம ஆயக காவி கடுககுள கடடுஆயப பலவின வெருபபுஒதத பசுமாரககம எ-து. தாமகறற கலவிகளைப பேசுவதாயப புததகம கையிற கொளவதாயக காவிவேடடி உடுபபதாயத திருமேனி க கடுககன காதிலே இடுவதாயக கணடசரல கெவுட ம கடடுவதாயப பேசசிறசம வேடததிறகும ஏறபப பல வெருபபும ஒததிருநத பசுஞான நெறியினை உ டையார.

எலலை கழனற கியானததில கணசிமிடடும்ஆம சுழன ற பெருமாயைததொழில எ-து. பிருதிவிமுதல நாதம ஈறுஎன்று அளவுகூறபபடட கருவிகள முபபததாறை

யும் சுழன்ற சிவசத்தியானத்தை உடையவனைப்போலக் கண்மேற்செருந்தி ஆசனங் கூட்டிக்கொண்டு இருப்பர். இவர் இங்ஙனம் இருப்பதாம். ஏறக்குப்போல்சுழலாநின்ற பெரிய மாயையினது தொழிலாவது எ-று.

ஞானம் இனி வேண்டாக்க ணடோர் வேண்டாரிக ளொருவ் ஒப்பு ஆகலின், "பண்டாரகர்" என்றார். அச்ச அப்பரிபூரணஞானம் இனிக்கணோர் விடப்பதக்கிரியைக்கேயும் உபயோகப்படாத ஆசனங்கூட்டி இருப்போசத்து முன்னர் ஞானேந்திரியங்களால் அறிந்து, கன்மேந்திரியங்களால் தொழில்செய்யுமன்ம அப்பத்திந்திரியங்களும் அடங்கலின், அவற்றின் வாசனையோடு முன்னாளேறிய வாசனையோடும் உள்ளே சுழலும் அன்றி அடங்காது. ஆகலின், "சுழன்றபெருமாயைத்தொழில்" என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் ஞானநிட்டை இன்மையான் அவரது நிட்டையை மறுத்தவாறுகாண்க. (ரு)

ஞானக் கிரியை நடிப்பவர்க்கு நாடோறும்
போனத் தளவே புசிப்பன்றி ஏனும்
துறவா யவாவறுத்து மெய்யுணர்ந்த தூய
அறிவார்க் கறியாவின் பம்.

(இ-ள்.) ஞானக்கிரியை நடிப்பவர்க்கு நாளதோறும் போனத்தளவே புசிப்புஅன்றி எ-து. அகத்துஞானம்இன்றிப் புறத்து ஞானசாரமாய் நடிப்பவர்க்கு எ

க்காலமும் அன்னபானத்தளவு வரும் விடயானந்தானு பவம் அன்றி,

துறவுஆட் அவா அறுத்து மெய்யுணர்ந்த தூய அறிவா ராகத் தின்பம் என்னும் எ-று. துறவினை உடையராகித் துறாத அபவர்க்கங்களின்மேல் புருனார் வாசனையால் எழும் அவாவினை அறுத்து மெய்ப்பொருளை உணர்ந்த திருமல ஞானிகட் கெம் பேரானந்த சொரூபானந்தானுப வம் என உண்டாம் எ-று.

இவர் செய்யும் ஆசாரச்சைகைப் பிராக்கணைப் பெரியார் எனப்போனச்சங்கருதலின், "பேனச்சனமே புரியப் னறி" என்றார். பேரின்பம் போதஞ் சத்தில் தோன்று மல தோன்றலான், "அறிவார்ச்சறியார்ன்பம்" என்று ம், இவரின்பம் பெறுதற்கு ஏதுவாப ஞானம் இன்மை யால், "ஏறும்" என்றுங் கூறினார். துறவு புறப்பற்று நீங்குதல். அவாவறுத்தல் அகப்பற்று நீங்குதல், இவ்வி ருவகைப்பற்றும் நீங்கவே சகலக்கவலைகளும் நீங்கு ம். இவைநீங்கவே மெய்யுணர்வு தோன்றும். ஆகலின், "துறவா யவாவறுத்து மெய்யுணர்ந்தூயவறிவார்" என் றார். போனகம் என்பது போனம் என்றுயிற்று.

இத்திருவெண்பாவால் ஞானமின்றி ஞானசாரமா த்திரம் செய்வோர்க்குப் பிறப்பின்பமே அன்றி வீட்டி ன்பம் இன்றென்று அறிவித்தவாறுகாண்க. (கூ)

இததவினையம யாவரா லறிபககூடுமெனறு இரஙகிக கேடட மாருககனை நோககி மேல கூறுகினறார்.

இன்போ யரிவுக கிடமபுளளி னைநததுபோல,
துனபே யறுபபொரு பபாயத தாககிககுமநன
குணததால, போினபுாகிசசை பிறநதினிக கே
ளனககுப, பேரினபக கூடிய பெறறுய.

(இ-ள்) இனபே அறிவு ததுடம எ-று. இதபபே ரினபம பரிபூரணம. ஆகலின, பூயவினைபமே ஆனமா இருககாம் இடம.

ஆருயிரையுள்ள முதனமை மூககமெனின, அத னையானது போல உடையவேணடும். இனிப்பிறவித துனபது ரபடமாட்டேன என்ற மாருககனை நோககி மேறகூறுகினறார்.

புளளிஙைககததுபோல துனபே அணுபபொருபபு ஆய தாககிககும நனகுணததால பேரினபுகது இச்சைபிற நதது இனிககேள உனககுப பேரினபம தேடிபபெறுய எ-று. உயிரபபு ஒலி சிறிதுதோனறினும அதனைப பே ரொலியாககககணடு அசுணப்புள வருநதியதுபோல், நீ இததேகாதி பிரபஞசஙகளான வரும துனபம அணு வளவு ஆயினும, அதனைப பொருபபளவாகக கணடு துனபுறும நறகுணததால உனககு இபபோது பேரின பததினமேல இச்சை செனிததது. ஆகலின, இனி அத

னை அடைதற்கு உபாயம் சொல்லுதுமகேட்டி. அப்பே ரின்பத்தை யாம் கூறிய உபாயப்படி தேடிப்பெறுதி.

விடயசுகத்தைத் துன்பமெனக் கூறினார். இதனை அ ங்ஙனம் கண்டோர்க்குச் சொரூபசுகத்தின்மேல் இச் சைசெனிக்கும். ஆகலின், துன்பே யட் பப்பொருப்பாய்த் தாக்கக்கு நற்குணத்தார் பேரின்பவிச்சை பிறந்த து” என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் பேரின்பத்தை விரும்பிக் கே ட்ட மாணாக்கர்களுக்கு விடைகூறியவாறு காண்க. (எ)

பேரின்ப முன்னைப் பிரியாது னுண்மையஃ
தோரின்ப மாய்விடயத் தூடுதிப்பும் - பேரின்
பழிவிலே தோன்று மறிவு மயலாம
ஒழியு மிரண்டின்ப மும்

(இ-ள்.) பேரின்பம் உன்னைப் பிரியாத அது உன் உண்மை எ-று. அச்சப்பேரின்பம் உன்னைவிட்டு எக் காலமும் ஓர் அணுவளவேனும் பிரியாதிருப்பது; அவ் வின்பமே உனக்கு உரித்தாயமெய்ம்மையாய் உள்ளது. அங்ஙனம் என்னைவிட்டு நீங்காது எனக்கு உரித்தா ய்மெய்ம்மையாய் இருப்பது எனக்குத்தோன்றாது இ ருப்பானேன்? எனின்,

ஓரின்பம் ஆய்விடயத்தூடு உதிப்பும்பேரின்ப அழி விலே தோன்றும் எ-று. உன்னால் அறியப்பட்டு ஓரின்ப மாய் வனிதையர் விடயத்தூடு தோன்றுவதும், யாம்

கூறிய ஆநந்தப்பேரின்பமும் எதிர்நிற் றற்ற இடத்துத் தோன்றும்.

அறிவும் அயல் ஆம் இரண்டு இன்பமும் ஒழியும் எ-று. ஆணறிவும் பெண்ணறிவும் எதிரிட்டபோது அவ்வறிவுகளும் அயலாம், ஆண்குறியும் பெண்குறியும் எதிரிட்டபோது இக்குறிகளும் அயலாம் (இவைசொல் அயலாகவே) இவ்விருவகைக் கூட்டரவுகளாலவரும் இரண்டின்பங்களும் அயலாய ஒழியும் எ-று.

ஆண்குறியும் பெண்குறியும் கலந்து எதிரிட்டழிந்தபோதும், ஆணறிவும் பெண்ணறிவும் கலந்து எதிரிட்டழிந்தபோதும். அவ்வின்பமும் இவ்வின்பமும்தோன்றலான், அழிவிலேதோன்றும் என்று இருமைக்கும் பொதுவாகக் கூறினார். குறிகளும் அறிவுகளும் எதிரிட்டபோது இன்பம் இன்மையால், "ஒழியுமிரண்டின்பமும்" என்றார். இருவகைக்குறிகளும் கலந்தபோது அவை இருந்தும் தோன்றாது அழிதலானும், ஆண்குறி பெண்குறிக்கு உள்ளீடாயிருத்தலானும், இன்பம் தோற்றலானும், அவற்றினது கூட்டரவை இவற்றினது கூட்டரவிற்கு உவமையாகக் கூறினார். அறிவு மயலாமென்ற உண்மையால் ஆண்குறி பெண்குறிகளும், அழிவிலேதோன்றும், என்றமையான அழியாது எதிரிட்டபோது என்பதும் வருவிக்கப்பட்டன. விடயாநந்தமேலீட்டால் பரவசமாவதுபோல் சொரூபாநந்தமேலீட்டால் பரவசமாவதுங் கொள்க.

இத்திருவெண்பாவால் பேரின்பம் ஆன்மாவைவிட்டு நீங்காது என்பதூஉம், அதனைப் பெறுதற்குபாயமும் கூறியவாறுகாண்க.

விடயானந்தம் அறிதல்போல அவ்வானந்தமும் அறியக்கூடாதோ? எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

விடய முதித்துநின்று விட்டவிடங் கீழ்மேல
இடைவிடா தேநிறைந்த வின்பங் கொடுவரோ
தோன்றி யழிவதுவே துக்கசுக முன்னுண்மை
தோன்றா வடங்காச சுகம

(இ-ள்.) விடயம் உதித்து நின்றுவிட்ட இடம் கீழ் இடைவிடா தேநிறைந்த இன்பம் மேல் கொடுவரோ எ-று. ஓர் விடயத்தின்கண் தோன்றிநின்று அழியப்பட்ட இன்பம் கீழாய இன்பம்; எவ்வேறுவகைப்பட்ட பொருள்களினும் இடையறாது பரிபூரணமாய் நிறைந்த இன்பம் மேலாய இன்பம். ஆகலின், இவ்வின்பத்தைப் பெறாதுள்ளார் தற்போதத்தால் அதனைப் பெறுவரோ. (அஃது எங்ஙனமெனின்.)

தோன்றி அழிவதுவே துக்கசுகம் உன் உண்மைதோன்றா அடங்காச்சுகம் எ-று. போதத்தாலபற்றி அறிந்து அநுபவிக்கும் அவ்வின்பம் தோன்றி அழிவது, அங்ஙனம்தோன்றி அழிவதுவே சுகமும் துக்கமும் ஆகலினும், உன்னுள்ளே மெய்ம்மையாயிருந்த இன்பம் மூன்று காலங்களினும் உற்பத்தி நாசம்இன்றிய வீட்டின்பம் ஆகலினும் எ-று.

அவ்வின்பம் ஓர்விடயத்தில் தோன்றி அழிதலால்பற்றி விடப்பட்டது. இவ்வின்பம் பூரணம் ஆகலானும், உற்பத்தி நாசம் இன்மையானும் பற்றுதல் விடுதல் இதற்கு இன்மை ஆயிற்று. தோன்றியபோது சுகமும் மறைந்தபோது துக்கமும் வருதலின், "தோன்றியழிவதுவே துக்கசுகம்" என்றார். இச்சுகதுக்கங்களால் விழைவு வெருளியும், இவ்விழைவு வெருளிகளால் இருவினைகளும், இவ்விருவினைகளால் பிறப்பும் உண்டாம் என்பதுங் கொள்க. சிற்றின்பம் பற்றியபோது தோன்றும், விடுத்தபோது மறையும், பேரின்பம் பற்றியபோது மறையும் விடுத்தபோது தோன்றும் என்பதுங் காண்க.

இத்திருவெண்பாவால் இவ்வின்பம்போல் அவ்வின்பம்போதத்தால் அறியக்கூடாதென்று அறிவித்தவாறு காண்க. (௧)

ஆயின் அவ்வின்பம் இத்தலத்தில் தோன்றுவதில்லை ஆகலின், மற்றோர்தலத்தில் சென்றிருந்து தவத்தைப் பண்ணி அதனைப்பெறுகின்றேன் என்ற மாணாக்கனை நோக்கி மேற்கூறுகின்றார்.

எங்கும் பரிபூ ரணமென்னி னீதல்ல [கேள்
தங்கங்கா மென்னும்போ தங்கிலையோ - பங்கா
ஆகாயங் தீண்டிவிடு மற்ப வறிவழிவி
லேகாண்பே ரின்பமுதிக் கும்.

(இ-ள். எங்கும் பரிபூரணமன்னெனின் ஏது அலைந்து அங்கு அங்கு ஓடும் என்னுடம் பாழ் அங்கத்திலேயா பங்காங்கள் எ-று. சுபரிபூரணம் நார நிரூபத்துக்காழு பவனமுபகமும் உடம்புறைய நீண்டாரான பரிபூரண மென்று செய்த மங்கள் கூறும் எனின், அவ்வின்பம் பெறுதற்கு ஏது இக்கலம் அன்று. காசிமுதலிய அந்தத்த தலங்களில் பெறலாம் என்று நீ கூறும்பொழுது நீ இருக்கும் இத்தலத்தில் அவ்வின்பம் இன்றுயோ? பகுப்பறிவு நீங்காதவனே கேட்டி,

ஆகாயம் நிணடிவிம்ம அறபவறிவு அழிவிலே பேரின்பமுதிக்கும் காண் எ-று. பலாயோகமாகிய ஞானப் பிரகாசத்தைப் பெற்றிட்டது அதற்கு மேல் தோன்றும் அநுபவத்தைத் தொடுத்துத் தானின்ற நிலையை வழுவும் அறபவறிவு அழிந்திட்டதிலே உனக்குப் பேரின்பம் தோன்றுமென்று அறிதி எ-று.

பலாயோக நிட்டைபெற்ற காலை அதற்குமேல் தோன்றும் சிவத்தைத் தொடாது அவ்வருளையு மறவாது இருப்பின், சிவதரிசனந்தானே தோன்றும், அதுதோன்றவே கிஞ்சிக்கியபோதம் அழியும், அஃதழியவே பேரின்பந்தோன்றும். ஆகலின், "ஆகாசநிணடிவிம்மறபவறி வழிவிலேகாண பேரின்பமுதிக்கும்" என்றார். (உதாரணம்) சித்தியார் "கூடாதேவாடாதேகுழைந்திருப்பையாகில், பிரியாத சிவன்றானே, பிரிந்துதோன்றும் பிரபஞ்சபேதமெல்லாந் தானாய்த்தோன்றி, நெறியாலே

[illegible]

[illegible]

[illegible] டாமையுடம்பின் விடயமொழிந்தா
ர்க்கு [illegible] கேவலமா முடமா இடமுளா
மடங்கா கலங்[illegible]யோ பாச மதி துணைமை
அறிக்கா[illegible] படாத் தடையோ லாம்.

(இ-ள்) [illegible] உள்ளமடம்ம விடயம் ஒழிக்கா ர்க்கு கேவலம் ஆம் எ-று. விடயங்களை அறுப விக்கற்கு ஏதுவாய உடம்பிருக்கும் அளவும் அவ்விடய ங்களை ஒழியா, உடம்போடு ஒற்றுமையாயிருந்த ஞா னேந்திரியங்களை ஐந்தற்கும் எதிராய விடயங்களை தோன்றுந் தோறும் அவற்றை ஒழிப்பேனெனின், அவ் வினும் ஒழிக்கில் கருவிகளெல்லாம் ஒழியும். அவை ஒ

கழி

ஞீட்டுசோலைமைசேர்ந்து அடிக்கும், (பின் அவற்றை நீத்த ... அற்று வையாறு என்னை.)

உமையாள் இடம் புடை பறந்தால் கலங்குமோ பாசத்தை உண்மை அறிந்தால் ... ... ஆகாயத்தினிடம் புடை பறந்தால் அவ்வாகாயம் ... கேசயாது அதுபோல, நீர்மையாய் வடிவத் ... ஆனது என்று நீக்க அருள்வடிவாய் இருந்த என்னின், ... போத ... ... ஆதலின், மாயை ... ... திருவருள் வடிவாயிருந்தாலும் ... ... தேகங்களையென, ... அறிந்தபடியே ... வரியம் என்று பாசத்தை ... ... அறிவித்தலானே, அக்காரகத்து ... ... பிரமமாம், அவ்வறிவு கருவிகள் ... ... குமம். ... ... களைந்துதல் பூணைபோல வாழ்ந்து பலமாகும் என்று.

தான் கருவிகட்கு அன்னியமாயப் பிரிந்தின்று அருளால் அடக்காது அக்கருவிகளோடு கூடி நின்று போதத்தால் அடக்கினமையால் "ஏகவல்லமாம்" என்றார். அருள்வடிவாயிருந்தபோது கருவிகள் அசைவற்று அறிந்தாமைசயான் ஆதலின், "உமையாளிடம் புடைபறந்தால் கலங்குமோ" என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் கருவிகளை உள்ளபடி அருளால் அறிந்து நீங்கி, அவ்வருளில் மறைந்து நின்றால் மீட்டு

[illegible] வாசியா [illegible] க்கலாறு
[illegible]. (௧௧

[illegible] இந்திரியங்களோ [illegible] பவிசத்து [illegible] இவ்வுடலை [illegible] நிகழ்ந்ததுறு [illegible]

[illegible] பிறந்தன போமெய்யன் [illegible] அருவுருவமென்றும் அடைவா கொடுமதாகி [illegible] [illegible] எனவேண்டுமோ மாயாவியிதயத்து [illegible] உள்ளின்று பார்த்திருப்போதும்

[illegible] என [illegible] உருவும் [illegible] இவ்வு[illegible] [illegible] சனை [illegible]? [illegible] வினைபம [illegible]? [illegible] இவ்வுடலை [illegible]. [illegible] அருவும் உருவும் அருவுருவும் ஆகிய திருமேனியு [illegible] உடைய சாமி [illegible] [illegible] உன்னைக் காருண்ணியத்தால் எடுத்து, [illegible] புவனபோகங்களைக் கொடுத்து, இருவினை ஒப்பு மலபரிபாகம் வருவித்து, விடாது [illegible] மெய்பாருட்டுச் செய்யும் பஞ்சகிருத்தியங்களும் [illegible] ஆகலின் நீ இக்காயத்தை ஒழிப்பலெனக் கருதற்க.)

குடமுடைத்த மண் எனவேண்டுமோ மாயாவ
யிதயத்தும் உள்நின்று பார்த்திரு இப்போதும் எ-து.

ஒருவருக்குக் கடத்தை மண்ணென்று அறிவிப்பதே அன்றி, அக்கடத்தை உடைத்து மண்ணென்று அறிவிக்க வேண்டுமோ. அதுபோல, உனக்கு இவ்வுடம்பை மலமென்று அறிவிப்பதே அன்றி, இதை அழித்து மலமென்று அறிவிக்க வேண்டுமோ. ஆதலின், இதனை நீ ருசே இவ்வுடம்பையும், மற்றும் உள்ளனவாய ப்ரபஞ்சம் மாயாமலமென்றும் உனக்கன்னியமென்றும் கண்டு நீங்கி, வயிந்தவ மாயையாகிய சுத்தத்தும் சம்பந்த முடிவிலிரன்று, உன்னை அருளாலே கண்டு அவ்வருளை அசைவற்றிருத்தல். இப்போதம் அவ்வாசாரம் ஆகும். (ஏதமுடிந்த அப்போதம் ஆவணம் சமயமுவை) எ-று.

வேத்தத்தையில் பஞ்சகிருத்தியத்தால் பரோசாவச்சேதக்கேயும் கூடாக்கி நடத்தானின்ற சாஞ்ஞா இப்போது முத்திநிலையினும் உனக்குப் பந்தசாலத்தைக்களையும் நீக்கிச் சமது திருவடியாநந்தத்தைக் கொடுப்பர். நீ உடலை ஒழிக்கவேண்டுவ தேதுக்கென்று அறிவித்தற்கு, "உடைவார் தொழிலுமனாதி" என்றார். இப்போதம் என்றமையான் அப்போதம் என்பது வருவிக்கப்பட்டது.

இத்திருவெண்பாவால் அவ்வின்பம் பெறுதற்கு உடலொழித்தல் ஏது அன்று, இவ்வுடலாதிகளை எல்லாம் சனக்கு அன்னியமென்று அருளாற்கண்டு நீங்கி, அவ்வருளில் நிற்றல் ஏதுவென்று அறிவித்தவாறுகாண்க. ()

வேதாந்தம் முத்தியோ? சித்தாந்தம் முத்தியோ? உண்மையென்ற மார்க்கங்களை நோக்கி மேற்கூறுகின்றார்.

கயிற்றரவுங் கடையிற் கள்ளுறும்போன்
மாயா மயக்கமற் றவேதாந்த வாழ்வு — முயற்சி
கெட்ட, ஆனந்தாதீதத்தே யாணவரா மாக்க
மும், தானந்தி றாக்குச் சமன்

(இ-ள்.) கயிற்றரவும் கடையினிற் கள்ளுறும் போல மாயா மயக்கம் அற்ற வேதாந்த வாழ்வும் எ-று. உள்ள கயிற்றினிடத்து இல்லாத பாம்பு கற்பிதமாகத் தோற்றுதல் போலவும், உள்ள கடையினிடத்து இல்லாத கள்ளவண கற்பிதமாகத் தோற்றுதல் போலவும், உள்ளபிரமத்தினிடத்து இல்லாத மாயை கற்பிதமாகத் தோன்றுகின்றது அறிந்து, இம்மாயாமயக்கம் சிறிதும் தோன்றாது இறந்த இடம் வீடென்று கூறும் வேதாந்தச்செல்வமும்.

முயற்சி கெட்ட ஆனந்தாதீதத்தே ஆணவர் ஆம் ஆக்கமும் தானந்திறாக்குச் சமன் எ-று. தற்போத முயற்சி சிறிதும் தோன்றாது, இந்த ஆனந்தாதீதத்தில் பெத்தத்தசையில் ஆணவராகி இருப்பாரைப்போலும் இருப்பதே வீடென்று கூறும் ஆகமச்செல்வமும், தானென்று மதித்திடும் புல்லறிவு கெட்டாக்குச் சமனும்.

அவித்தியாகத்தமாய் இருந்த சீவனது புன்மை அறிவாய் இருந்து நானென்று மதித்திடும் அவ்வறிவு கெட்ட

போது அசட்சாட்சியாயிருந்த பிரமம் தானாகலா
லும், அனேகமயமாயிருந்த ஆன்மாவினது புன்மை
அறிவாயிருந்த நானென்று எதிரிட்ட அப்போதமகெ
ட்டபோது அவ்வான்மா தனக்கு முதலாகிய மெய்ய
ம் ஆதலானும், இங்ஙனம் ஆயபோது இருவாக்கும் ஆந
ந்தாநுபவம் இருத்தலானும், "தானாந்ஞானிக்குச்சமன
என்றார். சானந்தாத அபரஞானிகட்குச் சமன் அன்
றென்பது தானே ஆயிற்று.

இத்திருவெண்பாவால் வேதாந்த சித்தாந்த முந்தி
இரண்டும் தற்போசம் ஒழிந்தோர்க்குச் சமனென்பது
அறிவித்தவாறு காண்க. (கூ

என்னானை யென்னானை யென்னானை யேகமிரண்
டென்னுமற் சும்மா விருவென்று - சொன்னான்
திருஞான சம்பந்தன் சீகாழி நாடன்
அருளாளன் ஞானவிநோ தன். க

(இ-ள்.) திருஞான சம்பந்தன் சீகாழி நாடன் அருள்
ளாளன் ஞான விநோதன் எ-று. திருஞான சம்பந்
பிள்ளையாரென்னுந் திருநாமத்தையுடையார் சீகாழிநா
ட்டிற் கதிபதியான அருளாட்சியுடையார் ஞானத்திரு
விளையாட்டினையுடையார்.

என்னானை என்னானை என்னானை ஏகம் இரண்டு என்
னுமல் சும்மா இரு என்று சொன்னான் எ-று. முக்கா
லும் தமது பேரில் திருவாணைகூறி முத்தியில் வேதாந்

நிலையைப்போல ஏகமென்றும், பேதாபேதவாதியைப்போல் இரண்டென்றும் கூறுமா , இங்ஙனம் கூறுகிற சமயவாதிகள் உண்போக்காக்கியதா, மௌனநிட்டமாயிருந்ததென்று ... யதாம்-று

ஒன்றென்றிரண்டென்றும் பேறும் இன்மையாகலினும், இரண்டென்னும் பக்ஷமுகத்தில் ஒன்றின் ... சத்தியமுத்தி ... கூடாததாகலினும், போக அதில் இரண்டாயும் போகவில்லை ஒன்றாயும் இருத்தலினும், "ஏகமிரண்டென்றும் சமயமாகுமென்று சொன்னவன்" என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் முத்திச்சமயமாதென்று தனிப்பாவாயுசனைக.   (கரு)

சரியைக்கழற்றி முற்றும்.

ஆ அதிகாரம் (ரு - ௫) திருவெண்பா - ௪௫0.

திருச்சிற்றம்பலம்.

௬ - ம் அதிகாரம்

விரத்தி விளக்கம்.

இங்ஙனம் சரியாதிகளை நீத்தபின்னரா ஆயினும், உட்டுறவு இல்லார்க்கு ஞானம் விளங்காது ஆகலின். இவ்வதிகாரத்துள் துறவின் விளக்கங்கூறி உட்டுறவின் இலக்கணம் அறிவித்தார் ஆகலின், இவ்வதிகாரத்திற்கு விர

ரதிவிளக்கமென்று பெயராயிற்று. விரததியென்னுடைய
துறவி எனினுமொன்று.

அறிந்தவிடத் தின்பதுன்ப மாகா ததுவும்
மறந்தவிடத் தின்ப மயக்குமாம் — அறிந்த
அறிவும் நீயென்று னந்துவிதா னந்த
முப்பமுத முண்ட முனி.

(இ-ள்) சதுர்வித ஏகச முவ்வமுதம் உண்ட மு
னி-து இரண்டற அத்துவிதத்தில் பூரணமும் பெ
ரானந்தமாகிய சாமுவ அமுதத்தை அமலமெய்ஞ்ஞா
னனுக்கீந்தருளும் மெய்யுபாய ஞானங் கண்ட தாயுமான
மயச்சற்பயிலையார்,

அறிந்த இ-த்த இன்பதுன்பம் ஆகாதுமறப்பிடத்து அஃ
தும் அதுவும் இன்பம் மயக்குமாம் அறிந்த அவ்வறிவும்
நீயென்று எ-று. கருவிகள் புப்பததானத்திலடங்கிய அ-து,
அருளை அறிந்தவிடத்து, ஆணவ இன்பமும் துன்பமும்
உண்டாகா. அவ்வருளை மறந்தவிடத்து புண்ணியபாப
கருவிகளுடன்கூடலின், அத்துன்பமும் இன்
பமும் வந்து என்னை மயக்குமாதலின், பசு அறிவோடு
கூடி இன்பதுன்பம் தெரிய அப்பசு அறிவாயும், பா
ச அறிவோடுகூடி இன்பதுன்பமாயும் நின்று அதனை
யும் இவற்றையும் அறிந்த அவ்வறிவும் நீயென்று எனக்கு
அருளிச்செய்தார் எ-று.

பசுஅறிவு - ஆணறிவு, பாசஅறிவு - பெண்ணறிவு, இவ்விருவகை அறியும்போல ஊனறிய பசுஅறிவோடு கூடிய பசுஅறிவாயும், பாச அறிவோடுகூடிய பாசஅறிவாயும், ஆண்வடிவும் பெண்வடிவும் சமுகத்தினால் அல்லோலிருக்கையின் பாசஅறிவை, "அலியறிவு" என்றார். ஏமமே ஆகாவடிவம் ஆகையின், அவ்வாறு திருமூலர் பாடலில் 'நங்கைமுத்தம்' என்றார். அதுவும் என்பதனை அந்நுண்பொருமம் மடக்கும் எனக்கூட்டுக.

நிகழ்ந்தவண்ணபாவால் ஆன்மா நின்று உண்டென்று அறியத்தகுவாது காண்க. (௮)

அறுசமயத் தோர்க்கு மறுதியிட்ட கூடல்
நுழைவார் யவரவறுத்தக் காயமை - பிறவார்
மூழ்கலர் புத்தி வியப்பிசெய்லவா மூத்து
கண்டகாம் நாசமித்து காண்

(இ-ள்.) அறுசமயத்தோர்க்கும் அறுதி இட்ட கூடல் துறவு ஆய அவர் அறுதகல் நாயமம் எ-று. அறுவகைச் சமயத்தோர்க்கும் விட்டைத்தறக் கட்டிட்டுவைத்த பொது நெறியாம்? எனின், கூடற்கண் சங்கப்பலகையில் ஏறி இருந்தது உட்பறப் புறப்பற்று என்னும் இருவகைப்பற்றினையும் துறப்பதாய இத்துறவுகளான மெய்ப்பொருளை உணர்வதாயப் பிராரத்த வாசனையான ஓரோரகாலையின் உள்ளதெழும் அவாவினையும் அ

றதற்க தூய்மையாய்க் கூறிய இம்மூன்றை அதிகாரங்களின் நெறிகளேயாம், அஃது அன்றியும்,

பிறவா முடிகளச் சூதக் முயற்சி எல்லாம் மூசந் கடைக்கருமநாசம் இஃது எ-து. பிறவாமைச்சு ஏதுக் கூறிய பலவாற்றானும் சிரசம், கருவிகள் முப்பத்தாறையும் போக்கப்பட்டவிடம், தற்போத முயற்சியெல்லாம் முடிந்த கடையாகிய கருமநாசமும், இம்மூவகை அதிகாரத்திற் கூறிய நெறியாம் எ-று.

சமயிகள் அறுவரும் ஏட்டைத்தரசு மட்டு வேறுபாடுள ராகக் கூறினார். ஆயினும், ஒருவர் கூறியது ஒருவர்க்குச் சம்மதம் அன்று. ஏற்றவாய மெய்யுணர்ந்தவராய முதல்வர் அனைவர்க்கும் சம்மதமாம். ஆகலின், "அறுசமயத்தோர்க்கு மறுதலைப்பட்ட கூற்றறுயவர் யாவருமாதல்" என்றார். துறவும் அவரவர் துறத்தலும் கூறினமையான், இடையில் மெய்யுணர்வு வருவிக்கப்பட்டது. இங்ஙனம் சங்கப்பலகையின்மேல் ஏறக்கூறிய மூன்றதிகாரங்களென்றந்த திருச்சபையோர் துறவாம் மூன்றதிகாரங்களையுமாம் என்றறிக. இம்மூவகை அதிகாரங்களின் ஒழுகுதல் உயிர்ச்சுத்தி, இங்ஙனம் உயிர்ச்சுத்தி பண்ணுவோர்க்கு உடற்சுத்தி பண்ணவேண்டுவது இன்மையால், "கடைக்கருமநாசமிதுகாலை" என்றார்.

இத்திருவெண்பாவான் உட்டுறவு புறத்துறவு உடையாரைச் சமயிகள் எல்லாரும் ஞானிகளென்று அங்கீகரிப்பரென்று அறிவித்தவாறு காண்க. (௨)

வாசிகந்த சாலீரா வைகால பொருந்துபோல
ஆசைக்கேடாகி நுவா மட்டதென - மேசிந்த
ஓட்டையைப்போல் வாங்கா முட்டம்பார வூண
பெட்டருக்கீ தாகாப் பிழை. [முழுகும

(இ-ள்.) வாசிக்கச் சாலீரா வைகால் பொருந்து போல ஆசைக்கேடாகத் தியும் ஆம் எ-று. வாசி என்ற யாக்கலக்கத்த மணமெல் பொருந்து நீந்துவிட்டுக் கணிக்க வீரனை வைகால் மணமெல் பொருத்துப்போல பெண்ணுரை ஆகாதென்று வாராக்கூறிய மரக்காத்தல் அவ வாசை மனைச்சினையைப் பீட்டம் எழாதும் அடக்கம் அவ வாசை நாசாக்கு விலக்கத்தென அருந்தம் சமமத மாம், (அர்த்தனறி)

முழுகுறன் வேகித்த ஓட்டையைப்போல வாங்கத் ஆம் உடம்பு ஆண்டமுக்கம் பெட்டருக்கு ஈது ஆகாப் பிழை எ-று. அரசவை அடிசிலைப்போல் வேப்பந்தழை ஆனைப்பிணி நீச்சிக்க ஒட்டகத்தைப்போல, காடு கூழ் கபரி முசலியவறனைச்சு வையாய விருமபுவாக கும சமயத்தமாம், உடல் பருக்குமபடி அரசவை அடி பாலகனை நின்றுதின்று பக்குத்து ஊணைப்பழகும் பேடி களுக்கும் காமிகளுக்கும் இதன அருந்தம் சமமதம் ஆ காத குற்றமாம் எ-று.

மற்றநூலினகண ஓரிடத்துப் பெண்ணுசை ஆகாதெ ன்று கூறக்கண்டு அதனை விரித்தோதக்கே அவ்வாசை

உடையோனை மிகவும் இகழ்ந்துகூறும் இதனை அருந்தகம
சம்மதம் ஆம். ஆகலின், "வாய்க்கு நசாவீரா வைத்தாம
பொருந்தப்போ லாசைக்கேடாக் கிடப்பாம்" என்றார்.
அருந்தல் ஆசையைத்தாக் கூறினமையால், "ஆசைக்
கேடாகவென்றமை" பொருந்தல் ஆசையாகக்கொள்க.

இத்திருவெண்பாவால் அருந்தல் பொருந்தல் என்னும் ஆசையறப்பெறாச் சேர்க்கை இந்நூல் ஆமென்று அறிவித்தவாறு காண்க. (௫)

நீர் இங்ஙனங்கூறிய ஆறுமுன் ஆசையுந்தவிர? முத்தனையின். மேற் கூறுகின்றார்.

பாசங் கழன்றுப் பசுவசி கெடம்பஙியாம
ஊசல் வடங்கழன்ற தொவ்வாமேநா - நேசத்த
பற்றறக் கண்ணே பிறப்பறுக்கும் பாடுமக்கோ
மற்றைச் சமயமெங்கு மாம்

(இ-ள்.) பாசம் கழன்றால் பசுவுக்கு இடம்பெறும் ஊசல் வடம் கழன்றது ஒவ்வாதோ எ-று. உயிர்ச்சார்வு பொருட்சார்வு ஆகிய இருவகைச் சார்வும், இச்சார்வுகளை நீங்கியபோதும் இவற்றின்மேல் எழாநின்ற அவாவும், இவ்வவா நீங்கியபோதும் கண்டபொருள்கள் மேற் சென்றுபற்றும் இந்திரியங்களும், இவ்விந்திரியங்களை அடக்கியபோதும் முன் ஏறியிருந்த வாசனையால் உள்ளெழும் மனநினைவுகளும் இவைமுதலிய பாசங்க

ன்களெல்லாம் முன்னறிந்தபோது இவற்றினால் பசுவசமுய பந்தே இடமாம். அந்த ஞானமான மனிதன், அந்தகாரமாய னற்றுணை தந்தமெல்ல ... சுற்றகயிறு உறற்போக நிலம் இடமாய. அதுபோல, அந்தவெ வாரோ! (அச்சம் தீ அரவ உடைந்தன,றி.)

தேசிகபாரு ... தொக்கணேணே விரைபு அதுகசம பா ... சம்பம் வருகும் ... எ-று. தம மாலை ... ஙகள் எல்லாம் வாருபோ தே ... விரைபதின் அருக்குமென்று (திருவரு ள் ...) குறள் வெண்பாபாட்டு உமக்கு மாசதாமோ? சமயங்கம், மற்றைய சமயங்களுக்கெல் லாம் சம்மதமாம் எ-று.

உடல் இருக்கும்போதும் விடுக்கும்போதும் அதனுள் இருக்கும் ஆன்மாவுக்கு, அசையாம் அசை வினையும் உண்டாவதுபோல, பாசம் இருக்கும்போதும் ஒழிந்தபோதும் அசைவும் அசைவினையும் ஆன்மாவிற்கு உண்டாமென்பதும் காண்க.

இத்திருவெண்பாவால் ஆன்மாவிற்குப் பாசமுழுதும் நீங்கினபதியைத் தேடவேண்டுவது ஞானமென்று அறிவித்தவாறுகாண்க. (௪)

உனக்குமெய்யாய்த் தோன்றி யொழித்துவிடும் பாசம், வினைச்சடமே யென்னில் விடமபோ

ல் உன்னைச்சூழுற்றும், ஆணவத்தன்னை யுடையாயுந் தன்னறிவு, தனக்கு ஞானத் தடை

(இ-ள். உனக்கு முன்பு ஆய [illegible] தானறி [illegible] பாசம் விலைச்சடமென்னில் [illegible] போல உன்னைச்சூழ் றும் ஆணவம் [illegible]. உனக்குத் தோன்றும்போது யா னென்னென்று கருதும்படி மெய்யாகக்காணாமை, நீ [illegible] உன்னைப் புறம்பாய் [illegible] [illegible] யாசாரி மாகிய சடமென்று அறியாய், நீ ஞான மறியாமையான, [illegible] விட்டமுச் [illegible] [illegible] கலம்போல் மயக்குரனென்றும், (அப்பாசம் [illegible] டையென்று இனி ஞானத்தடையாவது யாது? எனின்)

தன்னை அறியாதது உன்னறியுஞான ஆத்ம ஞானத் தடை எ-து. தனுவாதிகளெல்லாம் இ[illegible]களையும் [illegible] ஞுவாய்ப் பகுத்தறிதலும், அவற்றால் அறிந்த தன்னை அறியாதது உன்றன் புலனறிவாகலின், இவ்வறிவு ஞானத்திற்குத் தடையாகும் எ-று.

ஆணவத்தால் மறைபட்டிருந்த ஆன்மாவிற்குச் சிவன் மாயையில் தனுகரண புவனபோகங்களைக் கொடுத்து இச்சாஞானக்கிரியைகளை விளக்குவித்தலானும், இத்தனுவாதிகளால் சுருதி சுகசுவானுபவங்களை அறிந்து வீட்டைத்தற்கு ஏதுவாகலானும், இவற்றைச் சடமென்றும் தனக்கு அன்னியமென்றும் அறிந்தபோது மய

சகளமுடைமையும், ஏனைச் சூழும் சுவையும் இவை என் னதென்ற — அவ்வெவ்வன்றும் தானென்றாயும் தன்னென்று ம் தன்னாலே சுட்டப்பட்ட தேகப்பொருள்களைத் தனதும் தனதும் அவ்வெவ்வன்றும் அவயவங்களைக் கண்டு [illegible] ய மா க்கண்டு கண்ண உளப்படி அறிமடமாக் தன்னை அ றிவு ஞானத்தால் அறிவர், "உன்னை அறிவு காரணத் தானத்தால்" என்று கூறினர்,

தாவாதநானெனும் [illegible] பரிகாரணமும் [illegible] கரித்துப் பவாறும் ஒன்றமைப்படியிறுத்தலை, தேகபோ கப்பண்பும் [illegible] டா [illegible] டன.

இ [illegible] [illegible] மாகாரியின், திருவா [illegible] சோறு [illegible] ன்று [illegible] சயாருக்காணக. (௫)

ஆணவமாயிற் இவை உருவம் அன்றாயின், இவற்றின் மயமாய் நடப்பது என்னையென்னின், மேற்கூறுகின்றார்

சிற்றறிவு ஞயமறைப்பைச் சேர்ந்தவடி வொ
ண்படிகம், பற்றுகினு மொன்றாகாப் பான்மை
போல உற்றீ உருவ சொரூப சுபாவ மூணக்கு,
வருமடைவு சொன்னோம் மதி.

(இ-ள்.) சிற்றறிவன ஆய மறைப்பைச்சேர்ந்த வடி வு ஒளிபடிகம் பற்றுகினும் ஒன்று ஆகாப்பான்மைபோ ல எ-று. கிஞ்சிக்ஞ அறிவாய செம்பிற்களிம்புபோ ன்ற ஆணவமறைப்பைச்சேர்ந்த வடிவு ஆன்மாவினது

சுபாவம். படிகம் அடுத்த வண்ணமாமா யிருப்பினும் தன்னிறம் அ[illegible]ாகசோடு ஒன்றாகாத முறைமைபோல், தானடுத்த சரீரமயமாயிருப்பினும் கண்ணறிவு அக கருவி அறிவோடு ஒன்றாகாதிருப்பது ஆன்மாவினது உருவம். ஒன்றையும் பற்றாதிருக்கும் படிகம் நிர்மலமா யிருத்தல்போல், ஆன்மா மும்மலங்களையும் நீங்கிநிற்றல் தனது சொரூபம்.

உற்ற உருவ சொரூப சுபாவம் என்ன வருமம் அனை—வுகொண்டுமமதி எ-து. இங்ஙனம் உனக்கு உரைக்க சுபாவ உருவசொரூபங்கள் முறைமையாகச் சொன்னேம், இவற்றை அறிந்து கொள்வாய் எ-று.

“படிகம் பற்றுக்கு மொன்றுபட” என்கிற வெண்பாவின் மேற்கூறிய படிகம் நிருமலமா யிருக்குமென்பது ஆயிற்று. ஆன்மவம் சகசமலம், ஆகலின், அதனைச்சோர்தவடிவு சுபாவமென்றும், படிகத்தினருகு சிவப்பு வண்ணமுதலிய செயற்கையாய் வந்ததுபோல, ஆன்மாவிற்குக் கருவிகள் செயற்கையாயவாந்து பொருந்தலின், இதனை உருவம் என்றும், படிகமவன்னங்களை நீங்கியபோது தனது சுயசொரூபத்தோடு இருத்தல்போல, ஆன்மா கருவிகளையெல்லாம் நீங்கியபோது தனது சுயசொரூபத்தோடு இருத்தலின், இதனைச் சொரூபம் என்றுங் கூறினார்.

இத்திருவெண்பாவால் ஆன்மாவினது உருவசொரூப சுபாவம் அறிவித்த வாறுகாண்க. (௬)

நினைப்புமறப் பற்று நிறைந்த வறிவாய்
அனைத்துடனு நின்றம் பரமாய்த் — தனக்கருளித்
தன்னாநந் தத்தைத் தனக்களித்த சற்குருவே
அன்னானுக் கின்னவைமூன் றாம்.

(இ-ள், நினைப்பு மறப்பு அற்று நிறைந்த அறிவு ஆய் அனைத்துடனும் நின்று அம்பரம் ஆய்த் தனக்கு அருளி எ-று. நினைப்புமறப்பாகிய சகலகேவலங்களை அநாதியிலே நீங்கி, எங்கும் பரிபூரண அறிவாய், எல்லாவற்றோடும் கூடிநின்றும், ஆகாயம்போல ஒன்றோடும் தாக்கற்றிருப்பதாய் ஆன்மாவிற்கு அருள்செய்து மும்மலகாரியம் நீக்கி,

தன் ஆநந்தத்தைத் தனக்கு அளித்த சற்குருவே அன்னானுக்கு இன்னவை மூன்றும் ஆம் எ-று. தனது பேராநந்தத்தை அவ்வான்மாத்தனக்குக் கொடுத்தருளிச் செய்த ஈசுவராகுஞ் சற்குருவே அன்னசிவனுக்கும் இன்ன உருவ சொரூப சுபாவம் மூன்றும் உண்டாம் எ-று.

"நினைப்பு மறப்பற்று நிறைந்த வறிவாய்" எனவே சிவனது சுபாவம் அநாதியிலே நின்மலமா யிருத்தல் எனவும், "அனைத் துடனு நின்றம் பரமாய்" எனவே இங்ஙனம் இருப்பது அருளாகலின், அவனது உருவம் இச்சா ஞானக் கிரியைகள் எனவும், "தன்னாநந்தத்

வைத்த தனக்க ளித்த" எனவே, ஆன்மா அவனது சொ
ரூபம் எனவுங் காண்க.

இதனுற் சைவணைபாவிலே சிவனது உருவ சொரூப ப
பாவம் உதிவிர்ப்பவாறு காண்க. (எ)

அறிந்துபற்றி நின்ற முதற்றம் பவறிவை
அறிந்துகதி யோபே றய்வாய - நிறைந்துவெம்
தோயாம னின்றதுபோற் றேறமுத லோந்துட
தோயாமற் சுத்தத் துறவு. [னுமை

(இ-ள்.) அறிந்து பற்றி நின்று அழுந்தும் அறப அறி
வை அறிந்து சுத்தம்போ அறிவு ஆயஎ-று. பருசவிட
யங்களையும் ஞானேந்திரியங்களால் அறிந்து, கன்மேந்
திரியங்களால் பற்றி, அந்தக்கரணங்களால் அயற்றுள
அழுந்துங்கிஞ்சிக்க போதத்தை ஆன்மாவினது இயற
கைக்குணம் அன்றென்றும், மதுபானம் கொண்டோ
னுக்கு லகிரி தோன்றியதுபோல, அவ்விருவகை இந்த
ரியங்களையும் கரணங்களையும் கூடியவிடத்துத் தோன
றிய விடயபோதம் ஈதென்றும் அறிந்து (அவ்விந்திரிய
கரணங்களோடும் அப்போதத்தை நீத்து, தன்னை உள்
ளபடி அறிந்து, அங்ஙனம் தன்னை அறிந்தபோது தன
க்கு இந்திரியகரணங்களையும் வேறாக்கித் தன்னையும் அ
றிவித்தது அருளெனக்கண்டு, அவ்வருளே வடிவாகி இ
ருந்து, தான்மலமும் ஆகாமல் சிவமும் ஆகாமல் சிவா
னுபோகத்தில் இரண்டற அழுந்திநிற்பது) ஆன்மசுத்தி,

இத ஆணா[illegible] பெ [illegible] தல் யிடமாகிய பே
றிவு ஆகலின இப[illegible] கி,

[illegible]வம [illegible] தத [illegible] தோடாமல் [illegible]
ம முச[illegible] ஐ[illegible]—யும தோயாமல் க[illegible]க்[illegible] தயு எ-து.
தனகத வியாகதபாபிநக சிவ மனெலாவற [illegible]டிம
பூரணமாய [illegible] க்நதும, ஒ[illegible] [illegible]மே நாயவற்று
நனறுபோல, சி[illegible]டிப [illegible] [illegible]ப்லகளோடும
தோயாமல ([illegible]பக ப[illegible]நதமான தறவு எ-று

இசசா ஞானக்கிரி[illegible] சள சிவ[illegible]யங்களைச செ
லுசச. கிரியா [illegible] களை லோகத்தைச செலுசத, கலாதி
கள ஆணமா [illegible] [illegible] [illegible]ணங் கிரியைகளை எழுப்ப,
ஆணம வின ஆசலை [illegible] [illegible] ப[illegible]டதும, ஞா
னம [illegible] க[illegible]டதும, கிரியைகனமேநதி
யஙசளிடதது வினையும விடயங்களை அறிநது பறறிஅழு
நதும ஆகலின, இ[illegible]ருவை [illegible]ரியஙகளும கரணங
களும நல்வ ஆணமாயின இசசா ஞானக கிரியை
நீஙகும, அவை நீஙகவே கலாதிகள நீஙகும. இவை நீ
ஙகவே சிவசததுவம நீஙகும. இவை நீஙகவே தனனை
அறியும. ஆகலின, "அறிநது பறறி யுனறமுநது மறப
வறிவை யறிநது" எனறார். அவன அவள அது முன
னிலையாய இதாகிதஙகள வருதலையும, அவறறைத் தா
ன பெறுதலையும, திருவருடகணணால பாாததழிததுப
பேயபிடியுணடவனைபபோல, சிவததுள மறைநது நி

ணாமையால், தானமலமும் ஆகானென்றும், அங்ஙன மாறழியாத ஆன் கன்மபோகம்பெறுதலால் தானே சிவமும் ஆகானென்றும் கூறப்பட்டன, இங்ஙனம் இருப்ப [illegible] ஆன்மசுத்தாகன், 'ஏதத்' என்றது ஒன்றோடு [illegible] யாகத் [illegible] வியாபகமாகி [illegible] ஒன்றாயும் [illegible] நிற்றல் [illegible] இந்திரியங்கள் [illegible] பஞ்சகிருத்தியங்களால் விடயங்கள் [illegible] ஏனையும் [illegible] "ஐவர்தோயாமல் நின்றதுபோற் [illegible] முதல் ஐந் தொழில் தோயாமற் சுத்தத் துறவு" என்றார். பஞ்சகிருத்தியங்களாவன, இந்திரியத்தில் பிரவேசித்தல் சிருட்டி, அவ்விந்திரியத்தில் நின்று ஓர் விடயத்தைப் பற்றுதல் திதி, பற்றிய விடயத்தை இரண்டற அழுந்துதல் சங்காரம், அதில் இதம் பிறத்தல் திரோபாவம், அதனைத் தெளிந்து கோடல் அநுக்கிரகம், இங்ஙனம் இந்திரியத்தில் பஞ்சகிருத்தியங்களும் வரலால் ஐந்திந்திரியங்களினும் தோயாமல் நிற்பதே ஐந்தொழிலினும் தோயாமல் நிற்பதென அறிக. அறிந்தபற்றி நின்று அழுந்துதலே விடயபோதமென்று அறிதல் ஆன்மரூபம், அவற்றை நீங்கித் தன்னை அருளாலகண்ட விடம் ஆன்மதரிசனம், தான மலமும் ஆகாமல் சிவமும் ஆகாமல் சிவத்தோடு இரண்டறக்கலந்து நிற்பது ஆன்மசுத்தி எனக்கொள்க.

இச்சந்தவெண்பாவால் பரிசுத்தமாகிய அறிவு இத னென்று அறியத்தவாறு காண்க. பு-டு. (ய)

ஞானிகள் இக்கணம் பிரபஞ்சத்தில் தோயாமல் இருப்பர்? எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

கூரிருளின் மின்மினியின் கூட்டம்போல வா ழ்சகத்தை, யாரறிவா ரந்த வறிவுதயம் - சூரிய னாகாண், உன்னிழலைக்கெடுத்த வுச்சியிலே வூ னமறச், சொன்னவவத்தைகளைந் தும்.

(இ-ள்.) கூர் இருளில் மின்மினியின் கூட்டம்போ ல வாழ்சகத்தை யார் அறிவார் அந்த அறிவு உதயம் சூரியன் எ-று. மாழ்காலத்து அமாவிருளில் மின்மினிப் புழுக்கூட்டம்போன்று, ஆணவாந்தகாரத்தில் ஆன மாக்கள் இஞ்சிக்கப் போதத்தோடுங் கூடிய பொய்ம்மை யாய வாழ்கின்ற இப்பிரபஞ்சத்தை ஞானிகளாயுள்ளோ ர் யாவர் அறிவார். (அவர் சகத்தோடுங்கூடி இருக்கையிலும் அதனை அறியாரென்று நீர் கூறியது என்னை? எனின்) அவர்க்கு அந்த ஞானோதயம் சூரியோதயம்போல் தோற்றும். (ஆகலின் அச்சகத்தை அறியார். ஆயின் இந்த ஞானத்தைத் அடியேன் பெறுமாறு எங்ஙனம் எனின்,)

உன் நிழலைக்கெடுத்த உச்சியிலே ஊனம் அற அவத் தைகள் ஐந்தும் சொன்னோம் எ-று. காலையினும் மாலை யினும் நீளும் உனது நிழலைக்கெடுத்த உச்சிகாலத்தை

ப்போல், சகல சேவகர்களின் செலும் உனபோதம் அடங்கிய நிஷ்டைத உனது ஆணவக்குற்றமறவும், ஞானச்செல்வம் வரவும் ஏதுவாபச் சுத்தாவத்தைகளை ஐந்தினையும் சொன்ஞா பெரியர். அவற்றையாம் சொலக்கேட்டு நீஅறிது, எ-று.

இருளைப்போல ஆணவம், மினமினிபோல் காவிப்போதத்தோற்ற சுடிய ஆனமாக்கள், மினமினி மினனிய வாறேதோன்றும் மறைந்து மறைந்து மினனல போல், ஆன்மாக்களினது மறப்பு நினைப்புகள் ஆகவின், "கூரிருளின மினமினியின கூட்டம்போல் வாழ்சகம்" என்றார். சூரியோதயத்தில் பூதவிருளும் மினமினி ஒளியும் தோற்று. அதுபோல, ஞானோதயத்தில் ஆணவ இருளும் கருவிப்போதமும் தோற்று ஆகலின், "அறிவுதயஞ் சூரியனகாண்" என்றார். இந்திரியங்கள்பத்தும் பஞ்ச பூதங்களிடமாய்நின்று, விடயங்களை நேரே அபகரித்து விசாரகரிககப பொருந்தியபோதும் இறக்க இருந்த இடம் நினமலசாக்கிரம், அவ்விந்திரியங்களிடமாய் விடயங்களைப் பகுததறியபபட்ட ஆனமாவின் இச்சாஞானக்கிரியைகளுக்கு இடமாகிய மனம்புத்தி ஆங்காரங்களின் வியாத்தி அறும் இடம் நினமலசொப்பனம், ஆன்மசைதன்னியத்திற்கு அதிட்டான மானசித்தவிகறபம் ஒடுங்கின இடம் நினமல சுழுத்தி, அச்சைதன்னியவாகன மானபிராணவாயுநீங்கின இடம் நின்மலதுரியம், ஊசல்வடம் அற்றபோது அதற்குகீழ்

ரச இடம ஆகாரம ஆனாறபோல, இஙஙனம கருவிய போதம எலலாமகழிகக இடைநத ஆனமா அருள ஆதாரமாய நினற சகசாநநத நிமமலாநநதம, இககருவிய போதமபறறு சாககிரததில மாடடககண — கணடுபோல, அருளால தனனை அறிவது நிமமலசாக கரம, இஙஙனம தனனை அறிநத இடததுத தனககொ ருசேடடை — அறறு அநத அருளே தனககு ஆதாரமாய அவவருளில தான அசைவறறு நினற இடம அவவருள தரிசனம, இஙஙனம இவவருளைக கிரகிபபது நிமமல சொபபனம, இசசாககிரானககிரியை கொணடுநினற இடமபனா, இசசபபனையினை நிமமலசொலலாம தன து இசசாககிரானககிரியை கொணடுறற தனதாகி எதிரீடு கிறிதும தோனறி இபபனையே சாறும இநத இடம நி னமலசுழுததி. தான இபபடியாகிய இடததுக கதி ரோனறியெடடாரினற கணணை அககதிரிடகீது அதிதபபடுத துறுவாயில, இககணணுககு அநதககதிரினது வடடப பளபளபபுமாத திரநதோறறுவதுபோல, பனையை நீ ஙகி ஆநநதசசகதி மேனமைநினறு தான சிவததில அதீதப படுதறுவாயில, ஆநநதாநுபவம பெறுவது நிமமலது ரியம. அககதிரினது வடடப பளபளபபாகிய சோபை யைக கணடகண அககதிராகாதிருககையிலும, தனபா ரவையும இழநது தனனால காணபபடட முதலையும இ ழநது அககதிா தானாய மிகவுமஅதீதபபடடாறபோல, அஙஙனம் ஆநநதாநுபவமபெறற ஆனமா அநத ஆநந

தமாகாதிருக்கையிலும். அடைவாசநதாபபயங்களைக் அற ாததாலும இனறி ஆநநதமாய பிராரப்தமும இனறி அவவாறாநதமே தானாய அநிதயபபட்டு மெமைமயா தம், முனசொனன ஈர்தும கருவிகள முபபததாறும ஒழிகுதறகு ஏது. பினசொனன ஈராறும தறபோகஙகெ டடச சிவததில அழிதயபபடுததறகு ஏது. "சொனன பவச வததக களைநதுய" எனறது நிவைவெனககொளக. "உச ியிலே சொனனு மவசஙைதகக ளைநதும" எனறமையா ன, அவவுசசி ரோபடுததறகு ஏதுவாகிய அவததைகள ஈரதும சொலலபபடடன. இருளைபபோல கேவலமும, உடுககளைபபோல சகலம, உடு இனறி இருளமாததிரம காணுஙகணபோலவும், இருளிடடது உடுவாற காணுங கணபோலவும், கேவல சகலஙகளை அறியும ஆனமா, சூரிய உதயததில இருளும உடுவுமஇனறிச சூரிடடபிர காசமாததிரங கணட கணபோல, அருள தொறறியகா லததுமுன தொனறியகேவல இருளும கருவிககூட்ட ஙகளும் தோனறாது, அவவருளைமாததிரங கணடுகொ ணடிருப்பது அருளதரிசனம, சூரியப பிரகாசததைக கணடகண புடைபெயாநது நோககாது அசசூரியபபி ரகாசததில ஏகீபாவமாய நிறபதுபோல, அருள எனறு ம தான எனறும் சிறிதும தோனறாது, அவவருளோதா னாய் நிறபது பலாதரிசனம், சூரியபபிரகாசததைவி ட்டு அச்சூரியனது வட்டப் பளபளபபைப் பாாகத கண்போல் ஆன்மா, பலாயைநீங்கி ஆநநதபோகமபெறு

கல் எரியன்று விட்டப்பன்னப்பன்ப்பப் பார்த்த கண்
ணைப்பார்வையையும் இறந்து, அப்பப்பப்பாகிய கா
ட்சியையும் இறந்து, அசைவற்ற அந்தப்பட்டு
போல், ஆகாசத்தைப்போலத்தைப் பெற்று வனமா, அதனைப்
பெற்றான் என்பதும் அசைவற்றது என்பதும் இன்
றி, அவ்வாகிருத்தத்தோடு அது அவ்வாறு அப்படியே நின்ற
சொரூபமாகக் கூறிய அயத்துவத்தைக் கேட்டு உவமை ஆதி
ரூடமாக காண்க.

இத்திருவெண்பாவால் ஞானிகள் உலகத்தை அறி
யார் என்பதும், ஞானம் நிர்மலாவத்தையில் நின்றல்
பெறலாம் என்பதும் அறிவித்தவாறு காண்க. (௯)

அந்த ஞானத்தைக் கூறிய நிர்மலாவத்தையில் நி
ன்று பெறுவதே அன்றி, நல்வினைகளைநின்று தவத
வைச் செய்ப்பட்டுப் பெறக்கூடாதோ? எனின், மேற்கூறு
கின்றார்.

மெய்யாகத் தோன்றிவிடும் பொய்யை விசா
ரிக்கில், பொய்யாய்ச் சுவர்ப்பாம்பாய்ப் போம
ன்றி - ஐயா, தொழிலைச் செயிற்றுணு சோரனை
ப்போற றொன்றி, கழலப் பறையறைதல காண்.

(இ-ள்.) மெய் ஆகத் தோன்றிவிடும் பொய்யை வி
சாரிக்கில் பொய் ஆய்ச் சுவர்ப்பாம்பு ஆய்ப் போம் அ
ன்றி ஐயா தொழிலைச் செயில் எ-து. விசாரியாதப
டியினாலே மெய்யாகத்தோன்றும்பொய்யைக்கண்டு

விக்கூடாகவாது [illegible] சிகையில் [illegible] ளையும் [illegible] பொய்யாய் [illegible] ஆனமை [illegible] டு, அவை [illegible] வைத்தொழி [illegible] லைச் செய்த [illegible]

தாறு தோற்றமைப்போல சொல்லிக்க [illegible] பயறை அ [illegible] ருண்டு ஆசாவன நீ [illegible] அறுத [illegible] லோடு ஒக்கும எ-று.

சுவரில் எழுதிய பாம்பிரசை தோற்றறவு மாத்திர மே அன்றிச் சேட்டை யுண்டாம்போல, கருவிகளை எதிரிட்டறிதற்போது பிரபஞ்சம தோற்றறவு மாத்திர மே அன்றி முன்போல சேட்டியாது. ஆகலின், அங்ஙனம் உவமைகூறினார். இவ்வமைவாதத்தையில் நின்று அருட்கண்ணொளிகளிடம்ப பாசக்குமபோது சடமாய நீங்கும் கருவிகளை பொய்யாகக் கருதிக்கொண்டு, அவை நீக்கும்படிக்கு தவத்தொழிலைச் செய்யதக்கொடாதெனமையால் இங்ஙனம் உவமைகூறினார். காண-ஆசை.

'இத்திருவெண்பாவால் கருவிகளினது உண்மையைக்காணின் எல்லாம பொய்யாயவிட்டு, ஞானம தோன்றும் அன்றி, தவத்தால அங்ஙனம் விடுதலும் ஞானம தோற்றலும் இன்றென்று அறிவித்தவாறு காண்க. ()

கருவிகளாந் தன்மையை யறிந்தால் எல்லாம் பொய்யாய்ப் போம் என்னில். அப்படி பஞ்சமும் தேகமும் பரிச்சேதம் இன்றுப்போமோ? என்ன, மேற்கூறுகின்றார்.

உலகத்தை மாயா வுடலைப் பொய்யென்றே
அலகைத்தேர் போலறிந்தா லன்றோ - யாவுந்
துடைத்தொழிந்த லாகுமோ சொப்பனத்தீச்
கடக்கவிடுஞ் சாக்கிரம்போற் காண். [சூழ்ந்தால

(இ-ள்.) உலகத்தை மாயா உடலைப் பொய் என்றால் அலகைத்தேர்போல அறிவது அல்லால் விலகித் துடைத்து ஒழிக்கலாமோ எ-து. மாயாகாரியமாகிய இப் பிரபஞ்சத்தையும் உடம்பினையும் பொய் என்று அறிவிக்கலாம், பேய்த்தேர்போல பொய்யாகக் கண்டு அறிவதன்றி, அதை நீக்கப் பிரபஞ்சத்தைப் பரிச்சேதமாய் நீக்கித் தள்ளி ஒழிக்கக்கூடுமோ, நீ இங்ஙனம் கூறியவாறு ஞானமும் அஞ்ஞானமும் கூடியிருக்குமோ என்னின்,

சொப்பனத் தீச்சூழ்ந்தால் கடக்கவிடும் சாக்கிரம் போல காண் எ-து. சொப்பனாவத்தையில் ஒருவனைக் கச்சுமலம்பற்றி இன்றி அக்கினி சூழ்ந்துகொண்டால், அவ்வக்கினியைக் கடக்கவிடும் சாக்கிராவத்தைபோல், உன்னைச் சூழ்ந்துகொண்டு நின்ற தேகாதிபிரபஞ்சங்களை ஞானசூரியன் வந்துதோன்றில் உனக்குப் பொய்யாகக் காட்டிவிடும் என்று அறிந்து எ-று.

பேய்த்தேர் நீரைப் பொய் என்று கண்டபோது நீர் போல் தோற்றவும், முன்னர் மெய் என்று கண்ட வாசனையும் இருக்கும்; சொப்பன சத்தியைக் கடக்கவிட்ட சாக்கிரத்தில் இத்தோற்றரவு இன்றி முன்கண்ட வாசனை மாத்திரம் இருக்கும். அங்ஙனம்போல, சுத்தாவத்தையில் நிற்போர்களும் சுத்தத்தில் நிற்போர்க்கும் பிரபஞ்ச தோற்றம். ஆகையின், இவ்விரண்டையுங் கூறினார்.

இத்திருவெண்பாவால் கருவிகளது உண்மை அறிந்தவிடத்துத் தேகாதி பிரபஞ்சங்கள் முன்போல மயக்குதல் இன்றி, காட்சிவாதனை மாத்திரையாய் நிற்கும் என்று அறிவித்தவாறு காண்க. (கக)

கருவிகள் முப்பத்தாறையும் பொய்யாகக்கண்டு நீங்கினால் அந்தஞானம் தோன்றுமோ? எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

பொய்யென்ற வார்த்தை புரையற்று மெய்யானால், மெய்யென்பது தேட வேண்டுமோ – மையிருளைத், தீர்த்த வெயிலைத் திரும்பி யசைத்திமைத்துப், பார்த்ததிலென் சந்தையம்மைப் பாய்.

(இ-ள்.) பொய்என்றவார்த்தை புரைஅற்று மெய்ஆனால் மெய்என்பது தேடவேண்டுமோ எ-று. கருவிகளெல்லாம் பொய்என்று நீ சொன்னவார்த்தைபோல, கு

ராமற்று உணர்கறிவிராது அவை பொய்யென்பது உண்மையாயத் தோற்றும்என்னின், மெய்யாகிய ஞானமென்பது வேறொன்று வேண்டுமோ. (அவசங்களைப் பொய்யாகத் தோற்றுவித்தது தானே ஞானம் அன்றோ? ஆயின். அங்ஙனம் தோற்றுவித்த ஞானத்தை யானறிந்து கொண்டிருக்க வேண்டாவோ? எ-னின்,)

எமதிருளைத் தீர்த்த ஸ்ரீ பிலத குருமணி அசைந்து இமைத்துப் பார்த்து அதில் என சந்தேகம் வையபார்; எ-று. மயக்கமாகிய ஆணவ இருளைத் தீர்த்த ஞானப்பிரகாசத்தை உணர்போதத்தால் எவரிடம் அசைந்துப் பார்த்தும், அப்படியே பாரா ஒழிந்தும், அந்த ஞானப்பிரகாசத்தை ஈது உள்ளதோ அன்றோ என்று நீ என்னை? ஐயுறுகின்றாய, (அங்ஙனம் ஐயுற்று அகன்றால் அசைவற நிற்றி.) எ-று.

சூரியப் பிரகாசத்தால் இருள்நீங்கி, அப்பிரகாசத்தைக்கண்டு கண் ஈது அப்பிரகாசமோ அன்றோ என்று அதனைமேல் ஐயுறாது, அவ்வொளியில் ஏகபாவமாய் நிற்பதுபோல், அருளில் அசைவற நிற்கவேண்டும். ஆகவே, அங்ஙனம் உவமை கூறினார்.

இத்திருவெண்பாவால் கருவிகள் அனைத்தும் பொய்யாக உள்ளபடி அறிதலேஞானம்என்று அறிவித்தவாறு காண்க. (௧௨)

தேகாதி பிரபஞ்சம்எல்லாம் பொய்என்றும், பிறவி அன்பம். ஈதுஆகாதென்றும், ஞானிகளும் ஞானிகள் அ

லொரும் கூறினார். இவருள் ஞானிகளை அறிவது எங்ஙனமெனின், பல கூறுகின்றார்.

வேண்டா பிறப்பென்ற வாதத்தையிப்பின் மெய்யிடயம், தீண்டாததிலே தெரியாதோ - காணீர், உடம்பு மிகையொன்றிலாமையே நோன்பென, றடங்க வடங்கிற்றே ஞா.

(ஞ-ள) பிறப்பு வேண்ட என்றவாதத்தையிப்பில் எ-து பிரபஞ்சம் பொய்யென்றும் பிறவி நூகாதனென்றும், மெய்யருஞானிகளும் பெரியோர்களும் கூறிய வாதத்தையிரூல (ஆயாக்கை பிரித்துக் காணக்கூடாது ஆயினும்,)

உடம்பு மிகை ஒன்று இலாமையே நோன்பு என்று அடங்க அடங்கா முன்னா மெய்யிடம்பம் தீண்டாது அதிலே தெரியாதோ காணீர் எ-து. உடம்பைச் சகத்தருளென்றும், ஓர் விடயங்களினும் பற்றிலாமையே நோன்பென்றும் அறிந்து, அந்தப்போகங்களை யான் எனதென்று கருதும் புறத்து நின்றபோதம் அடங்க, உள்நின்ற போதம் அடங்கிய மெய்யருஞானிகளை அவரது உடம்பு விடயங்களைப் பற்றாது, அதனாலே தெரியும். ஆகலின், இக்குறிப்பினாலே கண்டு கொள்வீர் எ-று.

மெய்யால காணீர் என்றமையால, வாதத்தையிலே காணக்கூடாது ஆயினும் என்பது வருவிக்கப்பட்டது. மெய்யோடு இந்திரியங்கள் ஒற்றுமையா யிருத்தலின,

மெய்யுடையத் திசைபெற்கண்ணாறு ஆசிரியராகக் கூறினு
ர். என்றனையப்பயன், உடம்பழிந்தக்கண்ணறைக் கூறுதல் கூட்
டுக.

இச்சருக்கமுடையவாக வாசகஞானிக்கும் அநுபவ
ஞானிக்கும் அறிவா..., ஏது கூறியவாறு காண்க. ()

விரத்திவிளக்கம் முற்றும்.

ஆக அதிகாரம் ௪ - ௱ - க்கு ... பா - ௪௯௩

௨

ஞானசித்தாம்பலம்

௧ - ம் அதிகாரம்

துறவு.

எத்தனை உடைமைத் துறவு உடையர் ஆயினும், புறப்பற்றொடு இருப்பின் இப்பற்று ஒருகாலம் அறிவை மயக்கும். ஆகலின், புறத்துறவையும் வேண்டும் என்று இதனுள் புறத்துறவு இலக்கணம் கூறுகின்றார். ஆகலின், இவ்வதிகாரத் திறகுத் துறவென்று பெயராயிற்று.

தேடப் படும்பொருளைச் சிக்கனவாகப் புதை
த்துக், கோடிக கொருமிடங் கொள்ளுகினும்—
கூடாது, வானுளை விண்கழிக்கு மானிடரைப்
போன்மயக்கம், பூணார்பொய் கண்டுதுறப்போர்.

(இ-ள்.) தேடப்படும் பொருளைச் சிக்கன ஆகப் புதை
த்துக் கோடிக்கு ஒருமிடம் கொள்ளுகினும் கூடாத

வாயுநாளை வீணாகக் கழிக்கும் எ-று. தம்மாலே தேட்டத் — திரவியங்களையெல்லாம் செலவழியாது பக்குவமாகச் சேமித்து வைத்துக் கொண்டு. தாம் உடலைவிட்டுப் போகாமல் நீண்டகாலம் இவ்வுடலில் இருக்கக் கோடி திரவியத்துக்குப் பிரதியில் ஆயுள் வாங்கிக் கொள்ளுவோம் என்று கூடாத ஆயுளுடனே உயிர்வாழ் நாளைத் தங்கள் பெருந்துயரத்தால் அவத்தகாலங் கழிக்கும்,

மானிடரைப் போல மயக்கம் பூண்ட பொய்ச் சனத்தைத் துறப்போர் எ-து. பேதை மானிடரைப்போலச் சேதன பிரபஞ்சங்களை மெய்யாகக் கண்டு இவற்றில் மயக்க முறுவார்கள். இவற்றைப் பொய்யாகக் கண்டு துறப்போர், எ-று.

கடவுள் பெறும் அதனை ஆயுள் கொடுக்கவும் கொள்ளவும் கூடாது ஆகலின். "கூடாத" என்றார்

இச்செய்யுளால் இளமைக்கண்ணே போகங்களைத் துறந்து, ஞானாசிரியனை அடைந்து, வீட்டைய வேண்டும் என்று கூறியவாறு காண்க. (க)

ஊர்க்குருவி யும்வளர்த்த குஞ்சு மொருமனையில், பார்க்கனையும் பார்த்திருக்கும் பறவென்றே - மூர்க்கர், அரிபிரம ரிந்திரர்கள் வாழ்வனித்த நம்வாழ், வொருபொருளோ வெனவெருழி வாரோ.

(இ-ள்.) ஊர்க்குருவியும் வளர்த்த குஞ்சும் ஒருமனை யில பாக்கனையும் பார்த்து நம்பறறு இது என்றோ மூர்க்கா எ-து. ஓர்மனையில வாழாநின்ற ஊர்க்குருவியும், அதுவளர்த்த குஞ்சுகளும், அம்மனையில் பூனையும், அப் பூனையினது குட்டிகளும, இளமையில்நலவினைக்கீடா ய்த் தம்முள் உறவாய்க்கூடி இருப்பதையும், முதிர்ந்த போது தீவினைக்கீடாய் உறவாயிருநத தாமே தமமுட் பகையாய்ப் பிரிந்துபோவதையும், அம்மனையுள் இருந் தாநாம்பாாததிருநதும், அங்ஙனம் வினைககீடாய்வரும் மனைவி மக்கள்முதலிய இபபிரபஞ்சத்தினைத் துறவா து, இதனமேல் மனதுபறறி இருததல்இது என்னைகொ லோ. (ஆயின அவற்றைப்பார்த்திருந்தும் எலலோரும் இவவாழ்க்கையோடும் இருக்கஇலலையோ ! நீர் இங்ங னம் கூறியது எனனை ! எனின், அம்மனைவிமக்கள் முத லிய இப்பிரபஞ்சம் வினைககீடாய் வந்ததென்று அறி யாது அபபிரபஞ்சத்தோடும் கூடி வாழ்பவர்.) மூர்க்கர்,

அரிபிரமர் இந்திரர்கள் வாழ்வு அநித்தம் நம்வாழ்வு ஒரு பொருளோஎன்று ஒழிவாரோ எ-து. அப்பிரபஞ் சம் இருவினைக்கீடாய் வந்ததென்றுஅறிந்த உத்தமரா யினர் யாவர்க்கும் மேலாய அரிபிரமர் இந்திரர் முத லிய தேவர்கள் வாழ்வும் அநித்தியமென்று வேதாக மங்கள்கூறுதலான், நமது அற்பவாழ்வு இஃது ஓர்பொ ருளோஎன்று கருதி, அப்பிரபஞ்சத்தைத் துறவாது ஒ ழிவாரோ ! எ-று.

ஒருவன் நல்வினை அநுபவிக்குங்காலத்துத் தாய் தந்தை மனைவி மக்கள் சுற்றம் நட்பு இவர் முதலியோர் உறவாயிருந்து இதஞ்செய்வர். அவன் தீவினை அநுபவிக்குங்காலத்து அங்ஙனம் உறவாயிருந்தவர்தாமே பகையாய் அகிதஞ்செய்வர். ஆகலின், இவர் இருவினைகட்கீடாய்வந்தவரென்று அறிந்து துறக்கும்படிக்கு அவைகளை உவமைகூறினார்.

இத்திருவெண்பாவால் மனைவியாதி குடும்பம் வினைக்கீடாய் வந்ததன்றித் தமக்கு உறவு அன்றென்பதும், அனித்தியம்என்பதும் அறிவித்தவாறுகாண்க. (௨)

இங்ஙனம் எல்லாவற்றையும் துறந்தவர் யாவர்! எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

பட்டினத்துப் பிள்ளையினைப் பத்திரகிரி யையப
பரவி, விட்டுவிட மாட்டார் வெறுவீடர் - வெட்
ட, வெறுவெலும்பை நாய்கறண்ட வேந்தர்வா
நாய்பார்த், துறமுவதைக் காட்டுவோ மோ.

(இ-ள்.) பட்டினத்துப் பிள்ளையினைப் பத்திரகிரியைப் பரவி விட்டுவிடமாட்டார் வெறுவீடர் எ-து. அளவற்ற செல்வராயிருந்தும் அச்செல்வங்கள் எல்லாம் துரிசறத்துறந்த பட்டினத்துப்பிள்ளை நாயனாரையும், பத்திரகிரி நாயனாரையும் தோத்திரம்பண்ணி, மனைவியாதிய பற்றுக்களைவிட்டுத் துறக்கமாட்டார்கள். மிகுந்தமிடியாயிருந்தார், (ஆயினும் மனைவி மக்கள் முதலாயினோ

னை யாம் விடுத்துத் துறநதோமேல் அவனை அயலார் கைக்கொண்டுபோகாரோ! எனின,)

வெட்ட வெறுஎலும்பை நாய்கறண்டவேந்தர்வரநா ய்பார்த்து உறுமுவதைக்காட்டுவோமோ எ-து. ஊன் சிறிதும் இன்றிய வெள்ளெலும்பை ஓர்நாய் தனது ப றகொடு கறண்ட, அந்நாய் முன்னர் அரையர் எதிர்வர, அவ்வெலும்பை அவர்கவர்ந்து கொள்வர் எனறு கருதி அவரைப்பார்த்து உறுமுவதைப்போல், யாமும் காட்டு வோமோ எ-று.

அளகேசனைப்போன்ற செல்வத்தினையும், அருந்ததி போனற கற்பினையுடைய மனைவியையும், காமனைப்போ லும் கட்டழகினையும், துறந்தோர் பட்டினத்துப்பிள்ளை நாயனாரும், பத்திரகிரிநாயனாரும் ஆகலின், அவரைத் துறந்தோர் என்று எடுத்துக்காட்டி, அம்மூவகையுள் ஒ ன்றேனும் இல்லாரும் அவரைப்போல் துறக்கமாட்டா மையால், “விட்டுவிடமாட்டாரவெறுவீடர்” என்றார். எலும்புகறண்டும் நாய்க்குத் தனது எயிற்றில் அதுதை த்ததுன்பந்தெரியாது இன்பமாத் தோற்றல்போல வனி தாதிபோகங்களாகிய துன்பத்தை ஆணவம் இன்பம் போல் மாறுபடுத்திக் காட்ட இன்பமாகக் கருதலான், “வெறுவெலும்பைநாய்கறண்ட” என்றார். தான்பற்றி ய எலும்பை அரையர்கவர்வரெனக்கருதி, அவரைப்பா ர்த்து உறுமுவதுபோல், தாம்பற்றிய குடும்பத்தைப் பி

றர்கவர்வரெனக்கருதிக் கூறலான், 'உறுமுவலைதக்காட்டுவோமோ' என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் செல்வம் இளமை அழகு முதலானவற்றுள் சிறந்திருந்தும், அவற்றில் பற்று ஓரணுவளவும் இன்றி, அவற்றையெல்லாம் துன்பமென்று அரிசறக்கைவிட்ட பட்டினத்துப்பிள்ளை நாயனார் பத்திரகிரிநாயனார் போன்று துறந்தோரே, எல்லாவற்றையும் துறந்தோராவர் என்பதும, அச்செல்வ முதலியவற்றுள் ஒன்றேனும் இன்றாகவும், துன்பந்தருதற்கு இடமாகிய மனைவியாதி குடும்பத்தை இன்பமெனக்கருதிக் கைவிடற்கு அஞ்சுபவரோ ஆணவத்தால் மறைப்புண்டவராவர் என்பதும் அறிவித்தவாறுகாண்க. (௩)

நீர்இங்ஙனங் கூறியவாறே துறந்தோர் பிறப்பு நீங்குவரோ! எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

நாடுநகர் வீடுடையா டாய்தந்தை நட்புமக்கள்
மாடுகுலம் பொன்னுடம்பின் வாதனைகள்-கூட்த்
தொடுத்தவலைக் கண்ணித் தொடக்கிதனை யிப்
விட்ப்பெறுவா ரோன்பிறப்பார் மேல். [போ

(இ-ள்.) நாடு நகர் வீடு உடையாள் தாய் தந்தை நட்பு மக்கள் மாடு குலம் பொன் உடம்பின் வாதனைகள் எ-து, நாடும் நகரும் வீடும் மனைவியும் தாயும் தந்தையும் நட்பும் மக்களும் மாடும் சாதியும் திரவியமும் இவைமுதலிய உடம்பு வாதனைகளும்,

கூடத் தொடுத்த வலைக் கண்ணித் தொடக்கு இதனை இப்போது விடப்பெறுவார் மேல் ஏன் பிறப்பார் எ-து. தாம் அகப்படப் பிணித்தவலையும் கண்ணியுமாகிய தொந்தனையென்றறிந்து, இத்தொந்தனையை இப்போது விடப்பெறுவார் இனிமேல் ஏன் பிறப்பார் எ-று.

உடம்பின் வாதனைகள் என்றமையால் ஆடை ஆபரணம் யானைகுதிரை கவிகை சிவிகை சாய்மனை முதலியவும் கொள்க. இங்ஙனங்கூறிய எனதென்னும் போகப்பற்றை நீத்துத் தவஞ்செய்வோர்க்கு யானென்னும் தேகப்பற்றும் அறும், இத்தேகப்பற்று அறவே இவற்றை யான் எனதென்று புறத்துநின்ற போதம் அறும், இப்போதம் அறவே உள்நின்றபோதம் அசுத்தவாசனை பண்ணாது சுத்தவாசனைபண்ணும், இவ்வாசனையால் ஞானங்கிடைக்கும். இஞ்ஞானத்தால் வீடுளதாம் ஆகலின், "ஏன்பிறப்பாரமேல்" என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் போகவாதனைகள் எல்லாம் பற்றறத்துறந்தோர் தேகவாதனையாதிகள்அற்று, ஞானத்தால வீடடைவது மெய்ம்மைஆகலின, அவர்க்கு இனி என்றும் பிறப்பு இன்று என்பது அறிவித்தவாறுகாண்க.

நீர்கூறிய மனைஆதிய பற்றுக்களை எல்லாம் துறந்து பொன்னைமாத்திரம் பிடித்துக்கொண்டு தவஞ்செய்யலாகாதோ? எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

தின்னிற் றிமிரில் விடம்பிடித்துத் தீர்ந்துவிடும்
பொன்னை நினைக்கப் பொறாதுகாண் - பின்னை
மருந்தாலு மந்திரத்தி னாலுந் தவிராப்
பெரும்பாவம் பெண்ணிற் பெரிது.

(இ-ள்.) தின்னில் திமிரில் விடம்பிடித்துத் தீர்ந்துவிடும் பொன்னை நினைக்கப் பொறாது பின்னை மருந்தாலும் மந்திரத்தினாலும் தவிராப் பெரும்பாவம் எ-து. கோபாதிகளாகிய திமிரினால் விடம் உண்டால், அவ்விடம் சிறிதுபோது தாழ்ந்துத் தலைமீக்கொண்டு, பின்னர் மணிமந்திர ஔடதங்களால் தீர்ந்துபோம். பொன்னைக் கரத்தாலும் பற்றாது வாக்காலும் கூறாது மனத்தால் நினைக்கவே, அப்பொன்னாசையாகிய விடம் அரைக்கணமேனும் தாழாது, அந்நினைவினும் விரைந்து தலைமீக்கொண்டு, பின்னர் மணியாலும் மருந்தாலும் மந்திரத்தாலும் தீராதபெரும்பாவம். ஆகலின்,

பெண்ணிற் பெரிது எ-து. நீவிடுக்கின்றேன் என்ற பெண்ணாசைவிடத்தைப்பற்ற இப் பொன்னாசைவிடம் மிகவும் பெரிது. (இதனை மனத்தாலும் நினையாது விடவேண்டும்) எ-று.

துறந்தோர் பொன்பிடித்தால் அதனைப் பாதுகாத்தற்கு இடம் பிடிக்கவேண்டும்; அஃதன்றி, அப்பொன்னை வளர்த்தற்கு அவாத்தோன்றி, அபகருவர்க்கு ஞானசாத்திரங்களைக்.கூறி, பொன்கொடுத்தார்மேல் விழை

வும், கொடாதார்மேல் வெகுளியும் தோன்றும், இவை தோன்றவே துறவான்வரும் தவப்பயனும்இன்றி, முன் பெண்ணோடுங்கூடிச்செய்த இல்லறப்பயனும் இன்றிக் கேடுவரும். ஆகலின, "பெரும்பாவம்பெண்ணிறபெரிது" என்றார். காண்-அசை.

இத்திருவெண்பாவால் பொன்மனத்தால் நினைப்பினும் மாறுமயக்கம் தருதலானும், ஈட்டல் ஆதியான் விழைவு வெகுளியாதிகள் அடுத்தத தவப்பயன அன்றி இல்லறப்பயனும் அழிதலானும், பெண்ணாசையினும் பெரும்பாவம் தருவது ஆகலின், அதனைப்பறறலாகாது என்பது அறிவித்தவாறு காணக.   (௫)

இங்ஙனந் தேகாதிபிரபஞ்சம் எல்லாம்பொய் என்று நீர் சொல்லக்கேட்டதே அன்றி, மற்றியாவரும் சொல்லக்கேட்டிலேன், என்ற மாணாக்கனைநோக்கி, மேற்கூறுகின்றார்.

செல்வ மிளமை யுடம்புபேய்த் தேரொன்று [லே
சொல்லுவதென் காணுரோ சுட்டதுபோய் - ஒல்
விடுவோர் பிறப்பிறப்பின் மீளார்கண் மீண்டால்
தொடுமோ சிவனைத் தொடா.

(இ-ள்.) செல்வம் இளமை உடம்பு பேய்த்தேர் என்று சொலலுவது என் காணுரோ எ-று. செல்வமும் இளமையும் உடம்பும் இவைமுதலிய பிரபஞ்சங்களும் கானற் சலம்போலப் பொய்யென்று யாம் கூறவேண்

டுவது என்னை? அவை மெய்போல்தோன்றி அழிவன வற்றைத் தாம் காட்சிப்பிரமாணமாகக் காணார்கொல லோ. (ஆயின் எலலோரும் ஞானத்தால் பிறப்பு அறு மென்று கூற, நீர் துறவால் பிறப்பறும் என்று கூறிய து என்னை? எனின்,)

சுட்டு அதுபோய் ஒல்லை விடுவோர் பிறப்பு இறப்பி ல் மீளார்கள் மீண்டால் தொடுமோ சிவனைத தொடா எ-து. தேகாதி பிரபஞ்சங்களை யான் எனது என்று சு ட்டி அறியும் இச்சுட்டுப்போதம்போய், அப்பிரபஞ்சத தைச் சீசுகிரததில் விட்டுத் துறப்போர் பிறப்பிறபபில மீண்டுவாரார்கள். ஞானக்குறைவினால மீண்டார்களே னும், (முன் துறந்த தவம்பண்ணிய வாசனையால் அப் பற்றுக்களைககடந்த நிறபரோ அன்றி, அவறைப்பற்றுத் தீண்டுமோ தீண்டாது. ஆயினும், பிறபபில மீண்டோ ரைத் தீண்டாதோ! எனின், அவர்) சிவனைப்போலும் ஒன்றோடும் பற்றற்றுடையார் ஆசுலின, தீண்டாது எ-று.

இனி அநித்தியவிவேகந்தோன்றிய அக்கணமே தாம் த்திராத எல்லாவற்றையும் விடவேண்டும்ஆகலின், "ஒ ல்லைவிடுவோர்" என்றார். முற்பிறப்பில் அவாஉடையார் க்கு இப்பிறப்பினும் அதுதொடர்தல்போல், முற்பிறப்பி ல் அவா அறுதிஉடையார்க்கு இப்பிறப்பினும அவ்வவா அறுதியே தோற்றும்ஆகலின், "சிவனைததொடா" என ஞர்.

இத்திருவெண்பாவால் உடம்பு முதலிய பிரபஞ்சந் தோன்றி அழிவது பிரத்தியக்ஷமாக இருத்தலின், கானற்சலம்போன்று அழிவதென்று ஒருவர் கூறக்கேட்க வேண்டுவது இன்றென்பதும், இங்ஙனம் பிரத்தியக்ஷமாயிருப்பினும் அறியார் அஞ்ஞானிகள் என்பதும், சுட்டறிவுபோய்ப் பிரபஞ்சத்தை அநித்தியமென்று அறிந்து விரைந்துவிட்டுத் துறப்பதே ஞானமென்பதும், இத்துறவுடையோர் ஈண்டு மீண்டும் பிறவாரென்பதும், தவக்குறைவால் மீண்டாராயினும் ஒன்றினும் பற்றுதல் அற்றிருப்பர் என்பதும் அறிவித்தவாறு காண்க. (௬)

இந்த அவா அறுதியினால் வரப்பட்ட வின்பம் என்னை? என்ற மாணாக்கனை நோக்கி, மேற்கூறுகின்றார்.

ஆசையினா லற்பசுக மாயழிந்தாற் பேரின்பம்
ஆசையின்போக் கென்றறிய லாகாதோ — ஆசை
நளிகைக் கழுக்குவந்த நாசமென நாடித்
தெளியப்போ மற்றிவையைத் தும்.

(இ-ள்.) ஆசையினால் அற்பசுகமாய அழிந்தால் பேரின்பம் ஆசையின் போக்குஎன்று அறியல் ஆகாதோ எ-று. ஆசையினாலே போதம் சகமுகமாய்ச் சென்று விடயங்களில் அழுந்த, தமக்கு அவற்றால் அற்பமாய்ச் சுகந்தோன்றி அழியும் ஆனால், இவ்வாசை நாசமே சிவத்தில் தோன்றும் பேரின்பம் பெறுதற்கு ஏதுஎன்று

அறியலாகாதோ! (ஆயின், அவ்வாசை போம் ஆறு எங்ஙனமி? எனின்.)

ஆசை நளிகைக்கு அழுக்குவந்த நாசமென நாடித் தெளிய மறறுஇவைஐந்தும் போம் எ-து. அவ்வாசை போததினகண ஏறுவது நெய்யாதிவார்த்து அடைக ளும் மூஙகிறகுழாயக்கு அழுக்குவந்த ந...போல, தமக்கு நாசமாமென விசாரித்தறிய, அவ்வாசையின போதமாய் விடயஙகளிற பிரிந்துசெல்லும் இவ்வைந தவாவும நீஙகும் எ-று.

ஆன்மா ஆசையினுல விடயததில அழுநதிச் சிற்றி ன்பம் பெறுதலபோல், அவ்வாசை நாசததால சிவதது ல அழுநதிப பேரின்பம் பெறும ஆகலின், "பேரினப மாசையின் போக்கென் றறியலாகாதோ" என்றூா. தே ன்நெய் எணணெயாதிவார்கரும் மூங்கிறகுழாய்ச் சிறு துவாரத்தின்கண் மர அட்டைமுதலிய நுழைநதால அ தில் சுழல்வதேஅன்றி, அழுககினுலமீளமாட்டா. ஆகலி ன், முனபோல் தேனுதிவாாத்து அங்கீகரியாது அதனை ப்புறம்பாய் விடப்படும். அதுபோல், ஆசைபோததில் ஏறி மிகுந்தபோது எவ்விதத்தாலும் மீளாது. அதனுல், அப்போதத்தில் வீட்டின்பத்திற்கு ஏதுவாய துறவு மெ ய்யுணர்வு முதலிய நற்குணங்கள்ஏறு, இக்குணங்களே ஞமையின் முன்போல் பிறவித்துன்பத்தையே பெறும். ஆகலின், அங்ஙனம் உவமைகூறிஞர். நளிகையில் மா

அட்டையாதி நுழையும்போது இன்பம்போல் எளிதில நுழைந்து மீளமாட்டா. அதுபோல், போதத்தினகண் ஆசை ஏறும்போது இன்பமபோல தோனறி, எளிதில ஏறிமீளாமைக்குங் கொள்க. நளிகைஎனபது மூங்கிற குழாய், அது திசைச்சொல.

இததிருவெண்பாவால் அவாவினுல் அற்ப இன்பம் பெறுதல போல், அவா அறுதியால பேரின்பம் வரும் என்பதும், அவாவினுல் தமக்கு நேரிடும் அநாததத்தை உணமையாய விசாரித சறியின அவ்வவா அறுதிவரும என்பதும் அறிவித்தவாறுகாணக. (எ)

இனித துறவினது முடிவும், துறந்துசெய்யும் தவததினது முடிவும், அடியேறகு அருளிச்செயய வேண்டும் என்ற மாணுக்கனோககி மேற கூறுகினுர்.

உதயந் தொழப்போவார்க் குள்ளும் புறம்பும்
புதைபவொளி வீசுமா போலே - அதிமோகி[ல்
தீக்காட்டி லேகொடுக்கச் சென்றவா கண்டக்கா
தாங்காத தன்றே தவம.

(இ-ள்.) உதயம் தொழப் போவார்க்கு உள்ளும் புறம்பும் புதைய ஒளி வீசும் ஆறுபோலே எ-து. சூரிய உதயம் தொழச் செல்வோாககு உள்ளும் புறம்பும இருள் மறைய ஒளிவீசுமாறுபோலே, (மனைசுதர்முதலிய பற்றுக்கள் எலலாவற்றையும்விட்டு, அவற்றின் மேல் உள்ளத்தெழும் அவாவினையும் அறுத்து, கண்டவிடயங்கள்

மேல்சென்று பற்றும் இந்திரியங்களையும் அடக்கி, உள்ளும் புறமும் ஆசையாகிய இருளற நிராசையாகிய ஒளிவீசநிற்றலே துறவினது முடிவு.)

அதி மோகி கொடுக்கத் தீக்காட்டிலே சென்ற ஆறுகண்டக்கால் தாக்காது அன்றோ தவம் எ-து. தனது புருடன்மேல அதிமோகியாயிருந்தவள் அவன் மரித்தகாலை அவனுக்குத் தன்னைக் கொடுக்கச் சுடுகாட்டிற்சென்றவாறு கண்டால் (அவளைப்போலும் தற்போதத்தைச் சிவனுக்கு ஊணாகக் கொடுத்துத் தாம் ஒன்றேனும்) தாக்கற்றிருத்தல் அன்றோ தவத்தினது முடிவு எ-று.

உதயந் தொழுவார்க்குச் கண்விழித்தபோதும் இமைத்தபோதும் ஒளிவீசுதல் போலும், துறந்தோர்க்குப் பொறிகளால் விடயங்களைக் கண்டபோதும் காணாதிருந்தபோதும் உள்ளும்புறம்பும் நிராசையோடு இருக்க வேண்டும் ஆகலின், அங்ஙனம் உவமைகூறினார். தவமென்றமையால் துறவு வருவிக்கப்பட்டது.

இத்திருவெண்பாவால் உள்ளும்புறம்பும் நிராசையோடிருப்பது துறவினது முடிவென்பதும், போதம் ஒழிந்து ஒன்றேனும் தாக்கற்றிருப்பது தவமுடிவென்பதும் அறிவித்தவாறு காண்க. (அ)

இங்ஙனம் நிராசையோடிருந்தோர்க்குத் தற்போதம் அறுமோ? என்ற மாணாக்கனைநோக்கி, மேற்கூறுகின்

ஊமைமணி யாட்டுகினு மோசையழிந் தாற்
போல, ஆமதுபோ னிற்க வரிதுகாண் - ஆமாய்
வளர்ந்த வசத்தையெலா மாளமரக் காலால
அளந்தெறிந்து போட்டதுபோ லாம்.

(இ-ள்.) ஊமைமணி ஆட்டுகினும் ஓசை அழிந்தால் போல ஆம் எ-று. நாவிழந்த மணியைபபிடித்து அசைப்பினும் ஓசை ஒழிந்து நின்றாற்போல, (பஞ்சவிடயங்களும் வலியவந்து அடுப்பினும் அதிதீவிரபக்குவர்க்குப் போதங் கலங்காது நிராசையே) உண்டாம்,

அது போல் நிற்க அரிது ஆம் ஆய் வளர்ந்த அசத்தை எலாம மாள மரக்காலால அளந்து எறிந்து போட்டது போல் ஆம் எ-று. அவர் அங்ஙனம் நிற்குமதுபோல நிற்க மற்றையபக்குவர்க்கு மிகவும் அரிது, (நானா உபாயத்தானும் அங்ஙனம்) நிற்கவரும்மாயின ஆசையால முன்னர்ப்போத மேலிட்டு மேன்மேல்வளர்ந்த அதனதுசேட்டை எல்லாம் இறந்துபோம்படி அறிவாகிய மரக்காலால் இவ்வளவென்று அளந்து புறம்பாய் எறிந்துபோட்டதுபோல் ஆம் எ-று.

நிராசையோடிருப்போரைக் கருவிகள் சேட்டியாது நீங்கும், அக்கருவிகள் நீங்கவே திருவருள்தோன்றும், அத்திருவருளால் போதத்தை ஈதென்று அளவிட்டறிந்து ஒழிக்கலாம் ஆகலின், இங்ஙனம் உவமைகூறினார்.

இத்திருவெண்பாவால் நிராசை உடையோர்கள் வலிந்து விடயங்கள் அடுக்கினும் போதம அசையாது. ஆகவின், நிராசைவரினபோத ஒழிவு தானேவரும் என்பதும், இங்ஙனம் இருத்தல் மறையபக்குவர்க்கு அரிதெனபதும், அங்ஙனம் ஆயினும் அவர்க்கும் உபாயததான அவாவறுதிவருமாயின அபபோதச்சேட்டை அளவிட்டெறியப்படும் எனபதும் அறிவித்தவாறு[illegible]க. (௯)

தநுகரணபுவனபோகங்களில் சிறிதேனும் பற்றின்றி நிற்றற்கு உபாயம் எங்ஙனம்! என்ற மாணாக்கனைநோக்கி, மேற்கூறுகின்றார்.

தனுவாதி நான்கினுக்குஞ் சார்வழிந்து சற்றும்
நினையா திளைப்பாறி நின்றால் - மனையாமோ
காந்தக் கட்டத்தூசி காற்றற்ற தீபமென
ஆந்தத் துவங்களைய லாம்.

(இ-ள்.) தனுஆதி நான்கினுக்கும் சார்வு அழிந்துசற்றும் நினையாது இளைப்பு ஆறிநின்றால் மனை ஆமோ எ-து. போகமும் நானன்று புவனமும் நானன்று தநுவும்நானன்று கரணமும் நானன்றுஎன்று உள்ளபடி அறிந்து, நியதிகளைந்து அத்தநுவாதி நான்கினிடத்தும் யான்எனதென்று சார்ந்துநின்ற போதச்சார்வுகெட்டு, அவற்றைமீட்டுச் சற்றும் பற்றாது அருளில் இளைப்பாறி அசைவறநின்றால், மனையாகிய புவனத்திடத்தும், அம்மனையைப்பற்றியிருந்த வனிதாதி போகத்திடத்தும், முன்போ

ல் பற்றுண்டாமோ ! (ஆயின் புவனபோகங்களில் பற் றின்றி நிற்பினும் தநுகரணங்களிற் பற்றின்றி நிற்பது எங்ஙனம்? எனின,)

காந்தக் கடத்து ஊசி காற்று அற்றதீபம்எனஆம் தத் துவங்கள் அயல்ஆம எ-து. காந்தக்கடத்திற்கு எதிர்மு கமாயபோது பற்றியும், அதனுட்கிடந்தபோது பற்றாது ம்இருந்த காந்தக்கடத்து ஊசிபோலும், காற்றில் இரு ந்தபோது அசைந்தும் காற்றின்றியபோது அசையாது ம் இருந்த காற்றற்ற தீபம்போலும், அத் தநுகரணங்க ளைத் தனக் கன்னியமாய்க்கண்டு நீங்கிநிற்பின், அவற் றோடும தாகற்றுநிற்பது உண்டாம், (அவற்றோடும் தா க்கற்றுநிற்கவே) மற்றைய தத்துவங்களும் அயலாய்நீ ங்கும் எ-று.

தநுவாதிகளில் கறங்குபோல் சுழன்ற தன்மை திரு வருட்கண் நின்றபோது இன்மையால், "இளைப்பாறி" என்றார். காந்தக்கடத்திற்கு எதிர்முகமாயபோது பற் றியஊசி அதனுட்கிடந்தபோது பற்றாதிருந்ததுபோல, சகமுகமாய்நின்று தேகத்தை யானென்று பற்றியபோ தும் அகமுகமாய்நின்று திருவருளை அடைந்தபோது அ த்தேகத்தை யானென்று பற்றாது ஆகலின், "காந்தக்க டத்தூசி" என்றும், அப்புவனபோக தநுகரணங்களை ப்போதம்பற்றாது நின்றபோது கரணம் தற்சேட்டை யற்று அடங்கும், அப்போது போதந் திருவருளோடுங்

கூடிக் காற்றற்ற தீபம்போலாகிமீட்டும் கரணத்தோடு ங்கூடாது ஆகலின, "காற்றற்றதீபம்" என்றும்; கரண ங்களறவே அக்கரணங்களினது சேட்டைகளு ஏதுவா யகலாதிகளும், அககலாதிகளைப் பிரோரகம்பண்ணும் சுத்த தததுவங்களும்நீங்கும். ஆகலின், "தத்துவஙகளய லாம்" என்றுங்கூறினா.

இத்திருவெண்பாவால் புவனபோகஙக... தான் அன்றெனறு உள்ளபடிஅறிநது களைநது, அவற்றின்கட் சாாந்தினற போதச்சாாவுகெட்டு, அருட்சார்பினின ருல் புவனபோகப பறறறும்என்பதும், தநுகரணங்களைத் தனக்கு அன்னியமென்று அறிநது, அவற்றேடும் தாக்கறறுத் தனக்கனனியமான அருளாய்நிற்பின அத தநுகரணப பற்றறும்என்பதும், இங்ஙனம் அறவே மற றைத் தத்துவங்கள்தாமே அறுமெனபதும் அறிவித்த வாறுகாண்க. (௧0)

உத்தமராயினேர் கற்புடைய மனைவியைத் துறப்ப ரோ? என்ற மாணுக்கனேநோக்கி, மேற்கூறுகின்றா.

காயலகை மெய்விரும்பி நக்குவது நஞ்சிட்ட
பாயசமும் மெய்ப்பரிசப் பாவைமிகச்—சாயாநீர்
வேட்கை யகணமிபம் விட்டின்மீன் வண்டிவை
காட்டிறையுக்கண் டார்துறவா தார். [யின்

(இ-ள்.) காய்நல்லகை மெய்விரும்பி நக்குவதும் சஞ் ...ட பாயசமும் மெய்ப்பரிசப் பாவைமிகச் சாயா

னோ வேட்கை எ-று. நாயானது வாள்வாயில் தடவிய நெய்யைவிரும்பி அவ்வாள்வாயை நக்குவதுபோலும், நஞ்சுகலந்த பாயசத்தை ஒருவன் சுவையென விரும்புவதுபோலுமாகும், பாவையானது மெய்யபரிசத்தை இன்பமாய் விரும்புதல் ஆமன்றும், பொய்யாகிய அப்பாவையானது மெய்ப்பரிசத்தை மெய்யாகக்கண்டு அநுபவிக்க விரும்புதல் மிகவும் பொய்யாகிய கானல்நீரை மெய்யாகக்கண்டு தாகந்தீரத்துணை விரும்புதல் போலாம் ஆமன்றும்,

ஆசுணம் இடபம் விட்டில் மீன் வண்டு இவையினைச் சாட்சியாகக்கண்டு துறவாதார் ஆர் எ-று. அசுணப்புள் சத்தத்தாலும், யானை பரிசத்தாலும், விட்டிற்பூச்சி உருவத்தாலும், மீன் இரசத்தாலும், வண்டு கந்தத்தாலும், கெடுதலை இவைகளைச் சாட்சியாய்க் கண்டுறலாலும், இவ்வைந்துவிடயங்களும் உளவாகிய அப்பாவையரைத் துறவாதார் யாவர் எ-று.

வாள்வாயின் நெய்யை நக்கினநாய்க்கும், நஞ்சிட்ட பாயசம் உண்டோனுக்கும், முன்னர் அணுவளவின்பம் போல் தோன்றி, பின்னர் அதனுல் மலையளவு துன்பம் வருவதுபோல், அநுபவிக்கும் போது சிறிதுஇன்பம் போல் தோன்றிப் பின்னைத் துன்பம்வரும் என்பதும், பொய்யாய்த் தோன்றும் கானல்நீரை மெய்யாய்க்கருதி உண்ணத் தொடங்கினேனைப்போல், பொய்யாய்த் தோன்றும் பாவையரை மெய்யாய்க்கருதி அநுபவிக்க

[illegible] தொடர்ந்து வெசனப்படும் [illegible] தவ்வொவ்வொன்று செய்யும் [illegible] யாகிய பாவைப் பணைவி [illegible] டிறந்து [illegible] றவின்றெபப் [illegible]

இக்கருவையை [illegible] தெனபதும், அதற்கு [illegible] படுமபடி [illegible] தும், [illegible] யும் [illegible] படும், இங்ஙனம் அதிர [illegible] அருட்கக [illegible] ளாயிருக்க [illegible] தறபடுமெனபதும், அறிவிக்கவாறு கா ணக. ([illegible]

எலலோரும மனைவி ஆகிய குடும்பத்தோடிருந்து [illegible] னபஙகளை அநுபவிக்க [illegible] பூரியரிடம் இ [illegible] க, ஆக குடும்பத்தை [illegible] ன்பமெனறீா. அஃதெனனே? எனின, மேறகூறுகினறார

இடும்பைக்கே கொளகலமா யேழநரகுக்கீட்டாம
குடும்பத்தைக் குறற மறைக்கின-றடுங்காரோ
ஐவாக கொருவ னறுதொழிலைச செயதலால
மெய்யை பபொய் யாக்கி விடும.

(இ-ள்.) இடும்பைக்கே கொளகலமாய ஏழநரகுக குாடு ஆம் குடும்பத்தைக் குறறமமறைக்கின றடுங்கா ரோ எ-று. அஞ்ஞானிகள இம்மைக்கணணே துனபங களையெலலாம் தாம அநுபவித்தறகு ஏறறுககொளவதா

கப்பலாய், மறுமைக்கண்ணே எழுவகைப் பிறவியாகிய எழுவகை நரகத்தையும் உண்டாக்குந் கன்மத்தைப் பயுடைய மனைவி முதலிய குடும்பத்தை இங்ஙனம் இகபரங்களிரண்டும் ஆக்கத்தைச் சாருவிக்கென்று அறியார். இங்ஙனம் அறியவொட்டாது ஆணவமாகிய குற்றம் அவரை மறைத்தலால், இவ்வாணவக் குற்றம் நீங்கினோர் குடும்பக் கழாந்தைக் கண்டாலும் உள்ளம் வெருவி நடுக்கமுறுவரன்றோ, (ஆயின் நீ மெய்யனென்று கூறிய சிவம் ஒருவாகதம் தோன்றுதற்குப்பாலென் என்னெனின்)

யார்க்கு ஒருவன் அறத்தொழிலைச்செய்தலால் மெய்யைப் பொய்யாக்கவிடும் எ-து. ஐந்திந்திரியங்கட்கும் ஓர் முதல்வாகிய மனமாய இந்திரியங்களால் அறிந்த சுற்றமுங் குடும்பத்தின் பொருட்டு முழுமுயலிய அறுவகைத் தொழிலில் முயற்சிப்படலான இம்முயற்சி உச்சிவத்துவத்தை தெரியவொட்டாது பொய்யாக்கிவிடும் இதனை நீ அறிதி) எ-று.

குடும்பத்தால் இம்மைக்கண் தேகத்துக்கம் மனோதுக்கங்கள் இடையறாது வருதலின், "இம்மைக்கே கொள்கலமாய்" என்றும், இக்குடும்ப வாசனையால் மறுமைக்கண் பிறவிகள் தொன்று தொட்டுவருமாகலின், "ஏழுநரகுக்கீடாம்" என்றுங் கூறினார். "அறத்தொழிலைச் செய்தலால் மெய்யைப் பொய்யாக்கி விடும்" எனவே குடும்பத்தின் பொருட்டுச்செய்யும் அறுவகைத் தொழில்க

னின் முயற்சியை விட்டுச் சிவயோகமுயற்சியில் தொடங்கின மெய்ப்பொருள தோற்ற மெனபதாயிற்று. அறுவகைத்தொழில்களாவன உழவு, தொழவு, வாணிகம், எழுத்து, சிற்பம், பரதம் இவை ஆறுமெனக்கொள்க. (கஉ)

உத்தம பசுவராயினோர் குடும்பத்தோடும் கூடியிரார் எனறுஇனறுங் கூறுகின்றார்.

குரங்கிற் றுனிச்சிக் குடும்பக் குழாமும்
பெருங்குப்பை யிற்கரடிப் பெண்டும்-பொருந்து
காலனுந் தீயுங் கடலுமிருங் கல்லுமாய் [வரோ
மேலு நரகாய் விடும்.

(இ-ள்.) குரங்கின் துனிச்சிக் குடும்பக் குழாமும் பெருங் குப்பையில் கரடிப் பெண்டும் பொருநதுவரோ எ-து. ஓர்குரங்கைப் பலகுரங்குவந்து சேட்டித்தல போல, தாய் தந்தை சுதர் சுற்றமுதலியோர் தம்மைவந்து வாதிக்கும் குடும்பக் கூட்டத்தையும், அக்குடும்பக் கூட்டமாகிய பெரியமலக் குப்பைக்கண் கரடிபோலும் பற்றப்பட்ட பெண்டிரது கூட்டரவினையும், பொருந்தியிருப்பரோ? உத்தமராயினோர். (ஆயின் எல்லோரும் அவரோடுங்கூடி யிருக்கஇல்லையோ? இவரொன்னே? அங்ஙனம் இராதபோவது எனின்)

காலனும் தீயும் கடலும் இருங்கல்லும் ஆய் மேலும் நரகாய்விடும் எ-து. அக்குடும்பக்கூட்டம் காலனைப்

போலும், தீயைப்போலும், கடலைப்போலும், பெரிய மலையைப்போலும், இம்மைக்கணே துன்பந்தருவதாய், மறுமைக்கண்ணும் அதனோடுங் கூடியிருந்தவாசனையால் பிறப்பாகிய நரகத்தையும் தருவதாயிடும் (என அறிந்து அதனோடுங் கூடியிரார்) எ-று.

சோறுகூறை முதலியன கொடுக்கும்போதும் கொடாதபோதும் வரும்பிணக்கானும், அவற்றிற்கேதுவாகிய திரவியந் தேடுதலானும், அதனைப் பாதுகாத்தலானும், அவர்க்கு வியாதிஆகி துன்பம் அபிமானபங்கம் வந்த காலையினும், அன்னியாகலசம் அற்பகாலம் வந்த காலையினும், அவரிறந்த காலையினும், இவைமுதலியவற்றால் அக்குடும்பத்தால் சேர்ந்த துக்கமும் மனோதுக்கங்கள் இடையறாது வருதலின், "தூங்கிறறணிச்சிக் குடும்பக்குழாம்" என்றார். இத்துன்பக் குழுவில் கரடிபோலும் குணத்தாலும் செய்கையாலும் இழிவாய பெண்டிரைக் கூடுவரோ என்பதனை, "பெருங்குப்பையிற் கரடிப்பெண்டுமபொருந்துவரோ" என்று குறிப்பாற் கூறினார். காலன் உயிர்களைப் பாசத்தால் பிணித்துக்கொடுசென்று நிரையத்துள்வீழ்த்தி வருத்துதல்போல், துறந்துசெல்கின்றேனென்று இரண்டடிச் சென்றானை மனைசுதர்முதலியோர் கரசரணங்களைப் பற்றிக்கொண்டு ஓலிட்டழுது அவனுள்ளம் இளகப்பண்ணி மீட்டுக்கொடுவந்து குடும்பமாகிய துன்பத்துள் அகப்படுத்தி வருத்துதலின், "காலனும்" என்றும், ஒருவனைத் தீச்சூழ்ந்துகொ

ண்டதுபோல் சூழ்ந்துகோடலின், [illegible] என்றும், நடுக்கடலில் வீழ்ந்தோனுக்குக் கரைகண்டேறக் கூடாதது போல, குடும்பசாகரத்தில் வீழ்ந்தோனுக்கு இக்கரை கண்டேறக்கூடாது ஆகலின், “கடல்” என்றும், மலையிருந்திக் கொண்டதுபோல குடும்பபாரந் தன்தலைச்சுமையாயிருத்தலின், “இருங்கல்” என்றும், இறக்கும்போது உயிர்க்கு எந்தவாசனை இருந்ததோ அந்தவாசனையோடும் சென்று பிறத்தலின், “மேலு நரகம்” என்றுங் கூறினார்.

இவ்விரண்டு திருவெண்பாவாலும் மனைவியாதிய குடும்பம் துன்பங்கட்கும் பிறவியாதனைகட்கும் உறைவிடமென்பதும், இதனை இங்ஙனமென்று ஆணவமறைப்பான அஞ்ஞானிகள் அறிந்திலரென்பதும், ஞானிகளிதனைக்காணினும் கேட்கினும் நடுங்குவரென்பதும், இக்குடும்பமுயற்சி சிவத்தை அறியவொட்டாது மறைக்குமென்பதும், உத்தமபக்குவர் விடாது சூழ்ந்துவாதிக்கும் இக்குடும்பவாதனை யானவரும் நட்டங்களை முற்றும் அறிந்து அதனை அக்கணத்தே விடுவரென்பதும், அறிவித்தவாறு காண்க. (க௫)

இங்ஙனந் துன்பமென்று அறிந்து, துறந்துசெல்வோர் தம்மை நம்பியிருந்த குடும்பத்தைப் பாதுகாத்தற்குச் சகோதரர் முதலாயினாருள் ஒருவரைத் துணையாக வைத்து, பின் துறந்து சேறலாகாதோ? எனின், மேற் கூறுகின்றார்.

கன்னனைப்போற் றன்னை யறிவனோ காக்கை
யுடன்,மன்னு குயில்போன வாறுபோல-துன்னி
யமாய்ப், பேசாது போன துறவி பிறப்பறுப்பார்
க், காசானு மென்றே யறி.

(இ-ள்.) கன்னனைப் போல தன்னை அறிவனோ காக்கையுடன் மன்னு குயில் போன ஆறு போல் அன்னியம் ஆய்ப் பேசாது போன துறவி எ-து. யான் இன்ன சாதி இன்ன குலம் தாய் தந்தை இன்னாரென்று தனது குலத்தும்பங்களை அறியாத கன்னனைப்போலும், உத்தமப் பெண்ணான இன்ன சாதி இன்ன குலம் இன்னார் தாய் தந்தையென்று தனது குலதும்பங்களைப் பகுத்தறிவனோ? இங்ஙனம் ஒன்றையும் பகுத்தறியாது காக்கையுடன் பருவம் வருமளவும் தனது இனம்போல கூடிச்சென்று, பருவம் வந்தகாலை அதற் கன்னியமாய்ப் பேசாது சென்று நிலைபெற்ற குயில்போலும், அனித்திய விவேகம் வருமளவும் அவரினம்போல கூடியிருந்து. அந்த விவேகம் வந்த காலை அவர்க்கன்னியமாய்ப் பிரிந்து அவரோடொன்றும் சொல்லாது சென்ற துறவியே மெய்த்துறவி.

பிறப்பு அறுப்பார்க்கு ஆசானுமென்று அறி எ-து. அத்துறவி பிறப்பறுக்கும் பொருட்டுத் துறந்தார்க்கு ஆசாரியனும் ஆவன் என்று நீ அறிதி எ-று.

தருமன் முதலிய துணைவரையும் குந்தியாகிய தாயையும் கண்டிருந்தும் கன்னன் அறியாததுபோல், இவ

ன் குடும்பத்தாரைக் கண்டிருந்தும் அனித்திய விவேகத்தால் பொய்யாய்க் கண்டான் ஆகலின், "கள்ளனைப் போற்றனை யறிவரோ" என்றும், சயிலகாக்கையோடு கூடியிருந்தபோதும் தன் குலைக்காட்டினலை கொத்துமென்று அடங்கியிருந்து, செல்லும்போதும கூவாது சென்றதுபோல், குடும்பத்தோடு கூடியிருந்த போதும் தான் துறந்து சேறலை அவரோடும் சொல்லுதற் ருவரென்பது அறிந்து, சொல்லா தடங்கியிருந்து, செல்லும்போதும் சொல்லாது சென்றமையால், "குயில் போன வாறுபோற பேசாது போனதுறவி" என்றுங் கூறினர். அறிவும் துறவும் உள்ள ஞானி சிறப்புள்ளன் ஆகலின், இவனை, "ஆசானும்" என்றார். ஏ-அசை.

இத்திருவெண்பாவால் குலமுதலியவற்றின் அபிமானம் இன்றி, அநித்தியவிவேகம் வருமளவும் அவரோடு உண்ணுக்கததல அற்றுக்கூடிநின்று. அந்தவிவேகம் வரின் ஒருவரோடும் விடைபெறாது சென்றவனே துறவிகளுட் சிறந்தவன் என்று அறிவித்தவாறுகாணக. ( )

இங்ஙனம் துறந்துசெல்வாரை மாதா பிதாக்கள் வந்து தடுத்தால் எங்ஙனம் செல்வார்? எனின், மேற் கூறுகின்றார்.

நித்திரைசெய் வீட்டி னெருப்பும் பெரும்ப
டையும், முற்றிப் புறப்பட்டார் போற்றத்தே-பித்
தரைப்போல், நில்லென்று சொன்னாலு நிற்பரோ
வப்படிகாண், இல்லறத்தை நீக்கா ரியல்பு.

(இ-ள்.) நித்திரைசெய்த வீட்டில் நெருப்பும் பெரும்படையும் மூரி முறைக்குப் புறப்பட்டார் சிலரென்று சொன்னாலும் பித்தரைப்போல் நிற்பரோ எ-து. தாம் நித்திரைபண்ணுகின்ற வீட்டினுள்ளே நெருப்பும் பெரும்படையும் சேர்ந்தவர் (விழித்து அவற்றைக்கண்டு வெருண்டு அவ்வீட்டின் வாயிற்கடந்து) முன்னிலையிற் புறப்பட்டார் தமக்கு அனுகூலராயினும் அவற்றின் நடுநிற்பீரொன்று அறியாது கூறினும், பித்தரைப்போலும் அவர் மொழியை உட்கொண்டு கண்டபோதாயினும் நிற்பரோ.

அப்படி இல்லறத்தைத் தீர்த்தார் இயல்பு எ-து. (அவர் எப்படி நில்லாது ஓடிச் செல்வரோ) அப்படி மாதாபிதாக்கள் வந்து தடுப்பினும் நில்லாது இல்வாழ்க்கையைத் துக்கமாகக்கண்டு துறந்து செல்வாரது முறைமையும் எ-று.

குடும்பம் சுகமென்று அறியாதபோது அதனோடுங் கூடியிருப்பார் என்பதும், துக்கமென்று அறிந்தபோது அதனைத் துறந்து செல்வார் என்பதும், துறந்து செல்லும்போது யாவர் தடுப்பினும் நில்லார் என்பதும், இவ்வுவமைக் குறிப்புளாற் காண்க. காண், அசை. (௧௫)

இங்ஙனம் துறந்தசெல்வோர் இயல்பு இன்னும் கூறுகின்றார்.

கட்டு நெகிழ்த்துவிட்ட கள்ளனைப்போற் கங்
குலிற்பேய், வெட்டுகளத்தின் வெருவினர்போ

ல்-மூட்டத், தொடர்ந்த படைபிழைத்துத் தோன்றப்போவார்போல, அடங்கத் துறந்தேகுவார்.

(இ-ள்.) கட்டு நெகிழ்த்துவிட்ட கள்ளனைப்போல் சங்கிலிபேய் வெட்டு களத்தை வெருவினார்போல் மூட்டத் தொடர்ந்தபடை பிழைத்துத் தோன்றப் போவார்போல் எ-று. பொருள் திருடிய கள்ளனைச் சிலர் வந்து பற்றிப் பிணித்துவருத்த, அவருள் அருள் உளத்தொருவன் வந்து, அப்பிணியை அவிழ்த்துவிட்டகாலையில விரைந்துசெலலும் அக்கள்வனைப்போலும், அரையிரவில் பெரும்பேயைக்கண்டு வெருவினர் விரைந்து சேறல்போலும், உயுத்தகளத்தின் வெருவினர் விரைந்துசேறல்போலும், தம்மைப்பிடிக்கப் பின்தொடர்ந்த படைக்குத்தப்பி மிகவும் கைகடந்து செல்வார்போலும்,

அடங்கத் துறந்து ஏகுவார் எ-று. தாய் தந்தை மனை சுற்றமுதலிய குடும்பக்கூட்டங்களை எல்லாம் ஒருங்கே துறந்து செல்வார் (அன்றி அவர்க்கு ஓர் தடையும் இன்று) எ-று.

மலபரிபாகம வாராமுன் தாம்செய்த இருவினைக்கீடாய்க் குடும்பபாசத்தால் பிணிப்புண்டு வருந்துவர் என்பதும், அப்பரிபாகம் வந்தகாலைத் தோன்றுகின்ற அருட்சத்தி அக்குடும்பபாசந் துக்கமென்று அறிவிக்க அறிந்து துறந்துசெல்வார் என்பதும், அப்போது இரவி

லதோனறும் பேய்போலும் உபத்துகளம்போலும் குடும்பம் அவர்க்குத் தோற்றுமென்பதும், அக்குடும்பக் குழாங்களை பின் தொடர்வொன்று அறிந்து பரதேசத் திற செல்வாரெனபதும், இவ்வுவமைக் குறிப்பானாற் காண்க. படை, சேனை.

இவ்விரண்டு திருவெண்பாவாலும் குடும்பபாரம் பொறுத்தற்கு ஆற்றாது வருந்தி இழித்துவிட்டு விவாகஞ்செல்வோரை தாய் தங்கை ஆகியர் தடுத்தற்குச் சிறிதும் உட்படாரென்று அறிவித்தவாறு காண்க. (௪௬)

தாம் துறந்தபோதக் குடும்பத்தார் சம்மதித்தால், அப்பதியிலிருந்து தவம்பண்ணலாகாதோ! எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

உடுக்கை மறந்தவருக் கூர்காடென் றுண்டோ
அடுத்தயலா ருண்டோபே யானால்-சுடப்போட்
டெதிரிட்ட தெல்லா மிழந்தார்க் கிருந்த
பதியைக்கொண் டுண்டோ பயன்.

(இ-ள்.) உடுக்கை மறந்தவருக்கு ஊர் காடு என்று உண்டோ பேய் ஆனால் அடுத்தயலார் உண்டோ எ-து. (குடும்பக்கூட்டங்களை எல்லாம் தரிசறத்துறந்து தேகத்தையும் சத்துருவாகக்கண்டு அத்தேகத்தில் நான்கு முழஞ் சுற்றும்) உடுக்கையு மறந்து திரிவோர்க்கு இது ஊர் என்றும், இதுகாடென்றும் பகுத்துக்காணும் நினைப்பும் உண்டுகொலோ (அஃதன்றி) பூரணப்பேய் வய

மாலையினலே அவரைச்சுட்டதாரும் அயலாரும் உண்டு கொலோ, இன்னைய உடுக்கை மறந்து விட்டதார் உல லாவொன்பதும் தோன்று நிரப்பதும் அன்றி)

சுட்டுப் போட்டு எதிரிட்டது எல்லாம் இழந்தார்க்கு இருந்த பதியைக் கொண்டு பயன் உண்டோ எ-று. காட்டில் எடுத்த பொருள் மிகவுருகட்ட விறாந்துபோட்டு நின்றாற்போல, தமக்கறிவிறந்து எதிரிட்ட கருவிகளை எல்லாம் துன்பமாகக்கண்டு, ஞானக்கினியிலே எரித்து இவற்றையும் இழந்தார்க்குத் தாம் முன்னிருந்த பதியில் இப்போது இருந்ததுகொண்டு பயன் என்னே! உண்டுகொல் எ-று.

இத்திருவெண்பாவால் தேகாபிமானம் விட்டது அத்தலைப்பகையாகவும், எதிரிட்டவைகளைத் துன்பமாகவும் கண்டு, அனைத்தையும் இழந்து, பூரணமருள் கொண்டோர் இது நாடு இது காடென்றும் இவர் விட்டதார் இவர் அயலாரென்றும் பகுத்தறிதல் இன்றாகலின், முன்னிருந்த பதியில் இப்போது இருப்பதனாலே அவர்க்கு வரும் பயன் ஒன்றும் இல்லையென்று அறிவித்தவாறு காண்க. உடுக்கை - வஸ்திரம். (கஎ)

முன்னிருந்த பதியைவிட்டு, மற்றோர் சிவதலத்தில் ஓரிடம்பற்றியிருந்து, ஒருவர் முன்னிலையாய் உதராக்கினிக்கு அன்னமாத்திரம் வாங்கியுண்டு, தவத்தைப்பண்ணலாகாதோ? எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

அகஞ் சகமான சுட்டறிவு கெட்டவர்க்குத்
திக்குணர்வோ வெங்குஞ் சிவாலயமாம் அக்கினி
க்குப், பிச்சை பொதுநிழனீர் பேரிதுவே பேசா
ததும், இச்சையிருப்ப தேகாந்தத்தே

(இ-ள்.) அகமும் சகமும் ஆன சுட்டு அறிவு கெட்டவர்க்குத் திக்கு உணர்வோ எங்கும் சிவாலயம் ஆம் எ-று. பூரணமான பிரபஞ்சங்களெல்லாம் எப்போதும் ஆநந்தமாகக் கண்டு அச்சமற்றுப் போம் பெற்றோர்க்கு ஞானதிசை என்றும் இன்னது என்றும் பயப்படுவாரோ? அவர்க்கு எத்திசையும் எவ்விடமும் சிவாலயமே ஆகும், அஃதன்றி

அக்கினிக்குப் பிச்சை பொதுநிழல் நீர் பேரிதுவே பேசாது ஏகாந்தத்து இருப்பு இச்சை எ-று. உதராக்கினி அவித்தற்கு ஊரின்கண் பிச்சையும் இருத்தற்கு இடம் பொதுச்சாவடியும் மரநிழலும், தாகந் தணித்தற்கு ஏரி ஆதி நீர்களும் உளவாகலின், (அன்னம் இடம் நீர் என்னும் இவற்றின் பெயரையே சொல்லார், (ஆயின் அவர்க்கு இச்சைதான் ஏது எனின், ஒருவரோடு கூடியிராது பேசாது) ஏகாந்தத்திருப்பதே அவர்க்கு இச்சையாம் எ-று.

சிவத்தை உணர்ந்தோர்க்கு எங்கும் பரிபூரணமாய்த் தோற்றும் ஆகலின், "எங்குஞ் சிவாலய மாம்" என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் பிரபஞ்சங்களை எல்லாம் ஆநந்தமயமாகக் கண்ட துறவினர்க்குத் திசையாதி எவ்வி

டைத்தம் சிவாலயமாகும் என்பதும், பிச்சையாதி உளவாகலின் அன்னபானந் தீர்தல் குறியார் என்பதும், ஒருவரோடும் கூடாது ஏகாந்த மௌனத்துருபயர்த்து அவர்க்கு இச்சை என்பதும் அறிவித்தவாறு காண்க. (சஅ)

ஒருவரோடு கூடியிருந்து பேசுதலும் ஆகாதோ? என்னின், மேற்கூறுகின்றார்.

அங்கக்கா ரன்றுதிப்பு நாவிசுவை யானதுவும்,
சிங்கி குளிர்ந்ததுவும் போற்செகத்தோர் - சங்கத்தைத்,
தீண்டுமன மேபகையாய்ச் சேரா துடலோடே,
மாண்டுதிரி வார்துறவா வார்.

(இ-ள்.) அங்கக்காரன் உதிப்பும் நாவிசுவையானதுவும் சிங்கி குளிர்ந்ததுவும்போல செகத்தோர் எ-து. நானாவேடங்கொண்டு நடிக்கும் வேடதாரி அவ்வேடங்கட்கு ஏற்றபாடை பேசுதல்போலவும், கொல்லாநின்ற வற்சநாபி ஒருவர்க்குச் சுவையானதுபோலவும், தன் காலிற்பூண்ட விலங்கு ஒருவற்கு இதமானதுபோலவும், (தந்தம் சாதிகட்கும் தொழில்கட்கும் ஏற்ற சொற்களைச்சொல்லியும், துன்பமாயுள்ள விடயங்களை இன்பமாகக் கருதிக்கொண்டும், மனைவிமுதலிய பாசவிலங்கை இதமாகக் கைக்கொண்டும் மயங்கிச் சுழலாநிற்பர்) இச்செகத்தோர்,

சாாந்தனைத் திண்டும் மனமே பகை ஆயச் சேராது உடலோடே மாண்டு திரிவார் துறவு ார் எ-று. இங்ஙனம் மூலாதிவாரா கூட்டத்தைக் கூடவேண்டுமென்று கருதும் மனம் மனவு புமபகையாக ஆர்வினவோர் டுக்கூடாது உடலோடு கூடியிருந்தும் கூடாது. அவ்வுடல் வாதனைமாண்டு திரிவார் துறவினை உடையார் ஆவார் என்றறிக எ-று.

"உடலோடே மாண்டு திரியார்" என்றே, ப்ராசவா தனை, பக்வாதனை, போகவாசனை ஆகிய இம்மூன்று வாதனையும் நீத்தார் என்பதாயிற்று.

இத்திருவெண்பாவால் பிரபஞ்சிகள் ஒருவரோடொருவர் கூடலும், நாடும், மாய வார்த்தையாடலுமே இன்பமாய்ச் சுகித்திருப்பர் என்பதும், துறவோர் அங்ஙனஞ் செய்வது துன்பமென்று விடுப்பதுமன்றி, தமமுடலோடு கூடியுங் கூடாதிருப்பரென்பதும் அறிவித்தவாறு காண்க. (கக)

பொன்மலைமே லாகாயம் போவார்க்குப் பூமி
யுள்ளோர், என்னவே நாதாந்த மெய்தினரை -
என்னருகே, வாவென்று பாற்கடலில் வாழுதி
யை மணக்கும், கூவுந் தகைமையதொக் கும்.

(இ-ள்.) பொன் மலைமேல் ஆகாயம் போவார்க்குப் பூமி உள்ளோர் என்னவே எ-து, பொன்மலை முடிமே

லை ஆகாச கமனம் பண்ணுவோர்க்கு இந்நிலத்தினைக்கண் உள்ளார் மிகவும் தாழ்ச்சியானதுபோல, ஞானிகட்கும் பிரபஞ்சிகட்கும் உயர்ச்சி தாழ்ச்சி இருபடவும்,

நாதாந்தம் எய்தினோரை என் அருகே வா என்று பாற்கடலில் யானும் அரியைப் மகாவிச்சும் அவ்வும் சங்கமய த்தை ஒக்கும் எ-டு. நாதாந்தத்தின் முடிவாயிருந்த திருவருளை அடைந்த ஞானிகளைப் பஞ்சபூதகாரியந் தானுவிய தேசாசாரத்தி, ... யல் செல்லும் பிரபஞ்சி ஒருவன் என்னைக் கூப்பிடுக என்றழைத்தல் பாற்கடல் ஆப்பண் ஆலிலையில் பள்ளிகொள்ளாநின்ற பெருமானைப் பார்த்து, நீ துயிலை நீயும் இக்கடலிமிசை மிகுந்த துயிலாகின்றாய், யானும் இக்கடல்மிசை மிகுந்த துயில்கின்றேன், உமக்கும் அரியென்று பெயர், எனக்கும் அரியென்று பெயர். ஆகலின், என்னருகே நீ வருக என்றழைக்கும் முறைமையும் ஒக்கும் எ-று.

பொன்மலை முடியை நாதாந்தத்திற்கும், அம்மலைமுடிமேல் தோன்றும் ஆகாயத்தை இந்நாதாந்தத்தில் தோன்றும் திருவருளுக்கும், ஆகாயத்தில் கமனம்பண்ணுவோரை இத்திருவருளையும் கடந்துசெல்லும் ஞானிகள் அறிவிற்கும் உவமித்துக் கூறியவாறு காண்க. ஞானிகள் தத்துவங்கட்கெல்லாம் முடிவாயநின்ற பரிபூரணத்தை அடைந்தவர், பிரபஞ்சிகள் தத்துவங்கட்கெல்லாம் அடியாயுள்ள பஞ்சபூதகாரியம் தானுயுள்ள தேகத்தை அடைந்தவர் ஆகலின், "பொன்மலைமேலாகாய

ம்போவார்க்குப் பூமியுளா ரொன்னவே" என்று அங்ஙனம் உவமை கூறினார். ஞானிகளது மகிமையை அறியாததால், அவரும் உலகத்தின்கண் இருக்கின்றார், யானும் உலகத்தின்கண் இருக்கின்றேன், அவருமனிதர், யானும் மனிதனென்று கருதி அழைத்தான் ஆகலின், "பாற்கடலின் வாழுரியை மண்டூகம் கூவுந்தகைமையதொக்கும்" என்று இங்ஙனம் உவமை கூறினார்.

இத்திருவெண்பாவால் ஞானிகட்கும் அஞ்ஞானிகட்கும் தாரதம்மியமும், அவரை இவரொண்ணுமல் அழைப்பதும், இங்ஙனமென்று அறிவித்தவாறு காண்க. (௨0)

ஆயினபத்தியோடு மனமொழி மெய்களால் அவரை வணங்கி என்மனைக்குத் தேவரீரெழுந்தருளுக. என்று ஒருவன் அழைத்தால் செல்வரோ? எனின், மேற்கூறு

கும்பிட்டுங் கீர்த்தித்துங் கோடி யுபசாரம்
வம்பிட்ட பத்தி வலைவழியை-நம்புவரோ
ஊனுறுதி வாதனைக ளொன்ற தவப்பெருமை
வீணே விளக்கு மெனின்.

(இ-ள்.) கும்பிட்டும் கீர்த்தித்தும் கோடி உபசாரம் வம்பு இட்டபத்திவலைவழியை நம்புவரோ எ-று. ஒருவன்வந்து அட்டாங்கபஞ்சாங்கத்தோடுவணங்கியும், அநேகதோத்திரங்களைப் பண்ணியும், சுவாமிகள்! அடியே

ன்மனைக் கொழுந்தாருகை; என்று கோடி பேதங்களாய் உபசாரங்களைச் செய்தும், இங்ஙனம அழைக்கும் புது மைபொருந்திய பததியாகிய வலைநெறியை ஞானிகளா யினார் ஓர் பொருளாககக கருதிச்செல்வரோ. (ஆயின் அன்போடு வணங்கி அன்னங்கொடுக்கிறேன என்றழைத்தால் அவ்வன்ன மாததிரஞ் சென்று வாங்கிக்கொள்ளலாகாதோ? எனின்;)

ஊணூதிவாதனைகள் ஒன்றுத அப்பெருமை வீணேவிளைக்குமெனின எ-து. ஊணஉடுக்கை முதலிய வாதனைகளையும் விரும்பாத அநதஅவாஅறுதியாகிய பெருமை அவரிருக்கு மிடதது அவா வேணடாளென்று தள்ளவும் வீணாய் அவ்வூணாதிகளைக் கொடுப்பிக்கும் ஆயின, எ-று.

உபசாரமிகுதியை, "கோடி" என்றும், ஒருவரும் அங்ஙனஞ்செய்யக்கணட தின்மையால, "வம்பிட்ட" என்றுங்கூறினார். "ஊணாதிவாதனைகள" எனவே, நோய் குளிர்கட்குமருந்தும உறையுளும்வேண்டா, எனபதாயிற்று. (உக)

தாம் ஊணாதிகளைவிரும்பி ஒருவனைப் பின் சேறலாகாது. அன்றி, ஒருவர் அன்போடும் வணங்கி ஊணாதி கொடுத்தற்குத் தம்மனைக் கழைத்தாலும் செல்லாதிருப்பது எதுகாரணம்? எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

கருமந் திரிவிதத்திற் கட்டவிழுங் காலம்
அரவுந் தவளையும்போ லாகி-இருதலையில
கொள்ளியெறும் பாயுடம்பே கூற்றாகித் தோற்
உள்ளினரு மூருமென் னாகும். [றுமெனில்

(இ-ள்.) திரிவிதத்தில் கருமம் கட்டவிழும் காலம் அரவும் தவளையும்போல ஆகி இருதலையில் கொள்ளி எறும்பு ஆய் உடம்பே கூற்று ஆகித் தோற்றும்எனின் எ-து ஞானாசாரியார் கிருபா நோக்கத்தாலும், கரசரண பரிசத்தாலும், திருவாக்காலும், அவரது ஆணவம் மாயை கன்மங்களாகிய கட்டு விடுதலையாகாநின்ற காலம் ஆகலின், தம் உடம்பே பாம்பும் தாம் ஓர் தவளையும்போலாகி, அவ்வுடம்பே இருதலையும் எரிசூழ்ந்த கொள்ளியாகி, தாம் அக்கொள்ளிக் கழலுட்சுழலும் எறும்பாகி, அவ்வுடம்பே தம்மைப் பிணித்துச்செல்லும் கூற்றுந் தோற்றும்எனின்,

உள்ளினரும் ஊரும் என்னாகும் எ-து. இங்ஙனம் பகையாயத் தோற்றும் உடம்பிற்கு உபசாரஞ்செய்யக் கருதினோரும், அவர் அழைத்துச்செல்லும் ஊரும், அவர்க்கு என்னபயனைத்தரும் எ-று.

பாம்பு தவளையைப்பற்றி நிற்றல்போல் உடம்பு அவனைப்பற்றி நிற்றலானும், நெருப்பவியும் அளவும் சூழ்ந் கண் வருந்திச்சுழலும் எறும்புபோல் ஊழ்வினை அறும் அளவும் உடம்புள் வருந்தி இருத்தலானும், கூற்று உயி

ணைப்பிணிப்புத் தேரைபோல,' அவனைப் புறநின்று பிசைசயாதிகளுக்குச் செலைப்பண்ணுதலானும், அந்நன மை உவமைகூறிற்று. ஒருவன் தனக்குப் பகையாயினார் மேல் வெறுப்புண்டாவதும் அன்றி, அப்பகைவர்க்கு இதஞ்செய்வார்மேலும் வெறுப்புண்டாவதுபோல, அவர்க்குப் பகையாகிய உடம்பின்மேல் வெறுப்புண்டாவதும் அன்றி, அவ்வுடம்பிற்கு இதஞ்செய்வார் மேலும் வெறுப்புண்டாம் ஆகலின், 'உள்ளனாமொழுமென்றும்" என்றும், "திரிவிதத் துறகடல்மும்" என்றமையால், இரண்டுவமையும் வருவிக்கப்பட்டன. (௨௨

ஞானாசாரியனை அடைந்தாரும் இந்நிரைகளை ஒருவன்செய்யும் உபசாரத்தை அங்கீகரிக்க இல்லையோ' இவர் என்னை? அங்கீனம் அங்கீகரியாதிருப்பது என்னை மேற்கூறுகின்றார்.

பிறவாத யோனி பிறந்துபிறந் தெல்லாம்
அறிவானு னானென் றறியா — அறிவை
அறிந்துமீ ளண்ட வழிபருந்திற் குஞ்சாய்ப்
பிறந்தவர்க ளேல்பார்ப்பார் பின்.

(இ-ள்.) பிறவாத யோனி பிறந்து பிறந்து எல்லாம் அறிவான் நான ஆர் என்று அறியா அறிவை அறிந்து எ-று. தெய்வமானுடப்பிறப்பு அன்றி, மற்றைப்பிறவாத யோனிபேதங்கள் எல்லாவற்றுள்ளும் அளவில காலம் சென்றுசென்று பிறந்து எய்த்து, பின்னர்த் தெய்வ

கதியாய்ப் பிறவிகட்கு எல்லாம் சாட்சி, தன்னை அறிந்த சுத்தவாய இம்மானுடப்பிறவியிற் பிறந்தும், இந்தேகத்துள் இருந்து எல்லாவற்றையும் அறிவானாகிய யான யாதொன்று அறிதற்கு அரிதாய அறிவை இம்மானுடதேகம் அநேகதரஞ்செய்த சிவபுண்ணியமேலீட்டால் இப்போது அறிந்து,

மீன் அண்ட வழிபருந்தில் சுருக்க ஆய்ப் பிறந்தவர்களை பின் என் பார்ப்பார் எ-து. நீருள் நுழைந்துசெல்லும் மீன்முட்டை வழித்தோன்றுஞ் சுருக்க ஆகாயத்திற்செல்லும் பருந்தின்முட்டை வழித்தோன்றுஞ் சுருசாய்ப்பிறந்ததுபோல, பிறப்பிறந்து ஏதுவாய்ப்பிறந்த பிறப்புக்கள் நீங்கி, வீட்டிற்கு ஏதுவாயப்பிறந்தோர்கள் இப்போது மாறைப்பனைப்போலும் ஊரா உறவு என்று என் பார்ப்பார் எ-று.

முட்டைவழித்தோன்றல் இரண்டிற்கும் ஒத்ததாயினும், முன் நீருட்சென்றதும், பின் ஆகாயத்திற்செல்வதும் ஒவ்வாததுபோல, முன்னரும் இப்போதும் பிறந்த மானுடப்பிறப்பு ஒக்கதாயினும், முன்பிறப்பிற்சென்றதும், இப்போது வீட்டிற்செல்வதும் ஒவ்வாது. ஆகலின், இங்ஙனம் உவமைகூறினார். முரபிறப்பில் சிவபுண்ணியமேலீட்டால இப்பிறப்பில் எளிதில் தன்னை அறிந்தமையால, "அறிந்து பிறந்தவர்கள்" என்றார். தன்னை அறிந்தால தலைவனையும் அறியலாம் ஆகலின், "நானுமொன்றறியாவறிவையறிந்து" என்றார். (௨௩)

இங்ஙனம் ஊர் உறவாதி ஒன்றும் வேண்டார்க்குப் பெருமை தான் யாது! எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

அரசர்க் குடைமை யளவற்ற பேறே
பெருமையா ஞற்போலப் பெற்ற – அரிபிரமர்க்
கப்பாலாம் வாழ்வு மணுவாகி யாதுமறல்
இப்போ பெருமை யிவர்க்கு.

(இ-ள்.) அளவு அற்ற உடைமை பேறே அரசர்க்குப் பெருமை ஆனல் போல எ-து. அளவற்ற திரவியம் ஆடை பூடணுதிகளைப்பெறும்பேறே அரசர்க்குப் பெருமையாணுற்போல,

பெற்ற அரிபிரமர்க்கு அப்பால் ஆம் வாழ்வும் அணு ஆகி யாதும் அறல் இவர்க்கு இப்போது பெருமை எ-து. அவ்வரசர் முதலியோர் வாழ்விறந்து மேலாய வாழ்வினைப்பெற்ற அரிபிரமர் வாழ்விறகும் அப்பாலாகிய பதமுத்திவாழ்வுகளும் அணுமாத்திரம் இன்பமாய் அழியும் எனக் கண்டிருந்த இகபரவாழ்வுகளில் யாதொன்றினும் பற்றற்ற இப்பற்றறுதியே இவர்க்கு இப்போது பெருமையாம் எ-று.

"அரசர்க்குடைமை" என்று பொதுப்படக் கூறினமையான், நால்வகைச்சேனை நால்வகை அரண் நாடு தேசங்கள் முதலியவுங்கொள்க. அவர்க்கு அப்பேறு மேன்மேல் பெறுவது பெருமையாணுற்போல், இவர்க்

கு அப்பேறு மேன்மேல் விடுவது பெருமை எனபதும், அவர்க்கு அப்பேறின்மை சிறுமையாவதுபோல், இவர்க்கு அப்பேறுபெறுவது சிறுமை எனபதும், பேற்றினமேலைபற்றுப பிறவிக்கேது, அப்பேற்றினமேற் பற்றறுதிவீட்டிற்கேது என்பதும், பிறப்பை அடைதல் சிறுமை வீட்டை அடைதல பெருமை என்பதும் இதனுற்காண்க. (உ௪)

இங்ஙனம் இருந்தஞானிகள் வீட்டிற்கு ஏதுவாகிய சரியாதிகளைத் தான் செய்யார்களோ? எனின், அவர் செய்யுஞ் சரியாதிகள் இவை என்று மேற்கூறுகின்றார்.

சரியை யுடல்வெறுத்த றன்னை யறிதல்
கிரியோகங் கூடாமை கேளாத் - திருஞானம்
வேறின்மை பேரின்பம் வீட்டுதியா மேலீடு
பேறின்மை தானே பெறல்.

(இ-ள்.) சரியை உடல் வெறுத்தல் கிரியை தன்னை அறிதல் யோகம் கூடாமை எ-று. அவர்க்குச் சரியையாவது மலச்சுமை, துக்கம் விளைக்கும் குரம்பை, அநித்தியவிருது எனக்கண்டு, உண்டி சுருக்குதல் முதலியவற்றுன உடலத்தை வெறுத்தல், கிரியையாவது தத்துவம் முப்பத்தாறையும் நியதிகளைந்து அவற்றின் முடிவினின்ற தம்மை உள்ளபடி அறிதல், யோகமாவது *அங்ஙனம் தம்மை அறிந்தவிடத்துத் தமக்கு உயிர்க்குயிராயிரு

ந்த திருவருளைக்கண்டு அவ்வருளே வடிவாகியிருந்து மூன் நீக்கி நின்ற கருவிகளோடுங் கூடாமை,

கேளாத் திருஞானம் வேறு இன்மை பேரின்பம்விட் டுத்தியா மேல ஈடுபேறு இன்மை பெறல் தானே எ-று அம்மூவகையானும் உண்டாம் கேட்டறியலாகாத அறிவொளி ஞானமாவது (அவ்வருளே வடிவாயிருந்த தாம் சிறிதும்தோன்றாது பணியே ஆகிய) வேறின்மையினை யும், அதன்மேல் பேரின்பம் விட்டுத் தோன்றாத மேலீ ட்டினையும், இவ்வின்பத்தைப் பெறறோம் எனனும் பே றின்மையினையும் பெறுதல் தானேயாம் எ-று.

ஞானசாரியர் மௌனமொழியால் அறிவிக்க அறித லான, "கேளாததிருஞானம்" எனறும், இன்பமேலீ டாமுன விட்டுத்தோன்றலான "விட்டுதியாமேலீடு" எ ன்றுங் கூறினர். பேறின்மை இனபாதீதம்.

கும்பிட்டென்னும் திருவெண்பாமுதல் இவ்வைந்து திருவெண்பாவானும் ஞானிகளினது இயற்கை நெறிக ளினது முறைமை அறிவித்தவாறு காண்க. (உ௫)

துறவு முற்றிற்று.

ஆ. அதிகாரம் எ-ஐ-திருவெண்பா - சஅஅ.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

௮-ம் அதிகாரம்

அவத்தைத்தன்மை.

இங்ஙனம் சரியாதிகளைநீந்து உட்டுறவு புறத்துறவுடையராய், பிருதிவிமுதல் நாதத்தத்துவம் ஈறாகச் சொல்லப்பட்ட தத்துவ முப்பத்தாறையுங்கடந்து, ஆணவ இருளையுங்கடந்து, ஆன்மதரிசன முதலிய சுத்தாவத்தையில் நிற்போரது தன்மை கூறினமையால், இவ்வதிகாரத்திற்கு அவத்தைத் தன்மை என்று பெயராயிற்று.

உண்டொழித்துத் தேடு முடம்பரா யொன்
றுமுதல, அண்டர்பதத் தப்பாலு மைம்புலத்து
ம் - உண்டு, மழுங்கினர்க்குப் போகம் வருத்த
மாய்த் தோன்ற, எழுந்தவருள் கெட்டே னிதெ
ன்.

(இ-ள்.) உண்டு ஒழித்துத் தேடும் உடம்பர் ஆய் ஒன்றுமுதல் அண்டர் பதத்து அப்பாலும் ஐம்புலத்தும் உண்டு மழுங்கினர்க்கு எ-து. ஒருடம்பில் பிராரத்தத்தை உண்டொழித்து, அவ்வுடம்பில் அவ்வினையை உண்டொழித்தற்கு இடையே, இதாகிதங்களாகிய தொடர்பால் தேடும் ஆகாமியத்தால் தோன்றுதொட்டுவரும் உடம்புகளை உடையராய், இப்பூலோகமாகிய ஒன்றுமு

தல் தேவர் பதவிக்கு அப்பாலும் ஆண்டாண்டுச் சென்றிருந்து ஐம்பொறிகளானும் அவ்வவ்வுடம்புகட்கு ஏற்ற விடய போகங்களை இன்பமாகக்கண்டு உண்டு அளவில் காலந்தழும்பேறினார்க்கு,

போகம் வருத்தம் ஆய்த் தோன்ற எழுந்த அருள் கெட்டேன் இது என் எ-து. அப்போது இ[illegible]மாய்த்தோன்றிய போகம் இப்போது துன்பமாய்த்தோன்ற உதயமாகிய திருவருள், கெட்டேன் ஈது என்கோல் எறு.

ஓர்பிரகாரம் இன்றிச் செய்தவினையின் பேதப்படியே தநுகரணபுவன போகங்களும் பேதித்துத் தோன்றலான், "தேடுமுடம்பரா யண்டர்பதத்தப்பாலுமைம்புலத்துழுண்டு மழுங்கினார்க்கு" என்றார். தநுவாதிகள் பேதிப்பதாவன நல்லதேசத்து நல்லோர்கள் அங்கீகரித்த போகத்தைப் புசித்தலானும், நல்லநினைவோடும் நல்லசொல்லோடும் நற்றொழிலைச் செய்தலானும், பொல்லாத தேசத்துப் புன்போகங்களைப் புசித்தலானும், பொல்லாத நினைவோடும் பொல்லாதசொல்லோடும்புன்றொழிலைச் செய்தலானும், இவற்றுள் ஒன்று நன்றும் ஒன்று தீதுமாய் மாறிமாறி வருதலானும், இவைமுதலாயவற்றால் பேதிப்பதெனக்கொள்க.

இத்திருவெண்பாவால் சுத்தாவத்தையில்நின்று அருளைத் தரிசித்தோர்க்கு விடயந் துன்பமாய்த் தோற்றும் என்று அறிவித்தவாறுகாண்க. (௬)

வாசகத்துங் கோவையினு மாணிக்க மாகவழுங்
காசைத் துறையநந்த மாமதிலே-ஆசை
இருதலைப்பாலேக மெனவிரண்டா மித்தில்
ஒருதலைக்கா மந்துறவன் றே.

(இ-ள்.) மாணிக்கம் ஆக வழங்கு வாசகத்தும் கோவையினும் ஆசைத்துறை அநந்தம் ஆம் எ-று. மாணிக்கமணிபோல ஆகப் புலவரான் எடுத்து வழங்காநின்ற சங்கத்தார் முதலியோர் கூறிய ஆசிரியப் பாக்களினும், மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் அருளிச்செய்த திருச்சிற்றம்பலக் கோவையார்முதலிய கோவைகளினும், காமத்தின் இலக்கணமாகக் கூறப்பட்ட களவித்துறைகள் அநந்தம் ஆகும்.

அந்நிலை ஆசை இருதலைப்பால் ஏகம்என இரண்டாம் இதில் ஒருதலைக்காமம் துறவு ஆனன்றே எ-று. அக்களவித் துறைகளுள் காமம் தலைவனும் தலைவியும் ஆகிய இருவர்பாலும் சமனொத்துக் கூடுவதாகிய இருதலைக் காமம் எனவும், ஒருவர்பால் மிகுந்தும் ஒருவர்பால் குறைந்தும் காமம் ஒவ்வாது கூடுவதாகிய ஒருதலைக்காமம் எனவும், இரண்டுள் அடங்குவதாம். இவற்றுள் தலைவன் விழையாதிருப்பத் தலைவி விழைந்துபற்றும் ஒருதலைக்காமம்போல விடயானந்தத்தைத் துறந்து சொரூபானந்தத்தைப் பெறும்பொருட்டுச் சுத்தாவத்தையில் நிற்போர்க்கு இச்சொரூபானந்தம் கிடைத்தது ஆயினும்

இவ்வாநந்தத்தையே பெற விரும்பித் தொடர்ந்து நிற்பதன்றே துறவாவது எ-று.

தலைவனைக்கூடி இன்பம் கொடாதிருப்பினும் தலைவி தனதுகற்பால் பிறரை விழையாது அத்தலைவனையே விழைந்து நிற்றல்போல, சொரூபாநந்தம் தனக்குக் கிடைத்திலது ஆயினும் தனது தவச்சிறப்பால் விடயாநந்தத்தை விழையாது சொரூபாநந்தத்தையே விழைந்து நிற்கவேண்டுமென்பதூஉம், தலைவி கற்பினைக்கண்டு தலைவன் காருண்ணியத்தால் அவட்கு இன்பங்கொடுத்தல்போல, இவன் தவச்சிறப்பினைக்கண்டு சிவம் காருண்ணியத்தால் தன தாநந்தத்தை இவனுக்குக் கொடுக்குமென்பதூஉம், இவ்வுவமைக் குறிப்புமாறு காண்க. வாச்சியம்போல இருத்தலின் ஆசிரியப்பாவை வாச்சியமென்றார். (உ)

இத்திருவெண்பாவால் சொரூபாநந்தத்தை விரும்பிச் சுத்தாவத்தையில் நிற்போர்க்கு இச்சொரூபாநந்தம் கிடைத்திலது ஆயினும், இவ்வாநந்தத்தையே விரும்புவதன்றி, அசுத்தாவத்தையில் திரும்பி அவ்விடயாநந்தத்தை விரும்பல் ஆகாதென்று கூறியவாறு காண்க.

சாத்துவித மெட்டாய்த் தசவவத்தை யாயத்த
ன்னை, நீத்தவனாய்த் தானாய்ப்பின் னேயமாய்க்-
கூர்த்தெல்லாம், சுத்த வவத்தைத் துவட்சிதுக
ளற்ற, அத்துவிதாக கேதுமுறி யா.

(இ-ள்.) சாத்துவிகமெட்டும் ஆய்ச் சச அவத்தைத்துய
பந்தனை நீக்கவல்லதாய ஞான ஆப்பிரமேயமதாய்க்
கூடாதத்தெல்லாம் ஈந்த அவத்தைத்துவட்சி எ-று.
இராசத தாமச காரியங்களையெல்லாம் நீக்கிய சாத்துவி
க காரியமாகிய நிராசை முதலிய எண் குணங்களையும் உ
டையவனாகி, அரிய யோக முதலிய பத்தவத்தை
களையும் உடையவனாகி, இந்த நூல்களினால் சத்து
வ முப்பத்தாறையும் கடந்து தன்னையறிந்து அருளோ
டொன்றித்துத் தற்போதம் அடங்கினவனாகி, பின்னாப்
பாகிய காட்சி, பின்னைப் பேராநந்தத்தோடுவனாகி, இங்ஙா
னம் ஒருவன் ஞானாசாரியனாகி நடு சென்றவிடமெல்லாம்
பத்திரம் எந்த அநுபவங்களாகும்.

தங்களாற்ற சத்துவிதாக்கேத்தும் உதியார் எ-து இந்த
சசஅத்தாவத்தைகளை அறிந்து சென்றபோதம் அறநச்
சுவத்தோடும் இரண்டறக்கலந்த சத்துவித்தத்தை உடை
யோராகு முறைகூறிய அநுபவங்களுள் யாதொன்றேனு
ம் தோன்றாது (இவர் மௌனாநந்தமாயிருப்பர்) எ-று.

சாத்துவிதம் எட்டாவன நிராசை, தவம், பொறு
மை, கிருபை, சந்தோடம், வாய்மை, அறிவுடைமை,
அடக்கமுடைமை இவை எண்வகையும் எனக்கொள்க.
தசஅவத்தையாவன பிரபஞ்சத்தை மாயாவடிவமாய்
க்காணுதல் அருள்வடிவாய்க்காணும் அரிய நோக்க
மும், கருவிகளை நியதிகளையும் சேதனையும், முற்பிற

வியிற்பட்ட துன்பங்களை நினைத்து நெட்டுயிர்ப் பெறிதலும், திருவருள் மேலிட்டால் உடம்பில் இளஞ்சூடெழுதலும், ஊறுஞ்சுகளைத் துறத்தலும், ஒருவரோடு உரையாடற்குமாணமுறுதலும், மௌனமாயிருத்தலும், பித்தேறினாற்போலப் பிரபஞ்சப்பகுபயுத தோனருதருததலும், பிராணவாயு இறந்து மூசசொத்திருத்தலும், போதம் இறந்துநிற்றலும் ஆகிய இவை பத்துமெனக்கொள்க. சுத்தாவத்தையைக் கொண்டுகூடி அயற்றில தோனறும் அநுபவங்களைப் போதங்கூருக்கின்று அறிதலானும், அப்போதம் சேய்தல் பொராதிருகுதத்தக்கதாய் ஒர்கால் உயாந்த அநுபவமாயும், ஓரால் தாழ்ந்த அநுபவமாயும், மாறித்தோன்றலானும், "துவட்சி" என்றார். கேவலாவத்தையோடு ஒணமை நீங்காது ஆயினும், அதனதுகாரணம் போதமிறக்குமளவும் இருத்தலின் போதத்தை, "துகள்" என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் ஞானசாதகர் இலக்கணமும் சாத்தியரது இலக்கணமுங் கூறியவாறுகாண்க. (௩)

அவ்வநுபவங்களை அறிந்து சொல்வது வாக்கு ஆகலின், இவ்வாக்கினை மௌனமாக்குவது முத்தியன்றோ? எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

உரையொடுங்கிற் போத மூதிக்கு மொழிவே
அருளா மதன்போக் கசையாப்-பரையோகம்
போறும் சுகாதீதம் புண்ணியர்க்குப் பொய்யுறி
தேனோர்க்குப் பல்விதமா கும். [யா

(இ-ள்.) உணர்வொடுங்கின் போதம் உதிக்கும் ஒழிவே அருளாம் அதன்போக்கு அசையாப் பரையோகம் போனால் சுகாதீதம் எ-று. வாக்கினை மௌனமாக்கின் உள்ளே போதம் தோன்றுமாதலால், அவ்வாக்கு மௌனமுத்தியன்று. ஆயின் போதமடங்கின் முத்தியோ? என்னில்) போதமடங்கின் அருள்தரிசனமாகலின், அப்போதம் அடங்கல் முத்தியன்று. (ஆயின் அருள்தரிசனம் நீங்குதல் முத்தியோ? "என்னின்" அவ்வருள்தரிசனம் நீங்கின் போக்கற்ற அசையாப் பரையோகம் ஆகலின், அவ்வருள்தரிசனம் நீங்குதல் முத்தியன்று. ஆயின் பரையோகம் நீக்குதல் முத்தியோ? என்னில்) பரையோகம் நீங்கின் சுகப்பேறும் ஆகலின், அப்பரையோகம் நீங்குதல் முத்தியன்று. ஆயின் அச்சுகப்பேறு நீங்குதல் முத்தியோ? என்னின், அச்சுகப்பேறு நீங்குதலே சாந்தம், இச்சுகாதீதமே முத்தியில்.

புண்ணியர்க்குப் பொய் உதயமாய் ஏனோர்க்குப் பலவிதம் ஆகும் எ-று. இச்சுகாதீத முத்தியை அடைந்த புண்ணியர்க்கு மேற்கூறிய சுத்தாவத்தையில் தோன்றும் பொய்கள் யாவும் தோன்றா. இம்முத்தியைப் பெறாத அசுத்தாவத்தையில் நிற்போர்க்கு அநுபவம் பலவிதமாய்த் தோற்றும் எ-று.

பரையோகங்கூறி அதற்கப்பால் சுகாதீதங் கூறினமையால், இவற்றிற்கு இடையில்தோன்றும் சுகப்பேறு

வருவிக்கப்பட்டது. பரிபூரண சிவத்தற்குத் தம்மைக் கொடுத்தலாலே பெருஞானிகளை, "புணைவியா" என்றார். சகாதித்திற்குச் சத்தாயதைக் காட்டி பொய்யாகலின் "பொய்யுடம்பாடு" என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் முத்தர்க்கும் ஈதென்று அறிவித்தவாறுகாண்க. (௪)

ஆங்ஙனஞ் சாக்கிரத முத்திக்கு அடைதற்கு முதலாகிய சுத்தாவத்தையில் நிற்போராலுங் குணங்கள் யாவை? என்னின், மேற்கூறுகின்றார்.

கருவி கழல வரைநோக்காஞ் சிந்தை
பெருமூச்சாம் போதம் பிறியில—அருளாய்
வெதும்பி யுடலவெறுக்கு மின்பாய் விகளம்
முதிர்ந்துரையு நாணுமொடுங் கும்.

(இ-ள்.) கருவி கழலவரை நோக்கும் போதம் பிறியில் சிந்தை பெருமூச்சாகும் எ-று. கருவிகள் நீங்கவே மலைமேல்நின்று நோக்குவோர்க்கு நிலத்தினகண் உள்ள பொருள்கள் அருகித்தோற்றுமாப்போல, (பிரபஞ்சம்எல்லாம் பொய்யாய்த்தோன்றுவதாம்) அக்கருவிகளுள் அதோமுகமாய்நின்ற போதம் அவற்றைப் பிறியில் (ஊர்த்தமுகமாய்நின்று தன்னை அறியும், அங்ஙனந்தன்னைஅறியும்போது இங்ஙனம்இருக்கின்ற யான் எனும் புகன்றால் நாங்கூழ் அரிப்புண்டதுபோல், அளவில்காலம்

அக்கருவிகளால் அறிப்புண்டேனே என்றாம்) இக்கருவி யால் கெட்டுயிர்ப்புளதாம்.

அருளாய் உடலெலாம் பிலையுக்கும் இன்பு ஆய் எங்கணும் நிறைந்து உணர்வும் நல்லறிவு ஒழிந்திடும் எ-று. (அலகில் அறிந்த வினைர்; அருளாகிய சைதன்யம் உடையாய், (பிறவினைர் அவ்வருளின் தன்மை வடிவாகி) இம்மாயா உடலை விலைப்படுத்தி இதனை வெறுப்பவர். (பின்னர்) ஆனந்தருளை யாய், (அவ்வானந்தமே வடிவாகிய) உண்மைஞானமயமேனிகொ ண்டு மெய்யுணர்வுடையர். அங்கனமே, (பிரபஞ்சத்தா ன்கு சுழலையாய்) [illegible] எ-று.

“போதமயிற்சியில” என்பதனால், ஞானமா அறிவுகொ ளைய வருவதிப்பட்டது. “அருளாய்” என்றதனால், அருள்சரீரமும் வருவிப்பட்டது. காணமே ஒழிக்க வையுதிரயடல் நீரயாதி, செய்திலவ் என்று உலக த்தார் பழிப்பது குறிப்பவரும் பொன் எனக்கொள்க.

இக்குறிகளெல்லாவற் சருவிகளை நிகழ்விடத்து வ ருவ ருணமும், அன்பின் அறிதலிடத்து வருங்குணமும், திருவருள் தோன்றியவிடத்து வருங்குணமும், ஆனந்த த் தோன்றியவிடத்து வருங்குணமுங் கூறியவாறு கா ண்க. (௫)

வேர்க்கும் விழிததும்பும் பொய்யறியின் மெய்
வெதும்பி, ஆர்க்கும் விறைக்கு மருளுதிப்பின்-
வாக்குமனம், நின்றுபரி பூரணமாய் வேயத்தே
கார்க்கதமாய்க், கன்றிப் புளகிதமாங் காண்.

(இ-ள்.) வேர்க்கும் விழி ததும்பும் பொய் அறிவினை மெய் வெதும்பி ஆசகுமல விறைககுமள-று. (பொய்யாகிய கருவிகளை உள்ளபடி பொய்யாய அறிவினை, மெய்யில்) வெயர்வை அரும்பும், விழியில் நீர் ததும்பும், எல்லாம் பொய் என்றறிந்துகொண்டேன் என்று உடலைத் துள் இளக்குடைய ஆசாரியப்பன, (பின்னர் தன்னை உள்ளபடிக்கண்டு ஒன்றினையும் நாடாது) உடலம் அசைவற இருப்பன,

அருள் உதிப்பின் வாக்குமனம் நின்று பரிபூரணம் ஆய நேயத்தே காரகத்தமாய் சனிப்புளகம் ஆம் எ-று. (பின்னர்) அருள் கொண்டமிட்டது வாக்குமனங்களில் நின்று அவ்வருள் பரிபூரணமாயத்தோன்ற இதற்குமுகலாய நேயத்தை(என்னை)க்கு அடைவேன் என்று அந்நேயத்தைநாடி, மேகம் குமுறுவது போலாய உள்ளேகுமுறி உள்ளம்வெதும்பி உடலம் உரோமாஞ்சலியாம் எ-று.

வாக்குமனங்களில் நின்று அருள் பூரணமாய்த்தோன்றுவதாவது மனத்தால்நினைந்த நினைவு நினைந்ததில்லையாயும், வாக்காற் சொன்ன சொற்கள் சொன்னதில்லையாயும், தனக்குருபவமாய்த் தோன்றுவதாம் எனக்கொள்க.

இத்திருவெண்பாவால் கருவிகளைப் பொய்யென்று அறிந்தவிடத்துவருங் குணமும், திருவருள்உதித்தவிடத்துவருங்குணமும், அறிவித்தவாறுகாண்க. (௬)

பேயைப் பெண்ணென்றிருந்தும் பித்தனைக்கு
ப் பொன்றோற்றும், மாயத்தா றுண்டெனமா
ண்டுமயல்-போயத், திடீகம்மே பித்தாயத் தெளி
மயலாளுற்போல, நடக்குமருள் மேலிட்டகால்.

(இ-ள்.) பெண் பேயை என்று இருந்தமையும் பித்தனைக் குப்பொன்தோற்றும் மாயத்தை உண்டென்று மயல்போய் மனமமாண்டு எ-று. பெண்களைப் பேய்களைப்போலும் பிடித்து வாதிப்பவென்று கண்டிருப்பதாயும், பித்தனைக்குப் பொன் தோற்றுப்போலவதாய்க் காணப்பதாயும், உத்தரவிவாய்த் தோன்றும் மாயத்தைக் காட்டிக் கூறுகிறவர்களை யாதென்றும் கிடைப்பினும் வாங்கி உண்டு அவைகளை மேலவைத்து மடிந்துபோய (அவற்றை மெய்ப்பொருளாகக்காணாமை) மனமும் இறந்து.

அதற்குப்பின்பிரகமே பித்தாயத் தெளி மயலாளுலபோல் அருள்மேலிட்டகாலம் நடக்கும் எ-று. (அப்பொருந்தல் அருந்தல்களையும் அவற்றிற்கு ஏதுவாய பொன்னையும் விழைந்து நெடுநாள் பிறவித்துன்பத்தால் வருந்தினோமென்றும்) அந்தத்திடீக்கத்தானே விடாப்பிராந்தியாய் அறிவுபயித்தியங் கொண்டோனைப்போலவும் திருவருளமேலிட்டகாலத்து விளங்கும் எ-று.

பேய்பிடியுண்டு விடுபட்டோனுக்கு ஓர்காலத்து அதனைக்கண்டபோது பயந்தோற்றல்போல், முன் பெண்களால் வருந்திய வருத்தத்தைநோக்கி அவளைக்கண்ட

போது பயந்தோற்றலான அச்சனம் உவமைகூறினார். "செதரிலைக் குப்பொன் போன்றுப" என்று அகநானூற்று [illegible] ப்பொய்க் கூறினமையால் ஈட்டுச் சினைக்கீழும் சி [illegible] வாறகளையும்போல் சாண்பர் என்பாரயிரம். [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] உலகக்கார் [illegible] [illegible] லாறுறம்போல" என்றார்.

இத்திருவெண்பாவானும் [illegible] [illegible] க்குணைக் [illegible] [illegible]. [illegible]

மலட்டுமக னீங்கி வரக்கண்ட தாய்தா
லலைத்து மகிழுமதுபோல் - உலப்பிலாக்
காலங் கழிந்ததையுங் காணுந்தைக் கண்டதையு
மாறு மழுதுசிரிப் பார்.

(இ-ள்.) மலட்டு மகன் நீங்கி வரக்கண்டதாய் தால
லைத்து மகிழும் அதுபோல எ-று. (நெடுநாள் மலடியாகவிரு
ந்து (பின்னர் அரிதாய்ப்பெற்ற) புதல்வன் (தன் மனையைவிட்டு)
நீங்கி (அயல்மனையிற்சென்று மீண்டு) வர எதிர்கண்ட தா
ய் (சென்று எடுத்து மார்போடணைத்து முன்னர் அவ
னைப்பெறாத காலத்தையும் இப்போது அவனைப் பெற்
றுக் கண்டகாட்சியையும் நினைந்து) தாலாட்டுதலோடு
அழுது அவ்வழுகையோடும் சிரிக்கும். அதுபோல்,

உலப்பு இலாக்காலம் கழிந்ததையும் காணுத்தைக்கண்டகளிப்பாலும் அழுதுசிரிப்பார் எ-று. (திருவருளைப்பெறுமுன்) அளவிறந்தகாலம் (பிறவியில்) வீணாய்க்கழிந்ததைக் கருதியவருத்தலாலும், (அக்காலமுழுதும் ஓர்காலம் ஆயினும்) காணுத அத்திருவருளை (இப்போதுகண்ட) களிப்பாலும், அவ்வருளைத் தோற்றாமற் பண்ணமலோர் அழுது அவ்வழுகையோடும் சிரிப்பார். (திருவருள் மேம்பாட்டைப் பெற்றோர்) எ-று.

"காலத்தை" என்று உவமை கூறினமையால் அருளைத் தோற்றாமற் பண்ணுமல வருவிக்கப்பட்டது. அருள் தமிடத்துத் தோற்றலான அருமை [illegible] உவமித்துக் கூறினார். காலம்-தாலாட்டு [illegible], கலைக்கல-ஆறுதல்.

இத்திருவெண்பாவால் சத்திநிபாதத்தால் கூறிடவாறு காண்க. (௬)

பராசத்திமுற்றியைப் பெற்று. இங்ஙனந் திருவருள் மேம்பாட்டைப் பெற்றோர்க்குப் பிறப்பு உண்டாகாதோ? என்னின், மேற்கூறுகின்றார்.

நடைதளர்ந்து மெய்ம்மறந்து நாண மழிந்தே,
உடறளர்ந்து கீழ்க்குரலிட் டூண்போய் - மடலெ
டுப்பாய்ச், சத்ராதி கெட்டுமனந் தாக்கற்றுச் சந்
தழிந்த, பித்தர்க்கு மாகா பிணி.

(இ-ள்.) நடைதளர்ந்து மெய்ம்மறந்து நாணம் அழிந்து உடல்தளர்ந்து கீழ்க்குரல் இட்டு ஊண்போய்

எ-து. (கருவிச்சேட்டைகளடங்குதலின்) நடைதளர்ந்து, (அருளே வடிவாயிருத்தலின்) உடம்பு மறந்து (உடம்புமறத்தலின் பிரபஞ்சங்கள் பற்றிப்பாரென்பது குறித்துவரும் நாணம் அழிந்து (உடைமேல் விருப்பின்மையான்) உடல்தளர்ந்து, (மனமௌனமாயிருத்தலின்) கிழக்குரற்பேச்சாய், (அருளமுதம் புசித்தலின்) சிற்றூண் உண்பதாய்,

மடலெழுப்பு ஆய்ச் சத்தாதிகெட்டு மனம்சாகத் தறச்சந்து அழிந்த பித்தாகும் பிணிக்கா எ-து. (அருளையே அன்றி மற்றொன்றையும் நாடாமையின்) மடலெடுப்பானைப்போலாய், (ஐந்தவாயும் அற்றமையால்) சத்தாதிவிடயங்களும் இறந்து, (இச்சத்தாதிவிடயங்கள் இறந்தமையால்) மனம் ஒன்றுமே தாக்கற்று. (மனம் ஒன்றுந் தாக்கற்றமையால்) அருளொன்றும் தானொன்றும் இன்றி இரண்டற்ற (இவ்வருள் தலைமீக்கொண்ட) பித்தாகும் (சுகாதீத முத்தியை அடைந்தோரைப்போல்) பிறவிநோய்கள் உண்டாகா எ-று.

அருள்மேலீட்டையும், பிரபஞ்சப் பற்றொழிவையும், உடையோர் தேகாந்தத்து அறிவோடுஞ்சென்று சுகாதீத முத்தியை அடைவர். ஆகலின், "பித்தாகுமாகாபிணி" என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் அருள்மேலீட்டை உடையோர்க்கும் பிறப்பு இன்றென்று அறிவித்தவாறு காண்க. (௧)

குறும்பாட்டும் புன்சிரிப்புங் கூர்த்திமையா
நோக்கும், வெறும்போகஞ் சாய்ந்து விழினும்-
மறந்த, திகைப்பும் விதிர்ப்புந் திமிர்ப்பும் விறை
ப்பும், உகைப்புந் தெளிந்தறித லும்.

(இ-ள்.) குறும்பாட்டும் புல்சிரிப்பும கூர்ந்து இமையாநோக்கும் எ-று. (காம அறிந்த பாட்டுகளுள் சில பாட்டான் அருளைத் தோத்திரம் பண்ணுவதாய) குறும்பாட்டும், (ஆநந்தமகிழ்ச்சியால தோன்றும்) புன்சிரிப்பும, (உட்புறமும் அவ்வாநந்த பூரணத்தைத் நுணணி தாயப பாாததுக்கொண்டிருப்பதாய) இமையா நாட்டமும்,

வெறும்போகம் சாய்ந்து விழிறும் மறந்த திகைப்பும்விதிர்ப்பும் திமிர்ப்பும் விறைப்பும உகைப்பும் தெளிந்து அறிதலும் எ-து. (தாம் ஒன்றையும் விழையாது இருப்பினும் தமது சந்நிதியில) பொய்ப்போகங்கள் மிகவுஞ் சாய்ந்துவந்து கிடப்பினும் (இத்துன்பங்கள் ஈண்டு ஏன்வந்தனஎன்று அவற்றை) சிறிதும் நினையாததிகைப்பும், (அவற்றைக்கண்டபோது) உடல் நடுக்குறுதலும், (பஞ்சேந்திரியங்கட்கு உரிய விடயங்கள் நேர்படின் அவ்விடயச்சுவை தோன்றாத) திமிர்ப்பும், (பூதம் பேய் புலிகரடிமுதலிய வந்தகாலத்துக் கற்றூண்போலத் தேகம் அசைவற்றிருக்கும்) விறைப்பும் (ஆநந்தம் மிகவும்வந்து தாக்குதலான்எழுந்து குதித்தாடும்) உகை

ப்பும், (அங்ஙனங்கூடிய ஆநந்தமேலிட்டால் தோன்று று அவ்வாநந்தமேலீடு சிறிதுநீங்கியபோது இப்போது யாம் என்செய்தாமெனது) தெளிந்தறிந்து கொண்டது ம் (ஆகியஇக்குணங்கள்எல்லாம் பரையோகநீங்கி ஆந ந்தம்பெற்றோர்க்குத் தோன்றுவனவாம்) எ-று.

இங்ஙனம் அறிவும் அறமும் உடையஞானிகளைப்பற்ற த்தராய் உள்ளார் எல்லாரும் அவனையாண்ட காயப்பற்ற அடைந்துதவிய கொடுவாக்குலையைக் கண்டு வணங்குவர். ஆத லின், "வெறும்போகநு சாய்த்துவிடுவோம்" என்று, வெறும் போகம், பொய்யப்போகம், சாயப்பெரிய குதிமேலேறிற்று.

இத்திருவெண்பாவால் ஆநந்தம் பெற்றோர் குணம் அறிவித்தவாறு காண்க. (௪௰)

இங்ஙனம் பூரணாநந்தம் பெற்றோர்க்கு ஆடலும் பாட லும் உண்டாவது என்னை? எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

காலவந்த வர்க்காட்டம் கைவந்த வர்க்காட்டம்
மால்மூந்தி வந்தவர்வாய்ப் பாட்டும்-மேல்கொண்
டானந்த வுல்லாசத் தாச்சரிய மாரறிவார் [ட
ஊனம்போற் காணு முலகு.

(இ-ள்.) கால்வந்தவர்க்குஆட்டம் கைவந்தவர்க்குஆ ட்டம் மால்மூந்தி வந்தவர்வாய்ப்பாட்டும் எ-து. (பிற வி மூடவராயிருந்து இடையில் தெய்வகதியால) கால்

[illegible]டக்க வாசகவாக்கு ஆட்டமுண்டாவதுபோலும், (எ[illegible] வாராதிருந்து இடையில் [illegible] [illegible]ட முண்டாவது போலும் (காக [illegible] [illegible]லமேல) [illegible] வந்தவா வாயப்பாட டுபோலும்,

[illegible] உலவாச [illegible] [illegible]

செங்கோல் கா[illegible] வாராதிருந்து இடையில் [illegible]வை வந்தபோது ஆட்டம் உண்டாவது போல, அளவி [illegible]க்காலம் [illegible] இப்போ து [illegible] பரிபூரணமடையப் பெற [illegible]டாமை பாகத்து ஆட்டமும், [illegible] பெண் ணின்பவாசனை உளதிருக்கத்தான் ஆவாக்குப் பாடல் உண்டாவதுபோல, அப்பப்போகத்தை அளவில் காலம் புசித்தோர்க்கு இப்போது நிச்சயானந்தம் கி டைத்தமையால் பாடலும், உண்டென்பது இவ்வுவமை களாற் காண்க. "ஊனம்போல" என்றமையால் ஊன ம் இன்றென்பதாயிற்று. உலகென்பது ஆகுபெயர்.

"கைவந்தவர்க்காட்டம்" என்பதற்கு அருத்தம்—ஓர் வித்தையாதிமுன்கைவராதிருந்து பின் கைவந்தபோது ஆட்டம் உண்டாவதுபோலும் என்கிறதும் ஆம்.

இத்திருவெண்பாவால் ஞானிகட்குப் பூரணவடிவம் பெற்றமையால் ஆடலும், ஆநந்தம் பொறாமையால் பாடலும் உண்டாம் என்று அறிவித்தவாறுகாண்க. (கக)

ஆநந்த மௌனமதனை அடைந்த ஞானிகள் போதம் இழந்தோராகலின், இங்ஙனம் நிர்விகாரிகளாயிருந்தோர்க்கு அந்தவிகாரிகள்போலும் ஆடல்பாடல் எங்ஙனம் உண்டாம் எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

அறிவு பறிகொடுத்திவ் வாக்கையற மாற்ப
பெறுதி யிழப்புதிப்பா பித்தின்-அயிசென்
றலையற்ற நீத்தமோ ராளற்ற கப்பல்
உலைவுற்ற தோற்றப் ததோ.

(இ-ள்.) அறிவு பறிகொடுத்து இவ்வாக்கை அறமாறிப் பெறுதிஇழப்பு உதியாப்பித்தின் சென்றுஅறி எ-று. (முன்னர் விடயானந்தத்திற்குத் தமது அறிவைப் பறிகொடுத்ததுபோல, இப்போதுமாறிச் சொரூபானந்தத்திற்கு) அவ்வறிவைப் பறிகொடுத்து, (முன்னாக கூடியிருந்த) இம்மாயாவடிவ மறந்துபோக, (இப்போது அருள் வடிவாய்) மாறிப்பெற்று, (அவ்வருளே வடிவாகலின் ஓர்பொருளைப் பெற்றேனென்னும்) பேறுதியும், (ஓ

பொருளை இழந்தோமென்றும்) இழப்பும், (இவற்றான் வரும் இதாகிதங்களும்) தோன்றுக ஆநந்தப்பயித்திய மீக்கொண்டு, (ஒரிடத்துச் சிறிதேனும விகாரமுண்டா காது இதனை அறியில்) சென்று பார்த்தறிதி (இஃத ணறி.)

அலை அற்ற நித்தம் ஓர் ஆள அற்றகப்பல உலைவு உற்றதோ நிற்பதோ எ-ு. அலையின்றிய சாகரந்தனில் நிறகும் ஓராளும இன்றியகப்பல அசைவுறுகின்றதோ? அசைவற்று நிற்கின்றதோ? (அஃதெங்ஙனம் அசைவற்று நிற்கின்றது. அதுபோலும மௌனாநந்தசாகரத்தில் முப்பத்தாறு தத்துவங்களும தற்போதமுமம இறந்துநின்ற ஞானிகளும் அசைகலா என்று இதுதிட்டாந்தத்தானும் கண்டுகொள்க) எ-று.

அலையற்ற நித்தத்தை மௌனாநந்தத்திறதும், ஆளற்றிருத்தலைக் கருவிகளிறந்து நிற்றறதும், அசைவற்றகப்பலைப் போதமிறந்த ஞானிகளது அறிவிறதும், உவமித்தார். அறிவுபறிகொடுத்தல ஆநந்தமயமாய்அழுந்தல.)

செகஞ்சிரிக்கத் தாஞ்சிரித்துச் சிபேயென்
றேட்டில, அகம்புறங்கா டேச்சுக்குற் றற்றுத்-
திகம்பரியாய்த், தானந்தம் பாடிவிண்ணிற் றட்
டத் துணங்கையடித், தானந்தக் கூத்தாடிப்
பார்.

(இ-ள்.) செகம் சிரிக்கத்தாம் சிரித்துச் சேய்ய என்று ஓடியில் [illegible] திகம் [illegible] என்-து. உலக [illegible] பேய்யென்று) சக்க தோர் [illegible] சிரிப்ப, ஞானநெறியெரியா [illegible] (புறாக [illegible]) [illegible] பேய் என்று ஓடி [illegible] ஆசசமென [illegible] டத்திருந்து,)

ஞான [illegible] விளைவு [illegible] ஆனந்தக் கூத்தாடியயார் எ-து. [illegible] மான இடத்துப்பாடிச் சிதாகாசவெளியில் பொருந்தி [illegible] அனைத்தையும் [illegible] ஆனந்தங்கண்டமைன்றுயர். (அயலார் [illegible] ஞானர் [illegible] ஞர்) எ-று.

உலகத்துக்கு ஞானிகள் மாறுபாடாயிருத்தலானும், ஞானிகட்கு உலகர் மாறுபாடாயிருத்தலானும், "செகஞ் சிரிக்கத்தாஞ்சிரித்து" என்றார். உலகத்திற்கு ஞானம் பேய ஞானத்திற்கு உலகம்பேயென்னும் உலகவழக்கமும் அது. பிரபஞ்சமெல்லாம் ஆநந்தபூரணமாயத் தோற்றலின் சுகோட்டசுத்தம் அவர்க்குத் தோற்றுது என்பதறிக. "தானந்தம்பாடி" என்றதனுல் யோதமிறந்து

[illegible] பாடிஞரா னெப்படும [illegible]
[illegible] கெளுக்கும் பாடுகிறதுகம் [illegible] பாண்கை
[illegible] சாலாச்.

[illegible]

[illegible] ற்பாலைக [illegible]

[illegible] வாலை லொட [illegible] பால
[illegible] தொமயா [illegible]
[illegible] மைக்சிய லாபு.

(௩-ஏ.) [illegible] உடையும் [illegible]யால் அபி
மானமும் [illegible] செய்யும் சட
ங்கும் ௭-௩. (பாதகம் [illegible] யர்தமாயத் தோன்
றும்படி கிரம செவி களும் [illegible] மாப்புகளில் மிகவும்
பூணுங்கொள்ளுதல்) உருத்திராக்ஷப் பூணைகளும், (உத
்தாரணமும்) ஓட்டுவேட்டி உடையும், வார்த்தையிலுஞ்
யாம் சிவமதம் என்று பிடித்துப்பேசும் அபிமானமும்,
அவரிடத்துண்டாம் ஆடல் பாடல்களும், தவசுபோற்
செய்யும் ஞானசாரங்களும்,

திகைப்பும் சிதம்பரத்தில் ஐயன் தனக்கு அறியலாகு
ம் எ-று. (அவ்வேடத்திற்கும் நடைக்கும் உரிய பரிபூர
ணஞானம் அகத்து இன்றி) திகைத்திருத்தலும், (ஆகிய
இவை உடையாரது கருத்தினை) சிதாகாசத்தில பஞ்ச
கிருத்திய நடனம் பண்ணுகின்ற பரமசிவனது திருவுள
த்திற்கே அறியலாம். (அன்றி மற்றையார்க்கு அறியலா
காது) எ-று.

ஆபரணம்போல் பூண்டு கோடலின், உருத்திராக்கத
தை "பூண்" என்றார். உருத்திராக்கம் கூறினமையால
உத்தூளனம் வருவிக்கப்பட்டது. அகத்து ஞானம இ
ன்றி, புறத்து இங்ஙனங் காட்டுவன எல்லாம் தற்போ
தத்தா லுண்டாவன. ஆகலின், இவர் நிருவிகாரிகள் அ
லரென்பதுங்காண்க. இவர்களும் ஞானிகள்போல பிற
ர்க்குத் தோற்றலின, "சிதம்பரத்திலையன் றனக்கறிய
லாம்" என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் ஞானிகள்போல் நடிக்கின
றோரைப் பொய்ஞ்ஞானிகளென்று அறிவித்தவாறு கா
ண்க. (௧௭)

மெய்ஞ்ஞானிகள் நடை இன்னுங் கூறுகின்றார்.

மாலயனு மிந்திரனும் வாழுவதாய் மாளுவதாம்
சாலமயல் பார்த்துத் தலையசைப்பர்-ஞாலமயங்
குன்மத்தக் கோரணியார்த் தோகோ வெனச்சி
தன்னைப்பார்த் தாடுவர்தாந் தாம். [ரிப்பர்

(இ-ள்.) மால் (ஆய்) அயன் ஆய் இந்திரன் ஆய் வாழுவது ஆய் மாறுவது ஆம் சாமையல பார்த்துத் தலை அசைப்பர் ஞாலம் மயங்காத உண்மைக் கோரணிபார்த்து ஓகோ எனச்சிரிப்பர் எ-து. (தேவர்கட் கெல்லாம் மேலாய) மால் என்னும் பெயரை உடையனாகியும், அயன் என்னும் பெயரை உடையனாகியும், இந்திரன் என்னும் பெயரை உடையனாகியும், சிறந்துள்ளார்--(தத்தம் பதவிகளில்) அழிவின்றி வாழுவதாய்க் கருதிக் கொண்டிருந்து, பின்னுள்ள மாண்டுபோவதாகும் அவரது பிருந்த ஆணவமயக்கத்தைப் பார்த்து, (அவ்வாணவம் அவர்களையும் பொய்யாகிய தேகாதிகளையும் மெய்யாக் கருதப்பண்ணி மயக்கிற்று, சமைமர் கொல்லோ என்று உள்ளத்து நாடி) இரக்கம்பாக கொள்வர். (அவ்வாணவத்தால்) இவ்வுலகத்தார் மயங்கா நின்ற பயித்தியக் கோரணிக் கூத்தைப்பார்த்து ஓகோ எனப் பிறர்கேட்கச் சிரிப்பர்.

தன்னைப்பார்த்து ஆடுவர் தாம்தாம் எ-து. (அஃதன்றி) தம்மைப்பார்த்து, தம்மைச் சிவபூரணம் விழுங்கிக் கோடலால் காணாது, தாம் அச்சிவ பூரணந்தாம் என நடனம்புரிவார். எ-று.

மால் அயன் இந்திரன் முதலியோர் இறந்துபோவது ஆகமப் பிரமாணத்தால் அறிவதாகலின், அவரது "மயல்பார்த்துத்தலையசைப்பர்" என்றார், பித்தமேறினோன் தன்னுடம்பு தெரியாது உலகர்நடைக்கு மாறு

பாடாய்த் திரிவதுபோல, ஆணவ மேலிட்டால் சமனம் [illegible] தெரியாது [illegible] [illegible] பாடாய்த் தேக [illegible] [illegible] [illegible] "உனம [illegible] [illegible] [illegible] (௪௩)

ஆணவமுதலான [illegible] [illegible]
வாசனையு மான்றே மறைந்திடா — [illegible]
நாளும்போக வுல்லாச [illegible]
கூறும்போக் [illegible] பார்

(இ-ள்.) ஆணவமுதலாகிய [illegible] யம் போய் நான என்னும் வாசனையும் மாண்டு மறைந்து அதீதா நேசத்து உறும்போக உல்லாச [illegible] எ-று. ஆணவமா முதலிய கருவிகள் ஒன்றும் இறந்து, நான அச்சிவத்தோடு அத்துவிதமானேனென்பதாகிய வாசனையும் இறந்து, (தன்தரிசனம் திருவுருவா தரிசனங்களில் நின்றோர் ஓர்காலே அவற்றை மறந்து மீண்டும் அறிவதுபோல்) மறந்து அறியாத நேயந்தான் தோன்றும் பரிபூரணானந்த போகஉல்லாசத்தோடு மௌனக் கூத்தாடி,

குறும் போக்கு வந்தும் நடப்பார் எ-து. பின்னர்ச் சிறிதிடஞ்சென்று மீண்டுவந்தும் உலாவுவார் (அவ்வத்துவிதாநந்தம் பெற்றோர்) எ-று.

விடயங்களிற் செல்லும் ஐந்தவாவும் நீங்கவே, அவ்விடயங்களை அறிந்து பற்றி அவற்றுள் அழுந்துவதாய இருவகை இந்திரியங்களும் அகக்கரணங்களும் நீங்கும். இவைகள் நீங்கவே, ஒழிந்த கருவிகளும் நீங்கும். ஆகலின், ஆசைமுதலான வனைத்தும்போய் என்று ஆசையை முன்வைத்துக் கூறினார். நேயத் தழுந்தியபோது போதம் இறந்தமையின், "மறந்தறியாநேசம்" என்றார். சிறுபிள்ளைகள் போலுலாவி விளையாடுவ ராகலின், "குறும்போக்கு வந்துநடப்பார்" என்றார்.

இவ்விரண்டு திருவெண்பாவானும் மெய்ஞ்ஞானிகள் அஞ்ஞானிகளது பொய்யுலகாசாரத்தைக் கண்டு சிரிக்கும்படுதிகளும், தமதுண்மையும் ஆநந்தானுபவமும் கண்டு நடக்குதிகளும் செய்வனென்று அறிவித்தவாறு காண்க. (௧௯)

கருவிகளும் போதமும் இறந்து நேயத்தழுந்தினோர் அக்கருவிகளும் போதமும் உடையோரது மயக்கமும் தமது தெளிவும் எங்ஙனமறிவார்! எனின், மேற்கூறு கின்றார்.

'கேடுஞ் சுகமு முதலெல்லாங் கீழ்ப்படுத்திக்
கூடுஞ் சுகம்போலக் கொள்ளாதே - நாடுநகும்
பூனைக்கண் ணேரி பொருப்பேறி போலுச்சிப்
பானுப்போ லீயவனைப் பார்.

(இ-ள்.) கேடும் சுகமும முதல எல்லாம் கீழ்ப்படுத்திக்கூடும் சுகமபோலக்கொள்ளாதே எ-று. துக்கமும் சுகமும் இவற்றிற்கு முதலாய்உள்ள தேகாதி பிரபஞ்சமெல்லாமும கீழ்ப்படுத்து நீக்கி, ஞேயத்தைக்கூடும பாமுத்தர் குணமபோலச் சீவன்முத்தர் குணத்தை நீ கருதிக்கொள்ளாதே (உம்மை எதுவெனின்,)

நாடுநகும் பூனைக்கண்ஏரி பொருப்புஏறிபோல உச்சிப்பானுப்போல நீ அவனைப்பார் எ-று. நாட்டினகணை உள்ளார் பார்த்து நகையாநின்ற இருட்டைச் சிறிதேனும் இன்றி இரவினும் பகலினும் அறியும் பூனையின் கண்ணைப்போலும, ஏரிகரைமேல ஏறினோனைப்போலும், மலைமேல் ஏறினோனைப்போலும், மத்தியானத்துச் சூரியனைப்போலும், அச்சீவன்முத்தர் அறிவையும் பாாத்தறிதி எ-று.

பூனைக்கண்ணிற்கு இரவினும்பகலினும் பொருள்கள் தோன்றுவனபோலும், ஏரிகரைமேல் ஏறிக்கு இருளாலும் தோன்றுவனபோலும், பொருப்பேறிக்கு நிலத்திற்பொருளும் பொருப்பிற்பொருளும் தோற்றுமாபோலும், உச்சிப்பானுவிற்கு உதயமாகுந் தானமும் அத்த

யிக்குந் தானமும் தோற்றமாபோலும், பிறப்பில் துன்பமும் வீட்டில் இன்பமும் அவர்க்குத்தோற்றம். ஆகலின், இங்ஙனம் உவமைகூறினார். இருளான அறியுங்கண்ணிற்கு ஒளியிற் பொருள் தோற்றாததுபோல், பெத்தரென்பதும், ஒளியான அறியுங்கண்ணிற்கு இருளிற் பொருள்தோற்றாததுபோல், பரமுத்தரென்பதும், இருளினும் ஒளியினும் அறியுங்கண்களைப்போல, சீவன்முத்தரென்பதும், பூனைக்கண் என்றும் உவமைக் குறிப்பாற்கொள்க. பரமுத்தர் தருவாதிகளை நீக்கிச் செய்த்தருந்தினோர். சீவன் முத்தர் தருவாதிகளோடுகூடியுங் கூடாமல்நின்று செய்தருந்தினோர். ஆகலின், இச்சீவன்முத்தராவார் இயல்பென்று இரண்டு பகுத்தறிவித்தார். ஏரியென்பதனைக் கவாமேலெறி யென்பதனோடுங்கூட்டுக. "நாடுக்கும்" என்பது பூனைக்கண்ணிற்குஅடை.

இத்திருவெண்பாவால் சீவன்முத்தராய மெய்ஞ்ஞானிகள் சகமுகமும் அகமுகமும் தோன்றப் பற்றுதுபார்த்து அறிவொன்று அறிவித்தவாறுகாண்க. (கஎ)

ஞானிகளாயினோர் மௌனமாயிருப்பதன்றி, இவர் ஆடலாதிகளைச் செய்வது என்னை? என்று சரியாதியினிற்போர் சொல்வார்களோ! எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

சூலையும் பேயும் பிடித்துழல்வார் சும்மாகம்
போலறிவீ றொன்றுரைத்த புத்திபோல்-மூல
இருளான் மறந்தறிவா ரீதென்று, ஞென்பார்
அருளா லறிந்தறிவா ளா.

(இ-ள்.) சூலையும் பேயும் பிடித்து உழல்வார் சும்மா நம்போல் அறிவீரென்று உரைசெய்தது போல எ-று. (பொதுமாதர் கூட்டராவாரும்) சூலை நோயும் (நற்குணங்களை மாறுபடச் செய்யும்) பேயும் பிடித்து (அவற்றினை யொருங்கே) உழல்வார் (இச்சூலையும் பேயுங்கொண்டு) சும்மா இருத்தலைப்போல (நீர் நம்) அறிவீரென்று (நற்குணத்தோர்க்கு) சொன்னது போல,

மேல் இருளால் மறந்து அறியார் அருளால் அறிந்து அறியாரை ஈது என்னென்பார் எ-று. மேல் மலமயக்கால் (தம்மை) மறந்து (மாயாகாரியமாகிய தநுவாதிகளை யானென்றெண்ணு அறியார்—அருளால் அத்தநுவாதிகளைப் பொய்யெனறறிந்து நீங்கி) தம்மையும் தமக்குரிய பேரின்பத்தையும் அறிந்தாரைப்போலத் (பித்தரைப்போல நீர் செய்யும் ஆடல்பாடல்கள்) இதென்னை என்று சொல்வர். (அதுகொண்டு இவர்க்கோர் இகழ்ச்சியும் இன்று) எ-று.

சூலையும் பேயும் பிடித்துளோர் புத்தியை அவை பிடியாத நற்குணத்தோர் கேளாததுபோல, சகல கேவலத்தில் நிற்போர் சொற்களை அவற்றை நீங்கிச் சுத்தத்தின் நிற்போர் கேளாரென்பது இவ்வுவமையான் அறிக. சூலையும் பேயும்என்றது ஏகதார விரதியாய் இலிங்க விரதியாயிருப்போர்க்குப் பொதுமாதர் கூட்டரவும் ஐவராசர் முதலிய மருளேற்றிக்கொள்வதும் நன்றென்று பிறர் கூறுவனபோல் என்பதும் ஆம்.

இத்திருவெண்பாவால் மெய்ஞ்ஞானிகளது ஆடலா
த்துக்களைக் கண்டு கருமிகள் பழிப்பினும் அது பழிப்பின்
பாற் பட்டது அன்றென்று அறிவித்தவாறு காண்க. (′)

ஞானிகள் மகிமையை உலகத்தாரும் சரியாதியினி
ற்போரும் அறியாதிருத்தல் ஏன்? எனின், மேற்கூறுகி
ன்றார்.

மருண்மாக்கள் வாக்கறிய வல்லரோ மாயா
விருளை யொளியா யிருப்பார் - அருளுருத்த
பேயனைப்பே யென்றோரோ பித்தராப் பாவிருட்
பார்வைக்குப் பாலுப் பகை. [கண்

இ-ள். மருண்மாக்கள் வாக்கு அறிய வல்லரோ மாயா
இருளை ஒளி ஆய் இருப்பார் எ-து. பித்தமேறிய உன்ம
த்தர் (நல்லறிவாளர் கூறும் அறநெறி) வாக்கினை (உட்
கொண்டு) அறியவல்லரோ? அதுபோல், (உலகத்தார்
ஞானிகள் கூறும் திருவாக்கான ஆயினும் அவர்களை ஞா
னிகளென்று அறியவல்லரோ! அஃதன்றி, தாம் கற்ற
நூலறிவும் சரியாதிகளுமாகிய) மாயாவிருளைத் தானே
ஞானப்பிரகாசமாகக் கருதிக்கொண்டிருப்போர்,

உருத்த அருள் பேயனைப்பேய் என்றோரோ பால் யா
ன் பித்தரோ இருள்கண் பார்வைக்குப் பகை எ-து. (மும்
மலங்களையும் தற்போதத்தையும்) கோபித்த (அருளாகி
ய பூரணப்பேய் பிடித்தபெயனைப் பேயனென்று சொல்
லார்களோ! (அங்ஙனம் இருந்தோர் இங்ஙனம் இருக

தோளைப் பெயரென்றது இதற்கு வான என்னெனின்) மதுரமாகிய பால பித்தமேறிய நாவிற்குப் பகையானது போலும், பேரொளிப் பிரகாசமாயிருந்தபானு இருளை ஒளியாகக்காணும் இருட்கண் பார்வைக்குப பகையானது போலும், ஆநந்தமும் திருவருளும மலமேலீட்டால அவர்க்குப் பகையாமாகலின இவற்றைபபெற்ற ஞானிகளும் பகையாகத்தோற்றுவர் இஃதே அவரிகழ்தற்குக் காரணமென்று அறிக) எ-று.

“மருண்மூகர் வாக்கறியவல்லரோ” என்றது உலகத்தார்க்கு உவமை, நூலுணர்ச்சியோடும சரியாதிகளி னிறபோர இகழ்வாரென்றது பரஞானம இன்மையால எனக்கொள்க. பகை எனபதனைப பாலென்றதனோடுங் கூட்டுக. கைப்பாயும் இருளாயும மாறுபட்டுத்தோற்றலின் “பகை” என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் ஞானிகளது மகிமையை உலகத்தாரும் சரியாதிகளி னிற்போரும் மெய்யுணர்ச்சியின்மையான் அறியாரகளென்று அறிவித்தவாறு காண்க. (௪௯)

ஞானிகள் மகிமையை மாணிடரறியார். ஆயின், அறிவார்ஆர்? எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

அடைப்புள்ள யாளடர்ந்த வாமையாய்த் தி
க்கே, உடுப்பதா யோர்ந்துழல்வார்க் கூரார் - ந
டைப்பிணமே, ஊமைப்பே யாரொனினு மோல
யிடுந் தேவர்குழாம், சேமக்கோ லாளிங் கிரர்.

(இ-ள்.) அடைப்புள்ளாய ஆள் அடாந்த ஆண்மை ஆய்ந்து திக்கே உடுப்பதாய ஓர்ந்து உழலவார்க்கு ஊர் ஆர் எ-து. (நெய்யிட்டடை மாறுதிருக்கலின் முட்டைகளை வைத்து அவையங்காக்கும்) அடைப்புட்போலாய், (தாமிருந்த இடந்தேடிச் சிலர் அன்னாதிகளைக் கொடுவந்து நேரோவைத்து வணங்கி உபசாரங்களைக் கூறினும் இந்திரியங்கள் ஐந்தையும் அவர்திற செல்லவொட்டாது உள்ளடக்கிக்கொண்டிருத்தலின்) ஆள் அடாந்த ஆண்மை போலாய், (இவ்வுடையைத் துறந்து திக்கெல்லாம் பரிபூரணமாயுள்ள உடையைத் தம்மைத் தெரியாது சூழப்பித்துக்கொண்டிருத்தலின்) திக்கையே உடுப்பதாய், (இங்ஙனந் தோந்து உலாவுவார்க்கு) ஊரின்கண் உள்ளார் (நன்றுகூறினுந் தீதுகூறினும் உறவரோ பகைவரோ இவர்) யாவர்,

நடைப்பிணமே ஊமப்பேயார் எனினும் ஓலம் இடும் தேவர்குழாம் சேமக்கோலஆள் இந்திரர் எ-து. (அஞ்ஞானி) நடையாடிய பிணம்போல் திரிந்தாரெனினும் ஊமைப் பேய்போல இருந்தாரெனினும் (அவர் தமாணமியத்தை) தேவர்கூட்டங்களெல்லாம் அறிந்து சூழந்துகொண்டு தோத்திரம் பண்ணுகிறயர். (இந்திரர்கள் அவர்க்கு ஏவற்பணிவிடை செய்யும்) சேமக் கோலாள்களாய்த் திரிவர் எ-று.

அடைப்புள் முட்டையைச் செட்டையால் அடக்கிக் கோடல்போல், அண்டங்களையெல்லாம் தமது பூரண

த்தால் மறைத்துக்கொண்டிருப்பர் என்பதும் ஆம். ஆமை அடர்ந்தபோது தனது ஐந்துறுப்பையும் அடக்கிக் கோடல்போல், விடயங்கள் நேர்படின் அவர் ஐந்தையும் அடக்கலின், இங்ஙனம் உவமைகூறினார். உளர் என்பது ஊரின்கண் உள்ளார்மேல் நின்றது. ஊர்த்தழுவல்லார்க்கூறிறு ர்ளார் யாவரெனக்கூட்டுக. சருவிச்சேட்டைகள் இறந்திருத்தலின், "நடைப்பிணம்" என்றும், மௌனாகாரமாயிருத்தலின், "ஊமைப்பேயர்" என்றும், ஒன்றினும் அவாவற்ற மெய்ஞ்ஞானி சேவருலகத்தும் இன்மையால், "ஒவ்வியந்தேவர்குழாம்" என்றும் "சேமக்கோலாளிர்திரா" என்றும் கூறினார். அந்தருணிகட்கு ஏவல்செய்வது மிகவும் சிறப்பாகலின், அவர் பிடிக்குங்கோலை, "சேமக்கோல்" என்றார். உபேந்திரர் உளர்ஆகலின், இந்திரனொன்று பன்மையாகக்கூறினார்

இத்திருவெண்பாவால் ஞானிகள் மகிமையை மானிடர்களை அறியார் எனினும், தேவர்கள் அறிந்து ஏவல்புரிவார் என்று அறிவித்தவாறு காண்க. (௨௦)

இங்ஙன மகிமையுடைய ஞானிகள் எத்தேசத்திற் செல்வர் எவ்விடத்திருப்பர் எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

**செத்தவரைப் போலத் திரும்பாமற் போகலு
மாம், எத்திசையு மொன்றென் றிருக்கலுமாம்—
முத்தர்தமக், கண்டமனுஞ் சிற்றி லாடரங்கந்
தேகமலால், கண்டிடுகைக் கேதுமில்லைக் காண்.**

(இ-ள்.) முத்தர் தமக்குச் செத்தவரைப்போலத் திரும்பாமல் போகலும் ஆம் எத்திசையும் ஒன்று என்று இருக்கலும் ஆம் எ-று. முத்தர் தமக்குச் செத்தவரைப்போலத் தாம் இருந்து நீங்கியவிடத்திலே (இடம்) திரும்பாமல் சேரலும் ஆகும் அஃதன்றி எல்லாம் பரிபூரணமாய்த் தோற்றலின் எமக்கு, எல்லாத் திக்கும் ஒன்றுதானே என்று ஓரிடத்திருக்கையும் ஆகும்,

தேகம் உண்டாம் சிறிதில் அண்டம் ஆம் ஆகாசம் அலால் கண்டுபிடிப்பதுவும் இல்லை எ-று. (அஃதன்றி) தேகங்கள் அணுமாத்திரம் சிறிதில் நிறைந்திருந்ததெனவும், அண்டம் ஆகாயமாக எட்டுத் திக்குப் பரப்பாய் மேலோங்கிக் கூடக் காத பரப்பெனவும், காண்பது அல்லாமல் அம்முத்தர் தமக்கு வேறு காணக்கூடியதொரு பொருளும் இல்லை எ-று.

உடம்பை விட்டு நீங்கிய உயிர் மீட்டும் வந்து அக் கூள் புகாததுபோல, தாமிருந்து நீங்கிய பதியில் மீட்டும் வந்து புகாமையின் செத்தவரைப்போலத் திரும்பாமற் போகலுமாம்" என்றார். உண்டு என்பது ஆண்மா. தேகம் சிறிதெனவும், அண்டம் ஆகாசமெனவுமாறிக் கூட்டுக. பிரபஞ்சமெல்லாம் அண்டபிண்டங்களுள் அடங்கும் ஆகலின், "ண்டிடைக் கேதமில்லை காண்" என்றார். முத்தர் தமக்கென்பது நடுநின்று இருபாலுங் கொண்டு முடிதலின் தாப்பிசைப் பொருள்கொள்ளும் நடுநிலைத் தீவகமும் ஆதல் காண்க. காண்-அசை.

இத்திருவெண்பாவால் ஞானிகள் செல்வதற்கும் இருப்பதற்குமான தேசமும் இடமும் குறியில் இன்றென்று அறிவித்தவாறு காண்க. (௨௧)

அச்ஞானிகள் போகாத ஊர் ஒன்றும் இன்றே? எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

உடற்போகம் போக வுயிர்ப்பகைபோய்ப் பே
றும், கெடத்தானுந் தன்னறிவுங் கெட்டோர் -
நடக்கும்போ, தாகாயஞ் சாணிடல்போ லாவ
தலாற் பூரணர்க்குப், போகாவூ ருண்டோ புகல்.

(இ-ள்.) உடல் போகம் போக உயிர்ப் பகை போய்ப் பேறும் கெடத் தானும் தன் அறிவும் கெட்டோர் எ-று. உடம்பான அநுபவிக்கும் விடயபோகம் போக (அப்போகமாகிய துன்பத்தை இன்பம்போல மாறுபாடாயத் தோற்றுவிக்கும்) உயிர்ப்பகையாகிய ஆணவம் போய், (பேரின்பத்தைப் பெறுவேமென்னும்) பேறும் போக, தன்னையும் தனக்கறிவிப்பதாய அருளையும் இழந்தோர்,

நடக்கும்போது ஆகாயம் சாண் இடல்போல் பூரணர்க்கு ஆவது அல்லால் போகா ஊர் உண்டோ புகல் எ-று. (ஓர்திசையில்) செல்லும்போது ஆகாயத்தைச் சாணிட்டளப்பதுபோல் (பரிபூரணர்க்குத் தமது பூரணத்தில் தாம் செல்வதுபோல்) தோன்றும் அல்லாம

ல (இது நீதென்று பகுத்துப்பார்த்து) போகாது தவிரும் ஊற்றம் உண்டுகொல் நீ புகலுக எ-று.

ஆணவத்தால் இன்பமாய்த் தோன்றிய போகம் துன்பமாய்த் தோன்றியபோது ஆணவம் கெடும். ஆணவம் கெட்டே தன்தரிசனமும் திருவருள் தரிசனமும் பலாபோகமும் ஆனந்தப்பேறும் உண்டாம். ஆனந்தப்பேறு இழந்த இடத்துத் தானுஞ் சனகர்க்கறிவித்த அருளும் இன்றும். ஆகலின், உண்டாம் அவைகளுக்கும் இன்றும் இவைகட்குங் காரணம் இவையென்று உடற்போக இழப்பையும் உயிர்ப்போக இறப்பையும் எடுத்தறிந்து சார் ஆகாயத்தைச் சாணிட்டளக்கும்போது அளப்பரிய தோன்றி விடுத்தபோது அளாக்கும் இன்று ஒருவன் சாணும் இன்றுட இருத்தல்போல பூரணாகருந் சுகம் போதும் அப்பூரணமான்று அதனுள்ளடப்பது போல சோன்றி ஓர் கானகத்திருந்தவிடத்து முன்னிட்டோம் என்பதும் இப்போதிருந்தோமென்பதும் தோன்றாது. ஆகலின், 'ஆகாயஞ் சாணிட்டபோல'' என்று உவமைகூறினார்.

இத்திருவெண்பாவால் ஞானிகட்கு நிறைக்குநிலையும், நடக்கும்போது உள்ளுணர்வும், ஒரு நிறைகை ஒரு தவிர்க்கையும் ஆகிய நியதி இன்றென்பதும், அறிவித்தவாறுகாண்க. (௨௨)

ஆயின் அவர்க்கு நற்றுணமும் நிதாயதானமும் சரியோ? எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

தருவனமென் றன்டுருடை சாமனாயாய வா
ழும, நாவனமென மேலீழ நடுவென பரமசி
வன, தாசசம றதுபோ லாளிவனைச சாரா
போல, தாசாறுரா கெகுருநு சமன

(இ-ள்.) தருவனம என தனைக் குடை சாமரை ஆய வாழும நாவனம என மேல நடவறு என்ப எ-டு. தருககள நெருங்கிய சோலையாயின எனனே, முனசெ திநத வினைம ஆயின என்ன, சிவிகை கவிகை சாமரா முதலியன உண்டாய வாழும நாரகம் அவை ஆயி ன என்னை. உத்தம மசகம அநடடாயுள்ள சுடிகையா யின என்னை;

பரமசிவன தாககு அறறதபோல அருள சேயவனைச சாராபோல தாகது அறாாககு எகமம சமனே எ-று. பரமசிவன (எலலாவறறோடும கூடியிருநதும அவறறு ள) தாககறறிருநததுபோலும, திருவருளானந் தழுந் தியவர்கள ஐந்தும் தன்னால் நடக்கவும் சிவ கருத்தில் நின் நீங்காதிருப்பதே அன்றி இக்கருத்தியங்கள் ஐந்தையும் ஒழித்து) அசிவத்தைச சாராவாம என்று சாராதவா றுபோலும (ஒன்றோடும் தாககற்ற ஞானிகட்குத் முரகூ றிய) இடமெலலாஞ் சரியாம எ-று.

கருவிகள எலலாவறறோடும கூடியிருநதும அவறறு ள் தாககறறுநிறறலால், "பரமசிவன தாககறறதபோ ல்" என்றும், தேக இந்திரிய அந்தக்கரணங்கள் தமமால

தொழிற்பாடுமாம் தாம் சிவசத்தைவிட்டு நீங்காதிருப்ப தே அனாதி முத்தச் சித்தியாகுமென்று தொழில்களை ஒழித்து, அப்படிச் [illegible] தாமடைந்தோம் என்பதனையும் [illegible] ஞானமாயினர் [illegible], "அருள்சேர்ந்த சாரார்போல" என்றும் கூறினார்.

இருவினையொப்பால் [illegible] எவ்விடமும் சம னொன்றாக அனுபவித்தல் காண்க. (௨௩)

[illegible] யாரே? என்னை, மே [illegible].

தமையருளாலறிந்து தாமறிந்த தெல்லாம்
போய், இம்மைப் பெருவாழ்வை யெய்தினார்
க்கு — முன்னே, நடந்தறிந்த போதம் நகைப்பே யி
ருக்கும், இடம்புறங்கா டென்ப திலை.

(இ-ள்.) தம்மை அருளால் அறிந்து தாம் அறிந்தது எல்லாம்போய் இம்மைப் பெருவாழ்வை எய்தினார்க்கு எ-து (கருவிகள் முப்பத்தாறையுங் கடந்து) தம்மை அருளால் அறிந்து (அங்ஙனந் தம்மை யறிந்த பின்னர் தம்மை அறிவித்த அருள் தரிசன முதலாய்) தாம் அறிந்த எல்லாம் நீங்கி இம்மைக்கண்ணே சுகாதீதமாகிய பெருவாழ்வை அடைந்தோர்க்கு.

முன்னே நடந்து அறிந்த போதம் நகைப்பே இருக்கும் இடம் புறங்காடு என்பது இலை எ-து (கருவிகளையும் தன்தரிசன முதலியவற்றையும் இது இது என்று. அறி

ந்து) அவற்றை நீங்கிச்சென்று சிவசத்தை) அறிந்து அக்ருள் இறந்த (போதம் மீண்டு எழாது அதனை) கெடப்பதே (இருக்கும் இடம் (அன்றி இதுசத்தமாகிய இடமென்பதும் இது புறங்காட்டென்பதும் இன்று எ-று.

தற்றரிசன முதலியவற்றின் உறுதிப்பாய நின்றார் மற்றைமைகளை அடையுமாற்றைப் புரியாமலே இவர் இம்மைக்கண்ணே அடைந்தார். ஆகலின், 'இம்மைப் பெருவாழ்வை யெய்தினார்'' என்றார். எல்லாவற்றையும் நீங்கிச் சென்றமையால், "கடந்து" என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் ஞானிகட்குப் போம் இறந்திருக்கும் இடமே கருத்தன்றி மற்றொன்றும் இல்லையென்று அறிவித்தவாறு காண்க. (உச)

இங்ஙனம் இருந்த ஞானிகட்குச் சாதனங்களுட் சமயங்கள் இன்றோ? எனின், மேற் கூறுகின்றார்.

காமாதி விட்டுக் கரமே கலமாகிப்
பூமீதே கைக்கொலைப் போத்துறங்கி - நாமக்குணம்
சாதி கருமமெனும் வாதனையிற் றுக்கற்றாக்
கேது சமயமென லாம.

(இ-ள்.) காமம் ஆதிவிட்டுக் கரமேகலம் ஆகிப் பூமீதேகைக்கொலைப்போத்து உறங்கி எ-து காமக்குரோத லோப மோக மத மாற்சரியங்களை யெல்லாம் விட்டு நீங்கி, கரமே உண்கலனாகி (மனைதோறும் பிச்சை ஏற்றுண்டு) (பொதுச்சாவடி புறந்திணணை பாழ்ங்கோயில

முதலியவற்றை) பூமியாகிய மரத்தின்மீது காக்கைகளையு ம் தாளக்களையும் போர்வையாகப் போர்த்துக்கொண்டு ஆக்கத் திருக்கூட்டமான சேரி,

நம்மை (குணம் சாதிக்கருமம் என்ற வார்த்தையில் தாக்கு அற்றாக்கு ஏது சம்மதம் என்னல் ஆம் எ-து பெயர்த்து மை சாதுக்கிரிட என்றும் இயற்றின வாசனையாலும் தாக்கற்ற மெய்ஞ்ஞானிகட்குச் சாதியாவென்றுங் கூறலாம். சமயம் யாவென்றுங் கூறலாம். ஆகவின் இவற்றின் நடைச்சொம் அவர்க்கின்று) எ-று.

'நாமாதி நடு' என்றமையான், மாய்க்குணம் ஒன்றும் இலர் என்பதாயிற்று. நாமாதிகளில் தாக்கற்று நின்றது அதற்கின வாசனையிற் றூக்கற்றார் என்றமையான், அவற்றை மறந்துபோயினார் என்பதாயிற்று. “சாதிக்கருமம்” என்றமையான் சாதுவேதெனலாம் என்பது வருவிக்கப்பட்டது.

இத்திருவெண்பாவால் ஞானிகள் நடை சாதிசமயங்களோடு ஒவ்வாதென்று அறிவித்தவாறு காண்க. ()

ஞானிநடை சாதிநடை சமயநடைகளோடு ஒவ்வாது இங்ஙனம் இருப்பது என்னை? எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

ஞானிக் குலகநடை யென்றுநாம் பார்க்கின்
சினைக்கண் ணுடியொடு நீட்டுமாம் - ஏனோர்க்கு
விப்பிரட்ட மேபோல வேறுமே விகாரியேர [ம
அபயராக் கன்றியறி யான்

(உலகநடை சமயநடைகளில் நிற்போர் ஞானி நடையை பயாதது, தமது நடையோடு ஒவ்வாமையான இவர் பிரட்டுநடையையுடைய, மூர்க்கனெனவும், ஆசாரஈனனெனவும், (ஏனையோர் ஈறிய ர்,) மூடனெனவுங் கூற (விவேகிகளாயினோர் அவர் நடையைப் பயாதது எல்லாவற்றையுந் தெளிந்த, பண்டிதனெனவும், மேலாய ஞானகுலமானெனவும், (ஆசாரத்தை கெல்லாம்) ஒழிந்தானெனவுங்கூற.

பாரகத்தில் உளவைகத அளவாஞ்சி அப்பால ஆம ஞானி தெளிவைத தெளிட்டாதது எனை எ-று. (அவர் நடையை) விசாரிக்குமிடத்து, (இவர் இப்பாலெனற) அளவிடத்தற்கு அளவிடுவதாய (இயல்பளவையுங்கடந்து) அப்பாலுமாகிய ஆச ஞானியின் (நடையினையும், தெளிவினையும் (இவ்வளவென்று ஒருவராலும்) அறியக்கூடாதிருந்தது எனகொலோ எ-று.

உலகநூல் சமய நூல்களை உணர்ந்தோரான் அந்நூல்களின் நடை இனமையான இகழ்ந்து கூறினார். ஞானநூலுணர்ந்தோர் ஞானநடை எனறறிந்து புகழ்ந்து கூறினாராகலின், "அளவைக்களவாகி" என்றும், இங்ஙனஞ் செயவோமென்று செயயாது அவரிடத்தில ஞானநடை இயல்பாய நிகழதலின் ஞானநூலுணர்ச்சியால் புகழ்ந்துகூறினார், அளவையுங் கடந்தினாராகலின் இமமூவளவைக்கும் பொதுப்பட "அப்பாலாஞானி தெளிவைத தெளியாததென், என்றுங்கூறினார்.

இத்திருவெண்பாவால் ஞானியினது நடையுந் தெளிவும் யாவராலும் அறிந்து அளவிடற்கடாதென்பது அறிவித்தவாறு காண்க. (௨௭)

சுகாதீதத்தில் நிற்போர்க்கு ஆசாரங்கள் இல்லையாயினும் அருளாசிரியர் முன்னிலையில் நிற்போர்க்கு அந் நடைகள் இல்லாவிடின் அது பிழைபட்டன்றோ? எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

அஞ்சனக் கண்ணார்க் கருநிதியந் தோன்றுவ
போல, நஞ்சலகை மாறுபிணிதீ ருறுவார்போல—
வெஞ்சாப, வீடுபோற் றோன்றுமருண் மேலிட்
டால் விப்பிரட்டாம், பூண்டாவினைமன் னிகமொப்
போர்க்கு.

(இ-ள்.) அருள் மேலிட்டால் அஞ்சனக்கண் ஆளர்க்கு அருநிதியந் தோன்றுதல்போல நஞ்சு அலகை மாறுதின் அவை மாறுவார்போல வெஞ்சாப வீடுபோல தோன்றும் எ-று. திருவருள்மேலிட்ட காலத்து, பாதாள அஞ்சனம்போட்டுப்பார்க்குங் கண்ணினை யுடையார்க்கு அரிய சேமநிதி தோன்றுதல்போலும், தம்மேலேறியிருந்த விடத்தையும் பேயையும் மாற்றின் (அதனால் தெளிவுபிறந்து முன்னா ஏனசெய்து கொண்டோம் என்று அவற்றால் மயங்கிச்செய்த செயல்களைநாடி) நாணுவாரைப்போலும், கொடிய சாபத்தினால் வருந்தினோர்க்கு அச்சாபம் விடுதலையானாற்போலும் தோன்றும்,

ஓடையில் மண் நீக்கம் ஒப்போகத்து விப்பிரட்டுதலும் எ-து. (அத்திருவருள் மேலீடுபெற்ற ஞானிகட்கு) ஓடையில் மூழ்கிக் கிடக்கும் தவளைபோல (மாயாசமுத்திரத்தில் மூழ்கிக்கிடப்போர்க்கு) பிரட்டுகைபோல் தோன்றும் எ-று.

மண் மறைப்பால் தெரியாதிருந்ததின் அஞ்சனம் போட்டுப்பார்த்த கண்ணுக்கு அம்மண் ஊடுருவி அகத்தித்தோன்றுவதுபோல, மலமறைப்பால் தெரியாதிருந்த அருள் அவ்வருட்கண்ணால் பார்க்கப்படும்போது அம்மலமறைப்புநீங்கி அவ்வருள் எங்கும் தானாய்த் தோற்றும் ஆகலின், "அஞ்சனக்கண்ணோர்க்குக் கருவியந் தோன்றுவபோல்" என்றும், விடமும் பேயும் நீங்கிய விடத்துத் தெளிவு வந்து முன்னர் அவற்றால் மயங்கிச் செய்த செயல்களை நாடி நாணுவாரைப்போல, சகல செயல்களினீங்கி அருளைக்கண்டவிடத்து முன்னர் அவற்றால் மயங்கிச்செய்த செயல்களை நாடி நாணமவரும். ஆகலின், "நஞ்சலகைமாற்றினதின் ஞானவார்போல்" என்றும், தேவனாயிருந்தவன் சாபத்தால் விலங்காதிகளாயிருந்து பின்னர் அச்சாபம் விடுதலையானபோது தேவத்துவத்தை அடைந்தாற்போல, அளவிறந்தகாலம் மலதேகம் தானாயிருந்தவர் இப்போது அத்தேகநீங்கித் தன்னை அறிவென்று உள்ளபடி அறிந்தமையால் "வெஞ்சாபவீடுபோல்" என்றுங் கூறினார்.

"ஓடையில் மணிக்கமொப்போக்கு" என்றது, கிணற்றுத்தவளை நாட்டுவளப்பமறியுமோ என்னும் உலகவழக்கக்குறிப்பாக மாயையில் மூழ்கிக் கிடப்போர்க்கு ஞானிநடை தெரியுமோ என்றறிவித்தது.

இத்திருவெண்பாவால் திருவருள் மேலிட்டவிடத்து வரும் அநுபவமும், அதனை உடையோரும் ஞானிகள் என்பதும், அவரது நடையை மாயையுடையோர் அறியாரென்பதும், அறிவித்தவாறுகாண்க. (உ௯)

நீர் முன்பு கூறியவாறே துறவும்ஞானநடையுமுடையோரை ஞானிகளென்பது அன்றி இல்லவ இல்லாரையும் ஞானிகளென்பது என்னை? எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

அவரவரைப் போலிருப்பர் தாமவரா கார்போ
ல, இவரவர்க்கொப் பில்லை யெனினும் - உவமை
சொலின், வேசிபணம் வெய்யோன் வீணை வெ
ளிவிசிறி, யாசியாபோ லென்கினுமா வர்.

(இ-ள்.) அவர் அவரைப்போல் இருப்பர் தாம் அவர் ஆகார்போல் இவர் அவர்க்கு ஒப்பு இல்லை எனினும் உவமை சொலின எ-து. (குடும்பத்தோடு கூடியிருந்தும்) ஞானிகளாயிருப்போர் (அறிவினால அக்குடும்ப நிவிர்த்தியாயிருந்த) ஞானிகளைப்போலே யிருப்பர். (இக்குடும்பத்தோடும் இருந்த) ஞானிகள் தாம் (நடையினால் அக்குடும்ப நிவிர்த்தியாயிருந்த) ஞானிகளைப்போல் ஆகார். அதுபோல, இந்தக்குடும்பிகள் அந்தக் குடும்பத்

தோடும் இருந்த ஞானிகளுக்கு (நடையினால் ஒப்பர் அறிவினால் இத்தக்குடும்பிகள் அந்தக் குடும்பத்தோடும் இருந்த ஞானிகட்கு) ஒப்பிலர் எனினும், (இன்னும் அந்த ஞானிகட்கு) உவமைகூறமிடத்து,

வேசி பணம் வெய்யோன் வீணை வெளி விசிறி யாசியாபோல எனினும் அவர் எ-று. வேசிபோல் என்று கூறினும், பணம்போல என்று கூறினும், வெய்யோன் போல என்று கூறினும், வீணைபோல என்று கூறினும், வெளிபோல என்று கூறினும், யாசியாபோல என்று கூறினுஞ் சரியாவார் எ-று.

வேசி தன்மேல நசைகொண்டவர்க்காமேல் தானும் அவர்மேல் நசைகொண்டாற்போலும் வாக்குசக்காயங்களிற்காட்டி மனத்தில் அவர்மேல் நசையின்றிப பொருள்மேல நசைகொண்டிருப்பதுபோல், மனைவிமுதலிய குடும்பத்தார் தம்மேல் நசையுற்றிருப்பத் தாமும அவர்மேல் நசையுற்றாற்போலும் வாக்குசக்காயங்களிற் காட்டி, மனத்தில அவர்மேல நசையின்றி மெய்ப்பொருள்மேல நசையுற்றிருத்தலின் வேசி யென்றும், பணம் எவர் எவர் எம்மெம்மதென்று அபிமானிப்பினும தனக்கவர்மேல் அபிமானம் அற்றிருத்தல்போல், சுற்றத்தார் நட்புமுதலியோர் எம்மவர் எம்மவர் என்று அபிமானிப்பினும தாம அவர்மேல் அபிமானம் அற்று, நிர்விகாரிகளாய் இருத்தலின் பணமென்றும், வெய்யோனால் உலகத்தார் தொழிற்படினும் இவர் செய்யும நன

று நீத அவனுக்கினியதுபோல, தமது வாக்குக்காய
ங்களில் யாது நிகழினும் இவற்றான் வரும் இதாகிதங்
களில் தாம் சாராதிருத்தலின் வெய்யோனென்றும்,
வீணை வாசிப்பானொருத்தன் பாதம் வாசித்து விடுத்தபோ
தும் சும்மா இருந்து வாசிக்கும்போது அவன் பாடும்
பாட்டின்படி தான் சொல்லுவதே அன்றி மற்றொன்றும்
சொல்லாது ஒழிதல்போல, ஒருவர் ஒரு காரியம் வந்து
பேசா முன்னரும் பேசொழிந்த பின்னரும் தாம் ஓர்
காரிய விசாரணையின்றிச் சும்மா இருந்து, காரியக்கா
ராய் வந்து பேசும்போது அவர் பேசும் காரியம் பேசு
மாத்திரம் பேசி மற்றொன்றும் சொல்லாது ஒழிதலின்
வீணை என்றும், வெளி எல்லாவற்றிற்கும் இடங்கொடுத்
திருந்தும் அவற்றால் தாக்குறாது நிற்றல்போல, குடும்
பச் சேர்க்கையெல்லாம் தாம் பிரதானமாயிருந்தும் அவற்றா
லும் தாக்குறாதிருத்தலின் வெளி என்றும், விசிறி தன்
னை எடுத்து வீசுகிறவர்க்குப் பயன்கொடுப்பது
அன்றி அவரால் தனக்குப் பயன் வேண்டாதிருத்தல்
போல, தம்மைக்கொண்டு பிறர் பயன்படுவது அன்றி
அவரால் தனக்குப் பயன் வேண்டா திருத்தலின் விசி
றி என்றும், யாசியர் குற்றமுடையாரையும் குணமு
டையாரையும் குணமாகப் புகழ்தல்போல, இவர் குற்
றம் உடையாரையும் குணமுடையாரையும் சமனாக்
கண்டு நன்மொழி கூறலின், யாசிபரென்றுங் கூறினர்.
போலெனினும், என்பதனை எல்லாவற்றோடுங் கூட்டுக.

இத்திருவெண்பாவால் துறந்துள்ள ஞானிகளது வாக்குக்காயங்களில் நிகழும் ஞானநடைக்கு அவர் அதீதமாயிருந்ததுபோல், இங்ஙனம் கும்பசகிதராயிருந்த ஞானிகளது வாக்குக்காயங்களில் நிகழும் உலகநடைக்கும் இவர் அதீதமாயிருப்பரென்று அறிவித்தவாறு காண்க. (உ௯)

இங்ஙனங் குடும்பத்தோடு கூடியிருந்தும் பற்றற்றிருப்போரை ஞானிகளென்பது சுபாவம், சிவிகை கவிகை முதலியவற்றோடும் அரசர்போல் வாழ்கின்றோரையும் எங்ஙனம்? ஞானியென்று சொல்வது எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

தண்டுகுடை யாளராய்ச் சாதுரங்கப் பேரரசாய்த், தொண்டர்குழாம் போற்றச் சுகித்தாலும் - உண்டுசுத்தர், போகத்தா ரோகடர்போற் பொய்ப்போக மெய்பபெருக்காய்ச், சாகப்போவார்கடன்றீர்த் தல

(இ-ள்.) சாதுரங்கம் தண்டுகுடை ஆளர் ஆய பேர் அரசு ஆய்த தொண்டர் குழாம் போற்றச் சுகித்தாலும் சுத்தர் உண்டு போகத்தாரோ எ-து. நால்வகைச் சேனையும் சிவிகை கவிகை முதலியவும் உடையவராய் வாழும் பேரரசரைப்போல் சிவிகை கவிகைமுதலியவுடையராய்) அடிமைக்கூட்டங்கள் சூழ்ந்துநின்று உபசரிப்ப (மகாபோகங்களை) அநுபவித்தார் எனினும் (அ

வறந்தேறுமே தாக்கற்றுநின்று) சுத்தநிலை பெற்றாரும் உ
ண்டு. (அவர் இப்பிரபஞ்சிகள்போலும்) போகமயமா
ய அழுந்துவரோ (அழுந்தார். அஃது எங்ஙனமெனின்)

சுடர்போல் பொய்ப்போகம் மெய்ப்பொருட்கு ஆய்ச்
சாகப்போவார் கட்டிருக்கில் எ-று. (என்னெண்ணெய்வா
ர்க்குந்தோறும் கண்ணிட்டுக்கில் வாங்கிச்சொல்லுகின் றான
மிகவும் பிரகாசிக்கும்) தீபம்போல, பொய்ப்போகம்
(வருந்தோறும் அதனைத் தற்போதத்தாற் பற்றி அநுப
வியாது அருட்கண்ணால் பார்த்துத் தாம்அதற்கு அநுப
விக்கவின் அது மெய்ப்பொருட்காய்ப் பொய்ப் போக
த்தான்) மெய்ப்பொருள் மிகவும் பிரகாசமாய்த் தோ
ன்றும். ஆகலின், இன்னமென்று அறிந்தாயின், மெய்
ப்பொருளை உணர்ந்தோர் பொய்ப்போகத்தோடும் கூடி
யிருந்து அநுபவிப்பது எவ்வாறெனின், அக்கினியில் வீழ
ந்து இறக்கப்போவார் (தமக்குரியராயுள்ளார் கொடு
க்கும்போகமாகிய) கட்டினை (வாங்கி அதனுள் விருப்பற
றுஉண்டு தீர்த்துக்கொண்டு) (போல்வரும் இத்தேகத்
தை எப்போது ஒழிப்போமென்னும் கருத்தராய் இதற்கு
மைத்த பிராரத்தங்களை விருப்பற்று அநுபவித்துத் தீ
ர்த்துக்கொள்வார். (ஆகலின், அவர் அதனோடுங்கூடி
இருத்தல் இம்முறைமை என்று அறிக) எ-று.

போகம் வருந்தோறும் தமக்கென்று தற்போதத்தா
ற்பற்றி அநுபவியாது அப்போதமற்று அருள்வடிவா
யிருந்து அப்போகத்தைத் தாம் அநுப விப்பதுபோல்

சிவத்திறந் தாக்குவது மெய்ப்பத்தி. இப்பத்தியினால் அச்சிவமானது போதம் சிறிதளவேனும் அதனை விழுங்கிக் கொண்டு நின்று பிரகாசிக்கும். ஆகலின், "பொய்ப்போக மெய்ப்பெருக்காம்" என்றார். சாகப்போவார் போகத்தை விரும்பாதிருக்கவும் சுற்றத்தாராயுள்ளார் அவனை வேண்டிக் கொடுவந்து புசிப்பித்தல்போல, ஞானிகள் போகத்தை விரும்பாதிருக்கவும் பிராரத்தம் வலியக் கொடுவந்து புசிப்பித்தலின் இங்ஙனம் உவமை கூறினார்.

இத்திருவெண்பாவால் பிராரத்தத்தால்வந்த பெருவாழ்வினைக் கண்டபோதினும் அவ்வாழ்வை அநுபவிப்பதைப் போகத்தால் தாமநுபவியாது சிவத்துக்கு அர்ப்பிதஞ் செய்கின்றாரும் ஞானிகளே என்று அறிவித்தவாறு காண்க. (௩௦)

ஞானிகள் அநுபவிப்பதும் பிராரத்தம், மற்றையார் அநுபவிப்பதும் பிராரத்தம். ஆயின், அவர்க்கும் இவர்க்கும் பேதமென்னை? எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

பெருநோவுக் கேயென்னப் பெற்றதுடற் போகம்
நரகேழ் மூட்டுமிது நாஞ்செத் - துருவத்துத்
தாமல்லாற் போகிப்ப தல்லவது வன்பர் பதம்
காவலாட் கைத்தளைபோற் காண்.

(இ-ள்.) உடல் பெருநோவுக்கே என்னப்போகம் பெற்று நரகேழும் ஊட்டும் இது நாம்செத்து உருவத்து

த் தாம் அல்லால் போக்கிப்பது அலை எ-று. உடலாகிய
பெருநோவுகளுள்ள கருக்குப்போகத்தை அநுபவிப்ப
ததானே பிறவியாகிய நரகமேழினும் கொடு சென
று (அவற்றில் உண்டாகிய துன்பங்களை) புசிப்பிக்கும்
(இஃது எங்ஙனமென்னின், இவர் அநுபவிக்கும்) இப்பிரா
ரத்தம் தற்போதமாண்டு இதற்குத் தாமிருப்பது
அல்லாமல் (அருள்வடிவாயிருந்து) அநுபவிப்பதல்ல
(ஆகலின்)

பசும் அன்பர் அது சாவல் ஆள கைகத்தனைபோல்
காணா எ-து. திருவடியைப் பிரியாது நின்ற) தம்மெய்
யன்பர் (சம்பிராரத்தம் தற்போதமமாண்டு தேகம் தா
மல்லாத் திருவருள் தாமாயிருந்த அநுபவிப்பது ஆ
கலின்) அப்பிராரத்தம் (தேகமிருக்கும்வரையும்) காவலா
ளர்போலும் கைத்தனைப்போலும் (இருந்து தேகம்நீங்கு
மபோது அதற்குரிய சாணுமநீங்கும். ஆகலின், அவர்
க்கு மறுபிறவி உளவாகாவென்று) அறிதி எ-று.

தேசம் தாரணையும் போகம் சனசாயும் கருதிக்கொண்
டு சாற்பாதத்தால் அப்போகத்தைப்பற்றி அநுபவித்த
லின் இதாகிதங்களும், இவ்விதாகிதங்களால் இருவினை
களும், இவ்விருவினைகளால் மறுபிறவியும், இங்ஙனம்
தொன்று தொட்டுவரும் ஆகலின், "நரகேழுமூட்டும்"
என்றார். போதம் இறந்திருத்தலானும், பூரணவடிவா
யிருத்தலானும், வினைசாராதற்கு இடமின்மையால், அவ
ருக்கு மறுபிறவி இன்றென்பதுணர்க. உடம்புமூப்பு

ப்பிணிக்கு இடம் ஆகலின் அதனை "பெருநோய்" என்றார்
"நாஞ் செத்தருவதற்றதாமலொற போகியபதல்ல"
என்று அவர்க்கு உண்மையாய குணங்களை இவர்க்கு இ
ன்மையென்று எடுத்துக்கூறினமையால், அவர்க்கு அவை
வருவிக்கப்பட்டன. 'இது' என்பது இவர் பிராரத்த
மேல் நின்றது. 'அது' என்பது அவர் பிராரத்தமேல்
நின்றது. பதம் - திருவடி; பதத்தினை உடைய அன்ப
ரென்ப பொருள்கொள்க. போகமாய வந்து சூழ்ந்து
கோடலானும், பழுத்த ஞானமொட்டாது நெக்கதில
அவரைத் தடுத்துநிற்றலானும், பிராரத்தத்தைக் காவ
லாள் என்றும் கைத்தினை எனவும் கூறினார்.

இத்திருவெண்பாவால் ஞானிகள் தேகபோகங்களி
ல் பற்றிலர். ஆகலின், அவர் பிராரத்தம் உத்தேகத்தோ
டு கழியும் என்றும், அருஞானிகள் பற்றுளர். ஆகலின்,
அவர் பிராரத்தம் இதரங்களை வருவித்துப் பிறப்புக்
கேதுவாகும் என்றும் அறிவித்தவாறு காண்க. (௩௧)

ஒருவர் செய்தவினை மற்றொருவரைச் சாராமையா
ன், அவர் செய்தவினை அவரைச் சாராதிருப்பது எங்ங
னம்? எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

க்கிக்கிலலேலத் துககஞ் சுடுகாடு சொர்க்கம்
அகத்துக்குஞ் சொர்க்கர் காய்ந்தார்-சுகிப்புது
அத்துவிதா நந்தர்க் காகார மற்றது [வும்
பத்திசெய்வார்க் கேறகும் பயன்.

(இ-ள்.) அறிக்கத்தக்கம் இல்லைச் சுட்டொடு சொக்
சம் அகந்தாக்கும் சொர்க்கம் சேர்ந்து ஆடம்பரச் சுகிப்பது
வும் அந்தவ் தாரந்தாக்க ஆகாரம் ஆற்று எ-து. பர
மசுகமே வடிவா யிருப்பமாகத்துத் தக்கம் என்பதில
லை. (சுசகம் இன்மையால் சுக்ரும் இன்று, துக சுத்த
மாகிய இடமன்றும் சுருக்கச்சிருஷ்டிறும் அதுவே
சுகமாயத்தோற்றலின் அ ச்சமாயுள்ள சுட்டொடே
அவாக்கச் சுவர்க்கம் அனுபவித்த காம ஆநந்த வடி
வாயிருத்தலே சுவர்க்கம் எனவும், சேக்கம் தாம் என
து சிறிது எப்பம் கைத்ததும் நரகம் எனவும், புறத்திருக்கு
ச் சொர்க்க நரகங்கள் ஆய நரமைபாவல) அரங்கற்றும் சொ
ர்க்க நரகாட தாய். (அஃதெனின் அவா) அநுபவிப்பதும்
(அந்தவ்வாறு போட்டம் ஆநந்தம் ஆருந்த) அதத
ஸ்பர்சத்தாக புவவாகமிட வின் புகப்பற்று நின்ற
து ஆசைகளும் அவாக்குப் புரிப்பற்று நின்றால் அவ்வி
னைதான் எவ்விடத்துச் செல்லும் எனின்,)

பத்து செயவாக்குப் பயன் ஏறகும் எ-து. அவாமே
ல அன்பாய இருக்குச் செய்வாககும் (வெறுப்பாய அதி
தரு செய்வாககும்) அவ் விருவினைப்பயனகளுக்கு
சாரும் (என்று அறிக) எ-று.

ஆநந்தமே வடிவாயிருத்தலின் தநுவில்லை, அவ்வடி
வில் தற்போதமின்மையால் கரணமில்லை, சுட்டொடே
சுவாசகமாய்க் காண்டலான் புவனமில்லை, அவ்வாநந
தத்தையே அநுபவித்தலால் போகமில்லை, இதனைக்

தநு கரண புவன போகங்களை எல்லாம் கடந்து நின்றோரை அவ்வினை சாரமாட்டாமையின் "ஆகாரமற்றது" என்றார். தேகத்தை உடையவனைத் தேகி என்பது போலச் சுகவடிவாயிருந்தோரைச் 'சுகி' என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் ஞானிகள் பிராரத்தாநுபவர் ஆகலின், அவரை வினைகள் சாரா என்றும். அவர்க்கு இதாகிதங்களைச் செய்வோரிடத்தே அவை சாருமென்றும் அறிவித்தவாறு காண்க. (௩௨)

இங்ஙனம் இறக்க ஞானி அடைந்த பேரின்பத்திற்கு உவமை யாது! எனின், மேல்கூறுகின்றார்.

அரிபிரம ரிந்திரர்க ளாதிகளார் தானச்
சரிவிரதத் தின்பத்தைச் சாற்றின் – பரமசிவன்
தானே சரியீட்டிச் சாற்றுகின்றான் றன்சரிவே
றானால் வேதமறி யா.

(இ-ள்.) அவ்விரதத்தின் இன்பத்தைச் சாற்றின் 'அரி பிரமர் இந்திராதிகளார் சரி எ-து. அவ்விரதத்தின் இன்பத்திற்குவமை சொல்லுமிடத்து, அரி பிரம ரிந்திரர் முதலிய தேவர்களது இன்பமெல்லாம் ஒன்றாகக்கூட்டின் சரி,

பரமசிவன் தானே சரியீட்டிச் சாற்றுகில் தான தான் சரி வேறு ஆனால் வேதம் அறியா எ-து. (அஃதன்றி) பரமசிவனது பரிபூரணானந்தம் தானே சரி; பின்னு

ஞ் சொல்லுமிடத்தது தன்னிலைபதத்திற்குத் தன்னிலைப
மே சரி; (இங்ஙனம் எப்பொருள் கட்டும்) வேறுபடினை
றடைந்தார் இன்பத்தை வேதங்களும் இவ்வளவென
று அளவிட்டறியமாட்டா எ-று.

பரமசிவனது பரிபூரணத்தையெல்லாம் காமாக்ஷியினா
று அநுபவிக்கவின, பரமசிவனைத் தாமேனா சரி எனறும்,
தன்னிலைமைபோல மற்றியாவர்க்கும் இன்மையால,
தானே தானே சரி என்றும் அவ்வினைப்பும் காமாக்ஷா, அ
தனை அநுபவிப்போராய பிரகசலின "சிவரூஞை" என்
றுங்கூறினார். இன்பத்திற் ருவமை கூறினமையான
அவர் சரி என்றதை அவர்தினைப்பு சரியென்று கூறப்
பட்டது இஃது ஆகுபெயர். தானே-அசை.

இத்திருவெண்பாவால் ஞானிகளது இன்பத்தின் பெ
ருமை கூறியவாறுகாண்க. (௩௩)

சாலோக மாதி தருஞ் சைவ சித்தாந்தி
பாலேகம் பார்க்கப் பணியுமவன் - மேலே
உருகித் திருவுளத்துக் குற்றபணி செய்வார்
பெருமைககே துண்டோ பிற.

(இ-ள்.) சாலோகம் ஆதிதரும் சைவசித்தாந்தி பால்
ஏகம்பார்ககப் பணியும் அவன் மேலே எ-து. (தன்னை
வந்து அடைந்தோரது பத்தி பணிவிடைக்கேற்ப அவர்
க்கு) சாலோக சாமீப சாரூபமாகிய பதமுத்திகளையுங்
கொடுக்கும் சித்தாந்தஞானியால் ஏகமாயிருந்த மெய்

ப்பொருளை அறிதற்பொருட்டு (வேதமனமொழிமெய்களான) வணங்கும் அறிபசுக்களே மேல்.

உருவத் திருவுளத்துக்கு உற்றபணி செய்வார் பெருமைக்குப் பிற ஏது உண்டோ எ-று. (பொன்றுவித்து) உள்ளுருகி அவனது திருவுளத்திற்கு ஏற்ற பணிவிடைகளைச் செய்வாரது பெருமைக்கு (மேலாய பெருமை) பிறிது யாதுண்டு எ-று.

வந்தடைந்தோர் பக்குவாபக்குவங்களை அறியாது, சரியாதிகளை வருவித்து, சாலோகாதி பதமுத்திகளைக் கொடுப்பதும், அதுவொழிய பசுவர்க்கம் வந்தோர்களுக்குத் தற்போதத்தைக் கெடுத்து நிர்ச்சயவின்பத்தைக் கொடுப்பதும், மற்றைச் சமயங்களில் இன்மையால். "சாலோகமாதி நான்கு கைவசித்தாங்கு பரசமயாதீதப் பணியுமவன்" என்றார். இங்ஙனம் இருந்த சத்தர் பத்தியைப் பணியுமவனைப் பணிவார்க்கும் அம்முத்தியின்பம் உண்டாமாகலின், "உற்றபணி செய்வார் பெருமைக்கே துண்டோபிற" என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் சித்தாந்த ஞானமொன்றேமெய்ஞ்ஞானம் என்றதும், இந்த ஞானம் பெற்றுவாழ்பவர் பெருமையே பெருமையென்பதும், அறிவித்தவாறுகாண்க. (௩௪)

காலமுடன்றேசந் திசைகுக் கருமமுடல்
கோலஞ் சமயங் குறிப்பறிதல் — சீலங்
கலையோடு போனவுயிர் தான்போலத் தன்னோ
டிலையாஞ் சிவனே யிவன்.

[illegible] காலமுதலிய [illegible] வேண்டும் [illegible] இன்னதுக்கு [illegible] சருமம் [illegible] (இன்னதுக்கு [illegible]) [illegible] (இன்னதுமுதலிய [illegible]) [illegible]

[illegible] இவையும [illegible]

[illegible] காலமுதலிய உறுப்புகள் போனவிடத்தும் இருந்த உயிர் தலையோடும் போனதுபோல, போதம் சிறிது இறந்தவிடத்தும் இருந்த கிரியைத்தொழில்கள் அனைத்தும் இறந்தவிடத்து அதனோடும் நீங்கும். ஆகலின், அங்ஙனம் உவமைகூறினார். அவற்றைச்செய்தவனை இறந்தமையால் இவற்றை செய்யப்படும் அவையும் இலவெனப்படுங் காண்க. மௌனாநந்தமாயுள்ள சிவனை அ

டைச்சவன் பொற்கோசந்தியாசலின் "சிவனே யிவனே" என்றார். தான் - அசை. (௩௫)

இங்ஙனம் அவர்க்கு விருத்தங்கள் இல்லையென்று நீர் கூறியது என்னை? எனின், மேற் கூறுகின்றார்.

சாவே பெருகோன்பாய்ச சங்கற்ற சத்தியார்க்கு,
தேவாரங் காலந் தியானமறம் - பாவம் [த்
விதிவிருத்தம் பேசுகைக்கு வேதா கமங்கள்
அதிசயிக்க மேலுரைப்பா ரார்.

(இ-ள்.) சாவே பெருகோளப்பு ஆய்ச சங்கற்ற சத்தியார்க்குத் தேவாரம் காலம் தியானம் அறம் பாவம் விதிவிருத்தம் பேசுகைக்கு எ-று. (தாமேபோதம்) இறப்பதே பெருக்கயமாயக்கொண்டு (அதனைக் கெடுக்குஞ் சிவத்தோடு) இரண்டறக்கலக்க சத்திய ஞானிகட்குத் தேவாரமுதலிய தோத்திரங்களை ஓதலும், காலாகாலங்கள் (அதிற்கு சிவாலயங்களிற் சென்று பணிதலும்) ஒரோர பாவனையைக்கருதி) தியானித்தலும், (சிவபூசையாதி) புண்ணியங்களைச் செய்தலும், (இவையன்றி) பாவங்களைச் செய்தலும் ஆகிய இவ்விதி விருத்தங்களுள என்று சொல்வதற்கு,

வேதாகமங்கள் அதிசயிக்குமேல் ஆர் உரைப்பார் எ-று. வேதங்களும் ஆகமங்களும் அதிசயிக்கும் எனின் அவற்றிற்குமேல் மற்றியாவர் சொல்வார் எ-று.

போதம் பெரிது எழிபிலும் அவனைக்கெடுக்கும் மெத் தோங்கும் கலைஞ்ஞரைப்போலே அவர்க்கும் அகல கோளம் உணர்ம் ஆகையினால், "காலே பெருமைகளையாக் கற்றாரைக் கற்பார்" என்றார். அங்ஙனம் மெய்யறிந்தோரையாய்க்கொண்டோருடைய அநுபவமேல் மற்ற ஞானவான்களும் இளைமையான் அவர்க்கு விசேஷதகம் இல்லாமையினா "கேவலச் சமர்க்கலாத்திசையிற்கட" என்றதனால் அவர்களை விசேஷதகம் அரிதேயாகக் கொள்ளவேண்டியதற்கு இடமில்லையானால், "மே லிலைப் பாப" என்றார். விஷயமாவது [illegible] எனாவது. விருத்தமாவது மருபாடுகளை [illegible] று கூறுவது.

இவ்விரண்டு திருவெண்பாவாலும் ஞானிகட்கு விஷய விருத்தங்கள் இல்லை என்பது அறிவித்தவாறு காண்க. ( )

மோனிகளைப் பார்த்திமையா மோகரும்வெ
ண்டிங்கள், மேனி யழகெழுதா மேற்பத்தி - ஆ
ள, பதுமமா நுனன்கண்ணாறும் பானுவும்போற் று
றுப், எதிராகுஞ் பொய்பனத்தி லும்.

(இ-ள்.) மோனிகளை இமையாய் பார்த்து மோகரும் வெ[illegible]திங்கள் அழகு எழுதா மேனி எ-து. (அந்த [illegible]கள் தம்மைப்போல சுகாதீதமுத்தியைப் பெறு[illegible]பாருட்டுப் புறத்துநின்ற போதத்தை உள்ளடக்கி [illegible]னைக்கெடுப்பதே விரதமாய்க்கொண்[illegible] மௌனிக

[illegible] இமையை நாட் [illegible] பாரதது [illegible] மேலை [illegible] மோசமுற, ([illegible] னைதனால்) வெண்மை [illegible] போலும் [illegible] அடிசெழுக்க [illegible] ([illegible]) திருமேனி [illegible],

மேல் பகுதி [illegible] போல தான [illegible] (பிரமன் [illegible] போல விளங்குவதான [illegible] தோன்றும் பாறையைப்போல் யானை [illegible] மை, அவ்வயதாமாய [illegible] தெரிப்பனத் [illegible] திறம், எனவும் [illegible] னிரோ விளங்குவதாம் [illegible].

[illegible] சமூகத்தைய [illegible] கண்டால் பார்க்கி [illegible] வளவு வகுத்தொன்று, [illegible] குமாகலின், "மோனக்கொடி பார்த்திலையோ மோகமுடை" என்றார். யானை பெறற்பெறு பெறுக இமையைப்பெய பதுமமது. பதுமாக்கனை இமையா நாட்டத்தையும், அதற் கெதிர்தோன்றும்பாறையையும், உவமைகூறின மையான், அவர்மேல்வைத்த மோகத்தையும், அவரது திருமேனியையும் தமதுளம் மறவாதெனபதாயிற்று. எனதெனும் பெயர் எஞ்சிநின்றது. சொப்பனத்திலும் மறவாமையால் சாக்கிரத்தும் என்று வருவிக்கப் பட்டது.

இத்திருவெண்பாவால் எமக்கும் இங்ஙனம் இருக்கும் என்று ஞானிகளருமை அறிவித்தவாறு காண்க. ௩௭.

உருகு பரமசுக வுல்லாச நோக்கும்
திருமுகமும் புன்முறுவற் றேசும் - திருநீறும்
தம்பாவ மாண்ட சரீரத்தி லோர்சாத்தும்
அற்றே வெறுமனழ காம்.

(இ-ள்.) உருகு பரமசுக உல்லாச நோக்கும் திருமுகமும் புன்முறுவல் தேசும் திருநீறும் எ-து. உள்ளமுருகப் பண்ணுகின்ற பரமசுக உல்லாசத்தோடுங் கூடிய திருநோக்கமும், (அபரிபாகரிப்பால் தெய்வதாகாமனா மலர்ந்த போல விளங்குகின்ற) திருமுகமும், (அவ்விடமெய்யாய் மேனமேலெழலால் தோன்றும்) மந்தகாசப் பிரகாசமும், (திருமேனிமுழுதும் பூசவசாங்கிய) திருவெண்ணீறழகும்,

தம்பாவ மாண்ட சரீரத்தில் ஓர் சாத்தும் அற்றே வெறுமன அழகு ஆம் எ-து. (பஞ்சபூத குணங்களாகிய) தம்பாவம் இறந்ததின்றத் திருமேனியில் (கூடியும் கூடா திருந்த ஞானிகளது திருமேனியில்) தோற்றும், அவை அங்ஙனந்தோற்றுவன (அன்றி, அவற்றான் அவர்க்கு யாது சிறப்பும் இன்று,) அவைவளாதோற்றும் அழகுகளாம் எ-று.

ஆநந்தம் தோன்றும்போது உள்ளம்நெக்குருகத்தோன்றும் ஆகலின், 'உருகுபரமசுகம்' என்றும், "சடசித்துக்

காணப்படா [illegible] பொருட்களெல்லாம் அடங்கச் சகலசு ரூபமாய [illegible] ஆதலின், அவர்களைப் "பாம [illegible] [illegible]" என்று கூறினார். [illegible] [illegible] [illegible] பாவையா [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] போல் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] கூறினர். [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] "அதீதவொளிமணமாய்" என்று. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

இத்திருவெண்பாவால் [illegible] [illegible] கூறி வரு[illegible] [illegible]சாரம். (௩௨)

வாடன்மணம் போல வருந்தா வயிராகியத்
தோடுமெலிந்த வுடம்புடனே - கூடார்
திருவிடையா நந்தத்தை நீங்காத நோக்குந்
திருமுகமு மென்னைவிடா தே.

(இ-ள்.) வாடல் மணம்போல வருந்தா வயிராக்கிய த் தோடு மெலிந்த உடம்புடனே கூடார் எ-று. வாட ற பூவின்மணம் சிறிது தோன்றுதல்போல் சிறிது தோ ன்றும் பிராரத்த வாசனையோடும் போததகால) வருந் தச்செய்யாத பாசவயிராக்கியத் தோடும் தளரா நின் ற திருமேனியுடனே கூடியிருந்தவ கூடாராகிய ஞா னிகளது,

திருவிடயாபாசத்தைத் தீயதாக நோக்குதல் திருமுகமு ம் எனவிவ்விடத்து எ-று. திருவிடயமாயதன்றோ நறுமணமும் நு கர்தற்குரிய [illegible] உட்போலபுரா[illegible] (அவ்வியா [illegible]) திருநோக்கமும், திருமுகமும், என[illegible] படியோ[illegible] விடு[illegible] எ-று.

“[illegible]” என்ற [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible], “[illegible]” என்றார். [illegible] [illegible] [illegible], “திருவ [illegible]” என்றார்.

[illegible] அருமை கூறியவாறு [illegible]. (௩௪)

ஆயின், இத்தஞானிக்குப் பெயராயாது? எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

தத்துவத்தின் போர்வை சரிந்த திகம்பரிபோர்
அத்துவிதயோகாந்தி யாநந்தி - சுத்தன்
துரியனவ நாதன் றுறவிசிவ யோகி
நிருவாணி யென்விரத்த னென்.

(இ-ள்.) தத்துவத்தின் போர்வை சரிந்த திகம்பரி போர் எ-து. முப்பத்தாறு தத்துவங்களாகிய போர்வை சரிந்த அகன்ற திகம்பரியாயிருந்த ஞானியினது பெயர் (சொல்லுமிடத்து).

அதீதவிதி ஏகாந்தி ஆநந்தி சுத்தன் துரியன் அவ
தூதன் துறவி சிவயோகி நிருவாணி எனவிரத்தன் என
எ-று. (சிவத்தோடு அதீதவிதமா யிருத்தலின்) அதீத
விதி யென்றும், (அந்நனம அதீதவிதமா யிருப்பினும்
தான் அச்சிவமாகாமையான்) ஏகாந்தியென்றும், (பூர
ணாநந்தமெல்லாம் தானுயர்ந்து உருபவிசதலின்) ஆ
நந்தி யென்றும், (மலசதுஷ்டயங்களை நீங்கிநிற்றலால்)
சுத்தனென்றும், (மேலாயபொருளை அடைந்தோ மாத
லின்) துரியனென்றும், (வாருசமிரமபட்சலை கடந்
துநிற்றலான்) அவதூதனென்றும், (போகம் பிரபஞ்ச
ங்களெல்லாம் துறந்து நிற்றலால்) துறவியென்றும்
(மறவொருவரோடுங் கூட்டாயினும் சிவத்தோடும் கூட
டாவாயிருத்தலின்) சிவயோகி யென்றும், (அத்துவா
க்களுறையுங் கடந்து நிற்றலான்) நிருவாணி யென்றும்,
(அச்சிவத்தோடு அதீதவிதமாக இருக்கின்றே னெனு
ம் வாசனையும இறந்துபோ யிருத்தலின்) விரத்தனெ
ன்றும் சொல்லுதி எ-று.

உடம்பைப போர்த்துநின்று நீங்கிய போர்வைபோ
ல் உயிரைப் போர்த்து நின்று நீங்கினமையால், "தத
துவத்தினபோர் வைசரிந்த" என்றார். அஃகன்றிப் பூத
கஞ்சுகம் - பிரகிருதிகஞ்சுகம் - கலாதிகஞ் சுகம - வ
யிந்தவகஞ்சுகம் - சத்திகஞ்சுகம் - என்னும இபபஞ்ச
கஞ் சுகங்களையும் நீக்கி நின்றார் எனினும ஆம். அதீத
விதி என்றதாற இக்குணங்களெல்லாம உடையன ஆக
லின், இப்பெயர்களெல்லாம் அவற்குரித்தாயின. (௪௦)

இங்ஙனம் அகத்தன் ஆசையறத் துறந்தோரையும், அகத்துள் ஆசையிருக்கத் துறந்தோரையும், எங்ஙனம் அறியலாம் எனின், மேற்கூறுவார்.

அடங்கத் துறந்தார்க்கு மாசையறப் பாவித் தொடும்பக்குவந் தெரியாதோ — மடந்தேடிப் பிச்சையாயப் பூமியிற் பேசுவாரின் னடைகளை யிச்சையாயக் கைக்கொடுக்கிறீட் டும்.

(இ-ள்.) ஆசை அறப்பாவித்து அடங்கத் துறந்தார்க்கு பக்குவம் தெரியாதோ எ-று. (அகத்து ஆசையிருக்கப் புறத்து ஆசை அறப்பாவித்து அடங்கத் துறந்தோரையும், (இப்பால் அகத்து ஆசை அற அடங்கத் துறந்தோரையும்) அவ்விருவர்க்கும் பக்குவா பக்குவங்களை ஒருவர் தெரியாரோ! (அஃது எங்ஙனமெனின்,)

மடந்தேடிப் பிச்சை ஆயப் பெண் பூமியில் பேசுவாரின் நடைகளைக்கு இச்சை ஆயக் கைக்கொடுக்கும் எ-று. (அவர் பிச்சையிடும்) மடந்தேடிச் சென்று பிச்சை ஏற்பதாய, (புதிய) மருமகப்பெண் பூமிக்கண் இருந்து (மெல்லெனப்பேசும்) பேச்சுப்போல (தமக்கென ஒடுக்கம்பற்றி அதனுள் இருந்து மரிசத்தோடு மெல்லென) பேசுவதாய், (இவர் பெரியரெனக் கருதிப்பிறர் அன்ன வஸ்திர முதலிய நடக்கைகொடுப்பவரின்) அந்நடைக்கைக்கு இச்சையாய் அவர் கொடுக்கும்

கைச்குத் தமக்கு ஈகைய எதிரீடி வாஙகவா (இவா கடு எல்லா யனைசொறறு செல்கநேத அனறி ஓமடந சேயுச யாலவதும ஒபொருசமம பறறியிருநது மாரிச மாயபபேவச வதம சம இருகசுமம இடதநய பிறா அன ஞுநக்கு கொடுமரினா அவரசற இசசிகது வாஙகுவ தும இலை ஆகலின, அவ ப பககயமும இவாதது ப கருவமும சாமம தெரியும் னவறிக) எ-று.

“ஆசைப் பயப்பினும் கடக்கக் கூறநதாகலும்” என றமையான, அநநனம பாராக இடலாயத தூறற சானை எனபது வறமதகப்பட்ட அடைகசுதறதல டனைவி முதலிய பநதுகக்ட் எல்லாம ஒருநகே வநத கல, அடக்கக் கூறதாகலம என்னும சானமாம வே றுமையும் இ மாயம வேறுமையாகக் கொளக. “தெரியாதே” என்பது தெரியாதென்று ஓகாரங்கொ க்கினறது, மடங்கேடிய பிச்சையாயக் கைக்கொண்டு நீ டுமெனறு அவரது நடைகூறினமையான, அதற்கே றாமறையாய இவரதுநடை வருவிக்கப்பட்டது. ஒரு வருக்குச் செல்வமவரின் அதனை நடைக்கை என்பது போல, பிறாவநது அன்றுதிகனைக்கொடுப்பதனை நடை க்கை என்றார்.

ஆயின், அகப்பறறு அறறார் துறப்பதே அனறி, அகப்பறறுடையார் துறக்கலாகாதோ? எனின், மேறகூறுகினறார்.

களையடுக்க வந்தாற் கிளையெலாந் தப்பல், பொருளெடுக்கா ரென்றும்பொய்யா போதம் - விருந்தினவன், வெறிக்குக் குதித்தோன் போலவேண்டும் விட்டதுபின், பற்றுமதில் சிக்கெனப் பிடிப்பாய்.

(இ-ள்.) கப்பலைப் [illegible] கவிழ்ந்தால் [illegible] பொருளை [illegible] போனாலும் பொய்ப்போதம் எ-று. ([illegible] கடைக்கின்) கப்பல் [illegible] (அக்கப்பலை) [illegible] (விடயங்களைத் [illegible]) [illegible] பொய்யாகிய [illegible] போதந் தோன்றி [illegible] ஆகலின்,

விருந்தினவனை வெறிக்குக் குதித்தோனைப் போலவே வேண்டும் விட்டதுபின்பற்றும் அதில் சிக்கெனப்பிடிப்பாய் (தன் பகைவனைச்சயங் கொண்டாலன்றி விடேனென்னும் விருதினனைப்போலும், (ஒருவனோடு வாதுகூறி) வெறிக்குத் தாவுதாவினோனைப்போலும், நீயும்பிடித்த துறவை முற்றுஞ்சாதிக்க) வேண்டும். (அதனை விடாது சாதிக்கவேண்டின் விடயங்களை யடாதே, அந்தத்தால முன்னால் நீ) விட்டபற்றுக்களெல்லாம் இப்போதும் வந்துபற்றும், (இவை உன்னைப்பற்றுத லகலும்படி அத்துறவின்கண்) உறுதிப்படநிற்றி எ-று.

கரையடாத கடலின் நடு நின்ற கப்பலை அலை அலையாதது போல, விடயங்களை அடாத துறவின்கண் நின்றோரை விடயபோதம் அலையாதென்பது இவ்வுவமைக்குறிப்பாற் காண்க. விருதினோனுக்கு எவ்விதத்தானும் தன் பகைவனைச் சயங்கொள்வதே விருது, கூடாதாயினும் அவனோடும் பொருது இறத்தலே விருதுபோல, துறவினோனுக்குத் தன் பகை என்னும் மாயைப் படைகளாகிய முப்பத்தாறையுங்கடந்து வீடடைதலே துறவு, அங்ஙனங் கடக்கக்கூடாதாயினும் அதனைக் கடத்தற் கேதுவாய சுத்தவாசனையோடு நின்று இறத்தலே துறவு. ஆகலின், "விருதினவன்" போல், என்றும், வெற்றிக்கு முப்பதடித்தூரவு தாவத் தொடங்கினோன் முப்பத்தோராமடி தாவினன் எனின் அது வெற்றி, அது தவறின் வெற்றியும் இழந்து அத்தூரவினும் வீழ்வன். அதுபோல, விடயங்களைத் துறக்கத் தொடங்கினோன் அவ்விடயங்களையும் அறந்து தற்போதத்தையும் துறப்பதே துறவு, அங்ஙனஞ் செய்யாது அவ் விடயங்களைச் சாரின் அதனாலின்வரும் பெருமையும் இழந்து பிறப்பினும் வீழ்வன். ஆகலின், "வெற்றிக்குதித்தோன்போல்" என்றுங் கூறினார்.

தத்துவத்தின் போர்வை என்னுந் திருவெண்பாவா இஃதொன்று திருவெண்பாவாலும் ஞானிகளது பெய

ரும் தாமும் துறந்ததைச் சாதியாது மீட்டும் சாரளாகா மென்பதும் அறிவித்தவாறுகாண்க. (௬௨)

அவநதைத்தன்மை முற்றிற்று.

ஆ - அதிகாரம் ௯-இ-திருவெண்பா - ௨௬௦.

௰

திருச்சிற்றம்பலம்.

௬-ம் அதிகாரம்

வாதனைமாண்டார்தன்மை

குடும்பத்தோடு கூடியிருந்து ஞானம்பெற்று அக்குடும்பவாதனைமாண்டு நின்றாதன்மை கூறினமையால், இவ்வதிகாரத்திற்கு வாதனைமாண்டார் தன்மையென்று பெயராயிற்று. துறவிகளாயிருந்து ஞானம்பெற்றோரும் அன்றி, குடும்பிகளாயிருந்து ஞானம்பெற்றோரும் உளராகலின், அவ்வதிகாரத்தின்பின் இவ்வதிகாரம் வைக்கப்பட்டது.

ஞானம் இல்லாவிடினும் வைராக்கியத்தால் வீட்டுநெறி அடையலாகாதோ? எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

ஞானமிலாத வைராக்கி நன்றல்ல, கானவர்க்
கு நோயினர்க்குங் கள்ளர்க்கும்-ஆனதுவென்,
என்னிலைக்கே நின்றலெ வைவிடயத் தேய்ந்
தாலென், தன்னிழுப்பே மின்பாந் தவம்.

(இ-ள்.) ஞானம் இலா வைராக்கி நன்று அல்ல கானவர்க்கும் ரோயினர்க்கும் களவர்க்கும் நன்று என்று எ-று. அகத்துப்பரிபூரண ஞானம் இல்லாதார் (புறத்துச்செய்யும்) வயிராக்கியம் நன்றல்லவாகும். (இஃது என்னாமெனின் மலைகானில் சஞ்சரிக்கும் (வேடர்க்கும், விடாரோயினர்க்கும் பொருளாசையர்க்கும்) களவர்க்கும் வயிராக்கியம்) உண்டாவது என்னே? (ஆதலின் இவரது வைராக்கியத்தோடு அவரது வைராக்கியம் ஒக்கும்

என்றிவைக்கே பின்றல் என வெட்டப்பட்டு ஏய்ப்பச்சால என்கன இழப்பே இன்பு ஆம் ஏவம் எ-க. அகத்துப் பரிபூரணஞானம் உடையார் ஆசாரியமை முதலியன உலகவியாபாரங்களில்) யாது நிலையினின்றாலும், (வனிதாதிவிடயங்களில்) யாது விடயங்களோடும் கூடியிருந்தாலும் என்னே, (அந்நிலையும் அவ்விடயங்களும் இவர்க்கிடும்பம் அன்று இன்பமும் அன்று) தற்போத இழப்பே இடும்பம் இப்போத இழப்பில் தோன்றும் இன்பமே இன்பமும் ஆம் எ-று.

தழையுடுத்தல், மூலபலங்களைப்புசித்தல், இராப்பகல் கானிற சஞ்சரித்தல், பனி மழை வெய்யில் காற்றுகளைப் பொறுத்தல் முதலியன கானவர் வைராக்கியம், வனிதாதிவிடயபோகங்களைத் துறந்திருத்தல் விடாரோயினர் வைராக்கியம், பகைவர்க்கு அச்சம்இன்றித் தமஉடலை இகழ்ந்து இருளிற்சேறல் முதலியன களவர் வைராக்கி

யம், இவ்வாறு வைராக்கியங்களால் போக இழப்பும் இ
ன்பமும் இன்றியினபோல், அவ்வாறு வைராக்கியங்க
ளும் போகவிழப்பும் இன்பமும் இன்றாகி, அவ்வாறு
வைராக்கியத்தைத் தீவிர வைராக்கியத்திற்கு உவமை
கூறினார் அகத்துப்பட்டின் ஞானம் உடம்பாக்கு
பாதுநிலையில் கிரியையும் பாது விடங்களைப் புசி
றும் அவற்றை அநுபவ பரிபூரணர் ஆகையால் பாரத்த
ழிகத்தமின், அவற்றேடும் துக்காறுநாட்டமும் நீங்கின
சாதகராகிறதலால் போக இழப்பும் அப்போக இழப்
பால் பேரின்பமும் உண்டாம் ஆகலின், "லௌகீகக்க
ர்மமெல்லாம் விட்டதே தாவென்ற தனியிழப்பே
யின்பாத்தலம்" என்றார். அஃது அன்றி விடய இன்பத்
திற்கு ஏதுவாய் பல்வியாபாரங்களைச் செய்வார்போ
ல், இவ்வாறு நிலையில் நின்றாரெனினும் அதனுள் தாக்
கற்று நின்று சொரூபவின்பத்திற்கு ஏதுவாய் தற்போக
இழப்பைச் செய்வாரென்பதாம், அவ்விடய இன்பங்களை
த்தாம் அற்று அநுபவித்தலால் அவற்றை அநுபவிக்கு
ந்தோறும் தாம் அற்றவிடத்து உண்டாம் பேரின்பம்
மேலிடுமென்றி, அவ்வின்பம் ஓர் பொருளாய் அவர்க்
குத் தோற்றுமென்பது காண்க. "தனியிழப்பேயின்
பாத்தலம்" என்றமையான், அந்நிலையும் அவ்விடயமும்
இடமும் இன்பமும் அன்றென்பது வருவிக்கப்பட்டது.
"வைராக்கியமென்பது" வைராக்கி என்று கடைக்குறை
த்துநின்றது. ௪)

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] எ-று. [illegible] புலனறிவை [illegible] இரண்டாகலின், [illegible] வாசனை [illegible] (அவர்களே) [illegible] எ-று.

சமய நூல்களெல்லாம் இல்லறத்தையே மேம்பாடாகக் கூறுதலின், "எல்லாச் சமயங்களுக்கும் அதிகருமி ல்லறத்தை" என்றார். அறனெனப்பட்டதே யில்வாழ்

க்கையிலும் பிறன்பழிப்பதில்லாயினன்று, என்பதும் அது. "நீத்தாரொடொலிக்காலினை" என்றது. அவ்வில்வாழ்க்கையைத் துறந்தபின்னரும் உடலொடுக்கல், ஊணை வெறுத்தல், உடை துறத்தல், அக்கினியிற் றுறத்தல் முதலியன துறக்குமிடத்தவெனக்கொள்க. "புல்லறிவைத்திரத்தெறிந்து சிவதத்துவம் பற்றலாகாதே பிறப்படக்கலாம்" எனறலைமயால், இக்கனங்கருதிக்கு பற்றுவிடுபடார் இல்லறத் துறவறங்களில் வென்றதும் 'பிறப்பறுப்பார்' என்பதும், இவையிலரா யாது அறக்குராயிலும் பிறப்பறா என்பதுங் காணக. சுற்றோரம் கருமங்களெல்லாம் இரண்டும் புல்லறிவுத்துயினை, பொறுப்பட "புல்லறிவு" என்றார். நிரம்பத்தெளிதல் அயமுறை உளளபடி அறிந்து தெளிதல். (உ)

மனையிறக்கி லோமனது மாறாது மாய்த்த [கை
தனையிறக்கி லோசிவனைச் சார்ந்தங் - கனுபவிக்
கைபோகா ததுபோகிற் பூரணமாம் பூரணந்தான்
ஆகா திருப்பதெவர்க் காம்.

(இ-ள்.) மனை இறக்கிலோ மனது மாறாது மாய்த்த [illegible]ன்னை இறக்கிலோ சிவனைச் சார்ந்து அங்கு அனுபவிக்கை போகாது அது போகில் பூரணம் ஆம் எ-று. (நீர் இங்ஙனம் கூறிய ஆற்றான்) இல்வாழ்க்கையைத் துறப்பது துறவன்றோ (எனின், அவ்வில்வாழ்க்கையைத் துறக்கின் அதன்கண் நின்று அனுபவித்த விடயவாத

னை) மனத்தின்கண் மாறாது எழும். ஆகலின், அத்துறவு அன்றியின், மனத்தை மாய்ப்பது துறவோ எனின், மனத்தை) மாய்க்கத் தற்போதம் எழும் ஆகலின், அது துறவு அன்றியின்) தற்போதம் இழப்பதோ (துறவு எனின், அத்தற்போதம் இழக்கில்) சிவத்தை அடைந்து ஆனந்தசுகத்தை அநுபவிக்கைபோகாது. (ஆகலின், அது துறவு அன்றியின், சுகப்பேற்றிழப்பது துறவோ எனின்) அச்சுகப்பேறு போகில் சிவபூரணந்தானாகும். (அப்போது இவனும் சிவபூரணந்தான் ஆனேன் என்னும் வாதனைபோனாலும் ஆகலின், அத் துறவு அன்றியின் இனித்துறவு தான் யாது எனின்)

பூரணம்தான் ஆகாது இருப்பது எவ்வாறு ஆம் எ-து. அச்சிவபூரணந்தான் ஆனேன் என்னும் வாதனையுமறந்து இருப்பது (துறவு இவனும் சிவபூரணந் தான் ஆகாதிருப்பதாய துறவு) யாவர்க்குண்டாம் எ-று.

மாயத்தை என்பதற்கும் தனையிழக்கில் என்பதற்கும் இடையில் தற்போதம் எழும் என்பது வருவிக்கப்பட்டது.

இம்மூன்று திருவெண்பாவானும் மெய்த்துறவாவது இதுவென்று அறிவித்தவாறு காண்க. (௩)

இவ்வாழ்க்கையோடு கூடியிருந்தும், இத்துறவெய்தினோர் துறவிகளென்று சொல்லப்படுமோ? எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

மாயாபோ கத்தரசாய் வாழ்ந்தாலு மாமணி
போல், தோயா தவரோ துறந்தோர்கள் - தோய்
வாரேல், சேரும் விதைபோலத் திர்ந்தவிடத்
தேதிரும்பும், வேறொன் றதுவே வினை.

(இ-ள்.) மாயா போகத்து அரசு ஆய் வாழ்ந்தாலும் மாமணிபோல் தோயாதவரே துறந்தோர்கள் எ-று. மாயாபோகத்துக்கெல்லாம் அரசராகி (அப்போகங்களை அநுபவித்து) வாழ்ந்தாராயினும், மகத்தாகிய மாணிக்கமணி (ஒன்றோடும்) தோயாதிருத்தல் போல், (அவற்றோடும்) தோயாது நின்றவரே துறந்தோரென்று சொல்லப்படுவர்.

தோய்வாரேல் சேரும் விதைபோலத் திர்ந்த இடத்தே திரும்பும் வேறு ஒன்று அதுவே வினை எ-று. (படிகமணிபோல யாதொன்றோடாயினும் தோய்வாரெனின், நிலத்துச்சேரும் வித்துப்போல (உடல்) இறந்த காலையில் (வினை நீங்கிய பற்றின்கண் மீட்டும்) திரும்பும் ஓர் மூலமும் அப்பற்றுடைமையே, வினையென்பதும் அப்பற்றுடைமையேயாம் எ-று.

மாமணி தன்னை அடுத்த வண்ணங்களைக் கவராது, தனது பிரகாசத்தை அவற்றின்மேல் வீசினாற்போல, யாதுவிடயங்கள் வந்தடுப்பினும் அதில் தோயாது, தனது ஞானப்பிரகாசத்தை அவற்றின்மேல் வீசிநிற்றலால், "மாமணிபோற்றோயாதவர்" என்றும், உடம்பிற்குப் புறம்பாய பற்றுக்களை ஒழித்து, அவ்வுடம்பாய் நீ

னரோரைத் துறந்தோர்கள் என்று சொல்வதுபோல, உயிர்க்குப் புறம்பாய கருவிகள் முப்பத்தாறையும் ஒழித்து அறிவாய் நின்றோரை, "துறந்தோர்கள்" என்றார். நிலத்திற்சேரும் விதைபோல உடல் நீங்குங்காலை நிறைபற்றினைகளை மீட்டும் உயிர் வந்து அடைதற்கு உறைபத்தியாதலின் 'சேருமவிதைபோல' என்றும், உடல் நீங்குங்காலை உயிர்க்கு ஏகதேசமாயிருந்த அதனையோடும் பிறப்பினை மீளலான 'திரும்பவிட்டுத் தே திரும்பும்போ' என்றார், பற்றுள்ள விட்டதுவினையும் உளவாகலின் "நுவுவேவிரே" என்றுங் கூறினார். அவ்வெண்பவெலவா வுயிர்கட்கு மெனரூராதும் சவா அப பிறப்பினும் வித்து, என்பதும் அது. "அத்வே" என்பதனைப் பற்றுடைமை எனக்கொள்க.

இத்திருவெண்பாவால் கருவிகளையில் நின்றும், அதனுட் பற்றற்று உடையோர்க்கே வீடென்று அறிவித்த வாறு காண்க. (௬)

விடயங்களை உருபவிப்பினும் அவற்றுட் கூடாமோ னீர் இஃதென்னை? எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

ஒருகுடைக்கீழ் வாழுலகத் தோர்க்குறும்பூ ருண்டோ, அருணிழற்கீழ் வாழ்வா ரறிவு - கருவிகளில், போனாலென் சேற்றுத்தாள் போலே பருக்குந்தழலே, போனாம்போற் றேயாம் போல்.

(இ-ள்.) ஒரு குடைக்கீழ் வாழ் உலகத்தோர்க் குறும்புணரா உண்டோ அருள் நிழற் கீழ் வாழ்வார் அறிவு கருவிகளில் போதல் என் சேறுக ஆளபோலோ எ-று. (பூமியெல்லாம்) ஒருகுடைக்கீழ் ஆள்வோன் உலகத்து வாழ்வோர்க்குக் குறும்பரால் துன்பம் உண்டாமோ? அதுபோல, எங்கும் பரிபூரணமாயினார்) திருவடிநிழற்கீழ் ஆநந்தச்செல்வத்தோடும் வாழ்வார் அறிவு விடயங்களிற் சென்றாலும் என்னை, (அவ்வறிவிற்கு) அவ்விடயங்களானவரும் மயக்கம் யாதும் இன்று மாயைக்கீழ்வாழ்வார் அறிவுபோல அவரறிவு சேற்றுக்குள் ஆளபோல அழுந்துமோ?

பருந்தினிழல் போலுமேபோல தோயாமல் போம் எ-று. பருந்தின் நிழல் தரையில் தோய்ந்தும் தோயாது போறல்போல (அவரறிவு அவ்விடயங்களில்) தோய்ந்தும் தோயாது நிற்கும் (என்று அறிக) எ-று.

ஒரு குடைக்கீழ் வாழ்வார் மற்றுயாதோர் ஊருக்குச் செல்லினும், அவ்வரசனது ஆணையால் குறும்பு செய்வாரும், இவரால் வரும் துன்பமும், அவர்க்கு இன்றாயதுபோல, திருவடிக்கீழ் வாழ்வார் அறிவு விடயங்களிற்சென்றாலும், அத்திருவடிப் பூரணமாய நிறைவின, இவ்விடயங்கள் மயக்குவதும், தான் மயங்குவதும், இவ்வறிவிற்கு இன்றாம். ஆகலின், அநுமானம் உவமைகூறினர், பருந்தின் நிழல் தோய்ந்தவாறே நில்லாது நிலையில் நீங்குதல்போல், அவ்வறிவு விடயங்களில் தோ

ய்ந்தவாறே மயங்காது விடாவிலநீங்கித் திருவடிக்கீழ் நிற்றலான, இங்ஙனம் உவமைகூறினார். பருந்தினை அவாகரும், அதன நிழலை அவாது அறிவிற்கும், உவமையாகக் கூறியவாறு காணக.

இத்திருவெண்பாவால விடயங்கள அவர்அறிவை மயககாது எனபதும், அவவிடயஙகளில அவரறிவு தோயாதெனபதும், அறிவித்தவாறுகாணக. ரு.

நெய்யுண்ட நாயென்ன நீரி னிழலென்ன
மையுண்ட கண்போன் மனைவாழ்வார் - துய்ய
அருளால் விலையேறு மாணிக்க மெல்லாப்
பொருள்போல வல்லாப் பொருள்.

(இ-ள்.) நெயஉணட நாயெனன நீரில நிழல்எனன மைஉணட கணபோலமனைவாழ்வார எ-து. நெயயை உணடு மீடடும் கக்காநினற நாயபோலும (தடாகதீரத்தில நிற்கும் மரம் மேலமுகமாய்நிற்கவும் அததடாக) நீரில கீழமுகமாய்த்தோனறும அம மரநிழல் போலும், (பிறர்க்கு அழகாய்த் தனக்குக கரிப்பாயிருக்கும) மையுணட கண்போலும் (அநதஞானிகள) இல வாழ்க்கையோடுங் கூடியுங் கூடாதிருந்து வாழ்வார் (இஙஙனம் வாழ்வாராயின, ஞானிக்கும் அஞ்ஞானிக்கும பேதம் என்னை எனின்)

இருளால் விலைஏறும் துய்ய மாணிக்கம்எல்லாப்பொருள்போல அல்லாப்பொருள் எ-து. (இருளைத்துறந்து

பிரகாசித்தலான்) இருளான் விலையேறாம் நிருமலமாயுள்ள மாணிக்கமணி (அவ்விருளான் மறையும்) மற்றெல்லாப் பொருள்களைப்போலும் அல்லாதபொருள் (அதுபோல் இல்வாழ்க்கை இருளால் தாமறைந் திருப்பாரைப்போலும் அன்றி, அவ் வில்வாழ்க்கை இருளைத் தமது ஞானப்பிரகாசத்தால் நீக்கிநின்று விளங்குவர் என்று அறிந்) எ-று.

நெய்யை உண்டபின் வயிற்றில் எட்டுணையேனும் தங்காது மீட்டும் கக்கலான, அந்நெய்யினது சாரம் அதனுடலிற் சாராததுபோல, விடயங்களைத் தாம் அற்று அநுபவித்துச் சிவத்திற்கு ஆக்கலான், அவ்விடய வாசனை இவரைச் சாராதாதலின், "நெய்யுண்ட நாவென்ன" என்றும், கரையின்கண் மரம் மேல்முகமாய் நிற்கவும் அதனது நிழல் நீரின்கண் கீழ்முகமாய்த் தோற்றுதல்போல, சகலத்தையும் கடந்த சிவத்தைத் தாம் பிரியாதிருக்கவும் மனைக்கண் இருத்தல்போல் தோற்றலின், "நீரினிழலென்ன" என்றும், பிறர்க்கழகாய்த் தனக்குக் கரிப்பதாயிருக்கும் மையுண்ட கண்போல், பிறர்க்கு மனைக்கண் வாழ்கின்றதுபோல் தோற்ற, தமக்குப் பிராரத்த வாசனை எனைக்கு ஒழியுமென்று வெறுப்பாய்த் தோற்றலின், "மையுண்டகண்போலும்" என்றுங் கூறினார். மாணிக்கம் பகலைப்பற்ற இரவில் மிகவும்பிரகாசிப்பதுபோல், மெய்ஞ்ஞானிகட்குத் துறவைப்பற்றி இல்வாழ்க்கையில் ஞானமிகவும் பிரகாசிக்கும்

ஆகலின், "இருளால் விலையேறு மாணிக்க மெல்லாப் பொருள்போல வலைலாப்பொருள்" என்றுங் கூறினார்.

ஞானியும் அஞ்ஞானியும் குடும்பத்தோ டிருப்பதனு ல், அவர்க்குப் பிறப்பு இன்றாயது என்னை? இவர்க்குப் பிறப்புஉண்டாயது என்னை? எனின், மேற் கூறுகின்றார்.

தொடைதட்ட லொன்றே துயிற்கும் விழி க்கும், படிகத் திருண்மணிக்கேன் பற்றும் அடிபார்த்துக், கூடப்போங் கள்ளனைப்போற் கூடக் குடும்பக்கூத், தாடிகனேன் மேற்பிறப்பு ண்டாம்.

(இ-ள்.) துயிற்கும் விழிக்கும் தொடைதட்டல் ஒன் றே. படிகத்து இருள் மணிக்கு ஏன் பற்றும் எ-று. படி யிலும் பருவம் உடையோன துயிற்றத் தொடைதட்ட லும், விழிக்கும் பருவம் உடையோன் விழிக்கத் தட்டுந் தொடைதட்டலும் ஒன்றேயாம். (அதுபோல ஞானிம னைவிமுதலிய குடும்பத்தார் வந்து சருவுந்தோறும் அக முகமாய்த் தற்போத ஒழிவிலனின்று ஆநந்த நித்திரை பண்ணுவான். அஞ்ஞானி தன மனைவி முதலிய குடும் பத்தாரவந்து சருவுந்தோறும் சகமுகமாய் நின்று ம யக்கத்தில் அழுந்துவான். ஆயின், ஞானிக்கும் அஞ்ஞா னிக்கும் பேதம் இங்ஙனம் ஆயினும், அந்த ஞானிக்குக் குடும்பத்தில் இருக்கின்றேன் என்னும் வாசனை யாயினு ம் தோன்றாதோ? எனின்,) படிகத்தில் (பற்றும் பஞ்ச

வன்னமாகிய) இருள மாளிகை மனிதருள் ளெனபறறும் (அதம்பால, உக்கும்பக் காறுபினற அந்தகாரச் குகைறும வாசனைக் கும்பத்தை பரிணமிப்பதும் நா னிக்கு எனறும இடைவிடாத் கும்பவாசனையும் ஒருக் குசலானா,)

அடிபாரத்துக் கூடப்போம களாமைபபோல கூடா க்கும்பக் கூத்தாடிக்கு [illegible] பிறப்பு என உணடாம் எ-று. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] அவாக் குக்காயதால [illegible] உடையனைப்போ றசாடடி [illegible] மனத்தான அவரோ [illegible] கும்பக் கூத்தாடியாகிய அஞ்ஞானிக்கு மறுபிறப்பு என உணடாம் எ-று.

கொண்டதட்டலால தமிழ்வழக்கம் விழிப்பதும் அவா சகியலபாயினபோல, கும்பததால அசமுகப்படுவது ம சகமுகப்படுவதும இவாக கியலபாயின எனபதுங கொளக. பாரப்பான தோட்டிவேடம்போட்டு நடிப்பி னும, தனனை வேறுகணடு நினறதுபோல, இவன கும் பிபோல இருப்பினும், தனனை வேறுகணடு, நினறனாகு கலின, "கும்பககூததாடி" எனறார். (௭)

நீர் இங்ஙனம் கூறிய ஆன்ற ஞானிக்கு இல்லறமும் துறவறமும் சரியோ ! எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

தொடும்போ சுழல்காற்றுத் தூளம்போற் றொட்
விடும்போது மங்ஙனே விட்டு-நடந்தாலும் [டு
ஆகாய நீங்காம லாடியது போலடங்கும்
ஏகாந்திக் கெங்கு மிருந்தா லென்.

(இ-ள்.) தொடும்போது சுழல்காற்றுத் தூளம்போல்தொட்டு விடும்போதும் அங்ஙனேவிட்டு நடந்தாலும் எ-து. (விடயங்களை) பற்றும்போதும் சுழல்காற்றுத் தூளத்தைப்பற்றுவதுபோற் பற்றி (அவ்விடயங்களை) விடுக்கும்போதும் அச்சுழல்காற்றுத் தூளத்தை விடுப்பதுபோல் விடுத்து (அங்ஙனம் ஞானியின் தறிவு விடயங்களைப் பற்றிவிடுத்து) சென்றாலும்,

ஆகாயம் நீங்காமல் ஆடி அடங்கும் அதுபோல ஏகாந்திக்கு எங்கு இருந்தால் என எ-து. (தூளத்தைப் பற்றும்போதும்) ஆகாயத்தைவிட்டு நீங்காமற்பற்றி (சுழன்றும்போதும் அவ்வாகாயத்தை விட்டுநீங்காது) ஆடி அத்தூளத்தைவிடுத்து அவ்வாகாயத்துள்) அடங்கும் அச் சுழல்காற்றைப்போல, (விடயங்களைப் பற்றும் போது திருவருளை விட்டுநீங்காதுபற்றி, அநுபவிக்கும்போதும் அவ்வருளை நீங்காது அநுபவித்து, அவ் விடயங்களைவிடுத்து அவ்வருளில் அடங்கும், ஏகாந்தியாகிய ஞா

ணிக்கு (இருவகை அறங்களில) எவ்வறத்திருந்தால் என்னே (அவர்க்கோர் பற்றமில்லை.) எ-று.

"ஆகாயநீங்காமலாடி" என்றதனால், தானத்தைப் பற்றும்போதும் ஆகாயம் நீங்காமற்பற்றி என்பது வருவிக்கப்பட்டது. "அதுபோலடங்கும்" என்றமையால், ஆடிஎன்றதனைபின்னர் அடங்குமென்பது வருவிக்கப்பட்டது. இங்ஙனம் செய்தாலும் அவர்நிற்கும் இடம் திருவருள் ஆகலின், "ஏகாந்தி" என்றார். (௭)

இங்ஙனம் குடும்பத்திருந்தும் அதனைக்கட் சார்பு ஒழிந்திருந்தனர் யாவர்? எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

சுந்தரனார் சேரர்கோன் சோழர் குறுமன்னர்
மைந்தருடன் றம் புடலை வாட்டினர்கள் - அந்தமி
பத்தரொடு ஞான வயிராக்கியர்பலர்க்கும் [லாப்
ஒத்துசார் போத வொழிவு.

(இ-ள்.) சுந்தரனார் போதவொழிவு எ-து. சுந்தரமூர்த்திநாயனார், சேரமான் பெருமாள் நாயனார், செங்கட்சோழநாயனார், புகழ்ச்சோழநாயனார், ஆகிய சோழராசாக்கள், மெய்ப்பொருள்நாயனார், கழற்சிங்கநாயனார்முதலிய குறுமன்னர், மைந்தருடலை வாட்டிய சிறுத்தொண்டநாயனார், தம்முடலை வாட்டிய கண்ணப்பநாயனார், அரிவாட்டாயநாயனார் முதலியோர், காசமில்லாத திருநீலகண்டநாயனார், அதிபத்தரே [illegible] மற்றுமுள்ள

டாகிய ஞானிகள், வைராக்கியராயுள்ள இம்மெய்ப்படி யார் பலருக்கும் குறிப்பாக டிமிருந்தும் அத்தனை க டசார்போதம் ஒழிந்த நிறைவிலென்று வொசிருக்கும். (ஆகலின், சார்பாகம் … வார் வேறாகத்திருப்பினு ம் ஒழிந்தனிறபா. ஒழியாதார் வேறாகத்திருப்பினும் ஒழியாரென்றதறிக) எ-டு.

செய்யுள் … க … முன்பா முதல் … ணத் தருவெண்பாவா …, ப … ஞானி … இல் வாழ்க்கையில் ஞானவொளி … இயல் … க குயபோன்று அந்த ஞானம் பயன்படுத்தக் கமான பதம், அவா … பற்றினைவா …, இறப்பு ணடாகாது என்பதும், அவர் வேறுதிருப்பினும் … லையாரென்பதும், இவ்வாறு … ஞானிகளாயிருந்தோர் இவர்களென்பதும் அறிவித்த வாறுகாண்க. ௧௩

வாதனைமாண்டார்தன்மை முற்றிற்று

ஆ அதிகாரம் ௧-இ-திருவெண்பா - உ௩௧.

உ

[illegible]

[illegible] அதிகாரம்

நிலையியல்பு

[illegible] உண்மைநிலை [illegible], [illegible]
[illegible] [illegible], இவ
[illegible] [illegible].

அறியார் வழிகேட்டு [illegible] நடக்க
அறிவார் [illegible] - மறைபாக
முடை [illegible]
[illegible] வார்.

இ-ள். வழி அறியார் கேட்டு அறிந்து நடக்க அறி
வார் அறிவு என்று அறியார் எ-று. காமக்குரோத ஊட்ரு
[illegible] செல்லும் வழி அறியார் ஐயவழியறிந்தாரை)
(கே[illegible] கேட்கவும் (தம்மால் அறிந்து நடப்பதா
[illegible] ஐயவழி அறிவார், (அறிவித்த அ
[illegible] வழி அறிந்த) அறிவையும் அறியார். (அ
[illegible] சாம முன்னர் அறியாச் கருவிகளை முப்பத்தா
றையும் இப்போது அருள் உதிக்க, அவற்றை அறிந்து
கடந்து செல்லவும், தம்மால் அவற்றை அறிந்து கடந்
து செல்லுதற்காயக் கருதுவார். அன்றி, அவ்வருள் அறிவிக்
க அறிந்த அறிவு சாம அக்கருவிகளை அறிந்த அறிவெ
ன்று அறியார்)

அடர்மழைக் கேவாரவர் மறை பாக் குடை இருக்கத்
தாமே குளித்தும் கடந்தும் போலவோ எ-து. அடர்ம
ழைக்கண் ஒருரக்குச் செல்லத்தொடங்கினோர் மழை
தம்மேல் தாக்காதபடி தமர்க்கு) மறைப்பாகக் குடை
கைக்கண் இருக்கவும் (அக்குடையைத் தம்மேற் கொ
ண்டுசெல்லாது மழைத்துவலைகட்கு இடையே) தாமே
குளித்துங் கடந்தும (அவ்வடர்மழைக்கண் நனைந்து)செ
ல்கின்றாரைப்போல, கருவிகளைக்கடந்து வீட்டையடையக்க
ருதினோர் அக்கருவிகள் தம்முள் தாக்காதபடி அருள்
தம்மைவிட்டு நீங்காதிருக்கவும், இவ்வருளை முன்னிட்டு
க்கொண்டு செல்லாது, அக்கருவிகளைத் தற்போதத்தால
அறிந்தும் கடந்தும செல்வதாகக் கருதி அவற்றுள் நு
ழைவார் இதென்னை) எ-று.

முன்னர் அறியாதிருந்த கருவிகளை இப்போது அறி
யவந்தது திருவருளால அறியவந்ததென்று அறியாது,
தம்மால அறிந்ததாகக் கருதினமையால்,* இங்ஙனம் உ
வமை கூறினார். கருவிகளை நீக்கத் தொடங்குவோர் தி
ருவருளை முன்னிட்டுக்கொண்டு நீக்காது, தற்போதத்
தை முன்னிட்டு நீக்கத்தொடங்கின, அக்கருவிகள் நீங்
காது பண்டைப்படிமூடும. ஆகலின், இங்ஙனம் உவ
மைகூறினார்.

இத்திருவெண்பாவால் கருவிகளை அறிந்து நீங்கினின்
ற அறிவு அருளறிவிக்க அறிந்த அறிவென்று அறியவே
ண்டும் என்பதும், கருவிகளைநீக்கிச் செல்லும்போது த

ற்போதத்தைப் பின்னிட்டு அருட்போதத்தை முன்னிட்டு நீங்கிச் செல்லவேண்டும் என்பதாம், அறிவித்தவாறுகாண்க. (௧)

கருவிகளை இங்ஙனம் நீக்கித் திருவருளைக் கூடும் நிட்டைகூடாதாயினும், கேவல சகலங்கள் தாக்காது அருளே எவைக்கும் தாரகமென்று அறிந்து நிற்றற்கு உபாயம் யாது! எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

செத்துப் பிறவாமற் றேடித் திரிகையிலே
செத்துப் பிறந்து திரிவீரோ - சுத்த
இருட்கேவல சகலம் போக வெதிரிட்ட
அருட்போத ராய்த்திரியா மல.

(இ-ள்.) எதிரிட்ட இருள கேவலசகலம் போகச்சுத்த அருள்போதராயத் திரியாமல் எ-து. (உமது அறிவிற்கு) எதிரிட்ட மயக்கவடிவாகிய கேவலாவத்தையும் (விகற்பவடிவாகிய) சகலாவத்தையும் போக, இவைகள் தாக்காத சுத்தாவத்தையில நின்று, அருளே எவைக்கும் தாரகமென்று அறிந்து நாடி அவ்வருட் போதராய்ச் சஞ்சரியாமல,

செத்துப் பிறவாமல் தேடித் திரிகையிலே செத்துப்பிறந்து திரிவீரோ எ-து. (இனிமேல்) இறந்து பிறவாமல் (இப்போது பிறப்பிறப்பைக் கடந்து நின்றவீடு) தேடி (பாவனை முதலிய செய்து உள்ளே) சுழலுமிடத்து தா

ஆகிய கருத்து உன்பால்எழின் ஐக்கியங்கூடாது ஆக லின நாமிருவரும்வந்து) நமமுட்கலப்பதாகிய நாட்ட மதை நீ ஒழிகின்று (திருஞானசம்பந்த மூர்த்திநாய னார் எனக்கு) அருளிச்செய்தார். (இவ்வாறே நீயும் அ றிந் எனின் அவரது திருவடிக்கண் ஐக்கியம் உனக்கும் கிடைக்கும்) எ-று.

எதிரிட்டுத் தடித்தபோதம் எதிரிடாது அசைவறநி ன்று தேய்ந்தபோது ஆன்மாவிறகும் சிவததிறகும் ஐக கியம்தாமே கூடும் ஆகலின், "நமமுட்கலப்பு நாட்ட மொழி எனறருளினன், என்றார். தமதாசாரியர் தமக் கருளிச்செய்த முறைமை ஈதெனறு மாணக்கனுக்கு அறிவித்தவாறுகாண்க.

இந்திருவெண்பாவால் சகலகேவலங்களை அருட் பாதத்தால் அன்றி ஆனமபோதத்தால் நீக்கப்படா தென்று அறிவித்தவாறுகாண்க. (௩)

இங்ஙனம் கருதிநின்று திருவருளைக் கூடுதல் அரிதா யினும இன்னும் ஒருபாயம் மேற் கூறுகின்றார்.

சாக்கிரத்திற் போதச் சலனையெல்லாஞ் சொ
ப்பனம்போல், ஆக்கு மருட்போத ராகுவோர் —
நீக்கும், பரயோகர் சுத்தர் பரமசுகா நந்தர், துரி
யகதி யின்புகடந் தோர்.

(இ-ள்.) சாக்கிரத்தில்போதச் சலனைஎல்லாம் சொ ப்பனம்போல் ஆக்கும் அருட்போதர்ஆகுவோர் எ-து.

சாக்கிராவத்தையில் தோன்றும் போக்கதேசத்தையும் (மற்றும் உண்டாகிய தேகாதி பிரபஞ்சங்கள்) எல்லாமும் (இவையாவையென்ன எழுதிடப்படாதது), அப்போதகதேசத்தை விடயங்களைச் சாக்கிரத்திற் றோன்றிய விடயபோகமென்றும், தேகாதி பிரபஞ்சங்களெல்லாவற்றையும் மாயையின் காரியம் அழியுமென்றும் இவற்றிற்கெல்லாம் சாக்ஷியாய் உள்ளும்புறமும் பரிபூரணமாயிருப்பது அருளென்றும் கண்டு, பின்னர் அப்பரிபூரணமாகிய அருளே மெய்யென்று, அதனை நாடினும், இவ்விடயபோகங்களையும் இப்பிரபஞ்சங்களையும்) சொப்பனம்போலப் பொய்யாகக் கண்டும் அவர் இவற்றை உளம்பற்றார்) அருட்போதத்தர் ஆகுவர் (அஞ்ஞானி ஆவரோ)

நீசரும் பண்டோர் தந்தா பரமசுகானந்தா தீதகதி இடைக்காட்டோர் என்பது. (அவ்வாறாயும்) கடந்தசெலவும் பரயோகரும் (தூயசுத்தாமற) பரிசுத்தரும் அப்பரமசுகமாகிய ஆனந்தத்தை உடையரும் நின்மலதுரியத்தில் தோன்றும் பரமசுகானந்தாதீதருமாவர்.')

இங்ஙனம் விடயபோகத்தையும் தேகாதி பிரபஞ்சங்களையும் பொய்யென்றும், தமக்கன்னியமென்றும் கண்டு இவற்றிற் குள்ளும்புறமும் பரிபூரணமாகிய திருவருளையே நாடினோர் இப்பொய்களை நீங்கி அம்மெய்யாகிய திருவருளே வடிவாவர் ஆகலின், "சொப்பனம் போலாகக் கருட்போதராகுவோர்,' என்றும். அன்னை

ம அருளவடிவாயமாலத்து அவ்வருளையுங்கடந்து ப
ரியாசமுதலியன அவாகளிடத்து உண்டாம் ஆகலின்,
அவ்வாரிய பலாயோக முதலியன உடையவரானருங்
சந்ருரா. அவனொன்றாத சட்டிப்பயா எருந்தின்றது.

இந்த்ருவெளவபாவால காதல்களை உடையபடி கண்ட
றிவல் இலவரன நிலவான வாதமென்றும், அங்ஙனம்
வரி பலாயோகமுதலிய பேருளவாலமனறும், அறி
வ் ஆயா ஆகாணக. (ஊ

ஞான மை . பயோகதுவதயும், தேகாது பிரபருச
மசுக்ளையம் நீங்கி, அருளைபெறுவதற்கு அமையாத்தா
அதற்குமேல் சிரயாயோகமுதலிடன கூறியது என
லை! எனின், மேறகூறுகின்றார்.

தத்துவம்போய்க் கேவலம்போய்த் தானபோ
யருள்கழன்று, சுத்தபரை யாயதன் சுதந்தரம்
போய்ச - சத்தி, ஒழிவிலே போதம்போ யொன்
றாகா வொன்றின், அழிவிலே யின்பவதீ தம்.

(இ-ள்.) தத்துவம்போய்க் கேவலம்போய்த் தான்
போய் அருளகழனறு சுத்தபரை ஆய்த் தன்சுதந்தரம
போய்ச் சத்திஒழிவிலே போதம்போய எ-று. (நிலைப்
பாயினற) தததுவம முப்பததாறையுநீங்கி (அவறறி
னமேல் மறப்பாய்நின்ற) கேவலாவதததையும் நீங்கி
(அத்தத்துவங்களையும் கேவலாவத்தையையும் இவை எ

ன்றநிற்குநீக்கிநின்ற அறிவு தானே எனக் கண்டு அறி து அவைகளை அறிந்து நீக்கவும் தன்னை அறியவும் உதவு திருவருள் அறிவிக்க அறியவந்தெனறு அறிந்து) சானறிந்தேனென்பதுங்கெட, (அனேகசக்திக ளவருளைத் தரிசித்து) அவ்வருளையும் சார்ன்று குருமலமாய் உள்ளபவனாயே தானுகி (அப்பனையே அறிந்த இடத்து இது அதுஎன்றுதான காண்பானும், காட்சியுமாய் அறிந்துவந்த) தற்றதந்தர அறிவுநீங்கி அப்பராசத்தி நீக்கத்திலே தற்போதம் ஒழிந்து (ஆநந்தாநுபவம் பெற்று அதனபின்னர்.)

ஒன்றுகா வொன்றின் அழிவிலே இன்பவதீதம் எ-து. (இங்ஙனம் கூறியவற்றுள்) ஒன்றும் தானுகாத வொன்றுயிருந்த சிவத்தில் தானே இரண்டறக்கலந்து போதவாசனையும் இறந்த இடத்தில் சுகாதீதம் (இச்சுகாதீதமே உண்மையிலே என்று அறிக) எ-று.

பராயோகத்தில ஆன்மாவினது தற்றதந்தர அறிவு கெடும ஆகலின, "சுதந்தரம்போய்" எனறும், அபபராசத்தி நீக்கத்தில் போதம்இறந்து ஆநந்தாநுபவம் உண்டாம்ஆகலின், "சத்தியொழிவிலே போதம்போய்" என்றும், ஆனமா சிவத்தோடு இரண்டறக் கலந்தஇடத்துப் போதவாசனை ஒழிதலானும் இவ்விடஞ் சுகாதீதம் ஆகலானும் "ஒன்றுகாவொனறி னழிவிலே யின்பவதீதம்" என்றுங்கூறினர். இன்பாதீதம் என்றமையால் இன்பப்பேறு வருவிக்கப்பட்டது. தத்துவமுதலியன போக்

கப்போவன ஆகலின், போயெனபது நீங்கி என்று கூற ப்பட்டது.

இத்திருவெண்பாவால் உண்மைநிலை ஈதென்று அறி வித்தவாறுகாண்க. (ரு)

இவ்வானந்தப்பேறு பெறும் ஆறு எங்ஙனம்? எனின், மேறகூறுகின்றார்.

போதப் புரவி பு நட னதிலேந்து
வீதிப் பவனி விமிசாகும் - போதப்
புரவியரு ளேறிற் போக்குவர வற்ற
பரமசுக மாஙகாணப் பா.

(இ-ள்.) போதம் புருடனபுரவி அதில ஐந்துவீசி வி திசுபவனிஆகும எ-று. போதமாகிய ஞாயன புருட னாகிய புரவிமேல ஏறிக்கொண்டு பஞ்சேநதிரிய வீதிக ளில விடயஙகளாகிய காட்சிகளைககண்டுகொண்டு சுழ லவிதிசுபோலப பவனிசெலவதாகும.

போதம் புரவி அருள் ஏறிஞல போக்கு வரவு அற்ற பரமசுகம் ஆம அப்பாகாண எ-று. போதமாகிய புர விமேல் அருளாகிய அனாயன ஏறினல (அப்போது) போக்குவரவு அறறுநினற மௌனநநதம உணடாம இதனை மாணுககனே நீ அறிதி எ-று.

போதம் புருடனேடுங்கூடிப் பஞ்சேநதிரியவழிச் சென்று விடயங்களைப்பற்றும, அங்ஙனம் பற்றுத ஆவ

ற்றை நீங்கி அப்போதத்தை உள்ளே அடக்கித் திருவரு ளோடாடவே இவ்வருள் அப்போதத்தைக் கீழ்ப்படுத்தித் தானே மேலிட்டாய்ப் பிரகாசிக்கும். அப்போது ஆநந் தோதயம் உண்டாம் ஆகலின், அங்ஙனம் உவமைகூறி னார். போதவிடயாநந்தம் பெறுதற்கு ஏதுவாயினது புருடன். ஆகலின், இப்புருடனைப்புரவியாக்கினார். சொ ரூபாநந்தம் பெறுதற்கு ஏதுவாய அருளைப் போதமுன னிட்டுக்கொண்டு சேறலின், இப்போதத்தைப் புரவியா க்கினார். இந்த நாட்டம்வைத்தால் அந்தநாட்டமறந் துசுழலும், அந்த நாட்டம்வைத்தால் இந்த நாட்டமற ந்து அசைவற்றிருப்பதாங் காண்க. ஒருவன் அட்டாவ தானம் செய்தல் முதலியனவும் இப்புருடனது வேகமெ னக்கொள்க. இதற்கு உதாரணம். சிவப்பிரகாசம்.— “ஐவகையா லுறுபயனைக் கொள்வதுங் காலமதுபுருட தத்துவமென் றறைந்திடுவ ரறிந்தோர்” என்றும், மற் றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (௬)

அறிவும் ஆநந்தமும் பெறுதற்கு உபாயங்கூறினீர், இனித் துறவினது இலக்கணம் யாது? எனின், மேற்கூ றுகின்றார்.

அவிந்தழுந்தி யாராய்ந் தகம்புறமாயத் தேடி
மறிந்தவனாய்த் தானாய் மயங்கிப் - பிறிந்து
சுகதுக்க மாய்ப்பதயிச் சுட்டுத் தொழில்போய்ப்
பலைகெட் டதுதுறவப் பா.

(இ-ள்.) அகம் புறம் ஆய் ஆராய்ந்து தேடி அறிந்து அழுந்தி மறந்தவன் ஆய்த் தான ஆய் மயங்கிப் பிறிந்து சுகதுக்கம் ஆய்ப் பதறி எ-து. (தற்போதத்தால் விடயங்கள் எவ்விதத்தால் உண்டாம் என்று) உள்ளும் புறம்புமாய் விசாரித்துத் தேடியும், (அவ்விடயங்கள் இடைத்தகாலை அவற்றை ஞானேந்திரியங்களான்) அறிந்து (கன்மேந்திரியங்களால் பற்றி அந்தக்கரணங்களால் அவற்றுள்) அழுந்தியும், (அவ்விடயங்களைக்கேவலத்தில்) மறந்தவனும், (சகலத்தில் அவ்விடயங்களே) தானாய் மயங்கியும், (விடயங்கள் தன்னைப் பிறியாது நின்றவிடத்து அவற்றில்) சுகரூபியாய்ச் (சென்றுபற்றிப்) பதறியும் (அவை தனனைப்பிறிந்து நீங்கியவிடத்துத்) துக்கியாய்நின்று பதறியும்,

சுட்டுத் தொழில்போய்ப் பகை கெட்டது துறவு அப்பா எ-து. இங்ஙனம் மயங்கிநின்ற சுட்டுப்போதமும் கெட்டு அவ்விடயங்களாகிய உயிர்ப்பகையும் கெட்டதுவே துறவு (என்று அறிதி) மாணாக்கனே எ-று.

"அறிந்தழுந்தியென்றதனால்" பற்றி என்பது இடையே வருவிக்கப்பட்டது. துறவுகூறினமையால் விடயம் வருவிக்கப்பட்டது. அகத்தத் தேடியென்றது, அவ் விடயங்கிடைத்தற்கு உபாயம் நாடுதல். சுகங்கூறினமையால் விடயம் பிறியாதுநின்றவிடத்தென்பது வருவிக்கப்பட்டது. விடயம் பிறியாதபோது அதன்மேல்

விளைந்துசேறலானும், பிறிதுபோது உளம் பகைத்த
லானும், இருமைக்கும்பொதுவாய "பகுதி" என்றார். 'ம
யக்கஞ் சுழல்வதன்றல்' போதகத்தைத் தொழில் என்றார்.
இம்மைமறுமைகளிலும் உயிர்களுக்குத் துன்பந்தருவது
ஆகலின், அவ்விடயங்களை "பகை" என்றார். (எ)

அறிவும் துறவும் இவை என்றறிவித்தீர், இனிச் சிவ
யோகமாவது யாது? எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

நடந்ததெல்லா நீயே நடப்பழிய நின்ற
இடஞ்சிவநீ யென்றிருக்க வெண்ணில்-அடங்கி
மயக்கி மலமழுக்கு மாயைபித்து வாரா [ன்
அயர்ப்பருளா லாஞ்சிவயோ கம்.

(இ-ள்.) நடந்தது எல்லாம் நீயே நடப்பு அழிய நி
ன்ற இடம் நீ சிவம் என்று இருக்க எண்ணில் அடங்கி
ன மலம் மயக்கி அழுக்கும் எ-று. (கருவிகளை இது
இது என்று அறிந்து) சென்றதெல்லாம் உன்தற்போத
மேயாம். (ஆகலின், இது சிவயோகம் அன்று. அக்கருவி
களை அறிந்து) சென்றது ஒழியநின்ற இடத்தை நீ சிவ
யோகம் என்று இருக்கக்கருதினை எனின், (அக்கருவிக
ள்) அடங்கின (உன்னை) ஆணவமலமயக்கித் தன் வய
ப்படுத்தும். (ஆகலின், அக்கருவிகள் ஒழியநின்ற இடம்
சிவயோகம் அன்று. ஆயின், சிவயோகம் யாதினால் உ
ண்டாம் எனின்)

மாயைய அயர்ப்பு இறவாரா அருளால் சிவயோகம் ஆம் எ-று. (உன்றால் அறியப்படும் உருவிகள் எல்லாம) மாயை, (அககருவிகள் ஒழிய நின்றவிடத்து) மறப்பாய நின்றது ஆணவமலம். ஆகலின், (அம்மாயையும்) இவ் வாணவமும வந்தடாத (சுத்தத்தினைக்கணதோன்றும்) திருவருளால சிவயோகம உண்டாம் (என்றறிதி) எ-று.

இச்சகல கேவலங்கள் அறறபோது சுறபோதம்அரு தோ? இவற்றின்மேலும் போதமுளதென்று நீகூறி யது என்னை? எனின், மேறகூறுகின்றார்.

அருளும் பளையு மருக்கன்மதி போன்ற
இரவுபக லற்ற விடத்தே - பரமநிலை
சத்திக் கழற்றியிலே சச்சிதா னந்தமய
சுத்தநிலை நீயற்ற து.

(இ-ள்.) அருக்கனமதிபோன்ற அருளும்பளையும் பகல்இரவு அறறஇடத்தே பரமநிலை எ-று. அருக்கனு மதியும்போன்ற அருளும் பளையும் ஆகிய பகலும் இரவும் அற்றவிடத்தே பரமானந்தாநுபவநிலையாம்.

சத்திக்கழற்றியிலே சச்சிதானந்தமய சுத்தநிலைநீ அறறது எ-று. (அப்பரமானந்தாநுபவமாகிய அநுபவ) சத்திநீக்கத்தில சச்சிதானந்த வடிவாயிருந்த சிவமாகிய சுத்தநிலை (இச்சுத்தநிலையே) உனதறபோதம் (சிறிதாக தோன்றாது) அற்றநிலை (என்றறிதி) எ-று.

அருள் ஆன்மாவிற் புலப்பட்டுத் தோற்றலானும், அப்பனாயிருந்து தப்பார்க்கலானும், அவ்வருளை அருக்க னென்றும், அவ்வருளைக் கண்டதன்பின் பொருள் தோற்றலானும், இப் பொருள் ஆன்மாவிற் றோற்றுமல் தோற்றலானும், இப் பொருளை மதியென்றும், பகலிரவுகளைப் பற்றுத் தோற் றுதல்போல அருளும் பொருளும் ஆன்மாவிற்கு அநுபவ மாய்த் தோற்றலான் "பகலிரவென்று" கூறினார். பிர காசம் உட்டணம் சோபை என்னும் இம்மூன்று குணத் தையும் உடைய சூரியனைப்போல அருள் பொருள் ஆனந்த மென்னும் இம்மூன்றிலக்கணத்தையும் உடையது சிவ மாகலின், "சச்சிதானந்தமய சுடர்க்கதிர்ப்" என்றார். ஆந ந்தம் அனுபவம் ஆன்மாவால் அநுபவங் கூறப்படும். அவ் வானந்தாதீதத்தல் அநுபவங் கூறப்படாது. ஆகலின், "சத்தங்கெட்டு மறந்து" என்றார். (௯)

இனிப் பஞ்சமலங்களும் அறுநெறி எங்ஙனம்? எனி ன், மேற்கூறுகின்றார்.

தாமருந்தல் போலத் தமைச்சிவனுக் கூணாக்கித், தாமருளா லுண்டபின் தாமாகித் - தாம ழிய, அஞ்செழுத்தா லாச்சித் தடியாகக் கடிமை செயின், பஞ்சமலக் கொத்தறும் பார்.

(இ-ள்.) தாம் அருந்தல்போலத் தமைச் சிவனுக்கு ஊணை ஆக்கித் தாம் அருளால் உண்டபின் தாம் ஆகித் தாம் அழிய எ-று. (தமக்கு ஊனாயிருந்த அனுபவங்களை)

தாமருந்தல்போல, (சற்போதஞ் செய்யாதொழிந்து) தம்
மைச் சிவனுக்கு ஊனாய் உணவு கொடுத்தது, (பஞ்சவி
டயங்கள் வாதிப்பினும் அவற்றைத் தற்போதத்தால
சென்றுபற்றி அவற்றில்அழுந்தாமல அருளை முன்னிட்
டுக்கொண்டு அவ்வருள்தரவாங்கி உண்கின்றேம் என
னும் ஞாபகமறவாமல்) அவ்வருளால வாங்கி உண்டு,
(இங்ஙனம் அவ்வருளால் அறிகின்றேம் எனனும் போ
தமுஞ் சுருங்கி) பரையேதாமாகி (தற்சுதந்தர அறிவு
கெட்டுப் பின்னர் ஆநந்தாநுபவத்தில) தாமழியவே.

பஞ்சமலக் கொத்துஅறும் அஞ்செழுத்தால் அர்ச்சி
த்து அடியார்க்கு அடிமைசெயின் அப்பா எ-று. ஆண
வம் மாயை காமியம் திரோதை மாமாயை என்னும் ப
ஞ்சமலக்கூட்டங்களும் அறும் (அங்ஙன விட்டைகூடி
இப்பஞ்சமலங்களை நீக்கக்கூடாதாயின) சிவம்முனாறு
கவிதிப்படி உச்சரிப்பதாய பஞ்சாக்கரத்தால் சிவனது
திருவடியை அருச்சனைபண்ணி, (அத்திருவடியை அடை
ந்த) மெய்யடியார்க்கு அடிமைபூண்டு பணிவிடை செ
ய்யின், (முறகூறிய அநுபவங்கள எல்லாங் கைகூடும்
பஞ்சமலங்களும் அறும் என்று) மாணாக்கனே (நீ அறி
தி) எ-று.

தமதுடல் அருந்தும் ஊண் அவ்வுடலுக் குண்ணக்
கொடுத்து நிற்கவே அதனை, அவ்வுடல சிறுகச் சிறுக
உண்டு தான்பருத்தல்போல, தற்சேட்டை அற்றுத் தம்

[illegible] சிவ[illegible] [illegible] [illegible]ல. அத[illegible]
[illegible]மலை [illegible] உண[illegible] [illegible]மாய வி
[illegible] இவ[illegible]
[illegible] [illegible]யம் போது
[illegible] [illegible]த்து மன
[illegible] [illegible]சயமாதி
[illegible] [illegible]யருளை முனை [illegible]
[illegible] ஆணமசங்கீரணம் பிற
[illegible] [illegible] அருளால் உண்டாய
[illegible] [illegible]ரகவேண்டும். ஆகலின்,
[illegible] [illegible] சகல [illegible] நீக்கி
[illegible] [illegible] சமமச் செய்துநிற்கு மவ
[illegible] [illegible], முன்னர் இதமாய்த்தோன்றிய வி
[illegible] [illegible]ம அனைத்துந்தோன்றும். ஆகலின், அதனை
[illegible] [illegible]ங்கும். அதன்பே
[illegible], இருவினைப்பயன்களும் சமமாய்த்
தோன்றும். இவை சமமாய்த்தோன்றவே இவ்விருவி
னைப்பயன்கட்காயச் செவ்வனசுத்தமாயையில் நின்று
செய்யும் [illegible]க்கிருத்தியங்களும், அசுத்தமாயையும்
நீங்கும். அவன் அவள் அது எனும் முன்னிலைச்சுட்
டாகிநின்று, அவ்விருவினைப்பயன்களைத் தருவது அரு
ளென்றறிந்து, அவ்வருளின் மறைந்துநின்று, அவ்விரு
வினைப்பயன்களையும் அவ்வருளால் தாமுண்ணுதலால்
[illegible] நீங்கும். இங்ஙனம் நீங்கவே [illegible]யோகம

னைகூடாம், இப்பனையோகத்தால் இவ்வுடம்பும் தாம் அன்றென்று நீங்கவரும். இவ்வுடம்பு நீங்கவே மாயை நீங்கும். ஆநந்தாரூபவசத்தில் தற்போதமசெயம். இத்தற போதங்கெடவே இப்போதத்திறத்த தான அல்லாத உடம்பைத் தானென்றும், தனதல்லாதபோகத்தைத் தனதென்றும் மாறுபாடாயக் கருதப் பண்ணினிற ஆணவங்கெடும். ஆகலின், 'தாமழிப்பஞ்சமலக்கொத் தறும்' என்றார். இங்ஙனங்கூறியவாறு நிட்டைகளால் பஞ்சமலங்களையும் நீக்கக்கூடாதவர் நகாரமாகிய திரோதையையும் மகாரமாகிய மலத்தையும் பின்னிட்டு, சிகாரமாகிய சிவத்தையும் வகாரமாகிய அருளையும் முனனிட்டு, யகாரமாகிய தான் நகார மகாரமாகிய பாசத திறகும், சிகார வகாரமாகிய பதக்கும் நடுநின்று, வகாரமாகிய அருளைக்கூடி சிகாரமாகிய சிவரூபவத்தில வகாரமாகிய அருளுங் கழலாது, யகாரமாகிய தற்போதங்கழல. இங்ஙனம் அவ்வருளே நாவாகச்செபியாமற செபித்து, சிகாரமாகிய சிவத்தில அதீதப்படுவது பஞ்சாக்கர தரிசனம். இங்ஙனம் பஞ்சாக்கரதரிசனமும பண்ணி, மெய்யடியார்க்குப் பணிவிடைசெய்யின், முற கூறிய நிட்டைகளும் கைகூடிப் பஞ்சமலங்களு மறும். ஆகலின், "அஞ்செழுத்தாலர்ச்சித் தடியார்க்கடிமை செயின், பஞ்சமலக் கொத்தறும" என்றார். இங்ஙனம் பஞ்சாக்கரதரிசனம் பண்ணுதல் சிவனுக் கருச்சனையாகலின், "அஞ்செழுத்தாலர்ச்சித்து" என்றார். (௧௦)

தேவ ரருளி செய்த சாத்திரத்தை அடியேன் பெ
றவுடைய எம்பெருமா ... மாதைகக்காக்கு,
மேல் அருளி செய்பரனார்.

கருவிழுப்ப பிறசகல கேவலமறைந்து சாட்டு
அரனருதிப்பு மங்கநுபோலாகி - இரவுபகலை
தாக்காத சுத்தத் தலத்துநாம் வைக்கீ
ஆக்கா தெமக்குப் பரம்.

(இ-ள்) கரு ... உதிப்பின் சகல கேவலத்தைக் காட்டி ... அருள் ... ஆகிய ... கரு ... முப்ப ... கூடியின் சாக்கிரத்தில் (உனது ... வந்த ... சகலமென்றும், மய க்கம் ... கேவலமென்றும் உனக்கறிவித்து) சகல கேவலங்களை நீக்கப்பண்ணி உன்னை உள்ளபடி) அறிவித்து, ... உன்னை அறிவித்தபின்னாகத் தோன்றும்) திருவருள் தரிசனத்திலும் (இவ்வருளைச் சகல மென்றும் இது சுழன்றதென்றும் பலயோகத்தை க் கேவலமென்றும் கூறிய சகல கேவலங்களைப் போல (உனக்கநுபவமாய) தரிசிப்பித்து (பின்னா.)

பகலிரவு தாக்காத சுத்தத்தலத்து உன்னைநாம் வைக்க எமக்குப்பரம் ஆக்காதென் எ-று. (அச்சகல கேவலங்களும் இச்சகல கேவலங்களுமாகிய) பகலிரவுகளும் தாக்காதுநின்ற (சுகாதீதமாகிய) சுத்தநிலையிடத்து உன்னை நாம்கொண்டுசென்றுவைக்க எமக்குப்பரம். (ஈண்டுக்கூ.

றிய இருவகைச் சகலகேவலங்களிலும் உனதறிபோத
மேத முனைப்பிட்டு) உடனாகவாது (எப்பொழுமமுனைப்பற்றிக்
கொண்டு செல்வது உனக்குப் பரம. இதுவன்று சென
றியேல் உனக்கு அசத்துதிலே வருமென்று) சீ (அறிது)
எ-று.

ஆனமபோதங்கட்டிலும் எதிரிட்டறவிடத்துமஞா
னமும் சகலகேவலங்களைப்போல, இவை நீங்கித் தன
னை அறிவித்துவிடத்தலைதோன்றும் திருவருளையும் பரா
யையும் எதிர்ப்பாயும் எதிரிட்டறும் தரிசித்தலின், "ஆகா
த்போவாசகம்" என்றார். எமக்குப்பரம. என்றமையால்
உனக்குப் பரம என்றது வருவிக்கப்பட்டது. ஞான
சாரியார் மாணாக்கனுக்கு உபதேசிக்குங்கால் தமமைச
சிவமாகக் கூறவேண்டும். ஆகலின், எமக்குப் "பரம"
என்றார்.

கருப்ப நிலத்தைக் கறண்டுதிரி வார்க்குச்
சருக்கரையே வாயிற் சனித்தாங் - கிருத்திவிடும்
எந்தலைமை யென்பிரா னினர்வாக் கென்னவே
தந்தலைமை மாண்ட தலம்.

(இ-ள்.) கருப்பநிலத்தைக் கறண்டு திரிவார்க்குச் ச
ருக்கரையே வாயில் சனித்தாங்கு இருத்திவிடும் எ-து.
(சுவையைவிரும்பிக் கரும்பறுத்தொழிந்த) அக்கருப்ப
நிலத்தை (தமதுபற்கொண்டு) கறண்டுகொண்டு திரிவோ
ர்க்கு (தெய்வகதியாய்) சருக்கரை தானேவந்து அவர

றவாயில் தோன்றிய முறைபோல, வீட்டின்பத்தை விரும்பித் தற்போகத்தைக்கொண்டு சரியாதிகளைச் செய்வோர் இரு நான்கிய முறையே சரியாதிகளை விட்டு நீங்கி, தற்போதத்தைப் பின்பற்றிட்டு அருட்போகத்தைக் முன்னிட்டுச் சென்றார் எனின், இப்பருட்போதமே [illegible] இணைபத்தினைக் அடைவீர்கள். ஆக [illegible]ன,)

[illegible] என்னவே [illegible] தம [illegible] செய்யுமிட [illegible] றுசெய [illegible] மன்று கூறும) அறி [illegible] அயயீட்டின்பத்தை) எமது [illegible] அடையவோமென்று கருதிச் செய்[illegible] கருதிச்செய்வதே) உம [illegible] ஞானமே [illegible] இடம் என்று அறிந்து நீரும் [illegible] நூல் நெறிமுறையே செய்யீர்) எ-று.

சரியாதிகளைவிட்டு இந்நூல் நெறிச்சென்றால் போதம் ஒழியும், இப்போதம் ஒழியில் ஆனந்ததானே தோன்றும். ஆகலின், "கருப்ப விலத்தைக் கறண்டு திரிவாரகத்துச், சரக்கனையே வாயிற் சனித்தாங்கு" என்றுவளைக்கூறினார். உத்தமை என்பது தத்தமை என்று

முன்னிலைத்தன்மை தழீஇ வந்தன. பன்னிரு கீழ்மையும விடுத் திருநூல் செறிந்தொழுக முகாகக்க நனபகசிடைக குமென்க.

பொருட்புரையினைத் திரிக்கைவையாமுதல இதவெ ழுதிய வெளையானை ஆகாது அறிவுசிலயும துறவு நிலையா, செவிடியாசுதிலையும், சுததநிலையா, பஞ்சமமைம அநுசயம பஞ்சாக்கரநிலையும, முதது ஈகயும, இருநூல செந்நிசசெலவாகக் கீட்டினையகா சிடைக்குமெனறும முடிவுபேயும அறிவிசகவாதகாணக. (௬௨)

கண்மணியி னொளிய நீழல் கலந்தாற்போல,
உண்மையைநீ புணைடன் றுனைப்புணர்ந்தத –
துணைவெனவே, பார்த்திருந்த சித்திரம்போற
பார்த்திருந்தே னாமபரவித. தேர்தநாருசெய்யா
பபிறவாச சொல.

இத்திருவெண்பாவின் அருத்தம் இந்நூலிலே நனகு ணரும் நெறியினது நலலறிவாளாகளுக்குத தாமே விளங கும் என்க கொள்க.

குமரபுரி யாறுமுகன் குருவேயென் னுள்ளத்
தமரவிருந் திருந்தக் கருத்தம்—இமையமறந்
கட்டிருனை பொலலாக கடையேனை சீர்வீட்டில்
கட்டிருளன் பேரருளி னால். (௬௩)

[illegible]

[illegible]

[illegible]

பொருளிலுப கேசத்தி லறுபான் மூன்று
புரச்சத்தி பதினொழிவி லிருபத் தெட்டு
சதியோகங் கருமஞ் சரிஷதக் கழாறி
சருதழுப்பான பதினாறு பதினொன் றாகும்
துதிவிரத்தி விளக்க துறவத்தைத தனைமை
தொகைபதின் மூன்றி ருபத் தைந்தா றேழாகும்
மதிதருவா தனமாண்டார் தன்மை நிலையியல்பு [வே.
ழுந்து மொன்பான் பதின்மூன்றாய் வகுக்கும் பா

பொற்புறுகற் போரூர்ப் பொலிந்த சிதம்பரத்தே
விற்பொலியும் வேலா வியனருளால்—கற்போ
டொழிவிலுற மாகந்தத் துள்ளொடுக்கச் செய்த
ஒழிவிலொடுக்கத் துறைமுற் றும். (௧௮)

நிலையியல்பு முற்றிற்று.

ஆ அதிகாரம் ௧0-இ, திருவெண்பா - ௨௫௩.

ஒழிவிலொடுக்கவுரை முற்றிற்று.

முற்றும்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மகாமகோபாத்யாய, டாக்டர்
உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்
அடையாறு, சென்னை-20.